R (Ms)
300

N.T. 1185737
C.B 1000903673

Sala Reservada Est.e 8 7 11 – 6

Ad Sacrosanctum Concilium Tridentinum

Declaratio

Per Doctorem Xp̄ophalum Anguiano Sedano

Anno Domini, 1,6,04

BIBLIOTECA PÚBLICA DE TOLEDO

Pro solida Sancti concilij declaratione, De nomine & Potestate concilij disputare oportet, Primo Concilium ex sul Imperij Romani descendens a communi sententia, l, personarum consensione dicitur, e, canones, versiculo, (sinodus autem) 19 distinctione Iacobatius de concilio, lib, 1, art, 1, notabili, 1, Marcus Mantua de concilio n 1, & n 143 Boncolalmus de potestate Papæ & conciliorum, n 42 Ioannes de Capistra de autoritate Papæ 3 Parte 2ª partis principalis n 25, Ernicus de sinodo Episcopi 15 n 10, Simancas de catholicis institutionibus titulo 12 n 1 & omnes verbo (concilium)

2º Circa concilij potestatem si est superiorem Papæ probat 1º, quia concilium Iudicat Papam, e mandastis 19 s c, Anastasius 19 d e, si Papa 40 d, solus n, superior Iudicat inferiores n inferior superiorem e, cum inferior de maioritate & obedientia, 2º Papa n ligat quem concilium absoluit nec absoluit quem concilium ligat, e sicut, 19 d, ergo Papa est inferior concilio argumento dicti cap. cum inferior, 3º, quia Papa nihil potest contra concilium statuere

Aue Maria

c, ss quidam 25 q. 1, 4. Potestas Papae procedit ab electione Cardinalium c, in nomine Domini 23 d. c, licet de electione concilij in generali potestas ex ipso concilio oritur c. i. 84, 5, Nullus fatebit maiorem esse urbis, idest, Papae quam orbis, idest, concilij potestatem, c legimus versiculo (si autoritas) 93 d. ;

Deinde Pontificem Maximum esse superiorem concilio probatur siquidem universalis ecclesiae sedis Apostolicae & totius concilij caput est, Christus Redemptor noster & Christi vicarius Petrus Petrique successor, c, summus Pontifex, extravagante, unam sanctam de maioritate & obedientia inter communes c in corporalia c, quanto de translat. epi, c ubi periculum § ceterum, c fundamenta 17 de electione in 6, caput autem prestantius, c, membris ticum in diversis ff de religiosis & sumptibus funerum ;

2° Tota virtus & potestas concilij pendet a Papa, c, significasti de electione c, sinodum c, multis c, regulas 17 d. § 6 &

3° Papa indicit congregationem transfert, suspendit, dissolvit, reasumit prorogat confirmatque concilium ut in Bullam indictionis continetur & 7.° in fine cum sequentibus usque ad ss. 12 & ss. 16, & 21, in cap. de fine & confirmatione concilij & in motu proprio confirmationis qui statim sequitur in Tridentino ;

Quare quamvis in superioribus varient Jacobatius de concilio lib. 10 art. 2, Simancas in institutionibus catholicis tit. 12 Alciatus lib. 6 Paradoxorum e ultimo Lucus lib. 2° institutionum maiorum tit. 3 de concilio ecumenico ex n.° 44 Michael de unitate ovilis & Pastoris c, 27 Petrus a Monte de potestate Papae tit.° de concilij preeminentia n.° 2 Albus de potestate Papae & concilij in principio n.° 7 & in 2.a p. n.° 12 Cordoba in questionario latino lib. 4 q. 4 Albertus de eclesiastica Ierarchia lib. 6, per totam glosa in dicto capite, ubi Periculum verbo (concilium) singularis ad hoc quod papa sit superior concilio ex dicto cap. significasti cum similibus exceptis articulis fidei,

ingg

inqq n licet Papę concilij generalis decreta tollere, id obstare veri vitati inspiratę per Spiritum sanctum, grg.º cap. 1. 11 2. Tridentini maxime cum concilia quę fidei articulos definierunt a Papa congregata et confirmata fuerint quin potest errare Mathei, 16, Ioannis 21, Lucę 22, c. hec est fides, c. a recta q. fide c. quoties 24 q. 1 c. si Romanorum d. 19 ideo in concilio lateranensi 3, sub leone Papa 10, s. 11, decidit quod Papa autoritatem habet super omnia concilia et Pius Papa secundus in Bulla retractationum suarum quam retulit Nicolaus Sanderus lib. 7 de visibili monarchia ecclesię pag. 592, idem tenet atque Turre Cremata lib. 3º sumę eclesię c. 37 44, 41, 89, et 93, Caietanus in opusculo de autoritate Papę c. 7 et in 2 parte Apologię pro eodem opusculo, c. 2, et de primatu Petri et super Matheum c. 16, et super Ioannem c. ultimo Divus Antoninus 3 p. tt.º 22, c. 10 § 4 adeo ut contrariam opinionem temerariam dixerit Victoria in relect.º 2 de potestate eclesię m. 21

Ad Bullam indictionis concilij Tridi.

Hinc, observa indictionem congregationem q. concilij ad solum Papam pertinere, c. sinodum c. regula, c. nec licuit 17 d. c. regula § porro d. 3, c. ideo, el primero c. ideo 1º et 2, 19 d. Adde Turrem Crematam lib. 3, sumę eclesiasticę c. 1º Alba de concilio lib. 2º c. 1º Iacobatium de concilio lib. 3 art. 1, nº 1824 Petrum a monte in tractu congregationum generalium tt.º de concilij generali congregatione tº 1, Marcum Mantua de concilio nº 36, Micaelem de Unitate obilis et Pastoris c. 27 nº 4, Albertinum de agnoscendis asertionibus Catholicis et hereticis q. 9 nº 20 Cucum lib. 1 instititionum tt.º 3 de concilio Ecumenico nº 4, Guerrero in defensorio Christianę religionis c. 51 § 1º Danes et Aragon super B

h3,

Thom. 2. 2. q. 1 art. 10.

Idobitat cap. Sancta Romana et tercero 15 d. c.
habeo librum, c. quoniam 16 d. c. nunc autem d. 21 c. utinam d.
96. c. continua 11 q. 1 c. Adrianus d. 63 c. futura 12 q. 1. c. mandas
tij 2 q. 3 c. ad sedem 35 q. 5 c. ad Apostolice de re iudicata lib. 6.
et imperatores indixerunt et congregarunt concilia generalia ergo in
interpretor autorita Papę ex sup.a citatis nam absque autoritate Ponti
ficis Maximi concilium non fuisse, c. sumitur d. 31 d.o c. regula
§ porro et conciliabolum, l. conventiculum potius appellari debet
capite multis 17 distinctione.

Ad R.m concilij Tridentini

Hinc observa triplex esse concilium, Generale prouinciale et Episco
pale, Generale ut Tridentinum quod Papę autoritate, l. sedis Apos
tolicę aut alterius eius vicem gerentis convocatur, c. significasti de ele
ctione c. multis d. 17 ad quod conveniunt omnes Episcopi ita docet
Iacobatius lib. 2.o art. 2, Roselis de concilio q. 11, Canus in locis Teologi
cis lib. 5. c. 3, Reginaldus Polus de concilio q. 2. 5 et 7 Guerrero in the
sauro Christianę religionis c. 51. n.o 36, Cucus lib. 2.o institutionum tit. 3
in principio. Quamvis non semper omnes Episcopi congregentur sufficit ge
neraliter omnes vocari c. canones, 15 d. interdum unius prouintię Epi.
a Pontifice Maximo ad concilium vocantur quod generale dicitur autori
tate non autem congregatione nec convocatione c. reg.a § porro 3 d. c.
in sinodo d. 63 gl.a 1 inc. canones 15 d. et lib. 4 variar. c. 15 n.o 5, un
de quantum ad convocationem illud concilium prouintiale dicitur sicut
illud quoad Prouintię reformationem congregant autem Patriarca
Archiepiscopus et Primas, c. non oportet, c. peruenit c. quoniam c.
si Episcopus c. si quis Episcoporum 18 d. d.o c. regula § porro, c. graven
mis de precenendis c. sicut olim cum de accusationibus, Episcopale, Dioce
sanum, l. sinodale facit Episcopus ad sui Episcopatus reformationem

eius.

cum Abatibus & clero sibi subiecto, c, deconcilys c, Epus c, Annis singulis 18 d c, quando d 38, c Abbates 18 q 2 ~

~ Adde huic divisioni & regule glaz insuma 17 d Abbatem indisputatione incipiente Epus, Jacobatium lib, 1 de concilio art 1, n° 19, & art 10, Albas de concilio lib 1, c 1° Rosinacum dereipontificia lib, 1° Duarenum desacris ecle ministerys lib, 1 c 11, Corasium intemplo Judicum lib, 1 c 1° § 4 v 9, Joannes a Capistra de autoritate Pape 3 p 2e partis principalis n° 14 Guerrero inthesauro Christiane religionis c 3 & 13, 15 & 51, Mantua de concilio n° 48, Marcum Antonium d tt° 3, ex principio usque ad numerum 64, Aragon & Banes 22 q 1, art 10 ~

~ sequitur ss° 1, A Tridentini ~

~ Ad decretum De incoando concilio ~

Hinc observa Concilium ob varias causas institui ad fidem & Christi religionem propagandam c, cum & plantare de hereticys, Ad hereses coarguendas & extirpandas, c, sicut Excomunicamus de hereticys Tridm a 1° ss 2, ss 3 & 11, Ad severiorem fidelium satisfactionem c, in istis d 4 Ad veritatem plenius examinandam c, de gg, 10 d Ad maturiori concily expeditionem c, prudentiam de off° delegati c, novimus de verbor significat c ex consuetud. d 64 ~ Privilegys

~ Adde huic decreto & circa rationes generales concily congregandi, Turre crematam lib, 3 sume ecclesiastice c 9, P. Ibm, 22, q 1 art 10, & Aragon notabili 3° & Banes Marcum Antonium lib, 2, institutionum tt° 3 de concilio n° 1, Guerrero inthesauro Christiane religionis c 51, § 1° bbz lib 4 variar c 15, ~

~ Sequit ss 2, A Tridentini ~

Ad decretum de modo viuendi & Aliis in concilio seruandis

Hinc obserua in fidei & mor. reformat. concilium errare non posse 1. pr. ex principio istius decreti ibi (in spiritu sancto legitime congregata) quia in generali concilio legitime congregato assistit Spiritus sanctus actuum Apostolor. c. 15 (visum est spiritui sancto & nobis) Joanis c. 14 (Ego rogabo patrem & alium paraclitum dabit vobis qui maneat vobiscum in eternum) Matei c. finali (ego vobiscum sum usque ad consumationem seculi) & per me, canones dist. 15, & in c. si ille dist. 50, c. violatores 25 q. 1,

2°, quia concilium generale representat vniuersalem eclesiam c. confidimus 25 q. 1, c. sequi presulum 2 q. 4, docet Augustinus lib. 2° de baptismo contra Donatistas c. 18, sed ecclesia errare non potest capitulum Hec est fides, 24 q. 1.

Adde Driedonem lib. 4 de eclesiasticis dogmatibus 3 p. c. 3, Vega lib. 15 concilii Trid. c. 3, Albertum de eclesiastica hierarchia c. 16, Cordoba lib. 4 questionarii latini propositione 4, Cano de locis Theologicis lib. 4 c. 4, Turrecremata in suma ecclesie lib. 2° c. 9, ecclesia magistra est totius eclesiastice discipline c. damnamus de Suma Tri. c. in memoriam 19 dist. Trid. ses. 25 in decreto de delectu ciborum, atque est firmamentum & columna veritatis Paulus 1 ad Timoteum c. 3, cuius nauis non turbabitur c. non turbabitur 24 q. 1.

3° Papa errare non potest, quia Petrus eiusque succesor est firmamentum ecclesie Mat. 16, Luce 22, Joanis 25, c. maiores in principio de baptismo, c. quoties, c. rogamus c. loquitur 24 q. 1, ad quem expectant fidei, morum quam definitiones, c. sic omnis 19 dist. 3° c. quoties dist. c. damnamus, Clem. vnica, ibi (nos igitur) de suma Trin., dist. c. maiores in principio; Generali autem concilio presit Summus Pontifex, vel alius eius nomine, dist. c. regula c. nec licuit dist. 17

4 facit Mateu 18, illud (vbicumque fuerint duo vel tres congregati in nomine meo ibi sum in medio eorum) c. alienus 24 q. 1,

5,

~ 5°, Nam concilia generalia veneranda sunt sicut quatuor sancta Evangelia, c, canones, vt° (inter cetera) c, sicut, in principio, 15 dist°, q° &

~ Contra tamen generalia concilia errare posse pr, quia de facto errauerunt concilia relata in c, domino sancto, 50 d° c cum cta per mundum 99 q° c, sancta Romana 15 d° c, habeo librum de, quoniam d° 16, c preter hoc, fili (faciendum) d° 32, & errauit concilium relatum in c, placuit 36 q° 2°, vbi conuincitur inevitabilis error† in pue tia legitima c, si autem eadem causa & q°;

2°, Concilium Toletanum 1 m c 17, definiuit non esse a communione repellendum qui vnicam concubinam habuerit, c is qui c, christiana d° 34 contra v° sextum decalogi preceptum & vtriusque testamenti pagina talem concubitum detestatur 1° corinthios c 6, Tobie 4 textus licet dicat aliquis 32 q° 4 ~

~ Nam 1, a Pontifice Maximo, 2, a conciliis sequentibus corriguntur decreta precedentium conciliorum c, non debet de consanguinitate & af. c cuncta per mundum c, domino sancto q° &

~ Quare veritas est, generalia concilia legitime congregata nec in fidei nec in morum definitione errare posse, ita docet Iacobatus lib, 6 de concilio art° 2 n° 11, & lib, 3 art° 11, n° 14, Turrecrema ta lib, 3 sume ecclesiastice c 58, Cordoba in questionario lib 4 q° 1 conclusione 9, Rofensis contra pestilentissimum luterum art° 29, Albertinus de agnoscendis asertionibus q° 5 n° 7 & q° 21 n° 16, & q° 30 n° 8, & q° 9 n° 14, Cano de locis Theo, lib, 5, c 4, conclusione 3, Alaba de potestate Pape 2 p° n° 17 Castro adversus hereses, lib, 1 c 6, & lib, 4 folio Concilium, atque de iusta hereticorum punitione lib, 1 c 1, & coeli semiam omnium catholicorum, dixit Aragon super D Thomam, 22, q° articulo, pag, 80 cola 2, folio 2a conclusio & esse de fide resoluit idem Aragon pag, 81, colu 2, folio, ide, dubium vbi tenet esse de fide quod concilium Tridentinum non potest errare, ita docet Be

ga

† errorem

Lib. 9 in Tridentinum c. 39, quibus addendis sunt et

Nec obstant argumenta contraria, non primum ex dicto c. domino Sancto, cum similibus, et tenendum illa concilia generalia quae de facto errauerunt non fuerunt concilia legitima nec Papae auctoritate congregata nec a Sede Apostolica, aut licet praecesserit legitima congregatio non fuit confirmatio secuta

Nec obstat secundum argumentum ex dicto c. is qui, quia concubinae apellatione significatur illa mulier quae secundum canones propter mutuum iungendorum consensum uxor est legitima, c. sufficiat 27 q. 2, c. cum apud, de sponsalibus, sed secundum leges non uxor immo concubina ex vi legalis solemnitatibus differunt inter se, c. lib. 9, verbo (concubina) de 34

Ultimum non obstat, quia variatur canonum ratione temporum vicissitudine et varietate, c. omnes 1 dist. c. aliter dist. 31, autentico de non aliena(n)dis sub (quidem, collatione 2, tit. 2, § utique, C de veteri iure, ex ratione cap. erit autem lex 4 dist. tit. de legibus in fine ff de legibus § finali, instituta de iure,

Ex superioribus autem pendet huius decreti Tridentini sacrae sinodi declaratio et spiritus sancti concilio generali legitimo assistat immediate, ex illo Ioannis 14 (Rogabo patrem et alium paraclitum dabit vobis) et Matthei 18, (ubicumque fuerint duo, vel tres et docet Iacobatius de concilio lib. 1 art. n. 205, Aragon supra articulo 10 q. 1, pag. 88. ad primum argumentum columna 1, addendi huic decreto,

Secunda declaratio versatur circa illa verba (omnes et singulos Christi fidelis) quia omnes fideles inter se possunt generali concilio praeter episcopos et alios superiores prelatos sicut interfuerunt Abbates inc. convenientibus 16 q. 7 gloria 6, verbo (manet. § in nomine Domini dist. 23 Arianus et secundo dist. 63, sicut Presbiteri et alii inferiores ordinum, c. ad Apostolicam de re iud. lib. 6, c. Anastasius 19 dist. c. bene quidem dist. 96. c. ad sedem, 35 q. 5 atque in actis Apost. c. 15, interuenerunt Apostoli et seniores ecclesiae sic imperatores reges et alii seculares potestates dicto c. ad Apostolicam c. Gabco librum dist. 16, cap. ubi nam dist. 96, sic Populus adesse potest extra de
inc.

ine, innomine Domini dº c, adsedem, Sto nosº, c, insinodo inprin
cipio dº 63. & alibi in nro concilio Trid, vt colligitur ex tex in bulla
indictionis & exactis eius dem Trid ex cusis, involumine magno,
bene tn obseruo, ad concilium solos Epos alios q superiores prelatos conuo
cari & ideo generale concilium dr sinodus Epoum c, Romana ecla
15 d, c, canones eiusdem d,is c 6, sinodus d 16, c, regulae concilias
17 d c, satis, e, vt d 96, docet gla insuma vbo generalia d 17 Turre
cremata lib, 3 sume eclesiasticae c 12 cum sequentibus Jacobatius li
bro 1 art 2, deconcilio, Alaba ineodem tractu 1p c 3 nº 4 Alfonsus
Albarus, Guerrero in thesauro Christ, c 51, sectione 7, 51, advo
cem decisibam, nam q advocem consultibam etz alii eclesiastici &
seculares interesse posunt, n tn habent sufragium decisibum ~
~ 3ª declaratio e, ccª vtum in senis & vlum in
super quis ordo in sentia proferenda insedendo insubscribendo & in
alijs actibus generalis concilii seruandus sit, vere obserua in Epis
inspiciendum tpus sucordinationis, c, fin, 17 d c, placuit 18 d c,
Episcopos d 7 considerata antiguitate ex tpe consecrationis n electionis
d c finali d gla in Clem 2, vbo Pontificum de celeb, mise
alia gla in clem. 1, vbo quemus Pontificem de penis, alia autem
a prerogativam, l, prestantiam sue dignitatis quam ordinem descrip
serunt, Inocencius & Abas in c, abolende desepulturis Felinus in bla
de maioritate & obedientia Jacobatius de concilijs lib, 1 expagina 2,
art 12 Rocus decurte de Iure Patronatus vbo, honorificum q 41 Ca
saneus in catalogo gloria mundi, 4 p considerat 13, Petrus amonte
inmonarchia conciliorum q 5 Guerrero vbi supra dº c 51, § 6, idem Petrus
amonte depotestate pontificia tº ordo asistentium in conciliorum nº 1, &
in ceremoniario Romano denique ccª modum viuendi & alia in concilio
seruanda Vide Durandus demodo concilij generalis celebrandi
Rª 11, nº 6 ~

~ Sesio 3. A. Tridentini, de simbolo fidei ~

Prima declaratio sit, Simbolum fidei ab Apostolis editum de quo fidei simbolo videndus B. Clemens Papa epistola 1, ad Iacobatum fratrem Origines lib. 1 de principiis in prologo Ambrosius sermone 98, de Se iunys quadragesime & in epistola ad Silicium Papam B. Hieronimus epistola 61, ad Pamimachium B. August. sermone 115, & sermone 119 B. Isidorus lib. 9 Etimologiarum c. 18, & lib. 2 de officiis c. 22, haber in 1 tomo, conciliorum in principio Tertulianus in lib. contra Praxeam & in lib. de velandis virginibus Maximus Taurinensis Episcopus in homilia de traditione simboli Turre cremata lib. 1 sume ecclesiastice 19 c. Bañes & Aragon 2.2 q. 1 art. 9 & ffrme, canones ubi glosa verbo Apostolos 15 d. glosa in 1ª de suma trinitate, in fine, in decreta libus tit. 1 tt. 3, par. 1, & colligitur ex Leone Papa epistola 2ª & ex Clemente Papa epistola 1, contra Erasmum qui de hoc dubitavit & contra Calvinum aliosque hereticos qui hoc insiquantur.

2ª declaratio est, contra illa verba Cum omnibus sumentibus scutum fidei, simbolum verbum grecum significat Inditium & collationem quia in eo collegi varias sententias fidei, & est quasi quoddam pignus quo christiani vivunt ac distinguuntur ab infidelibus, B. Thomas 2.2 q. 1 art. 9, ubi Bañes & Aragon Durandus in rationali divinorum lib. 4 c. 25, n. 5, contra glosam dicto verbo Apostolos & glosa in 1ª de suma & contradicitur dicitur 1m. sumbo verius est, quod Apostoli singuli singulas sententias pertulerunt ad simbolum componendum prout vulgo refert B. Thomas in 4º d. 25, q. 1 art. 5, Aragon & Bañes dicto art. 9. B. Antoninus 3 p. tt. 31, c. 8, B. Augustinus sermone 115, Durandus dicto c. 25, nota bili 5 glosa in dicta 1ª de suma tri., Rufinus de simbolo fidei sumitur ex fee des, verbo Cum fides.

Denique circa expositionem totius simboli fidei, vide copiose Rufinum supra qui liber est inter opera B. Cipriani refert & inter opera B. Hieronimi tom. 4º, itantem duae homiliae B. Chrisostomi & aliae duae B. Eusebii particularem que librum edidit B. Terentius ut haber in bibliotheca

Vibliotheca Patrum tomo 7, B. Augustinus in lib. de fide & symbolo & in quatuor libris de symbolo ad catechumenos stant quoq. septem sermones Petri Rabenatij id ex recentioribus copiosius explicant Camisius & Sorius in cathecismo.

Secr. ss. 4, Ad decretum de canonicis scripturis

Prima declaratio versatur in illis verbis (suscipit & veneratur) difficul. Cap. 9, c. sacra Scriptura recipit autoritatem ab ecclesie aprobatione, accedit B. Augus. contra Epistolam Fundamenti ubi Evangelia non crederem nisi me commoveret ecclesie autoritas.

Verus tamen sensus est, ad ecclesiam pertinere ius definiendi que sit scriptura sacra & declarandi quod sit evangelium. c. sancta Romana 15 d. Magister Cano lib. 2° de locis Theologicis, c. 7 Cordoba lib. 4 questionarij latini q. 1 propositione 4 ad finem Bo. lib. 4, variar. c. 14 n. 1, Aragon 22 q. 1 art. 10 & in c. de sacra scriptura pag. 107 col. 1, id Tridentinum ut generale, representat ecclesiam universalem c. sicut 15 d. c. legimus, solo (autoritas) d. 93 c. si quis per viter 29 q. 4, c. confidimus 25 q. 1, q. Tridentinum in hoc decreto non dedit autoritatem sacre scripture quam habet a Deo, sed definiuit que sit scriptura sacra & qui libri eius sicut in r. p. illud decretum & superiorem Augustini Autoritatem.

Adde circa autoritatem sacre scripture Abulensem in prologo super Marcum q. 19 Albertum lib. 1° Ierarchie c. 2° Medinam lib. 7 de recta in Deum fide c. 18, Driedonius lib. 2° de ecclesiasticis dogmatibus c. 3, latissime Cano lib. 1° de locis, c. 7, & Rodericus delgado de autoritate sacre scripture.

2a declaratio versatur in illis verbis (tanquam, Tenus a christo, l. ab Spiritu sancto dictatas) q. plures differentie.

Versant inter Concilium Trid, seu aliud generale & inter sacras Scripturas, nec scriptura sacra ex autoritate maior quam concilium generale siquidem generali concilio asistit Spiritus sanctus vt in principio istius decreti & in actis Apostolorum, vbi (visum est, spiritui Sancto & nobis) Joan. c. 14, Mat, c fin, c, canones 15 d, c, si ille 50 d, c, violatores, 25 q 1.

Verius est, sensus, sacras scripturas esse maioris autoritatis vt colligitur ex ordine litere c Sancta Romana 15 d, c, nollimus c, ego soli c ad scripturas 9 d & differre a quocumque generali concilio, etenim spiritus sanctus non solum asistit sacre scripture et generali concilio sed sententias, immo singula queque verba, sacre scripture dictavit idemmet Spiritus Sanctus & dirigit scriptorem ne decipiatur vel decipiat, Paulus 2a corinthiorum c 2, ibi nos autem accepimus Spiritum Sanctum huius mundi sed Spiritum qui ex Deo, est, vt sciamus que a Deo donata sunt nobis & in eadem epistola c, 13, ibi quia in me loquitur Christus Joan, 14 ibi spiritus Sanctus docebit vos omnem veritatem & suggeret vobis quecumque dixero vobis ideo infalibilis est, veritas sacre scripture D. Thom, 1 p q 1, art 8, ad 3m Albertinus de agnoscendis assertionibus catho, & here. q 11 n 6, cano do lib, 2 c, 17.

Ad Titulum, (Testamenti veteris)

Sumpsi ex Gelasio, 1, tomo conciliorum & concilio Cartaginensi, Adde Thom. lib, 4 variarum c 14, vbi Cordoba Castro adversus hereses lib, 1 c 2, Cano lib, 2 de Locis theologicis c 1 & 5, Bucardum lib, 3o sui decreti cap. 217.

Ad decretum de vsu & editione Sacrorum librorum ibi (Statuit & declarat)

Adde Titelmanum in tractu de defensione vulgate ex concilium Trid,

(vid Cano lib, 2° de locis theo, c 17 et theologos super B thm 1° p q 1, art° 8 et 9.

Ad solum, (Preterea)

Sensus sacre scripture secundum Augustinum 3° de doctrina christiana, c 27 debet esse antiqua fide et ronie fundatus ad finem caritatis utilis, non dissimilis textui sacrarum literarum nec contrarius ebi expositioni sanctorum.

Adde esse sensum sacre scripture Driedonum libro 2° de ecclesiasticis scripturis c 2 et 3, Biguerium in institutionibus c 11, § 1, et 10, Eusebium 8 de preparatione Evangelica c 3, Bi Ravicenium lib, 3° de sacris concionatoribus, ugo de sancto victore in prefacione ad sua opera.

Sess. 5, Tridentini, Ad decretum de pecato originali.

Prima declaratio versatur in toto decreto maxime, in illo (si quis) Nam de pecatum est, quod quis homo facit, c si Judas, § considerandum, de pena d. 4, quod de pecatum tribus modis impletur, sugestione que fit per demones. Delectatione, per carnem, consensu, per spiritum. suggestio est, semen, delectatio est, nutrimentum, consensus, est, perfectio pecati, c sed pensandum 6 d. est sicut tribus de pena d. 3 § pecatum ipsum transfundi in posteros in eos qui non pecaverunt.

Verus est, sensus, de pecatum aut actuale aut originale de § considerandum est quidem, de pena d. 4 c 4, et 4 p 1, et de actuali pecato in p. dictum § considerandum et d. m cap. sed pensandum et dicendum d. m cap. sicut tribus, originale in pecatum fuit in des transfusum qui per concubitum generantur cum nullus ante istud pecatum fuerit materialiter perseminatus textis in suma 23 q 4, c firmissime

c, Placuit c, regenerante, c, quens de consecrat de, 4, c peccatum de
pena de 4, x^a illud Apost. ad Romanos 5, (per vnum homi
nem peccatum intrauit in mundum & per peccatum mors & ita in
des homines mors pertransiuit in quo oes peccauerunt) ideo originale
peccatum quodam modo originale dicitur nam & si in sit actus ipsius hominis
peccantis per Adam, c, tamen in actu naturae naturantis eum hominem vt
ex D. Tha, & Theologis 1.2, q. 71, art. 6, Notat Nab, in manuali c. 27 n. 14

2^a declaratio versatur circa illud (si quis per Iesu Christi etc.
nim hoc peccatum omnino per baptismum tolli, vt probari in textu
manere) statim sequenti siquidem dicit manere concupiscentiam
& fomitem peccati etiam post baptismum vt in c, per baptismum el primo
de consecra, d. 4, quod Apostolus peccatum apellat, Ad Romanos, 6 &
8, & Ad Galatas, 5, vt corruptio non tantum in corpore sed in anima ma
neat, c ne ex quo de conse, d. 4 c.

Verus e, Sensus, de peccato quod generatione
tione contrahitur x^a Trid. in hoc decreto textu (si quis paruulos) in
fine, idest originale per baptismum omnino tolli, manere tamen concu
piscentiam, l, fomitem qui peccatum non e, sed apetitus ex peccato des
cendens & ad peccatum inclinans nec nocet propter gratiam baptismi
nisi adsit consensus, sic in resp. dicto cap, nec ex quo cap, placuit de cons
d. 4, clemen, vnicam in § ad hoc de summa Tri, & concilium
Tridentinum in hoc decreto ~

3^a & vltima declaratio versatur circa postrema verba (
declaratum) dificultas colligit ex textu (si quis a[illegible]) & ex auto
ritate Pauli ad Romanos 5, 6 & 8, omnes post Adam peccase in
originali peccato quo inquinauit omne genus humanum [illegible], firmissi
me etiam sacratissimam virginem vt B. Tho. & Alij defendunt licet
magis pia & verior sit contraria Scoti sententia ~

Verus e sensus, inmaculatam virginem preseruatam di
vino priuilegio ab originali peccato. Extrauagante graue nimis de reli
quijs

liquys & venerat. innouata in hoc decreto & in concilio Vasli
ensi ss 36, & in motu proprio Py, 5, in rebus pag 148, vt defendit
B Hs in 1° senciar, d. 44 q 1, sibi contrarius in 3 p q 27 ar° 2 & tenet Sco
tus in 3° senciar, d. 3 q 1 vbi Obandus in vtebrologuio citat plures & La
terinus de conceptione virginis arg° suadet Nam Sacratissima
Virgo speciali Dei preuilegio preseruata fuit ab omni peccato vt dicit
mus 1° ss 6, de iustis, si peccatum originale grauius quam veniale
qr originale priuat gra Dei Trid in hoc decreto in principio d.m cap
eudem simul l. precitatis veniale v° non priuat gra Dei, Trid, ss 14 in
principio & c 5 de confesione, c vnic. de raruis d. 25, c de quotidianis de
penia d. 3, c tres 11, de penia d. 1, q° & ab originali probabilius, c, vno
certius speciali preuilegio preseruatam fuise.

Ad decre° peccatum originale B Aug contra Pe
lagianos & lib, 2° de gra christi qui alio nomine dicitur de peccato
originali & confesionem Augustinianam quam compilauit Jeroni
mus Jorensis lib, 2 c 1° petrotum Driedonium lib, 1 de gra & libero
arbitrio 3 tractu Albertum in controuersia de peccato originali, Caterinum
de lapsu hominis Castro aduersus hereses v° buz (peccatum) Genesi 1, Soto
lib, 1 de natura & gra c 7, Cordoba lib, 1 questionary q 10, Guerrero
in Tesauro Christi, Olel, 1p Sermonum Episcopalis pag, 181, n 3 Theolo
gi super 2° senciar d. 3, 31 & 32, B Hs 1p q 81, vbi Medina Angles
in Floribus Teologicar questionum 1p super d. d. 3 cum sequentibus

Ad decreta, de reformatione Ssi, ss, 5,

Ad cap. 1.m

Dificultas versatur circa finem, in v° lo (docentes) sumpto ex cap, super specu
la, 5, de Magistris, nam qui docuerit, l, audierit canones non excu
sauit a residencia preuende l, venefity nec absens percipere poteri
lius fructus siquidem est preuilegium, contra iuris communis dispo

sitionem limitandum, c, ne extendat de casu ad casum, c super eo s, de officio & Iudicis potestate delegati, c veniens 9 de prescriptionibus, c ex multiplici 3 de decimis qr sacre scripture apellatione n continet Ius canonicum c, Sancta Romana in principio & 15 c Tridentinum & 4 in decreto de canonicis scripturis Magist Cano de locis, lib, 5 c 5, pag 187.

Verus tn sensus est, Ut docentes & audientes sacram scripturam & sacros canones gaudent previlegio de fructibus veneficiorum in absentia percipiendis, Felinus in c, super specula & ita in p. illud decretum Trid, Nab in manuali c 25, nº 58, vso 3º quod docentes & propt utilitatem Christiane reip. que est, causa quam Nabarus considerat facit simul rō, etenim Ius canonicum lata sacre scripture apellatione venit, c, cum de di versis 2º de previlegiis in 6, c, de quibus x verum lecturam b al diuina reuerentia scriptura canonica 20 d c, ex diligenti Iunta gla vbo (diuinis) de simonia Autentico vt clerici ad pud proprios Epos § siuº hoc autem previlegio gaudent Scolastici usque ad quinquennium expectatis resoluit Menochius lib, 2º de arbitrariis centuria 1 casu, 5 nº 10, Rebufus de previlegiis scolarum previlegio 37 vt colligit ex motu proprio Pii 4 in declaratione qre de non residendo, post Trid & Cardinalium congregatio declarauit ita rescribens Epo Foligensi & vicario Assisi 22, Aprilis anno 1570, licentia usque abesse posit causa studiorum a residentia sui canonicatus n suffragat ultra quinquennium intpretantes a die quo cepit studere Iuri) in super ob seruandum integros officii fructus s de exceptis quotidianis distributionibus, c, licet 32 de prev, c, de cetero de clericis n resid, c, cum deceat 3 de elect in 6, c, alma mat de senia excom. in 6, Tc 19 c tiop, 1 Trid, s 24 cid ref, Igla c, unico, vbo (ad fuerint) de clericis n residentibus in 6, b lib, 3, variar c, 30, nº 3, non enim sufficit residentia s d intersentia requiritur ad distributiones quotidianas lucrandas Textus ubi glosa Iglosa, verbo, (Adfuerint) in

dicto

ind^o c, unico ~

~ adde dicenda in c, 1 ss 6, & ss 23 de refor. c 2, adde 1 ss 24 c, 4 de refor. Conradus Brienus de hereticis c 4, Simancas in instituitionibus Ca(tholicis) 60, titulo 49 Mascardus de Iudeis & alijs infidelibus c, 4 n° 24, Sarmientus de reliquijs c, 6, n° 18, ~.

~ Seor ss 6, Tri ~

~ Ad decretum & canones de reformat.

1 declaratio versatur circa oem Iustificationem declarandam & pendere ex dificultate extravagantis Unigenitus 2 de penitentijs & remi. Inter coes naz Christus dominus per sanctissimam passionem suam de rigore Iustitie, condigne satisfecit pro pecatis Totius mundi pro culpa & pena eterna adeo ut propter unionem ad Verbum gutta sanguinis Christi pro redemptione Totius humani generis sit effecisset ut in d^a extravagante. rursus auget dificultas ex Trid. c 7 de Iusti. 1 bac eadem ss 6 (nobis Iustificationem meruit & pro nobis deo patri satisfecit) accedit etiam D Paulus ad Hebreos c, 10 & Ad Romanos 3 & 5 (Ita ipse est pax nostra propitiatio nostra redemptio nostra Iustificatio nostra,) denique sepe D Aug. Teste Soto lib. 2 de natura & gratia ait nos esse bonos in bonitate que est in deo & sapientes Quum satisfactio Christi sit ac ideo infinita, nostra satisfactio pro pecatis nostris necesaria non est, nec ad remitendam culpam aut penam eternam gloriam ve consequendam ~
pax

~ Verus est sensus Iustificamur per qualitatem inherentem animae nostrae infusam nobis a Deo opt. Max, non autem per solam imputationem Iustitie Christi inherentis Christo nec etiam per solam non imputationem pecati sumus enim Iusti Iustitia Christi causali (idest) per Iustitiam causatam in nobis propter merita Christi sic declarat Trid. in hac ss 6, c 7 & c, 16, atque in canone 10 & 11, sic interpretor superioris argumenti testimonia ipse est, Iustificatio nostra idest causa nostrae Iustificationis redemptionis &

& Saluti, sic etiam declarant alii authoritates sacre Scripture ut
Deuteronomii 3, Deus est longitudo dierum tuorum & vita nostra & psalmo
30, tu es pacientia mea quare in d.o c. 7 & 16, & in canone 10 Iusta
dei, l. christi dicitur gratia quam Deus nobis infundit ob merita Christi & dicitur
nostra quia per eam nobis inherentem Iustificamur. Sed autem Iust.a Christi
imputatur nobis ac si esset nostra ad mensuram nostre dispositionis & spiritus S.
partit singulis pecatoribus 2.m propriam uniuscuiusque dispositionem
Trid. c. 7, D. Paulus ad corinthios 12 ad Efesios 4, sic declarat
Soto lib. 2 de natura & gratia 19 & 20 Medina Salmanticensis 12
super D. Thom. q.e 93 art. 2 citatis pluribus Angles in floribus Theologicarum questionum 2.e super 2.o sententiarum d.e 27 art. 1, 8 difficult.e
lxqq ad istius sessionis de Iustificatione solidam declarationem observa quod sicut ad auxilium Dei speciale desiderat gratia
autem per modum auxilii relata ad auxilium sequens dicitur gratia
antecedens preveniens, vel excitans, ut vocatio & inspiratio Dei, illud vero auxilium quo ad illum assentimur
Vocationi Dei, dicitur gratia subsequens, & illud quo
consentientes operamur ita gratia operans & cooperans fere idem est, quod
gratia excitans preveniens antecedens & gratia subsequens atque inter
se quasi convertuntur Trid. ss. 6, c. 5, 6, & 7 & Canonem 4 de
Iustif. sicut enim per nostros actus contrarios a Deo aversi & conversi ad
creaturas fuimus ita per eosdem nostros actus omnino contrarios debemus pecati penitere & ad Deum converti Paulus in c. converti
de penit. d.e 1 (convertimini ad me & ego convertar ad vos) Tri.
d.o c. 5 arg. dict. legis quemadmodum 8 ff. de adqui. pos. l. ege fere
196 ff. de reg. Iur. c. omnes res 27 q.e 2 c. omnes res, de reg. Iuris in decretalibus
2.a declaratio versatur circa caput 5, & circa canonem 3, 4, 5, 6, de Iustif.
Etenim ad Iustificationem necesarium est liberum arbitrium quia
ecclesiastici 19 fuit a deus ab initio constituit hominem & reliquit

eum in manu consilij sui) Zacarie c, 4 d°c, converti. & Tri-
d°c, s, b (convertimini ad me) que ita aperte ostendunt liberta
tem nram & d°c, i ecclesiastici b (ad qd volueris porrige ma
num tuam)

contra tn necesarium nee liberum arbitrium ad Justifi
cationem sd solam dei gram Grecos i Jeremie 31 Romanos
10||s d solam dei gram ((converte nos domine ad te & convertemur)
in Tri d°c, s, Paulus ad Romanos (gra dei sum id quod sum) &
alibi (Plus oibus laboravi nego sd gra dei in me) &c

verus e sensus, actus per quos convertimur ss liberi arbitrij &
Dei gra simul necesaria e, nam Deus licet attingat a fine usq ad
finem fortit disponit tn oia suabit Ut utar Ubis sapientie idest
& si prefinitio & predestinatio Dei sit infalibilis n tn imponit
ipsis rebus necesitatem sd simplicit loquendo libirrime & con
tingent eveniunt in hoc n suavis e illa dispositio dei consistit q
in eo qd se suam dispositionem & predifinitionem & conversum
atemperat & acommodat ad modum naturam & conditionem
2e cause idest liberi hominis arbitrij n necesitans sd derelin
quens ipsum sue nature & conditioni, nec n contrariat certissi
ma & infalibilis Dei determinatio & cognitio nostre liber
tatis siquidem n solum res ipsas & operationes sed etm modos qq
exercent previdit Deus, modus autem e, liber & contingens
& ita predefinivit contingens futura &c

3a declaratio versat ca 9, & 12, caput & ca canonem 12,
13, 14, 15 & 16, probat n Tridi. qd nullus pot e certus qd sit in
gra nec certus sue predestinationis ideo proberbiorum 20 ait Salo
mon (quis n pt dicere mundum e cor meum purus ss a pecato) Job
i (nihil mihi conscius ss, sd nec in hoc Justificatus ss) & illud Sal
miste (ab ocultis meis munda me) & pr roe, etenim cum opera
nra n nisi auxilio dei supernali elevata sint aliquid respec
tu glorie comparande nec certo scire positmus hoc auxilium nos

habere ideo nec de gra nec de predestinatione certi sumus ~

~. 4ª & vltª declaratio versar ccª caput 8, 10, & 16 &
canonem 32 & 33, dificultas nasq collig ex luce, 17
t (cum feceritis oia que precepta ss vobs dicite serui inutiles
sumus) & ex c, 8 & 9 ubius ss dicta extrauagante vni ge
nitus de peni. & remis. int coes Christus n gloriam nobs
meruit ~

~. Verus e, sensus qd meritu e, actio libera aceptata
ad aliquod premium & meritu de cond digno qr ex iusta
& condignitate operis debet illi premium, meritu autem
de congruo cu ex quadam congruitate aceptar ad pre
mium (cum vt citatis pluribs resoluit Obandro in verbi lo
quio lib. 2º de 27 propos 3 f. Iustus per opera facta propt
Deum meret augmentu gre & vitam eternam vt ait
Concilium. nec obstat luce testimonium cuis declaratio co
ligit ex D Paulo 2ª ad Rom. 8º, t (n sumentes digne
pasiones huius tpory) ad futuram gloriam vt interpretar Castro
adversus hereses vbi (opera) heresi 4, ~

~. adde Begam per quindecim libros huius ssesiones 6, Triden.
& in toto opusculo de Iustif. Soto in tribs librs de natª &
grª. Driedum de grª & libero arbitrio de Canus Lobaniensis
in art. 10 Ieronimus Torrensem in 3 fesione Augustinara
lib 2, c, 3 & 5, Magistrum & Teologos in 2º sententiam
de 24 vsq ad 28, vbi Obandum Alexandrum ab alexandro,
3 pe q 39 cum sequentibs B Thm 1, 2, q 109 cum sequentibs
vbi medina Angles & ceteri nouiores Theologi t Nava
rrus in ma. c, 1 per totum ~

~ Ad decretum de ref. c 1º ~

1ª declaratio Pendet ex c cleros 21 d (similis Regia lex 9 cum
seqbs

sequentibus ti i p. i ubi Patriarca a nomine greco argo dicit princeps patrum qui post Pontificem in sedem in dei ecclesia tenet cuius dignitas ut primatialis in iurisdictione veneranda, e, c, sacrosancta c, Constantinopolitana 22 d. c, Renouantes eadem c, urbes d. 86, c, Prouinte d. 99. c, antiqua de privilegiis §. Patriarca, l, Primas n tener residere —

— Verus e sensus, Patriarca, l Primas ratione Patriarcatus l, Primatialis dignitatis residere n tenet nisi ratione Episcopalis dignitatis que eis anexa e, alias n, sic inter pretoris ubi caput. Tri. & motum Proprium Pii 5, contra oes archiepiscopos Epos patriarcas & alias ecclesiasticas personas curam animarum habentes n residentes inter coes. cui adde gratiam alternatibus Gregorii 13 post regulam Cancelerie f. 11, pag. 1, pro Epis residentibus —

— adde Mar. Antonium, lib. 2 institutionum ti 7 Lancelotum in tpo Iudicum lib, 2, c 3, Oledam de incompatibilitate venesiciorum i p. c, 3 —

2a declaratio colligitur ex c, Pastoralis 79 e 1, ut Patriarche Primates Archiepiscopi Epi n teneantur personaliter residere cum sua dioecesis, ab hostibus capta fuerit immo poterit aliam quan libet similem dignitatem obtinere licet in diocesi manticum statum libertatis revocata tenebitur ad eam revertere. adde supra dicenda ss 23 c, 1o de reformatione —

Ad caput 2m

1a declaratio ex duplici pendet dificultate, prior ex illis ubi istis Cap. & quevis venesicia eclesiastica ut inc, fin. de clericis n residentibus & aliqua ss ecclesiastica venesicia que n requirunt Residentiam Personalem —

2a. nam de Iure Personalis residentia requirit in venesitiis curatis. e, cum incunctis 7 de elect. c, licet Canon 14 eodem ti in 6, c, qruulli de cle. n resi, Tridentinum ss 23 de refor. c, 1o & in sim

in Simplicibus, c, ad hec, 13 c, extirpandę 30 § qui vero depreuendi quamuis simplex benefitium sit exiguum c, conquerente de cler. n. resid. c, singula d[o] 80, c, ad hec d[o] 13 d[o] c, cum singula 32 depreven. in 6, siquidem o[mn]e benefitium pro offo institutum e, c, concessio 12 q. 2, c, cum 2[m] Apostol. 16, depreue. c, fin. de rescriptis in 6, §. de iure & n[on] de consuetudine in o[mn]ib[us] ecclesiasticis benefitijs personalis requirit[ur] residentia &c.

&c. Verus e[st] sensus dictionem (quamuis) e[ss]e demonstratiuam vt monstraret benefitia ecclesiastica generaliter residentiam exigere & ubi (de iure) referendum e[st] ad benefitia curata ubi (consuetudine) ad benefitia simplicia in q[ui]b[us] cum residentia ex iure humano descendat, po[ss]e consuetudine mutari. adde dicenda in c, 1[o] sesionis 23, de reformatione

Ad caput 3[m] &c.

declaratio pendet ex duplici Tridentini decreto 1[ma] s[e]s[sio]e 25 c, 4 de regularib[us] in v[er]b[o] (qui vero) ubi Episcopus clericum regularem extra monesterium degentem visitare & punire & corrigere non potest si exiuerit cum mandato superioris 2[m] in c, 14 h[uius] s[e]s[sionis] 29 de regul. ubi etiam si clericus regularis degat extra extra clausa Monasterij ——

Si publice extra delinquat & superior negligens fuerit in punitione po[ss]e Ep[iscop]us eum punire &c.

&c. Verus t[ame]n sensus petendus e[st] ex d[ict]o c, 4 & 14. adde Berdachinum de Ep[iscop]o 2 p[ar]te lib. 4 ex n[o] 80, & 3 p[ar]te lib. 4 n[o] 6, ex peculatorem de iulio R[egul]a 53, n[o] 1, 7 & 8, cum sequentib[us] Arnaldum de agnoscendis asert. heri, q[uaestio]e 25 n[o] 64. &c.

Ad cap. 4

1[a] declaratio ex multiplici difficultate pendet prior nam Ep[iscop]us

ex Jurisdict.e ordinaria visitare inquirere corrigere et punire pt clericorum omnium subditorum excessus c, 1.o de off. ordinarij c, 1.o de ref, 1.a ss 13 —

2.o Epus cum consilio Jonius Capituli punire potest et valet personas eclesiarum catredalium c, nouit 4, c, quanto 5, de his que fiunt a prelatis —

3.o, Capitulum Epum ad admonitionem, l, cessionem Epi in ca terminum ab Epo assignatum et non prius ad capitularium punitionem procedit c, irrefragabili, 13 de off.o ordinarij —

4.o, Solus Epus sine capitulo ex consuetudine visitat et punit Capitulares, c, non e, de consu. in 6, 3.o, in c, 6, sessionis 25 de ref —

Verus e sensus, Antiquos Canones correptos ee in hoc c, 4 et istud c, 4.m correptum ex d.o c, 6, . ex qq. obseruo posse Epum ex off.o l, ad partis petitionem l, innisitatione punire capitularium excessus adiunctis sibi duobus de capitulo ex noua dicti cap, 6 constitutione alit processus omnis sent.a et inde secuta nulla erunt nullum qz producent Juris effectum Ut superiori anno dum ego essem inclita Ciuitate Vergensi meontradictorio Judicio apud Metropolitanum obtinui et in collegio pretorio per viam violentie fuit remissum 6.

2.a declaratio pendet ex difficili q.e Vtrum ocilium in hoc c, 4.o senserit de oibus catedralibus et maioribus eclesijs exemptis et non exemptis. atq. procedere in solis exemptis in alijs autem seruari Jus coe Ut ssensus maioris partis capituli desideret x dictum c, nouit, suadet ex principio istius cap. 6 (nullis exemptionibus) maxime cum lex correptoria de casu ad casum et simili extendi non debeat x glam in autentica quas actiones C, de sacro sanctis eclesijs 6.

Verus e sensus procedere etiam in eclesijs non exemptis tum qr istud cap. 4 generalit. loqr, ideo ad solas exemptas limitandum non e, arg. dicti cap. si Romanorum 19 d. legis de precio —

ff de publitiana l. te. ia § generalit ff de legatis prestandis, tum qr si e ne exemptis ecclesijs dci l. iuz logr multo magis in ecclesijs subditis arg. legis de acusatoni 69 in fine, ff de diuersis et temporalib9 perscriptionib9, id q autoritate apostolica vt delegatis sedis apost. vt inquit nrruz cap. 4. ex doctrina Bartoli in l. te more nº 7 ff de iurisdict. omz iud. adde. dicenda et citandos in ss 25, de ref. c, 6,

Ad Cap. 5m

declaratio ilius cap. facta fuit a Sancta Cardinaliuz congregatione Sijs bijs Cardinali Borromeo 25 aprilis anno 1573, Epus in alterius diocesi n poe ordinare personas de licentia ordinarij loci qui n si subiecte illi ordinario nisi habiant dimisorias generales a suis ordinarijs nec poe de licentia luisdez ordinarij ministrare sacramentuz crismatis) que declaratio logr et desumpta fuit ex roe cap. sicut 7 q 1, et cap. sicut 21 q 2, iuncto c, in te corporalia el segundo et c, quanto el tercero de translatione epi c, quoniaz frequenr § porro vt lite n contestata sic absoluir cap. et ss 6,

Seqr ss 7 Trid. de sacramentis in gene re ad canonez Primuz

1a declaratio pendet ca institutorez sacramentoz noue legis naz que Christus instituit nec tollit nec mutat Papa q ss, quidaz 25 q 1e c, super eo de vigamis c, literas de rest. spolit, imo nec declarat arg. cap. ordinarij de off. ordi lib. 6, legis finalis C de legibus et ita humana constitutione nec tolli nec mutari posse sacramentoz materiaz probat Trid. ss 21 c, 2, Soto in 4 d 1, q 5, art 2, sed mutat in c, 1o ss 24 de ref. matrimonij, cu sacramentoz institutio n procedit ex iure diuino

Verus est sensus, Christus Dominus est institutorum sa
cramentorum [novae] legis, inde nec materiam nec formam
Sacramentorum a Pont. max. [l. a] alio mutari posse, poterit
tamen Papa divinas leges declarare ut Christi vicarius, ...
... quanto de translatione episcopi ...
... ideo decla
rat dictum cap. 1 et 24 contrahentium ...
preambulum.

Numerus — 2a declaratio versatur circa numerum Sacramentorum quae est septem nec plu
ra nec pauciora manifestum est, difficultas in eo consistit in eucharis
tia duplex sacramentum videri ... cap. 1, de conse. d. 2, maxime
cum duplex forma et materia appareat. Similiter in ordinibus septem
quos sacramenta videntur ut septem sunt ordines.

Verus iste sensus pendet ex ratione quare Septem nec plura nec
pauciora sint ad quam observa ex pecato Adami, primi parentis
duplex malum culpae et penae processisse, ... firmissime de cons. d. 4
Culpa autem originalis est, aut actualis, ... et si Iudex, considerandum
... divina clementia de penit. d. 4 ... 1, ... ideo,
ad originalis remissionem Baptismus fuit institutus ad actuale
vero pecatum delendum penitentia et cum actualis culpa venialem con
tineat, ad veniale reliquias pecati ... evelandas
Sacra unctio pena autem quae duplex est, prior ignorantiae cui succurri
tur per ordinem, 2a malitiae quae per eucharistiam tollitur, 3a im
becillitati humanae per confirmationem 4a apetitus noxius per ma
trimonium ... singularem ex 3 ... 4 p 1. Solutio autem ... in
Baptismi eucharistiae et ordinis sacramentis declaranda erit. adde
Navarrum in manuali c. 22, n. 2, Marcum Antonium lib. 5 institu
tionum maiorum ... 1 n. 7, 8, et 9 Angles in floribus theologorum 1 p.
et in floribus de sacramentis q. 1 et q. 2 Soto in 4 d. 1 q. 1, art. 8,
et q. 5 art. 2, et q. 6, art. 1 et 2, Osium in confessione Polonica
c. de Sacramentis, Cathecismum Pii 5, ad parochos p. 166.

Ad canonem 3 et 2

Declaratio pendet ex difficultate qua insinuat canon legem veterem in ceremonijs consistere c. tabernaculum el prim. de consecr. d. 1, c. 1 de purificatione post partum & nouae legis Sacramenta in ritibus externis versari, c. sacrificium c. signum c. nos autem de cons. d. 2, c. multi 19 1 6.

Verus est sensus, Sacramenta Evangelicae legis a Sacramentis antiquae legis differre, nam illa conferunt gratiam ex opere operato & continent gratiam quam significant Trid. ibi canone 6, et 8, haec autem significabant Christi passionem quae erat causa effectiva c. maiores de baptismo arg. dicti cap. Tabernaculum & dicti cap. rursus, nam virtute antiquae legis nullus in coelum ascenderat sed ad inferos descendebat Genesis 37, 36, 14 et 16, psalmo 88, noua vero sacramenta coelum aperiunt Paulus ad Rom. 8, Ad Efesios 2, Mathei 3 et 25, denique legis nouae Sacramenta expressius significant atque pauciora & faciliora sunt, Adde Marcum Antonium institutionum Maiorum lib. 5, tit. 1, nº 25 et 26, Anglesium in floribus teologicarum quaestionum de Sacramentis q. 2, art. 3 Soto in 4º d. 1, q. 2, art. 3 & q. 3 art. 5 et 6, Osium in confesione Polonica c. 32 Sonium de sacramentis c. 3, Nabarum in ma. c. 22, nº 2, Cathecismus Pij 5, ad Parochos de sacramentis in genere pa. 173,

Ad canonem 3.

Declaratio pendet ex illa difficultate omnia Sacramenta in institutione necessitate & effectu paria esse, etenim omnia Christus instituit supra in canone 1º omnia ad salutem necessaria ibi canone 4 omnia gratiam conferunt ibi c. 6, et 7, ex opere operato ibi canone 8, et.

Verus est sensus, Sacramenta nouae legis & si quo ad aliqua inter se paria sint verum non ita omnino paria ut nullatenus sit aliud alio dignius Sic interpretor verum canonem Baptismus n. dignior propter

Necessitatem sine quo Nulla salus Nullum q̃ sacramentum suscipi poe. c, veniunt 3, de presuitero vel baptizato c, maiores & item querit de baptismo Trid. ss 6 de Iust. c, 4, & ob effectum abluit namq̃ oem culpam c, nullus de penit, d. 7 c, in quodam de celebratione misam: confirmatio dignior roe ministrorum c, Epis c, manus quos de consecratione d. 5, c quanto de consuetudine Trid. 1ª sess 7 de confirmatione canone 3, & roe ubenoris grē ad fidem tuendam c, spiritus sanctus de consec, d. 5, Penitentia dignior ut necesaria post baptismum ad tolenda actualia pecata c, 2ª de penit d. 1, Trid. 1ª ss 14 c, 1 & canone 1º de penitentię Sacramento Eucharistia dignior roe rei quam continet idest christi verum corpus sustantialiter c, nihil de consec, d. 2, c, multi 1 q 1, c, 1º § una de suma Trinitate Trid. 1ª ss 13 c de sacramento Eucharistię & canone 1 maxime cum sit finis in quem oia diriguntur Sacramenta. Extrema unctio dignior ad purificandas & erradicandas pecati reliquias ut sup.ª c, 1º de sacra unctione Trid. 1ª ss 14 de sacramento extremę unctionis canone 1º Ordo dignior roe ministri qui ē Epus Trid. ss 23 de sacramento Ordinis canone 7 & 8, atq̃ utilitatis ecclę universalis ut 1 canone proximo. Matrimonium dignius in significatione significat n, unionem unius christi & uniu sponsi ecclę c, debitum de bigamis c, acutius d. 26, & utilitatis universalis ad sumani generis propagationem d. c de vitus c, gaudemus de diuortijs adde glam ubum quam corpus d. c, nihil, de consecratione d. 2, Petrum Soto de institutione sacerdotum in principio lect. 7 ubi ex hac u. assertione Nauarrum in manuali c, 22 nº 22, Soto d. d. 1, q 6, art 2 & 3. Angles 1p in floribus de sacramentis in genere q 3 art 5, Catecismum pij 5, ad parrochos de sacramentis in genere pª 167.

Ad canonem Quartum. 4.

declaratio ciª necessitatem Sacramentorum versat & difficultas colligit ex posteriori eius ubis S. N. oia singulis necesaria.

Verus e sensus noue legis sacramenta ad salutem necesaria e,

Remissiones 191

c. nulla salus de cons. d. 4 c. 1 et 2, de cons. d. 3 c. omnis de penitentiis et remissionibus priorati quinque potissimum necessitatis dicunt ex varios et effectus posteriora duo libere voluntatis unicuique vero necessitatis quare dignitatis sacramenta appellant universo autem mixtico ecclesiae corpori et si non singulis decet duo necessaria sunt. qui vero contempserit ecclesiae sacramenta saluari non potest. Adde Proemium titulo 4 parte 1 Marcum Antonium institutionum maiorum lib. 3 titulo 1 numero 21 et 22, Angeles in floribus de sacramentis in genere questio 1 articulo 1 conclusione 4 et 5, ubi de necessitate disputat Nauarum in manuali de c. 22 numero 2,

Ad canonem Quintum. 5.

Declaratio pendet ex dificultate Canonis 6 in fine ubi Sacramenta notae sunt christianae religionis quae apud homines omnes discernit fideles ab infidelibus. &c.

Verus est sensus. Sacramenta non ad solam fidem nutriendam instituta sed ad gratiam et gloriam adipiscendam Trid. sessione canone 4 et sessione 6, de Iustif. c. 7 et canone 5, 8 c. nulla salus c. 1 § una de summa Trini. et sub signis exterioribus sensibilibus corporalibus et visibilibus triplici ex causa prior propter humiliationem merendam apud Deum homo subdens se iis signis c. qui se scit 2 q. 6, sequens propter eruditionem ut misterium invisibile per signum sensibile consequeretur c. quia corpus de consec. d. 2, posterior ob exercitationem c. nunquam de cons. d. 5, 6.

Adde Catecismum Pii 5 ad parrochos de sacram. in genere p. 160, Turre Crematam in c. signum n. 5, de cons. d. 5, Marcum Antonium institutionum maiorum titulo 1, de sacram. in genere n. 2.

Ad canonem 6, 7, et 8, huius sessionis 7.

Declaratio ex ratione Pendet quare omnia novae legis Sacramenta gratiam continent quam significant et semper atque omnibus digne suscipi

cipientibus non ponentibus obicem conferunt ex opere operato idest per aplicationem Operis ut patet in trid. 7° canone 6, 7 et 8, et vero colligitur ex sacramenti significatione derivatione atque definitione, Sacramentum enim, quamvis pro iuramento usurpetur in c. sacramentum 22 q. 4 et c. qui sacramento 22 q. 4 c. parvuli 22 q. 5, et nec in arbitriis 4 et de receptis arbitris atten sica Sacramenta puberum c. si adversus venditionem et l. ulti perinde ff de variis et extraordinariis cognitionibus c. 1° Sicut Sacramenta de pace iuramento firmanda in usibus feudorum tamen apud sacros autores pro re sacra accipitur que in occulto latet Tobias 12, quam greci misterium vocant inde pro sacramentum etiam que vere sacramenta et oculta misteria ut c. multe c. multiplici l. dicitur autem Sacramentum a secreta sive sacra virtute ex eodem dicti capituli multi, et tamen sacramentum rei sacre signum res significat sacra sacrans idest santificans animam d. c. multi signum etiam visibile invisibilis gratie c. sacrificium de cons. d. 2, quod signum significat Christum seu christi pasionem et mortem que virtus sacramentorum est deinde gratiam nos Iustificantem denique gloriam ut finem gratie inde quod sacramentum prefigurat tria rei preterite memoriam Christum nempe ut gratie auctorem. rem presentem ut gratiam ipsam nos Iustificantem et Sanctificantem rem futuram ut gloriam ac beatitudinem Paulus ad Romanos 6 1 Corinthios 11, Luce 22 Ioannis 6.

quibus ita constitutis sensus est, Sacramenta continent gratiam ut causa instrumentalis gratie sic interpretor canonem 6, et causa principalis gratie est deus Sacramenta vero non per accidens sed per se ut causa instrumentalis continent gratiam gratum facientem sic interpretor Canonem 7. propter quod facit trid. de Iust. canone 7 et 6. atque ex opere operato conferunt gratiam idest nisi rei ipsa suscipiant sacramentalis gratia non conferat sic interpretor Canonem octavum

adde Cucum sup.a n.o 6 & 11, Soto sup.a q 3 art.o 1 cum sequentibus Nabarus sup.a n.o 2, Petrus soto sup.a in principio lectione 9 Guerrero in Tesauro Christiane religionis et sermonis Episcopalis n.o 9 in fine.

Ad canonem 9m.

Declaratio ex caratheris potestate pendet. Unde sensus est, Caracteres esse signum spirituale indelebile impressum in anima c. Maiores § item queritur de Baptismo c. quod quidam 1a q. 1, ideo Baptismus confirmatio & ordo que caracterem imprimunt in eadem persona non iterantur ex precurati Caracter vero prestat potestatem activam ad conferendum Sacramentum ut ordo, passivam ad suscipiendum ut Baptismus & ad actiones ad resistendum ut confirmatio demum efficit ut insignitus ad non insinito pernoscatur per baptismum fidelis ab infideli per confirmationem confirmatus ab Baptizato per ordinem clericus a laico.

Adde Cucum sup.a n.o 17, 18, & 19 Nabarus sup.a n.o 2 Petrus Soto lectione 9, & 10 quarto vero Soto sup.a q 4 art.o 1 cum sequentibus Angles sup.a q 4 per totam Catecismum sup.a p.a 173 & 174

Ad canonem 10.

Declaratio ex ministro sacramentorum in singulis sacramentis pendet, unde non omnes Christiani omnium sacramentorum ministrandorum potestatem habent. adde Anglis & soto sup.a q 5 Cucum sup.a n.o 12 Nabarus sup.a n.o 2

Ad canonem 11.

Declaratio ex verbis concilii colligitur ut minister dum sacramenta conficit & confert intentionem habeat saltim faciendi quod facit eclesia qualis autem requiratur intentio & qualia non requirantur explicat Angles sup.a q 5 art 6, unde interpretor Cap. Siri

ritus sanctus 1 q. 1 Ut ab Anastasio Puero in ludo Bapticati infideles Pueri verum baptismum susceperint ob in. Sententiam faciendi qd faciebat Epus Alexandrie ceterum sufficit intentio faciendi qd Christus instituit cum intentio ecclie eadem sit cum intentione ipsius Christi Ut difinivit concilium florentinum Adde Angles ubi proxime Soto q. 5 art 9 & 10 ubi supra Mararz Antonius supra n° 13 & 24 Navarrus sup. n° 2

Ad canonem 12

Declaratio ex roe pendet quare Minister existens in peccato mortali servans sacramenti essentialia conficiat & conferat Sacramentum siquidem gra sacramentalis n datur ob merita ministri sed ob Christi redemptoris c. Romanus Pontifex de consec. d. 4 & arg. canonis 4 de Baptismo ja sess. 7 quamvis extra casum necessitatis extreme in peccato administrans mortaliter peccet sive Clericus sive Laicus c. per Isaiam c. oia c. qd quidam c. necesse e. 1 q. 1 c. illud d. 91 c. Baptismus de cons. d. 4. Adde Mararz Antonius sup n° 4 Navarrus sup n° 2 Soto sup q. 5 art. 6 Angles d. q. 5 art. 4 & Nabarus in ma. c. 8 n° 6

Ad canonem 13

Declaratio ex illa roe colligit qd lex imitatrix nature nihil induxit frustra l. sec stipulatio § Dibus ff. Ut legator nomine caveat nec n. ubi imponit lex in fine C. coia de legatis ideo anatema e. qui ecclesiae ritus in solemni sacramentorum administratione contemnit aut pro libito omitti aut in novos per quemcunque ecclesiarum pastorem mutari posse putat imo n credens l. negans eccle sacramenta prout ecclesia instituit Romana l. tenet anatema e. c. a 3 de baptismo ja & tanquam Hereticus puniri ipse c. ad abolendam in principio de Hereticis l. finali tt. 4

p 1, adde Bullam pii 4 super formas Iuramenti professio nis fidei post Trid. Marcus Antonius sup nº 15 Cathecis mus sup p 163

Ad canones 1 De baptismo

1ª declaratio pendet ex rõe discriminis int Baptismus Christi & Baptismus Ioanis solida autem rõ e, qr Ioanis Baptismus n fuit Baptismus Christi nec fuit sacramentum nec gratiaz contulit & ideo Baptizati a Ioane n regenerabant & Christi Baptismo eos baptizari oportuit c dedit Baptismum i q c aliud e baptizare c, n regenerabant de cons. dº 4 sic int pretor n[ost]r[u]m canonem 1m Ut qui dixerit Baptismum Ioanis habuisse eandem vim cum baptismo christi anatema sit ro ratio nis e, quia Ioanes per suum Baptismum n in spiritu sancto sed in aqua tm baptizabat dº c, n regenerabantur indeque g interpretor dm cap. dedit dm cap. aliud Ut quamuis n debeat Iudas preponi Ioani, baptismus Iude prestet baptismo Ioanis nam baptismus Iude erat Christi baptismus & christus baptizabat baptismus autem Ioanis n erat Christi nec christus sed solus Ioanes ut christi precursor baptizabat in aqua n in Spiritu sancto Adde Magistrum & alios in 4, dº 2, ubi soto q 1 art 1 S Thz 3 p q 38, art 6 ad 3. Sonum de baptismo c, 23 Osium c, 36, Alanum c, 13 & 18 glosam dº c dedit glaz dº c, aliud Lucum Lib. 5 instit. Maior, ttº 2, de Sacramento Baptismi anº 144.

2ª declaratio Ex superiori disputatione pendet circa institutionem & obligationem Baptismi sacramenti Nam baptismus ante Christi mortem & resurrectionem institutus fuit se pr ine, per aquam de cons dº 4 & Ioanis c, 4 cum christus ipse baptizatus fuit per Ioanem in Iordane maxime cum Iudas baptizaberit fuerit q verus baptismus dº c dedit dº c, aliud c tn post christum resurrectum baptismum institutum colligit ex Matthei 18, Marci 16, Euntes docete oes gentes baptizantes eos in

nomine

Nomine Patris &c. refert in c. proprie de conse. d. 4 et debitum 14°
c. non ut apponeres s° de baptismo ti. 2, tt. 4 p. 1ª

Verus est Sensus baptismum exemplo et facto institutum
a Christo cum in Iordane baptizatus est, sic interpretor dictum cap.
dedit cum similibus & nostrum canonem verbo tamen & precepto post
resurrectionem cum dixit euntes &c. sic interpretor dictum
capi. proprie, & si ante passionem institutio baptismi precesserit
obligatio vero post resurrectionem.

Adde B. Thom. 3 p. q. 66, art. 1, Magistrum in 4 d. 3 Ric.
Ioviam in Suma de baptismo n° 10 Medina 1 2ª q. 103, art. 3
Soto de Iustitia lib. 2, q. 5 art. 4 & in 4° d. 3 q. unica Sonum c. 23
Alanum c. 13 supra guerrero in thesauro chris. Reli. 2° Sermonis
Episcopalis pag. 204 n° 10 Angles in floribus de hoc sacramento q.
1 art. 4 Canisium in catechismo de baptismo art. 1 & 2 inde bap-
tismus a greco corporis ablutionem significat & in nostro canone
regenerationis lavacrum c. de trade 1 q. 1 c. 1 c. per aquam de
cons. d. 4 Trid. ss. 14 c. 2° de sacramento penitentie.

Ad canonem 2ᵐ.

Prima declaratio pendet ex divi Pauli autoritate ad efesios c. 5, 6
mundans eam lavacro aque, que aqua non est sacramentum baptismi
a &c. in c. 1, nunquam de cons. d. 4

Verus est Sensus aqua naturalis est materia Sacramenti Bapty-
smi ex divina institutione Ioannis c. 3, nisi quis renatus fuerit
ex aqua & spiritu Sancto non potest introire in regnum dei, maiores
c. debitum c. non ut apponeres de baptismo c. inquadam de celebratione
ne misarum c. 1° c. nunquam c. filius c. non dubito c. qui modo c. non
aqua est sit sanctificabat de conse. d. 4. Trid. in presenti & ss.
5, in decreto de peccato originali & ss. 6 de Iustif. c. 4 & ss. 14 de sacr.
penit. c. 1° Catheccismus Pii 5, ad parochos pag. 1[...] interpretor, non est
non sola aqua sine verbo sit sacramentum c. de trade 1 q. 1 & ita ablu-
tio ipsa activa & passiva est sacramentum baptismi atque materia

proxima quamvis materia visilis sit aqua naturalis sic interpretatur canones.

Adde Magistrum in 4 d. 3 ubi Soto q. unica art. 1 unde colligitur dictum baptismi ut sit regenerationis sacramentum per aquam in verbo Catecismus sup. pag. 179 quamvis communiter definiatur exterior corporis ablutio sub prescripta forma verborum d. c. de trade. adde Sotum ubi supra Marcus Antonius sup. n. 3 Nabarus sup. n. 5, Sorinus c. 6.

2a declaratio ex alia dificultate pendet siquidem in hoc canone ostendit Concilium unum tantum esse baptismum aque ex authoritate Christi et illo testimonio nisi quis renatus fuerit, et contra illud Pauli ad efesios 4 (una fides, unum baptisma).

Verum est sinum contra in Triden. et ex capite baptismi vicem de cons. d. 4 c. cathecumenum eadem d. c. firmissime 15 q. 1 reg. legis 4 tit. 4 p. 1 et D. Joanis in apocalipsi c. 7 b. (laverunt stolas suas in sanguine Agni) Luce 12, Marci 10 Pauli ad hebreos 6, ex quibus ostat alium esse sanguinis baptismum idest martirii pro christo passi rursus obstat cap. apostolicam 2 cap. veniens 3 de presbitero n. bap. c. debitum 4 de baptismo c. sicut in sacramentis de cons. de 4 d. c. firmissime d. c. baptismi vicem, d. c. cathecumenum d. le 4 ut sit alter baptismus flaminis. 1

Verum est enim sacramentum baptismi unicum esse, et illud aque sic interpretatur divi Pauli autoritatem ad efesios 4 et ita unum baptisma refert in simbolo Apostolorum et inde loquitur 24 q. 1, extravagante Unam sanctam de maioritate et obedientia omnes triplex in baptismus e fluminis sanguinis et flaminis d. c. baptismi vicem cum similibus qui omnes continent in baptismo aque et si sanguinis aut flaminis vicem sacramenti teneant d. c. baptismi vicem sed quantum ad effectum nam gratiam conferunt ex d. c. baptismi vicem d. c. debitum cum sup. citatis possunt non ad peccatorum remissionem adeo ut cum baptismo sanguinis et flaminis possit quis gloriam consequi et priusquam decedat baptismo aque

baptizari nequeat d° c, sicut in sacramentis d° c debitur 3 pro
prie in flaminis & sanguinis non sunt sacramentum ideo salba
tur non ppt sacramentum fidei sed ppt fidem sacramenti d° c ve
niens 3° c debitum largem sacramentum dicit d° c catecumenus
ideo baptizari debet ex actibus Apostolorum c 10 & 11 quas imponit
Sine & si baptismus aque caracterem imprimat nec iterari pos
sit c, qd quidam § si forte 1 q 1 e, quomodo de cons d° 4 Trid. sac
ss 7 de sacramentis in genere can. 9 m flaminis & Sangui
nis baptismus non imprimit caracterem & iterari debet data
oportunitate d° c, baptismi bicum, c, non dubito vbo verum de
cons. d° 4 nec ordinari pot qui flaminis baptismum suscepit, c,
veniens eisdem de presbitero non bap.

Adde bitorias in suma de bap. n° 24 Petrus soto d° 3 & in
lib. de institutione sacerdotum c de bap. lect 5, Dominicus de soto
d° 3, q 1 art° 11, & d° 7 q 2 art 1, Osius d° c 36, Florentinus
3 p° tt 14 c, 13 in principio Nabarus d° c 22 n° 5, Guerrero supra
n° 12 bbs calmamat 2 p° § 2 n° 7 Lucius sup° n° 18 cum se
quentibus Anglis supra d° q 1 art° 6,

Terna & ulta declaratio sit Vt in baptismi sacramento
aqua non metaforice sed materialiter accipiatur vnde impugnantur
qui per metaphoras aquas in baptismo gras interpretant ex Io
ane 4 & 7 c, significat n. veras natis & elementales aquas
sic interpretor nos canones cum dictatis sup° in 1° declaratione ex
c non ut aponens s, de baptismo c, de trade 1 q 1, ut plubialis
flubialis, fontalis, maris & liqui facta ex nive grandine glatie
non alit nec in aqua artifitiali nec in saliua lacrimis sudore
aut alijs similibus artifitialibus d° c, non ut aponery. qd si dubi
ter de baptismo baptizari debet sub conditione. Adde sup° citatos

Ad canones 3.

Adde que habes sup° baeu 7 in c, finali de sacramentis in genere

Ad canonem 4m

Prima declaratio versat(ur) et pendet ex illa difficultate Proprius n(on) Baptismi minister sacerdos e(st), c. constat, c. Ministeriu(m) cum duobus sequentib(us) de cons. d. 4 c. Diaconos d. 93 c. perlectis d. 25, Cathecismus Pii 5, ad parochos pag. 189 Regia ex 8, et 491 ...

2o Baptizatus a Pagano iterum Baptizandus est, ab Herib. eo c. quos a Paganis c. abantiqua c. de Arrianis c. Si v(er)o de cons. d. 4, c. n(on) sanat c. si quis confugerit c. Si qui ... de notandum c. ... quod quidam ... Cap. Cisma 24 d. c. pret. ... porro ... secundum d. 31, quod hereticus baptismum dare n(on) p(ot)e(st).

Verus e(st) sensus, Proprius baptismi minist(er) solus e(st) presbit(er) ex sup(r)a citatis et baptismi solemnis solus ep(iscop)us, parochus ex eisdem iurib(us) e(st) placuit, c. ad hec c. ... 169, quamvis n(on) solemnis baptismi sit quisq(ue) sacerdos et diaconus d. c. constat d. c. diaconus imo laicus c. sanctum de cons. d. 4 d. c. q(uo)d quidam ... licet mulier, c. mulier de cons. d. 4 atq(ue) Pater ipsius Baptizati c. ad limina 30 q. 1, qui eo casu n(on) contrahit spiritualem cognationem cum uxore ex d. c. ad limina ex d. te regia ... quare et hereticus minist(er) c. Baptism(i) licet baptismus valet datus ext(r)a formam eccl(esi)e et cum intentione faciendi q(uo)d facit ecclesia sic interpretor nostrum canonem 4m et ... quom(odo) c. quamvis c. nulli c. si qui apud illos c. si de eg. c. si v(er)o de cons. d. 4 d. c. pret. ... secundum d. 32, d. c. q(uo)d quidam et Paganus n(on) baptizatus c. Romanus c. solet de cons. d. 4 c. Spiritus sanctus 1 q. 1 alias n(on) valet si extra formam eccl(esi)e hereticus baptizaverit sic interpretor d(i)ctum cap. quos a Paganis cum similib(us) preciatis valet et baptismus factus ab eo qui e(st) in peccato mortali c. intra eccl(esi)am c. per Isaiam c. si iustus c. si autem Deus 1 q. 1, Trid. sess. 7 de sacram. in g(enere) can. 12, ubi latius solidam r(ati)o(nem) c. q(uia) sacramen tum

Ius baptismi c, de necessitate Salutis & ganua ac funda
mentum religuor c, Maiores & item queris de bap. c, veniens
3° de presuitero n bap. Trid. 1ª cano. 5. ideo quislibet e, minist
baptismi & si n, adesent nam debeat eo presuiter n in adinte
gritatem baptismi d° c, Romanus d° c, aquodam quare bapti
mus balet aquocum q. & quo in tpe minist habuis si substan
tialia n deficiant ex eisdem dan by et extra necessitatem arg
dicti cap. debitum d. cap. n vt aponeres d° c veniens maxi
me cum Deus sit qui baptizat c, aliud e, de cons d° 4 c sicut
Epus 1ª q° 1. adverte tn qd quilibet n presuit clericus l lai
cus extra necessitatem baptizans pecat mortalr & irregulari
tatem ncurrit c, 1 de clerico n ordinato Paludanus in 4 d° 5.
q° 1, Silvest vbo baptismus el tercero Soto d art° 3 benignior
autem e opinio Nauarri d° c 22, n° 6, declarantis irregulari
tatem solemnir tm baptizantem incurrere seu si ab eo sto
lemnitate Sicut r pretor d. cap. 1m denique si plures concurrat mi
nistratio concedenda e, digniori ex catecismo; ª;
;. Adde Sanctum Thom 3 p q 67 art° 2, florentinum 3 p tit°
14 c 13 § 4 Soto in 4° d° 4 q° vnica Sonium de bap. c, 22
Osium c, 18, Alanum c, 50, Nabarum in manuali c, 22 n°
6, Bictoriam de bap. n° 30 Petrum Soto c, de bap. lectione 1,
Castum adversus heresis & Baptismus heresi 4 Rogas de here
ticis 1 p n° 51, Angles supª q° 3 per totam Lucam supª ca n° 16,
cum sequentibus Guerrero supª n° 11 Cathecismeum supª pª 189
3ª & vltima declaratio ceª formam versat difficultas,
ex c, finali de bap, & si n, deficiat pronomen ego baptiz
mus balet, rursus aquodam Iudeo de cons d° 4 Apostolos
in solo nomine Christi baptizasse actuum Apost. 2° 8, & io
verus e sensus, forma ecclesiae Latinae e, (ego te baptico in
nomine Patris & filij &.) c, firmissime c aquodam c 4
prie, c, si re vera, c, in sinodo c multi c, si modo c si qua

de cons, d. 4, c, 1° § vna, de suma Tri. c, 1 ubi cap. Trid
sup. 15 6, c, 6, Mathei vlt° luce 24 baptizantes eos &
que seruata fuit in Baptismo Christi, pater in voce filius
in carne spiritus S. in columba, c, finali de cons, d. 3 Carcius
sup. p. 189, Abulensis super Mateo c, 3. eclesia tn greca
baptizat in 3 persona sic interpretor cap. finale de bap. quia pro
nomen (Ego) non e de substantia forme ex nro canone 4, pe
cauit tn ecle latine Minist. illud omitens ex d. c. finali
quam formam Christi seruase Apostolos probabilius e, &
qd dr in nomine Christi baptizase d. c. a quodam Judeo aut
similibus interpretor in nomine id est in autoritate & vir
tute Christi non in sola ipsius invocatione aut ex dispensa
tione fecise, inde quoque nec dictio (amen) e de substantia
forme ex nro canone pecauit tn omitens quia contra formam
& consuetudinem ecle vniuersalem.

Ante S. Th. 3 in 4, d. 3, q. vnica vbi Soto art. 1 & 6, B. Th. 3
3 p. q. 66, art. 5, Florentinus 3 p. tit. 14 c, 13 § 2, Bellori
nus sup. n. 3 Petrus Soto d. lec. 1, Guerrero sup. n. 11, Lucius sup. n. 30.

Ad canonem 5.

Baptismi Sacramentum e ad salutem necesarium c, firmissi
me, c nulla, c, baptizandi de cons. d. 4, c firmissime 1591
c, 1° § vna, de suma Tri. Trid. sup. can. 2, & ss 6 de iustif. c 4
Joanis 3° interpretor non solum de necessitate finis sed de necessitate
precepti vnde certius e Apostolos subeadem forma baptizase
Adde B. Th. 3 p. q. 68, art. 1 & 6, Soto in 4 d. 5, q. 1, art. 1 & 2
& sup. canonem de sacra. in genere vbi diximus.

Ad canones 6. 7. 8. 9 & 10.

Declaratio ex illa dificultate pendet que colligit ex B. Paulo
ad Hebreos 11, ita dicente, sine fide impossibile e placere Deo,
c c

ci § una de Suma Tri. Extrabagante unam sanctam in principio de mai. & obed. in te oes. q sola fides sine baptysmo & sine penitentia sufficit ad salutem, sensus ex sequentibus canonibus petendus est, Adde quia proxime citandos & Marcum antonium sup.ª n 121 Nat. sup.ª n 6, Cordobam lib. 1 questionary qstio opposit. 6, Suma Altesana lib. 1 tt. 31 coli.ª 4 —

Ad canones 11, 12, 13 & 14 finales

Declaratio ex illa dificultate pendet in Baptismo fidem suscipientis desiderari Marci, 16, qui crediderit & Bapticatus fuerit, c, detrabe 1 q 1, c, tn luncta gla Vbo (doctrina) de cons. d 4. Rursus qr Baptysmus dr sacramentum fidei, c, nihil, c, quesitum, ame, de cons, d 4 c, firmissime 1 q 1 —

contra in fidem necesariam n ee pr ex parbulorum Baptysmo qui sine fide baptismum suscipiunt in hoc canone 13 c, is qui, c, ma tercela, de cons, d 4, quare sine fide bapticatus ad fidem conversus n e iterum bapticandus c, si qui apud illos, c quanuis, c, ab antiqua c, sicut in sacris de cons, d 4 —

Verus e sensus, qui v. illi distintione concludit fides in suscipiente baptysmum necesaria, e, ad gratiam & remissionem pecatorum consequendam sic int pretor autoritates D. Pauli relatas in d e, de trabe cum similibus n tn ad vaptysmi caratherem imprimendum quo efficitur Chrishanus sicut int pretor d m cap, si qui apud illos & cap. Paulanisle 1 q 1 ideo ad fidem reuersus n e, rebapticandus & ex eo tpe baptysmus antea susceptus incipit prodesse ad salutem sic int pretor d m cap. quanuis d m cap ab antiqua cap. Solet, cap, n aliud c satis ostendimus de corse. d 4 inde in adultis ad salutem necesaria e fides personalis in parbulis n personalis i de ecte qr per alios cre dere dicuntur, sic int pretor cap. Santum cap. illud cap. nihil cap. in ecta cap. parbuli fides cap. omnis c marcela de cons d 4

Trid. in hoc canone 12 & 13 & sup.ª ss.ne 6, c. 6, atq. in adul
tis requirit intentio suscipiendi id qd intendit eccla c. maio
res § item querit de bap. qq. actualia quoq. remitunt pecca
ta, d. c. maiores § sed adue. & in his penit. requirit, vt dolor
de peccatis vel satisfactio exterior c. per baptismus de con. d.º 4
c. sine penit.ª c. omnis, c. baptizandi c. ne qd absit eadem d.
c. his, sed repenit. d. 1, Trid. ss. 6 c. 6 atq. in adultis requirit
intentio suscipiendi id qd intendit eccla c. maiores § item que
rit de bap. qq. || Adde Alanum de sacramentis ingenuo c. 20
Soto d. 3 q.e vnica art. 8, & lib. 2 de natura & gra c. 10, Petrum
Soto vbi sup.ª de bap. lect.e 1, S. Th. 3 1. 2, q. 112, art. 2, & q. 113
art. 13, & 3 p. q. 86, art. 2, Rofensem c.ª luterum art. 1, folio 48
cum sequentib. Angles vbi sup.ª q. 2, Marcum Antonium sig.ni,
— Postremo ex superioribus incidit q. Vtrum infidelium pue
ros inuitis parentib. baptizare liceat qr sine controuersia, c.
inuitis parentib. baptizatos infidelium pueros baptismum sus
cepere ex c. de iudeis d.e 41, c. maiores § item querit, vltio sed
oponit de bap. sed an liceat quamuis controuersum sit certius
puto licere, ea ro, quia adducit in d. c. maiores ben. (absit n.
vt vniuersi paruuli pereant. rursus qr lex inferior patrie po
testatis debet cedere superiori legi diuine de baptismo susci
piendo arg. d. cap. venientis 19, cap. ea que 22 de iure iu.
D. Aug. de verbis domini homilia 6, c. finali lib. 2, —
Adde Scotum in 4 d. 3, q. 9, Angles q. 2 art. 2, D. Th. 3 3 p.e
q. 68, art. 10 & 2.2 q. 10 art. 12, banes ib. & q. 10 art. 8, Ara
gon. ib. art. 12, late Soto in 4, d. 5, q. vnica art. 10, —

De sanctissimo confirmationis sa cramento, Ad canonem. 1.m

Declaratio pendet ex illius sacramenti institutione institutum

, re

lud. in concilio Aurelianensi c. 4, Constat ex c. ut Ieiuni de cons. d. 5, & in concilio Meldensi c. 6, relato in c. ut Epi de cons. d. 5, & ab Apostolis actuum Ap. c. 8, & 19, c. manus de cons. d. 5, atque expresius c. ex literis de cons. d. 5, c. quanto de consuetudine, 3o. ut c. nouae legis sacramentum aliquis inst. Situiset Christus in canone 1 sessionis 7 de sacra. in gen. sup.

Verus est sensus, Confirmatio est Sacramentum nouae legis c. de his c. manus de cons. d. 5, c. presbiteri de cons. d. 4, d. c. quam graz c. nullus ministrorum eiusdem 4 distin. c. 1 de sacramen. tis non iterandis c. 1o. & per fontis de sacra unctione c. ad abolendam de hereticis, 2o. canone 1 & in hoc nostro canone Regia lx, 11, et 4 p. 1, Catechismus Pii 5, pag 219 at Christus instituit omnia sacramenta nouae legis d. c. ad abolendam 2o. canone 1, & si a prefatis concilijs receptum fuerit hoc confirmationis Sacramentum. Sic interpretor dictum cap. ut Ieiuni dictum cap. ut Epi. & ab Apostolis administratum sic interpretor dictum cap. literis eiusdem libri quamuis autem in tpe institutionis controversia sit. 2a opinio concilio Apostolis institutum esse sacramentum confirmationis actuum Ap. c. 8 & 19 institutio a Christo premittenda, multa. Licet a eum Crisma confecit d. c. literis Lucae 24 Ioanis c. 14 et 16. 6. si non abiero Paraclitus non veniet ad vos si autem abiero mittam eum ad vos) Rursus 6 (Paraclitus autem spiritus Sanctus quem Pat in nomine meo ille docebit vos omnia et insinuet exhibendo in missione Pentecostes) c. in confirmatio Sacramentum unctionis qua signo crucis & crismate salutis Christus Dominus ungit frontes baptizati sub forma prescripta uerborum d. c. Spiritus S. d. te. & c.

& Adde S. Thom. 3 p. q. 72 art. 1, Soto q. 1 art. 1, Canisi. us in catechismo de conf. in principio. Sonnius c. 1, 2, et 3, Osi. us in confessione Polonica, c. 38, Petrus Soto de confir.

teti, tt lib. 1, variar. c. 10 n° 1, Bictoniis insuma de sacramento confirma, n° 4, Angles 17 in floribus theologicar. questionum de confirmatione q. 1, art. 1, Nab. in manuali c. 22 n° 8, Cucus lib. 5 institutionum tt° 3 de sacra. confirmationis n° 4, Guerrero in thesauro Christ. religionis 2ª p. Sermonis Episcopalis l. x n° 19, pagina 206.

Ad canonem 2m.

Declaratio ex illa dificultate pendet q. crisma n sit materia huius Sacramenti, siquidem cum solo oleo & sine crismate conficit confirmatio c. 1 de Sacramentis non iterandis &c.

Pastoralis

Verus e sensus, crisma ex oleo & balsamo confectum & benedictum ab Epo, e materia confirmationis c. presuiteri cum sequentib. de cons. d. 4 c. 1 ° § personis in principio de sacra unctione, c. nouissime de cons. d. 4, Trid. in hoc canone 2° sex. 1ª tt° 4 p. 1, Cathecismus sup.ª de sac. confir. pag. 223 & 226, oleum internum scientie notare quo ad deum. Balsamum vt externis fame odorem vt quantum ad proximum habeat, d. c.

conscientie

1 de sacra unct. ad medium vbi hoc q. crismate ceterum cum verum balsamum dificulter reperiatur ex Plinio lib. 12 naturalis historie c. 25, licet balsamum sit de necessitate precepti non de necessitate sacramenti, sicut p. 2m cap. 1m de sacramentis non iterandis & nrum canonem. 2m.

Adde Angles sup. art. 2, Marcum Antonium sup. n° 6, P. Drum Soto sup. lect. 2, Magistrum dominicum soto in 4 d. 7 q. unica ar. 2, thesaurum sacerdotalem 1 p. de confir. § veru[m] tamen confir. & reliquos precitatos.

Ad canonem 3m & vltimum

Declaratio ex dificultate cap. peruenit d. 95, non solum Epum sed sacerdotem ministrum e[ss]e confirmationis probat ex Pape

de leg.

delegatione, idq̃ difficulius est, cum Papa tollere non posit Sacramentorum ministerium a Christo domino institutum arg° dicti c, ss quidam 25 q. 1ª

(Verus, sensus.) Solus Episcopus minister est ordinarius confirmationis cum Episcopi succeserint in locum Apostolorum, qui per manus impositionem istud Sacramentum ministrabant capite, presuiteri cum sequentibus de consecratione dist.ª 4, c manus quoque c debijs de consecratione, distinctione 5, c, quarius distinctione 68, c, quanto de consuetudine cap. 1° § perfontis de sacra unctione Tridentinum in hoc canone 3° Cathecismus sup.ª, Regia lex 7 & 11, titulo 4 p 1, ex Papa autem delegatione etiam Sacerdos dicto capite pervenit cum Papa ut Christi vicarius diuinam legem declarare posit, capite inter corporalia de trans, Episcopi ne posit errare in ijs quæ pertinent ad sacramenta capite maiores de bapt sed Papa clerico non presuitero & Epus etiam presuitero non potest confirmationis administrationem committere eod° c pervenit dunito eodem de presumptionibus forma autem confirmationis est signo te signo crucis & confirmo te crismate salutis in nomine patris &. ut sola unctio non sufficiat & invocatio Trinitatis necessaria sit atque etiam signatio crucis, c novissime c, nunquid de cons, d° 5, effectus denique quod caractorem imprimit ideo non iterar. c dictum e, c de hoc, de cons, d. 5 Trid. sup.ª sect. 11 de sacramentis in genere canone 9, & cognatio spiritualis producit ut in baptismo, quamuis non eadem Tri. ss 24 de refor. matri. c 2° atque confert gratiam uberiorem quam cetera sacramenta excepta eucharistia, c, spiritus. S, c novissime de cons, d. 5, ut qui contempserit mortaliter peccet canone 4, de sacra. in genere sup.ª

mandamemoria.

Adde Angles sup.a art 7. Cucus sup.a n.o 5 & 9, Soto sup.a art 4. Petrus soto sup.a lect.i sup ... sup.a ... c, 10, n.o 2 & 5, Nabarus sup.a n.o 8,

Ad decretu de ref. Sess. 7 ad cap. ...

Prima declaratio ex multiplici dificultate pendet, 1.o q.a sufficit sola institutio canonica c, ex frequentib. de electio. de institutionib. c, 1.o de eo qui mittitur in posesionem lib. 6, c 1.o de institutionib. in 6, c, 1.o de reg. Juris, in 6, quae ... fit a Papa c, licet eclesiar. 2.o c, si Apostolica 35, de prebendis lib. 6, ... ab ep.o ... c, ex frequentib. alias n.o per ostium idest Christus sed aliunde ingredit. & fur atq. latro e. c, vela ... 21, de Jure Patro. c, ordinationes 1.q.1, c, tres personae 23q.4,

2.o Non debet e. natus de legitimo matrimonio, c, nisi cum pridem ... n.o in pro qualibet de renuntiatione nec Solius ... nec Papa c, ... 56 d. & ex ... cap. vndecumque cap. nunq. cap, nasci cap. dominus ...

3.o nec etas matura necesaria ex clementina finali de etate & qualitate ... c, ... 28 d.o 4.o & criminosis ne dum obtinere eclesiasticus venefitiis sed incorre... c, item cum q.s 6, de restitutione spol. vt grauitas mor. n.o requirat. 5.o nec literar. peritia et in ep.o desiderat. c, 1.o nisi cum pridem ..., ... perdefectus quos de renuntiatione, 6.o q.a venefitia eclesiastica Papae subiunt vt de plenitudine Potestatis possit pro arbitrio disponere cuius Dominus sit venefitior. c, proposuit de conces. prebendae Clement. ... vt lite pendente, licebit q. Papae qd libet venefitius eclesiasticus libere cuicumq. conferre quanuis n.o sit legitimus n.o sit etate maturus n.o grabis moribus

Non.

Non Peritus scientia arg. legis Princeps legib. ff de legibus
ult. requirit qd Originarius Regnicola & Patrimonialis
sit, c, ortanra; id &c.

Unde 1.a declaratio versat. cc.am 1.m dificultatem canonice ins
titutionis Nam observa Canonicam institutionem neminem ex
p.te conferentis sed etiam accipientis beneficium desiderari exc. sta
tutum c, licet eclesiarum, de preuendis in 6, Juncto c, super in
ordinata 38, de preb. c, causam q. 38, c, super eo 12 de elect.
ideo ad dignitatem Episcopalem natalia legitima etas ma
tura grauitas mor. literar. scientia requirunt, c, cum
in cunctis de elect. Trid. s. & ss 22 de ref. c, 2, &c.

2.a declaratio in 2.a dificultate consistit Ut in Epum pro
mouendus sit ex matrimonio legitimo nisi ecle. vtilitas
Natalium dispensationem postulet sicut p. nrum cap. &
cap. Osius cum similib. d.te 56, cap innotuit de elect.
d.um cap. 2 ss.us 22, &c. &c.

3.a declaratio ex 3.a dificultate pendet Ut etas ma
tura necessaria sit in t.p. 30 annor. ad Episcopatum nec
annum attigisse sed impleuisse oportet trigesimum annum
d.o c, cum in cunctis 7, arg. legis sicut leget 51, ff de le
gatis 1.o &c.

4.a declaratio ex d.o c, ite Beati q. s, 1, Ut mor. grauitas
ad Episcopatum desideret a pueritia ad perfectionem usq.
etatem deuteronomius 1.o c, 1.o c, Epum 61, d.e c, in sacerdotib.
eadem d.e ideo postea Onestus ee presumit c, 1.o c, miramur
61 d.e, c, cum in Juuentute 15, de presumptionib. ideo quam
uis criminosus sit postea restituitur in beneficium ex reg.
cap, in literis de rest. spol. &c.

5.a declaratio e, cc.a scientiam que consistit in disciplin
na correctionis in sermone predicationis A Postolus in c.
13 ad Timoteum & 1.a Epistola Petri c, 3 c, 1 & 2 d.us

quare debet esse doctor aut licentiatus in Theologia aut
Iure canonico, aut aprobatus Publico academiae testi
monio quod si regularis sit requirit fides sui superioris c,
5, ordinatos 69 d Trid. ss 22, c, 2 de ref. form. ad cap. i[m]
ss[us] 7 de ref. Adde dicenda in c, 3 ss 19, & cap. 2, ss 22
& i[m] & 18, ss[us] 24, de ref. for. Guerrero in thesauro c, 7°

Ad 2[m] capitulum sui ss[us] 7.

Declaratio pendet ex dificultate cap. relatio cap. illud
21 q. 1, ubi duo Episcopatus aut cathedrales aut metropo
litanae ecclesiae licite obtineri.

Verus e, sensus) Plures metropolitanas ecclesias in titu
lum 1, in commendam aut quovis alio nomine obtineri n
posse ex lateranensi concilio, sub Inocentio 3° c, 29 c, cleri
cum 21 q. 1, c, cum in cunctis § cum vero de elect. c sicut de ex
cessibus Prelatorum extravagante execrabilis Joanis 22 de
preuendis adeo ut adepto 2° Epatu, vacet primum ipso iure d° §,
cum v° d.a extravagante execrabilis arg. cap. de multa
de preb. dum posesionem Epatus 2.i adeptus fuerit gla verbo
administratione d° § cum v°. Siquidem spirituale matri
monium Epi & ecclesiae equiparat carnali, c, cum inter cor
poralia de transl. Epi c quanto eodem tit. c, quoniam fre
quenter § porro ut lite non contestata, c, sicut 7 q. 1 & non li
cet duas simul tenere uxores c, gaudemus de divortiis
atque impossibilis e, residentia personalis simul in duabus eccle
siis ut in a ss 23 c, 1 de ref, nec obstat d[m] cap. relatio cap.
illud, nam ut ex ea precedenti colligitur fuit ex dispensatione
sic interp. nrum Trid. Decretum. Adde Ozedarii de venefi
ciorum incompabilitate 1p c, 3, & 2p c, 12, Sotum lib. 10
de iustitia q. 9 art° 1, Torrensem in libello commendationis
perpetuae & in a citandos c, 4 et 5, ubique ss[us];

Ad cap. 3 de reformatione.

Declaratio pendet ex c. 18, ubi peracto deinde § 24 sess. de ref. ut in dignis tm et habilibus sed dignioribus atque plus idoneis eclesiastica beneficia presertim curam animarum habentia conferenda sunt, Ut iure antiquo c. licet c. Nisi § 1 c. graue nimis de pr. c. 1 ut ecclesiastica beneficia, autentico de monachis § si vero quam vis beneficia sint iuris pat. c. quoniam 3 de iure Patronatus adeo ut prouisio aliter facta nulla sit, l. saltim per apellationem rescindat ex motu proprio Pij 5 de collatione parochialium eclesiarum pagina mihi 55.

1a declaratio sit Ut in nro c. 3 sufficiat dignis et habilibus ecclesiastica beneficia conferri curam animarum habentia nisi per concursum prouideatur et dignior concurrerit tunc n. digniori prouideri oportet nec potest digno conferri omisso digniori sic interp. dictum cap. 18 quamuis beneficium sit iuris patro. ex d. c. quoniam 3 adeo ut si antiquo iure presentatio, ellectio prouisio, l. collatio facta digno, digniori omisso, causa litium minuendarum valleret nec reiceret nec retractaret per apellationem nec per aliud remedium c. constitutis 23 de apellationibus c. cum nobis 19 de elect. c. graue nimis 29 de prebendis c. monasterium 16 § 7 clem. et plures de iure Patro. c. quoniam iuncta glo. verbo qui maioribus tn iam hodie correcto iure veteri et declarato d. c. 18 Trid. ex Pij 5 decisione in dicto motu proprio de collatione parochialium ecclesiarum inter cetera, Si digniori omiso prouideatur beneficium digno, potest dignior ad superiorem apelare atque si per examen constiterit eum digniorem reuocabitur presentatio ellectio l. collatio sic interp. dictum cap. 18 Trid.

2a declaratio e. quod si beneficium vacauerit in manibus Papae per resignationem factam in fauorem dicti tertij si ille tertius sit dignus, quamuis concurrerit alter dignior et beneficium

habeat curam animarum, ut post collationem factam digno revocari digniori omisso, quia renuntiatio condicionalis subsistit conditione ut aliter nec alio modo quam si illi conferens Rebuffus in praxi beneficiaria tit. de resignatione conditionali n. 1, et Papa potest illi conferre ex ratione cap. proposuit de concessione praebendae, Clementinae primae ut lite pendente atque ita declaravit Sancta cardinalium congregatio sic usque Episcopo Avriensi 3° calendas Februarij 1565, cap. 18, sess. 24 de reform. concilij Trid., ubi dicit vacante ecclesia Parochiali etiam per resignationem quod examine per concursum facto ab ordinario debeat conferri, si quem iudicaverit aptiorem, ut habet locum in resignationibus factis in manibus Papae in favorem. —

3ª declaratio est, valere beneficij ecclesiastici provisionem factam uni de cognatione vel familia fundatoris virtute fundationis autoritate Episcopi facta ex qua praesentatio et provisio uni de familia facienda est, ut contra Ioanem Maiorem in 4° d. 24 q. 9 art. 5, resoluit dominicus in c. eadem n° 4 de praeb. in 6, Felinus de tractu quando litere Apostolicae col. 3, Rocus de Curte eodem tractu verbo honorificum q. 8, Gregorius in l. 6, tit. 15, p. 1, gl. 4, ro, quia locus non est concursui nisi cognatorum ob remunerationem fundantium ecclesiastica beneficia arg. cap. cum in officijs de testamentis ubi hoc in principio ut alij inuitentur ad fundandas et dotandas ecclesias, gl. penult. ad finem in c. cum dilectus de Iurepa., dixit eodem hoc in practicis c. 36, n° 6, Gregorius lopez gl. 1 in l. 6 fin. tit. 15 p. 1. Sed si plures de familia vel cognatione concurrerint digniori debet praesentatio et provisio fieri Federicus cons. 91, Soto lib. 3 de iust. q. 6, art. 2, hoc in reg. peccatum 2 p. § 7, Inde etiam si nullus de familia, vel cognatione dignus reperiatur nulli eorum praesentatio, vel provisio fieri debet tunc, non ligat fundatoris dispositio contra iuris decisionem in c. graue nimis de praeb. Concilio Trid.,

inuitus

Trid. Iunctale nemo poc ff delegatus i°, quare extra familias
alter presentandus & prouidendus e, atq cap. nullus inuitus
6, d° Lambertinus de Iure pat. lib. 2, 3 p° q^e s principali art°
5, cum sequentibus sic in p. d^m cap. 18, & in rubrica 3, &c.
&c. 4^a declaratio ex dignitatis interpretatione pendet & dignus
atq idoneus is e, qui qualitates habet ad vacantem ecclam seu
beneficium necessarias ut etatem legitimam, ordinem necessa
rium, morum honestatem, literarum peritiam, natalia legitima
d°c, cum incumbitis in prin, & 8 inferiora, c. eam te, c. prete
rea de etate & qualitate c, si pro clericis pauperibus deprecan.
in 6, c, licet canon, de elect. in 6, Trid, sup^a c, 1° huius ss^us 7
& c, 2° ss^us 22, de ref, & d°c, 18 ss^us 24 de ref, Paulus decitadinis
de Iure p. 6 p^e n° 6, Lambertinus in eod. tractatu 2 p^e, 1 partis
Principalis q 10 art° 1, Nicolaus in enquiridio sacerdotum tit° 1
c, 7, Selua de beneficio 3 p° q^e 5, an° 4. contra v° indignus e,
is cui deficit aliqua qualitas ex superioribus necesarius atq
dignior qui in his qualitatibus prestat alijs, B. Thō, 2, 2, q 63
art° 2, Soto lib, 3 de Iust q^e 6 art° 2, Obserua indigniorem Iudi
cari 2^a leges, statuta, consuetudines diuersas loci in quo bene
ficium prouider ut in diecesibus burgensi Calaburitanensi
Pampilonensi Palentina & in abatia metimnensi atq
alijs in qq Patrimonialis clericus dignus prefert digniori
no patrimoniali ut in concilio Tri, propositum consultum
& admissum ppt eclesiarum utilitatem refert Magist. Soto lib,
3° de Iust. & Iure q. 6 art° 2, post medium vbi olenasceit autem
bb practicarum c, 35, n° 5, Mandosius in reg^a Cancelerie de
Infirmis resignantibus q. 15, bb sup^a c, 36 n° 4, Sic in p. d^m
cap. 18 Trid, lxqq alia declaratio consequitur digniorem censendum
ee ex his qui intra terminum edicti ad beneficij prouisionem
designati concurrunt &c.
&c. 5^a declaratio sit ut dignior no semper censeat qui li

terys

prestat, si Intrudus, quia ut dignior preferatur, qui ... non habeat literarum peritiam necessariam, ideo ubi pietas christiana, quod charitas, erga infirmos, pauperes ob pestilentiam, et coeteges tatem magis necessariis fuerint, preferendus erit moribus prestans etiam doctiori et magis literato. ex qua declaratione expendo Textum in cap. 1 cum gloss. 7, etenim qualitates illae copulati ve requiruntur, et copulative natura equaliter vim ubi attribuit inter qualitates copulatas argumento legis unicae C. si plures una sententia, autentica sig. 2do C. de constituta pecunia et reos § eius In tabulis ff. de duobus reis etc.

Quae declaratio colligitur ex constitutione 46 de appella. ubi non doctior sed utilior elligendus est ad ministerium et regimen vacantis ecclesiae quam sententiam tenet Magister Soto lib. 3 de Iust. q. 6 art. 3 Gregorius lopes in l. 6, tit. 15, p. 1, et in reg. peccator. 1, n. 87.

Ultima declaratio est in veneficiis Iuris Patro. quae si per concursum non provideantur presentatus a maiori parte idoneus prefertur digniori etiam presentato a minori parte Patronorum, ita ubi quia maioribus in cap. quoniam de Iure patr. Lambertinus lib. 1 n. 3 et q. 4 principali, art. 1, de Iure patro. et d. § 7 n. 4, arg. cap. cum ... de elect. tit. 15 p. 1.

Denique observa quod indignus veneficium recipiens pecat mortaliter Alfonsus Albares guerrero in thesauro cap. 67 n. 8, et etiam eligens dignum omisso digniori pecat mortaliter ut communis opinio resolvit S. Thomas 2a 2e q. 63 art. 2, et q. 189 art. 3, Soto lib. 3 de Iust. q. 6 art. 2, et d. § 7, Molina de hispanorum primogeniis lib. 1 cap. 5 n. 64 Padilla in l. cum quidam n. 18, ff. de legatis 2, Mieres de maioratibus p. q. 19 in his veneficiis quae per concursum providentur atque tandem licet Per motus proprius Pii 5, de collatione parochialium succurrat per appellationem digniori in ad restitutionem tenetur elligens dignum omisso digniori illius damni quod ecclesia ex predignior

patiunt ex superiori ratione Item debilitate contra Iustitiam distributiuam quidquid involuant Soto lib. 4 de Iust. q. 6 art. 3 §. 1° 8 7, Nab. in ma, c. 17, n° 34 & c. 26, n° 35, & in receptione Cap. si quando exceptione 11, de rescriptis Didacus Perez in lege 24 titulo 6, libro 1° Ordinamenti.

2ª difficultas, circa Residentias versatur ut beneficia curata ut tamen dignis sed his qui per se personaliter residiant conferant contra vulgarem regulam, potest quis per alium quod potest facere per ipsum de reg. iuris in 6, c. ultimo de procuratoribus in 6.

Verus est sensus in beneficiis quae animarum curam haberent adeo personalis residentia desiderat ut necessitas non sit Vicarium substitutum eque magis dici quantumvis idoneus subrogare Soto lib. 10 de Iust. q. 3 art. 3, quamvis dissentiat Selua de bene ficiis 4ª p. q. 6 num° 15, Ratio est quia cuius personae industria eligitur non potest exerceri per alium quantumvis eius idoneus te in tantum operis de solutionibus & pro de utilitate de off. delegati maxime cum in officiis publicis substitutus non admittatur te nullius 4 c. de decurionibus lib. 10, nisi facilioris expeditionis gratia consilium assumeret [illegible] lib. 3 variar. c. 13 n° 5, Rebuffus in Praxi tit° dispensationis de non residendo n° 20, & ita declaravit Sancta Cardinalium congregatio dummodo adiutorem assumat examinatum & approbatum ab Epo. Ad de citandos ss 23 c. 1 de reformatione & ss 24 c. 1 [illegible].

Ad cap. 4 eiusdem ss 7

declaratio pendet ex difficultate Cap. licet Epus de praeb. in 6, ad privationem non beneficii quae fit ex incompatibilitatis ratione debet citatio & causae cognitio praecedere maxime cum in privatione quae inducit ipso iure citatio causae cognitio & declaratoria sententia requiratur in c. cum 2m leges ut de consecrationis de electione in 6, te eius qui delatores de iurisdicti

Verum, sensus Privatio alia Juris e, in qua sufficit Ju
ris autoritas ut Jure ipso ttº veneficij privet, nec e ne
cesaria senten declaratoria nec officium Judicis arg. legis
quidam ff. de sedendo, alia facti et posessionis quae in facto
versat. ut cum hirego ff. de adquirenda posessione, et ideo ppter in
compatibilitatem ipso Jure privat. venefitio adepto secundo in
compatibili, atque si forte simul retinere presumpserit ipso Jure
privatur ipsis veneficijs sic intp. cap. de multa de preven.
extravagantes execrabilis Joanis, 22, de prevendis, Trid.m
in nro cap. 4 Adeo ut Epus, ordinarius etiam sine citatione ca
use cognitione senten declaratoria posit alijs illa venefitia con
ferre quae ipso Jure vacarunt ¶ e licet Epus ubi gta. vbo con
ferre Juncta gta. finali, in c, 1º per tum de homicidio in 6,
c, ordinarij de off.º ordinarij lib, 6, similit. Patronus presenta
re pot. rota antiqua decisione 9 de Jure Pat. Rocus de curte
de Jure Pat. vbo honorificus nº 26, cum sequentibus Quin
tilianus Mandosius in additione ad Lapum allegatione 16,
sed venefitia haec ut vacant de facto nec pluris facta posesione pri
vatur et ad realem privationis executionem citatio causae cogni
tio declaratoria senten requirunt. sic intp. dm cap, licet Epus
6 (tert. vocato) 1m cap. cum ztm leges vbo confiscationis, 6m
legem Luxqui delatorem & cap. 1m Juncta gta. finali de homi
cidio in 6, cap. fundamenta § qd si servus ubi gta. vbo Lucr
ram de electione in 6, cap commiso Juncta gta. vbo impe
dimento eod ttº in 6, pro qua dº facit cap. literas, cap. cum
nris de concesione preb, sic intp. nrum cap 4m & adde cu
Jandos in capitibus sequentibus

Ad cap, quintum 5

Declaratio pendet ex dificultate cap, licet Epus de preven. in 6
Nam concilium innouat constitutionem cap. ordinarij de off.º
ordinarij

Ordinary in b, in quo libere ordinarius Poe conferre venefitia
si intra terminum n exhibeat dispensatio & dictum cap. licet
Epus ad posesiones corporales concedendas citationes causae
cognitiones desiderat. (Verus e sensus) Citatio necesaria e
ad corporales posesiones cum ambigui, l, dubitat de Iure
Retinendis sed si factum e notorium vt si intra terminum
Competentes ab ordinario assignatum n exhibeat incompati
bilium venefitior dispensationes citatio n requiri ad pri
vationes corporalis posesionis cum nascat Juris presum
ptio de Jure nuo Arcidiaconus & Coes in d° c, ordinary
Francus in d° c, licet Epus n° 8, Romanus, consilio 483, n° 18,
Felinus in c, cum olim n° 11, de re Iudicata, c qualiter el primero n°
15 de accusationibus Decius in c, cum sit Romana n° 32, de appe
llationibus & in d° c si pacto quo pena n° 8, C, de pactis, quia notorie
constat nullas ei defensiones nec ei competere remedium aliquod
ideo sine alia declaratoria sentia priuari poe posesione ex d° c, or
dinary vbo libere diciur p nrum cap. 5, vt resoluit Dominic
cus in d° c, ordinary n° 4, Francus n° 2, Butrius in c, solicite col 4a
finali de rest spol, Felinus in c, Rodulfus n° 37, de rescriptis cum
sup° citatis & sic multotiens obtinui in contradictorio Iuditio
Adde Oleas de incompatibilitate venefitior 2p° c, 13 n°
68, & 78, Gomesium in reg° de trienali posesore q° 13 & 19. me
nochium de recuperanda rem° 1 n° 302, & rem° 15, n° 467 Due
nas in reg° venefitia plura 71 Albertum Trocium de vero & per
fecto clerico lib, 2, c, 41, 46, & 47 c.

Ad cap 61.

Declaratio pendet ex dificultate Cap. 13 si 24 de reform. vbo
in vnionibus v°) & vbo (in paro chialibus) ois n, vnio improba
ta vn. sensus & additio petenda si eod° c, 13 c.

Ad cap. 7m

Circa uniones 1a inc. 13 ss 15 24 de reformatione. circa visitationes 1a cap. 8, illiusque ss circa congrue portionis assignationem temporalibus, l. perpetuis beneficiis vicariis faciendam 1a declaratio sit, ut ordinarii curent ne ecclesiastica beneficia debitis obsequiis fraudentur et maxime animarum cura nullatenus negligatur sed laudabiliter exerceatur adeoque congrua portio vicariis beneficiorum ex eorum fructibus assignetur ad sufficientem victum nonobstantibus apellationibus privilegiis exemptionibus quibuscumque. Trid. ss 6 de ref. c. 1o et in ultimo c. 7 et ss 21 c. 6 de ref.

2a declaratio Haec congrua portio assignari potest super certa fructuum beneficii atque debet esse 3 pars fructuum, maior, l. minor arbitrio ordinarii. Trid. in hoc c. 7 et ss 24 c. 18 in prin. de refor. et ss 25 c. 16 de refor.

3a declaratio est, ut portio congrua sive sit tertia fructuum pars sive maior sive minor arbitrio ordinarii, non debeat esse maior centum nec minor quinquaginta scutorum aureorum, adeo ut aliter facta excedens, l. deficiens sit nulla et ad dictam summam reducenda, in qua assignatione computanda sunt omnia licet incerta emolumenta et obemptiones dummodo communiter percipi soleant ex motu proprio Pii 5, edicto super declaratione istorum decretorum Trid. de assignatione vicariis in unione beneficiorum facienda ideo si beneficii valor minor sit quinquaginta scutis omnes fructus eius debent assignari vicario duntaxat id est non oportet plus oneris imponere beneficiis quae uniuntur ex eodem motu proprio et ita arbitrium loci sublatum non est sed limitatum ex quinquaginta ad centum usque atque etiam meo arbitrari potest ut fructus omnes assignentur pro congrua portione et tunc nulla cura relinquitur beneficio cui ante unitum erat ex eodem motu proprio

4a declaratio est cum beneficii fructus adeo exigui sunt ut non sufficiant ad sustentationem quomodo providere debeat

quo in casu servandum est Trid. sess. 24 c. 13 de ref. ut eo in paro chialibus ut uniat alijs pingui beneficio. l. si uniri nequeat per Episcopum primitiar. l. decimar. assignatio fiat, aut per parochiano rum symbola aut collectas aut qua commodiori ei videbitur rõe alij redigat quod pro rectoris aut parrochi necessitate decenter sufficiat. pro qua declaratione facit Trid. sess. 21 c. 6 de ref. ÷

÷ ult.a declaratio dicti motus proprij est, ut cum rerum & Personar. status & tpa varient attento de Sanctissimis Epis § ut autem collatione 1.a, & sic, rõ legis ex qui ipsa mutetur, c. cum haberet de eo qui duxit, c. alma mater de sent. excomu. in 6, c. statutum de rescriptis in 6, atque dictus motus Proprius Publicatus fuerit anno 1567, 15 novembris, Potest Episcopus in loco ubi summa centum aureor. ad congruam non sufficiat plus assignare maxime cum altari qui servit de altari vivere debeat c. cum 2m 16, de prebendis c. ex his 12 q. 1, c. ecclesias § is itaque 13 q. 2, Matthei 10 Luce 10, Pauli 1.a Corinthior. 9 & 1.a ad Ti motheum 5, Adde Menochium de arbitrarijs lib. 2 casu 69 centuria 1, ÷ ÷

Ad cap. 8m ÷

Declaratio & additio petenda sess. ex c. 9 sess. 24 de reformatione

÷ Ad cap. 9m ÷

Prima declaratio est, tres menses ad electionem Episcopi vel superiori Prelati concessos c. ne pro defectu, de elect. c. Postquam sod. ex Post electionem alij tres menses ad consecrationem c. quoniam quidam 100 d. c. ordinationes 75 d. c. inter corporalia de transl. Epi. 80r. sed dubium declaratio colligitur ex nro c. 9 & ex c. 2o sess. 23 de ref. ut tres menses ad consecrationem concessi in d. c. inter corporalia intelligantur quoad fructuum perceptor. restitutionem ex d. c. 1 sess. 23 & etiam quoad vacationem beneficior. que Episcopus ipse habebat c. cum in cunctis § cum vero de elect. & ibi gloss. verbo temporis fructibus non Epatus perceptis

Ex his, ne ex his, 1 q. ... qui altario deservient de ipso ... cant

et antiquis beneficiis privat si post confirmationem non consecret in tres menses de qq. in nro c. intelligunt quoad priuationem Epatus idest ut post tempus consecrationis si alij tres menses labant et nondum consecratus sit ipso iure Epatu priuet ut colligit ex d. c. nro vbo (si infra totidem) et ita non obstat d. cap. 9. nro cap. 9.

2a declaratio est, ut Post sex menses predictus eius priuatus maneat ipso iure et valeat senia excomunicatio beneficior. collatio neccetera que cernunt Jurisdictionem Episcopalem ab eo gesta arg. licet Epus c. cum ciuitatis sup. c. 3 Ojeda de incompatibilitate 2 p. 4.

3a declaratio, qd ultra sex menses non prosit Epo ulla Pape dispensatio ex nro c. quia nisi Papa expresam istius capitis mentionem et dispensationem fecerit arg. cap. primi cum simo. Julij de constitutionibus Junct. nro c.

Vlta declaratio, ut in ecta consecrandi l, saltim in prouincia, l, in curia Romana consecratio fieri possit ex d. c. 2 ss 23 si commode valeat fieri quamuis Iure coi facienda esset in consecranti ecta. c. 28, tt. s p 1 ubi Gregorius gla 6, que oia cont. p. in oib. cathedralib. l, superiorib. eclesijs licet sint Sancte Romane ecte cardinalis ex nro c. et d. c. 2 sic vere declarandis. Adde Pontanum in tractu de Spolio lib. 3 n. 66, Bertachinus de Epo 1 p. 3 partis principalis n. 1, Selua de beneff. 3 p. q. 38, n. 5, Ojeda d. a 2 p. c. 4 Stafileus de literis gre tt. de varijs modis vacationis modo 2o, Mandosius in praxi tt. de dispensatione super renuntiatione per promotionem

Ad cap. 10m

Declaratio pendet ex dificultate Cap. nullus de temporib. ordinationis lib. 6, regularit. n, capitulis Iure coi poe reuerendas concedere.

~ Verus e sensus Juris co[mmun]is dispositionem, privilegia et consuetudines concedendi reverendas limitatam esse per nr[u]m cap. 10 et per cap. 10 sess[ionis] de ref. 23, ut infra annum nequeat capitulum reverendas concedere et ultra annum possit, ceterum si alicuius beneficii recepti, vel recipiendi ocasione arctatus sit et obligatus potest etiam intra annum ordinare et capitulum reverendas concedere ut ordinet exemplum e[st] in benef[ici]o curato, vel Patrimoniali, vel canonicatu requirentibus ordinem sacrum maiorem intra annum ut c. licet canon c. cum ex eo de elect[ion]e in 6 Trid[entinum] infra sess[ione] c. 12. vel etiam si ex fundatoris dispositione ius habeat ad capellaniam quam nequeat obtinere nisi presbiter sit vel ex statuto aut constitutione particulari alicuius ecclesie sicut per nrum decretum. Adde infra dicenda sess. 23 c. 10 de ref.

~ Ad cap[itulu]m 11

Declaratio Pendet ex dificultate cap. 3 sess. 23 de ref. n[on] n[isi] per alienos ep[iscop]os ordinari licet, id proprii ep[iscop]i per se ipsos debent ordines conferre suis subditis nisi egritudine impediti sint.

~ Verus e[st] sensus quamvis regulariter proprii ep[iscop]i ordinare subditos debeant tamen ex legittima causa possunt reverendas concedere et probatos examinatos q[ue] subditos ad alium ep[iscopu]m ordinandos dimittere ex nro cap. et d[ict]o c. 3, et c. 8 et 10 de ref. 23 sess. et c. 1 o[mn]ia de ref. sess. 14, arg. egritudinis causa cum loco exempli ponat non arctat regulam arg[umento] legis reg[ul]a 8 finali ff de Juris et facti ignorantia.

~ Adde Mandosum in reg. 24 Cancellerie q. 6, et sup[r]a d[ict]o c. 20 d[ict]o c. 9 d[ict]o c. 8, d[ict]o c. 10.

~ Ad cap. 12

Declaratio pendet ex c. licet canon c. cum ex eo de elect. in 6, n[on] an dispensationes valent de non promovendo etiam ultra annum ~

~ Verus e[st] sensus Antiqua iura correcta et ultra annum dispensationes non valere nec etiam sine causa ideo ut dispensatio

, sesio, 8. = 9. 10, , sesio, 11 & 12

Sufraget cum causa & expressa derogat. istius decreti concedi debit ut supra resoluit c, 9 Sup. ss 7. Unde 1. c, declaratio in beneficijs curatis istud cap. intelligendum inqq, intra annum ad sacerdotium promoveri oportet c, licet canon de elect. in 6, ut supra c, 10 atque in curatis commendatis c, nemo deinceps, de elect. in 6, & in vicarijs perpetuis Clementina 1a de off. vicarij in prioratibus conventualibus clem. ne in agro S. cetera de statu monachorum & in alijs beneficijs sive dignitatibus sacerdotij ordinem requirentibus Trid. ss 12, de ref, c Sy qui 29 de provationibus in 6. Adde Mandosium supra & rebuffum referendum Stafileum tr. de varijs modis vacationis 4 m. Mandosium in praxi et dispensatione nis de non promovendo.

Ad cap. 13

Adde ss 24 c, 18, & ss 25

Ad cap. 14.

sensus & additio Petenda ss ex c 6, ss 14 de reformatione

Ad cap finale

Sensus & additio petenda ss ex c, 8 ss 15 de refor. & ita absoluit ss 7.

sessio 8, — sequitur ss 8, Ad bullam facultatis transferendi concilij Ad decretum de translatione concilij

9 & 10, — Ad ss 9 & 10, Ad decreta Prorogationis ss, Ad bullam Resumptionis concilij

11 — Ad ss 11 Ad decretum de resumendo concilio,

12 — Ad ss 12, Ad decretum Prorogationis Sessionis.

[Margin notes: ...ter quam in ... ibi habere expressi ... causa studiorum ... solum unio vestigijs ... nisi ad subdiaconatum ... at. ad quem tenetur ... ea poena intra ... promoveri ... excepto eo titulo ... valde necessarij ... utilis toleretur ... queris de ... ate et qual.]

Hinc colligit translationes & resumptiones
(c)ilij ad papam pertinere atque prorogationes & ad eum
qui summi Pontificis autoritate fungit Adde Themlam
Petrus de (c)ilys c 38, folio ult, Marcus mantuas in eodem
Tractu nº 183, 187, sic absoluunt oes duodecim Trid. ss.

seguitur ss 13, Sacro Sancti (c)ilij Tridentini

Addecretum de Eucharistie sacramento, ad cap 1m.

Prima declaratio Pendet ex duplici dificultate, Primo qr Jesus Christus saluator noster ex fide catolica in simbolo Apostolorum semper sedet in celys ad dexteram Patris x modum existendi natem c. i de summa Trin, Marci 16, in fine 2º imposibile vi ut mul
dy alys in locis x eundem existendi modum nales presens sua substantia adsit tunc qr in sola panis l, sola vini (c)secratione
Christus verus deus atque verus homo e, ex c, 3º & canone 3 istius
sessionis c, 3 & can, 3 supra ss 21, de comunione sub utraque specie

Verus e sensus Post (c)secrationem Potissim
degrum Dominum verum Jesum christum verum deum atque
hominem vere realit atque substantialit sub specie rerum
sensibilium Panis & vini (c)tineri idque effici virtute & Potesta
te diuina nam Deo Posibile e ex nro c i, siquidem apud deum
imposibile n e oe verbum psalmo 148, similiter etiam corpus
sub specie Panis & sanguinis sub specie vini virtute uborum con
secrationis (c)tinet per unionem autem & (c)comitantiam naliam san
guinis ad corpus & corporis ad sanguinem (c)tinet corpus sub
specie vini & sanguis sub specie panis anima sub utraque
specie ex unatis conexionis anime ad corpus & sanguinem
diuinitas tn ob unionem lpostaticam cum corpore & anima
sub utraque & sub alterutra specie (c)tinet Trid. ss 13 c, 3 atque
inde 3 itidem sub qualis panis & vini parte ex d c, 3º & can, 3 ibi
que declaratio colligitur ex c, qr corpus c, panis c, ego vedengarius

Cap. in calice c, ante benedictionem c, quidē, c accipite c, o[mn]ia de consecra, d^e 2, c 1 § vna de summa Tri, c cum marte de celebra missarum, c ad abolendam de hereticis clem. vnica de reliquijs Trid. d^o c 3 & can, 3 ss^is & d^o c, 3 & can, 3 ss^is 21, que sic vere declaranda ss,

– Adde Canisium de Sacr. eucharistię c 4, Guerr^o in thesauro Chris, Relig. 2^e sermonis epalij de eucharistia n° 39 Angles ep^e theologicarum q^uis in floribus de eucharistia q^e 4 art^o 2, Cucum lib, 5, institutionum maiorum tt^o 5, n° 34, 36, & 123 Petrum Soto de sac, eucharistię lectione 3, Soto in 4° d^e 9 q 2 art, 1,

– Ad cap. Primum, Juncto c, 2° –

Declaratio Pendit ex institutione Sacramenti eucharistię in volutima cena Dominica Institutum per ex c, qr corpus de cons, d^e 2, & ex varijs sacre paginę testimonijs, Judicum 9°, Genesios 49 & colligitur ex Mana Exodi 16, sapientię 16, Joanis 6, vt refert in c, re vera de cons. d^e 2, atque ex Agno Pascali exodi, 12, habetur in c, quid sit Sanguis de cons, d^e 2, atque, ex veteri expiationis sacramento Pauli ad hebreos c 9, antiquo q^e sacrifitio Regis Melchisedec, Geneseos, 14, c, accipite de cons, d^e 2,

– Verus e sensus eucharistię nouę legis sacramentum a Christo institutum c 1° de Suma Tri. c, cum marte de celebratione missarum c, ad abolendam de hereticis Clem. vnica de reliquijs & veneratione Sanctorum Trid, ss 7 de sacramentis in genere can, 1° & ss 13 c, & canone 1° cum sequentibus de sacramento eucharistię & ss^e 21, c, 1° & can, 1 de communione sub vtraque Specie, instituit autem Christus facto cum Jerosolimis Post tipicum agnum Corpus & sanguinem suum consecrauit discipulisque in vltima cena porrexit d^o c, qr Corpus de cons, d^e 2, Precepto custodiuit Christus Apostolis (hoc facite in meam commemorationem) c, quotiescumque c, accipite d^o c, qr corpus de cons, d^e 2, c liquido c, panis c, nihil

Nihil eadem d° Mathei, 16, Marci, 14, Luce 22, Paulus 1ª Corinthior, 11, d° clem, 1ª de reliquijs Trid, in rro c, 1 & 2° & ss 21 c, 1° te 45 et 4 p 1, exemplo in te veterum ex superioribus sacrificijs & testimonijs que sic vere declaranda & conciliandas sunt,

Adde, Petrum soto de sacramento eucharistie lectione 11, in principio Canisium in eodem sacramento c 4, 0 sub c, 41 & 53, brunum de ceremonijs lib, 2° c, 1° & lib, 6, c 1 Lucas n° 11 supª Guerrero Sup, n° 34 Soto d° 8, qº unica, art 6, ~

Ad cap, 3m dui 11 ss ~

Declaratio ex duplici dificultate Pendet Prior. Corpus Christi e, verum & natu & pr, exc, 2° supº & can, 1ª Sacss & ita organicum atque ideo extensum per partes membraque distincta quo modo e totum integrum Christum in qualibet hostie l, vini parte ante fractionem l, divisionem nec etiam post fractionem l, divisionem sub. Singulis cuiusque specieu partibus, 2ª dificultas, nam ut plures species plures materie diferentes forme sic plura sacramenta videntur & non unicum eucharistie ex c 1 de conse d 2, ~

Verus e sensus, eucharistiam unicum esse & non plura Sacramenta ex Trid° ss 7 c 1°, de sacramentis in genere cum de citatis atque citatis supº proxime c 2, est autem eucharistia Sacramentum corporis & sanguinis Christi sub Specie panis & vini atque alterutrius earum in quo spiritualis vita nutrit que deffº colligit ex c, 1° cum sequentibus de conse, d 2, d° c 1 & una de suma trin d° c cum marte d° clem, Unica & c atque can 1° cum sequentibus illius sesionis & ss 21, de comunione sub utraque specie in eucharistia tum sume notandum post fractionem divisionemque hostie Totum & integrum Christum Sub qualibet particula Panis & vini contineri ex Trid° in rro c, 3° & can, 3 ilius sesionis & ss 21 c, 3 & can, 2, de communione sub utraque Specie. Similiter ante fractionem hostie & divisionem vini idest illarum Specierum Totus integer que Christus, sub qualibet hostie particula

& Vini gutula continet, e, singuli mediorum ex in e ubi pars de
effect, d. r. sic in tp. ante & post fractionem l. divisione de c 3° &
can, 3 istuyss. & c, 3° & can, 2, dicti sessionis 21 —
— Ceterum quod attinet ad existentiam Christi verius est
sensus Christus inquantum Deus, e, ubique 2m essentiam presen
tiam & potentiam atque ut, homo sedet ad dexteram Dei Patris in celis
2° modum existendi naturalem in eucharistia m, e, totus integerque ibi
tus sacramentaliter Trid° ss 13 c1° idest, sine ullo ordine partium
ad locum nam quamvis partes inter se ordinem servent nec sit con
fusio aut permixtio non tamen habent ordinem ad locum nec habent
in ordine ad locum distantiam aliquam, quo fit, ut non habeat in eo
dia eas actiones que cum sint corporee requirunt modum quanti
tatibus sed habet illas que cum sint spirituales non requirunt mo
dum quantitatibus quare & si corpus christi sit organicum non
e in sacramento per modum quantitatis sed per modum substantie
unde partes in sacramento non habent eandem distantiam quam
per eandem quantitatem habent in celo sic in tp. Trid. d° c, 1 ss 13
& (ut multis alijs in locis sacramentaliter presens sua substantia no
bis adsit) in tp. nunc cap. 3 & (verum domini nostri corpus verum
que eius sanguinem sub panis & vini specie una cum ipsius anima
& divinitate existere) & in fine litis de cap. atque in can, 3° 1
& ss 21, c 3, & can, 3 —
, Denique quod attinet ad veritatem eucharistie, verius est sen
sus, esse unum eucharistie sacramentum non ut indivisibile nec
ut continuum sed ut perfectum & representans eius unius perfe
cti, sl, meminit Arist, 5 metaphisice c 7, non 9° particulariter sta
(crames materialiter unum e sacramentum cum plures materias &
formas habeat sed formaliter & effective unum e, unitate finis cum
ad unum finem & unam spiritualem refectionem tendit sic in tp
cap, 1m 8 una de summa dei, cum predicatis similibus, sic et particula
liter & materialiter in tp. cap 1m & cap, compendium ... conc...

7

2a Et illam missae orationem sacramenta quae sumpsimus.
Adde nab. c 22 n° 10, Petrus soto lect. 10, Angles sup. q. 4 art.
3° Soto sup. d. 10 q. 1 art. 1, 2 et 3, marcus Antonius cucchus sup.
n° 34, 36, 82, Canisius de sacramentis in 5 q. 5, de hoc sacramen
to art. 1, Sonius c. 4 Alanus libro 1° de eucharistia c. 2°.

Ad cap. 4 Sui 15 ss.

Declaratio ex triplici dificultate pendet Prior ex Paulo 1° corinthior.
10 b (probet inquit seipsum homo et sic de pane illo edat et cet.) c. 7
sup. hacus et mattei, 11, atque ss. 11, de communione sub utraque specie,
cap. 1° et ex Joane cap. 6, ibi (si quis manducaverit ex hoc pane
et infra Panis quem ego dabo caro mea e. et cet.) atque infra
qui manducat hunc panem vivet et cet.)

2a quia accidens et quantitas Panis nec 2m naturam nec
2m Jus sine subiecto et materia manere potest, cum qualitas absque subiecto
non subsistat l. 2, ff de usu fructu l. postumo 24 ff de Tutelis, cum
hereditatis nulli sint qualitates l. 1 ff de hereditate, l. actione ven
ditatis ff de tutoribus et procuratoribus.

3a Nam potest corrumpi panis et vinum, potest que generari
vermis, potest concremari panis, in pulverem atque in cinerem converti et
si corrumpatur remanet panis qui dentibus teritur, qui cibus esset vi
num quidem potus, atque alit et nutrit.

verus est Sensus, Post panis et vini consecrationem
totam panis substantiam verti in substantiam corporis christi et totam
substantiam vini in substantiam sanguinis christi adeo ut proprie
et vere transustantiatio abecclesia apellet, c. 1° § una de summa trini.
c. cum marthe in prin. de celebrat. missar. clem. 1a de reliquiis c.
Panis de cons. d. 2, Trid. hoc c. 4 et canone 2, j. ultus sessionis
et ss. 21, c. 1° et can. 1 de communione sub utraque. alias falsa foret
consecrationis forma cum pronomen hoc in forma panis et prono
men hoc in forma vini demonstret substantiam rei quae subsella

specie dtinet vt colligitur ex prin° istius cap. 4ᵗⁱ

~ nec obstat prior difficultas q. post consecrationem et transubstantionem, etsi non maneat substantia panis et vini manent species et accidentia, e. species, c. nos autem c. forte de consecre desinit non esse panis et vinum in ordine ad corpus et sanguinem unde non manet oē id q. propriam transubstantiationem impederet id autem manet q. transubstantiationem non impedit ideo tota substantia panis et vini non manet, convertitur n. in totam substantiam corporis christi, sed manent species atque accidentia quae retinent antiqua panis et vini nomina d°e. species, sic post consecrationem panis et vinum apellat sic in t.p. d. cap. i.m ss ii cum superioribus sacrae paginae testimonijs ~

x Nec obstat 2ª eterum species accidentia et qualitas panis et vini manet potestate divina super oem naturae ordinem sine subiecto panis et vini sine quo conservat expressitatis iuribus. Nec obstat 3ª nam species accidentia et qualitas sine subiecto potestate divina conservant, ima substantiae et in modo substantiae ideo sacramentales species frangunt nutriunt corrumpunt et corrumpuntur et poē inde vermis produci, statim n. vt corruptio stingit desinit ea quantitas. Nec e. generatio eius directe non fiat nec creatio eius non fiat ex nihilo, sed e. congeneratio x

Adde Anglis sup. qª e 2ª per totam Soto in 4° d. 10 q. i art° i. ubi oēs theologi, Valdensem 2° tomo de sacramentis c. 76, Petrum Soto de sacramento Eucharistie lect.ᵉ 4 et 5, Castrum adversus haereses c. 20, Ledesma in i.ª 2ª 4 qᵉ 16 art° 2. Sic colligitur forma consecrandi panis quae sic habet (hoc e. n. corpus meum) c. accipite c. utrum q. q. corpus c. quid e. c. revera e. omnia de ofe, d.° 2, d.° e. i.° Bona de. cum marte dᵉ clem. i, trid. s. cum alijs ex mateo c. 26, Marci 14 lucae 22, Pauli iª corinthior. 10. forma v. vini consecrandi illa e. hic e. n. calix), dicto c. cum marte, vlo is e. d.° c. accipite cum citatis similibus Matei 26, lucae 22, Marci 14, quae forma cum universali ecclesie

Ro

Romane more ac ritu Recepta sit Iuriu ac veru, e ita fecisse, l, dixise Christus dominus cu secta autoritate fungat qua et evangelium, c, i desuma tri inb, extrav, vnam sanctam de maio, et obed, inter coes

Nec obstat sufficere ad consecrationem illam formam (hic e, calix novi testamenti qui pro vobis et pro multis effundet) nam ad esentiam consecrationis sufficiunt illa verba sola hic e calix sanguinis mei, sicut p. cap. panis, cap. quia corpus de cons, d 2, quia solis verbis consecrata perficit sed quantum ad integritatem desiderant cetera supercoris forme verba sic int p. cap. cum marte in prin, et in fine de celeb, misar, sic et panis consecratio perficit quanvis defecerit dictio (n) quia non e de substantia consecrationis sed addita a beato Petro vt verbis christi corpus in vtero virginis fuit conceptum dicente illa ad Angelum (fiat mihi secundum verbum tuum) sic idem christi corpus in altare consecraret, pecavit tamen mortaliter ecclesie latine sacerdos qui priores formas non servaverit in panis et vini consecratione et si formam invertat pecavit quanvis stante sensu consecratio maneat Ade Petrus soto lect 23 et 24, Anglus sup q 2, art 4 cum sequentibus Guerr sup n 24 Soto art 3, Bictorias in suma de Eucharistia n 24 Canisius art 4 Sonius c, 4 Otius in confesione Parisiensea, c 40

Postremo, colligit eucharistie materiam esse, Panis verus et Naturalis vinum verum et nale, c 1, § vna de suma tri, c, cum marte, de cel, c, literas code tit Trid inc 1, 2 et 3 et 4, illius ss, et sesione 21, de sacrifitio mise c 1 et ss 21, de com, sub vtraq c 1, 2 et 3, et canone, 2 et 3,

Nec obstat, frumenti apellatione oes fruges et legumina que ab arista pendent, l, in siliqua includunt comprehendi l e fruge 76, ff de verb sig, c in sacramento de cons, d 2 Christus enim se comparase grano frumenti Ioanis c, 12 int p. n in hoc sacramento pro v tritico sumi nec ab aliae fruges, l,

legumina extendi ideo n consecratio in leguminibus fructibus

Regionibus — q farina miso nec in pacta vulgo masa o levadura cum pa nis verus debeat esse atque usualis, quare in regionibus in quibus nati triti ci panis non reperiret consecratio fieret in ea panis specie qua illius re gionis homines uteret 2m glos. in d. c. in sacramento vbi frumentis do cet Ledesma de sacultate 6 conclusione 2, inferius citandus Ga briel in canone misse lect. 21, unde quamvis in pane siligineo idest pane candido parui ponderis D. Isidorus lib. 7 etimologiarum c. 3 vulgo candial, l. ex aliorum opinione pane nigro vulgo cen teno consecratio fiat quod panis sit verus et magni nutrimenti Pecaret tamen ita consecrans in loco vbi usualis panis non e,

acimus — x sed cum Panes acimus l. fermentatus observa in utroque consecrationes fieri pecaret tamen mortaliter ecclesie latine sa cerdos consecrans in fermentato et Grecus in acimo siquidem in latina ecclesia materia e. in acimo in greca tamen in fermentato si vero Grecus secrete sine scandalo in acimo consecret non pecauit siquidem convenientior, e, modus Romane ecclesie in acimo consecrantis quam similiter tanquam capitis et sine scandalo non pecat sic in c. cap.m literas de cele. misar si bene expendat textus ibi Gacen[...]

¬ Ceterum adverte obstat etiam in vino non nati nec v. consecrationes fieri posse, ut in aceto ex l. in venditionibus ff de contrahenda emptione l. si vina cum sequentibus ff de periculo et commodo rei vendite atque in nectare idest in vino ex floribus et mele confecto, l. in aliis speciebus l. si quis vinum ff de vino tritico et oleo legato, que omnia vini apellatione continent ¬

¬ v. e. Sennus, in vino vitis vero consecrationes confi. d. c. in sacramento cum supra citatis non in aceto nec in nectare nec in aliis speciebus que ex vite proveniunt siquidem ex tracta vini apellatio ne continentur sed large sic in l. p. d. l. in venditionibus d. l. si quis vinum ideo nec in vino congelato consecratio fit sicut nec in gelu baptismus nec etiam in vino adverte in uvas compreso sicut nec baptismus in grandine, h

minime

In niue debet, n, ee vinu, liquefactu, usuale & potauile quare
cõsecratio in musto conficit, c, cu, oe de cons, d. 2, & si peccauit ma
taliter quia absq necessitate in musto cõsecrauit, ceterum regionis mos
seruandus e, vt in alijs vini speciebus si verum & nati deficiat
erit tn modica aqua vino in miscenda que cõvertat in vinum de
necessitate precepti n de necessitate Sacramenti q sine aqua in
solo vino consecratio perficit cum graui tn peccato c, n oportet
de cõsec, d. 2, d. c cum marte § quesiuisti de celebratione missar
& in quadam eodem tt. c in calice de cõsecratione d. 2, vnde
lnt sp. cap. sicut in sacrificando de cõse, d. ... dum requirit aqua sicut
vinum, sl, ne peccatum mortale incurrat & sine aqua dum dicit san
guinem Christi ee sine Christo legendum e, sine nobis vt in Gregoriano
decreto nam aqua cum vino mixta & in vinum conversa & facta
vinum cum vino significat plebis conversionem cum Christo per caritatem
tem & roem aque vino mixende ponit cap. 1m de cõse, d. 2, Trid.m
ss 13 c, 3 & 4, & canone 2, & ss 22, de sacrif, misse per totum. ma
terie autem quantitas n e, qd indeterminata sit si de lum numerus Determinat
ita B Ths, 3 p q 74 art 1, ledesma in 4 ml q 5, art 1, soto b, d 9 q vni
ca art 1, Paludanus in 4 d 12, q 1, art 3 & debet ee materia presens
more humano ne illa pronomina (hoc & hic) in forma cõsecratio
nis reperiant falsa, atq si hostiar sit multitudo oes ss consecran
de quamuis cooperte sint, nec oes a ministro lebent nec oum no
uerit numerum dum intentionem habeat totam illam mate
riam cõsecrandi soto d q vnica art 1, cola 3 vbi igit Naua
rus c, 27 n 92, que ministri intentio adeo potens e, vt si ad cer
tum numerum dirigat & vna l, plures vltra numerum repe
riant nulla erit consecrata, sed si illa lateat & intentio ad cer
tas signatas hostias referat signate consecrate erunt nam illud
oe consecrat qd sub speciali consecrantis cadit intentione silues
ter vbo eucharistia e l 2, § 7 & 8, Angles q 1, de esentialibus
eucharistie art 3, 6 dificultate de lusione 2 & 3, adde Angles

sup. q. 1 art. 4 s, & 6, Osius Canisius Sonnius & Alanus supra Cucus sup. n.° 13,

Postremo, est ministrus observa respectu consecrationis est presbiterus respectu dispensationis & administrationis est proprius parrochus Trid. ss. 21 c. 1.° & ss. 13 c. 1.°, c. perlectis de c., c. intra catholicas, 1 q. 1, c. 1.° § vna de summa tri., parrochus quidem ex ordinaria sui iuris dict.e atque alij ex iurisdictione delegata per priuilegium c. oĩs vtriusque de peni. & remis., clem. dudum de sepulturis Trid. ss. 24 c. 7 & ss. 24 c. 13. Adde nauarrus in c. placuit de penit. d. 6, & in manuali c. 4 n.° 2, Soto in 4.° d. 13 q. 1 art. 3 Petrus Soto sup.a lect. 13 Angles sup.a q. 7 per totam

Ad cap. 5.m

Principio colligit latriæ cultum deberi eucharistiæ sacramento qui vero Deo debetur: adde Marcum Antonium lib. 5 institutionum maiorum t.o 5 de eucharistiæ sacram. n.° 39 Osius de sacramentis c. 43, Canisius de Eucharistia c. 1, Petrus Soto de eucharistiæ sacramento lect. 8, S. Th. 3 p. q. 80 art. 1,

2.°, colligit festum corporis Christi ab Vrbano Papa 4.° institutum & indulgentijs ornatum a Clemente Papa 5.°, vt singulis annis digniis celebret. clem. 1 de reliquijs & veneratione, alijsque priuilegijs amplificatum a Martino Papa 5.° & ab Eugenio papa 4 in extrauag., cuius d. Eugenij extra coll. vt prim. in bol. c. 5, & sup.a sacris canone 6, que sumunt ex d.a clem. 1, Adde Marcum Antonium sup.a n.° 4, doct. citatis pluribus in c. almamat. de sent. excom. lib. 6, 2 p. § 5 n.° 1,

Ad cap. 6.m

Hinc colligit consuetudo aseruandi in sacrario Sanctam Eucharistiam & deferendi ad infirmos vt est 1.a can. 7 sumpta ex concilio Niceno vt refert in c. sane de celebratione mis. c. 1, de custodia eucharistiæ & declarat 1.o ss. 13 c. 10, de regularibus clem. ne in agro §

sane

Sane de statu Monachorum Adde Marcus Antonius sup.ª nº 41,

Ad cap. 7.m & 8 9 10 & 11, canones,

Prima declaratio ex multiplici difficultate pendet, Nam solam fidem etiam sine contritione & sine confessione sacramentali sufficere ad eucharistiam digne sumendam probare videtur cap.m ut quid paras de cons. d. 2, cap. credere eadem d. b. (crede & manduca) maxime cum laudabile sit quotidie ad eucharistiam accedere, c. quotiens q. c. v. iste panis c. si, v. is, de cons. d. 2, imo quotidie sit eucharistia sumenda sub precepto c. peracta c. episcopus de consecratione d. 1ª

2º Nam autem qui est in peccato & sacrilegium committit sumendo eucharistiam, Paulus 1 corinthiorum 11, & c. de homine celebratione missarum, aut dubium & impossibile est scire. Trid.m ss. 6 de iustif. c. 9, & c. finali de purgatione canonica, D. Paulus 1 corinthiorum c. 40, Iob, c. 9, ideo peccavit mortaliter etiam in gratia suscipiens cum exponat se periculo mortaliter peccandi Ecclesiastes c. 3,

3º accedit Divi Pauli autoritas 1 corinthiorum 11, b. probet autem seipsum homo & cet.ª ergo sacramentalis confessio necessaria non, maxime cum sola satisfactio sufficiat c. quotidie de consecr. d. 2

4º & ult. lex invitat dominus de consecr. d. 2, nam eucharistia mortuos vivificat, mortui autem sunt ii qui in peccato mortali versantur, cui obstat Paulus d.ª 1 corinthiorum 11º, b. qui manducat & vivit indigne iudicium sibi manducat & bibit non diiudicans corpus domini, ergo in mortali peccato eucharistia suscipi non potest,

quare hinc duplex error processit, Prior ad eucharistiam non esse necessariam confessionem sacramentalem quamvis sit salutare consilium, quam opinionem tenuit Abbas in c. de homine nº 7 de celebratione missarum, Ricardus in 4 d. 20 art. 3 q. 6, Adrianus in materia de confess. q. 3 Caietanus 3 p. q. 80 art. tertio

& in suma vbo (communio) Armila in suma eod vbo.
que opinio per trid^m correcta e, in hoc c, 7 & can, 11, Adde ut
qui contrarium docere predicare, l, pertinacit asserere seu etz
pplice disputando defendere presumpserint eo ipso sint excomu
nicati a concilio Trid^o ~

2^s error luteri & alioz hereticoz fuit qui so
lam fidem, l, confidentiam grã percipiendi sufficere opinant
ut qui contricionem habeant, l, confiteant, l, alir se prepara
uerint Iudicium sibi manducant & bibunt, qui error corri
git in d^o can, 11, & c 7, ex D Pauli d^a 1, Corinthioz 11, b prouet
autem seipsum, d & c^a luterum tenet Rofensis art^o 11, Castro
adversus hereses vbo Eucharistia heresi 10, Soto in 4 d^e 12,
q^e 1, art^o 4 Alanus lib, 2 de Eucharistia c, 38, ~

Nec obstant contraria n primum ex d^o c quid paras
& d^o c, crede, nam communio, l manducatio quedam spiritua
lis e, per solam fidem formatam qua sine hoc sacramento sim
plicit quis in deum credit sic intg. d^m cap. quid paras cum simi
lib, alia tn sacramentalis e & spiritualis simul de qua in nro
c, per quam fenir qs ecle extra quam nemo salbat suma Aste
sana lib, 4 tt^o 17, c, 2, Soto d^e 8, q vnica art^o 2, Alanus sup c 37
Gabriel in can misse lect^e, 36, nec excludir hec posterior commu
nio per priorem sic intr d^m cap. quid paras ~

Nec obstat d^m cap quotiescumq d^m cap, n iste panis
d^m cap. si nus, sensus n, e, laudabile quotidie ad eucharistiam
accedere ex p^e sacramenti ob mirabilem eius effectum atq etz
ex p^e sumentis si debita preparatio preceserit D. Ths, 3 q 80 art^o 10
Ostiensis in suma lib 4 tt^o 14 art^o 3, Alanus lib, 2, de Eucharis
tia c, 37 Gabriel in canone misse lect^e 87 Soto in 4° d^e 12, q, i art^o 10,
Petrus Soto sup lect^e 9. similit n obstat cap. peracta & cap. epus
quoz declaratio e, olim consecrat^e peracta oes fideles communicare
consuevisse id est eclesiasticos ministros consecranti ministran

tes

tes n laicos. Ut colligitur ex eisdem iuribus cum autem christiana caritas, que tempore primitive ecclesie ferbebat paulatim defecit postea tres communiones in anno omnibus fidelibus precepte fuerint c. et si non frequent. c. seculares c. omnis homo de cons. d. 2, et loco sacramentalis communionis oscula pacis subrogata fuerunt ad unitatem christiane caritatis significandam gracio nale diuinorum lib. 4 c. 53 nº 3 arg. cap. 1 de pena de suma trin. d.º c. cum marte de distinguendum, c. qui manducat, c. in christo de conse. d. 2.

Nec obstat 2^m ex superiori roe existentis in pecato et existentis in gra. Nam verus est sensus, ad eucharistiam non requirit quod suscipiens sciat esse se in gra sed sufficit se credere debitam preparationem fecisse et quod non habeat conscientiam pecati mortalis doleat de pecatis preteritis proponat precauere futura in quo sacramentalis non requirit confesio sed in eo qui licet sit contritus habet conscientiam pecati mortalis et hic est verus sensus istius cap. 7 et canonis 11, pro qua d.e pondero d.m cap. 7^m b. (ut nullus sibi conscius pecati mortalis quantumuis contritus sibi videat absque premisa sacramentali confesione ad sacramentum eucharistie accedere debeat, et d.º can. 11 (illis qui conscientia pecati mortalis grauant) soto in 4 d.e 12 q. 1 art. 4 cota 14 cum sequentibus, Nab. in ma. c. 21 nº 44 et in suma de penit.ª d.e 5, 3 p.e nº 21 D. Th. 3 p. q.e 80 art.º 4 ad s.m Suma Astesana lib. 4 tt.º 18, D. Antoninus 3 p.e tt.º 13 c. 6, § 7, accedit quoque textus in c. de homine vero, pro sui facinoris conscientia, et vero licet is de celebratione misarum.

Nec obstat 3^m ex B. Paulo et ex d.º c. quo- niam satisfactio non et contritio non excludit oris confesionem prout quoniam seipsum homo non per se ipsum solum sed per confesorem ideoque com- misit pecatum mortale quantumuis non contritus videar debet oris confesionem facere nec contritio sufficit ad suscipiendam eucharis- tiam

nisi desit copia confesoris et hic e, verus sensus Trid, cui ego
etiñam antea adheserat, gl̃a in d° c, de hom̃ ubi grauiter
Gabriel in canone miss lect 7 in b litera c, Medina de penia
tracti 2° folio 65, Cano in relect de penia, sp̃ folio 146, On
cala in opusculis de valore miss art° 4, Siluest ubi eucharis
tia els 2° n° 10, Bictoria de sacram° eucharistie n° 76, Cuey sup
n° 100, Soto in 4° d 11, q 2, art° 8 et d 12, q 1, art° 4, Nauarus supra
de penia d 5, in suma n° 31 et in man. c 21 n° 19 et c 21 n° 76,
qui resolbunt int̃ theologos et Pontificios eorum et catholicas
ee doctrinas a temporibus Apostolorum generali ecclesie consuetudine ser
vatas et ita interpretantur Sonius de sacram. eucharistie tt° 3 c 13
§ 4 m et ultimus, non obstat ex d° c, invitat dominus
Cuius sensus e, ut qui pecatum mortale commiserit nec memi
nerit etiam de debito humano quo consientie examine facto ceus
in hoc casu non grauetur eius consientia alicuius grauis pecati rea
tu, poest eucharistiam suscipere cuius quod virtute ex atrito fieri con
tritus et in gratiam consequitur si evere int̃p. d m cap. invitat dominus
S Thom q 79, 3 p art 3 Oncala supra d art° 4 Soto supra Cardinalis
Sancti xisti in d° c, si quotiescumque de cons, d 2, n° 3, sic etiam interpretor
Concilium Trid in hoc c 7 et can ° 11, sic etiam int p. d m Pauli
autoritatem qui indigne manducat etc. in hoc n, casu non
bibit nec manducat indigne qui non grauatur scientia pecati mor
talis ita docet Florentinus d° § 7 ita denique int p. cap. cum hoc §.
si quotiescumque et cap. si non, de cons, d 2, quamuis hec iura de ve
nialibus intelligi posint.

Unde colligitur effectus eucharistie non tantum ut com
obseruat eucharistia e, gratie collatio adeptio glorie mortalium.
expiatio, expiatio venialium abstersio pene pro pecatis commisis prete
ritis condonatio futurorum preservatio ex c quid e, c dupliciter non
iste panis d° c, si quotiescumque d° c, si non, d° c cum hoc e, Christus pa
nis e, c qui manducat cum aliis de con, d 2, sed in tr d. …

Atrito contritus fa[illegible] Mortuus qz vivificat ex d° c, invitat S Th 3 p q 79 art 1, Soto in 4° d 11, q 2 art°, Osius de eucar. c 42, Canisius art 9 Anibal, de sacramentis in genere c 32, quos effectus non tm in eucharistia operatur dum e, in ore sed in gutture & in stomacho donec corumpantur species, Caietanus ad D Th 3 d q 79 ledesma dificultate 19 & si contrasenserit Soto d d 11, q 2 art 1, Adde oes in hoc c, precitatos.

Ad cap. 8m m

De Spirituali & sacramentali sumptione disputatum e sup in c, 7° de ministro, dictum e, sup c, 4, qq & illud adde, necessitate urgente, diaconum ex mandato epi, l, parrochi eucharistiam ministrare posse infirmis adeosq3 deferre, non aliter, c presente d 93, ut q in ecclesia primitiva ex off° diaconos non subdiaconos calicem ministrasse, longo desuetudine sublatum nisi ministrauerint Pape celebranti solemnir c tribq de cose, d 2, Adde ledesmam dificultate 21 marcum Antonium sup n 44, deniq observa, in eucharistia e sacramentum tm res tm, sacramentum & res simul, sacramentum tm & non res, ss species consecratę Panis & vini, res tm & non sacramentum e gra seu virtus vnitatis & charitatis, sacramentum & res simul e, Christus ipse sub speciebus contentus, sic in t p. d° cap. cum marte ero distinguendum de celeb, missar, capm hoc, e, de cose d 2, Adde carisium de eucharistię sacram° c 10, Osium c 43 Petrum soto sup lect 8, S. Thom 3 p q 81 arti,

n luxus / posits longe ho[...] / l, presv necesit / Te cogente / Iusus sinecess / tas cogit.

Ad oes canones istius ss 13 & 15

Quorum declaratio & additio pendet ex capitulis istius sessionis ubi, late singuli canones explicati disputatiq ss,

Ad decretum de reformatione

Ad cap, 1, 2, & 3m m

Declaratio & additio pendet ex c. 15 ss 22 & ex c. 20 ss 24 / decis.

Ad capitulum 4m

Prima declaratio ex sequentibus difficultatibus pendet nam per degradationem non privatur ordinibus & gradibus ecclesiasticis pro ex c. dictum de 81 c. cum non ab homine de iud. e ad audientiam de crimini falsi e quod quidam igi e ostendit de pe. d. 4, ex quo degradatus retinet ordines & gradus ecclesiasticos.

2o requiritur ad degradationem concors sacerdotum & episcoporum sententiam e in poe tertero de sententia & re iudicata, c episcopus nullus decima quinta q. 7.

Verum est sensus degradatio ois aut verbalis aut actualis ut constat ex hoc c. & ex c. degradatio 2o de penis in 6. verbalis degradatio duplex e quedam e pena que depositio dicitur & privat clericum ordinibus veneficiis & oibus privilegiis ecclesiasticis excepto canonis & atque ordinis privilegio, sic inu p. num 3 cap. 4m d. cap degradatio, d. m cap. dictum e, cap. accedens so de cap cum non ab homine, cap at si clerici § de adulteriis in fine de iud, c nouimus 27 de verborum sig. alia verbalis degradatio non fit penes verbum id persentiam & e preparatio ad penam id est ad actualem degradationem nec cum deposit. convertit de qua meminit d. m cap. nouimus cap. qualiter & q. el segundo de accusatione & talis idem fit mentio in tr. o e 4 actualis vero degradatio e privatio solemnis & executio realis eorundem ordinum beneficiorum & privilegiorum ouium ecclesiasticorum & canonis & fori ex d. o c. degradatio cum similibus id ad verbalem depositionem & ad actualem solemnem degradationem episcopi intervenire debent duodecim alii episcopi cum Archiepiscopo Metropolitano ad presbiteri sex episcopi ad diaconi, l sub diaconi tres ad clerici minoribus ordinibus iniciati episcopus unus c. in poe 3o iuncta glossa verbo (sacerdotum) de sententia & re iudicata, c si quis cum sequentibus 15 q. 7 d. o c. degradatio lib. 6, ex tit. 6, p. 1, is autem episcoporum numerus sublatus e, oi iure antiquo correcto per nouum xo

onis. id est, gaudet privilegio in e suadente dia... o contento //

actualis et iza ...nis & fori

xa

xª decisionem cap. i de hereticis in 6, unde nos[tr]i tex[tus] sumpsit originem, ne desiderentur ep[iscop]i ex ratione n[ost]ri cap. in principio sed loco ep[isco]porum interveniant totidem Abates, l, si reperiri tot abates usum mitre et baculi habentes, l, commode interesse nequeant in civitate aut Diecesi commorantes tunc Alie persone in ecclesiastica dignitate constitute, etate graves Juris scientia commendabiles sufficiunt ex n[ost]ro c, quod etiam corrigitur in te[x]tu vi tt° 6, p 1, &

Alia 2ª n[ost]ri cap. declaratio ut in deg[radatione] ~~felix~~ ep[iscop]us 1597, sit preterea 3ª declaratio // in degradatione ep[iscop]i antiquus numerus duodecim episcoporum desideretur, c felix ep[iscop]us 1597, sit Preterea 3ª declaratio ut in degradatione etiam clericorum ob heresis crimen servetur forma cap. i de hereticis in 6, xª quam interuenire debent arbitrio ep[isco]pi abates prelati religiosi et literati illius diecesis, solida vo[x] c, q[uo]d Juris correptio vitanda sit, te precipimus C de apelationibus c, cum expediat de elect[ione] ~~in 6~~, maxime cum nos[tr]i tex[tus] tamen meminerit degradationis clericorum, in q[uibus] antiquo Jure ep[iscop]i interveniebant

Nec obstat 1m ex d° c, n[on] p[otest] intelligi n[on] xª rationem subiecte materie ut concors sit omnium sacerdotum, dict[orum] episcoporum sententia ad degradationem requisitorum, de qua queritur et etiam hodie per n[ost]rum te[x]tum correctum est,

Nec obstat 2m ad cuius solidam degradationem distingue. aut, c, verbaliter degradatus et non perdit canonis fori q[ue] Previlegium aut actualiter et omnia previlegia perdit cum foro et canone, g[loss]a v[er]bo (previlegio clericali) v[er]bo quequam ivo) d°c degradatio cum sua citatis aut e, caracter et non perdit per verbalem nec per actualem degradationem g[loss]a v[er]bo (degradatus in c, si quis presuit 2° de clerico Exco. Juste tamen degradatus per solum Papam restituitur, c, si quis presuit 7 q[uesti]o 1 degradatus in Juste per ep[iscopu]m c ep[iscop]us 11 q[uesti]o 3, g[loss]a v[er]bo (moniti in c, clericum 3° de clerico excom. adde Menochium de arbitrarijs lib. 2° centuria, 5, casu 415 Nab. c 27 n° 151, bb lib. 1° variarum c, 10 n° 7 Bernardum diam in practica criminali c, 131 Didacum Perem. 1193.

sesio, 14,

In lei^a tt^o 3 libro, 1, ordinanti, Columna 104 ~.

~ Adcap.^m 5. ~

Declaratio & additio Petenda ss, ex c, 6, j^ae ss 24 de Reformat^e

~ Adcap.^m 6, 7, & Finalem ~.

Declaratio & additio Petenda est ex c, 5° dereformat^e ss 24

Sequitur ss 14^a desanctissimis Penitentię & ex,

~ treme unctionis sacramentis ~

Desacramento Penit^e Adcap^m 1^m.

Prima declaratio ex multiplici dificultate pendet, vt, n, fuit ne Penitentię Sacramentum institutum fuisse siquidem Pecata n^o remitti ex disulilege greamente 67 ff de furtis b^o nemo enim fara li pecato penitentia sua nocens ee desiit ~.

a^o, ex c, Petrus c lacrime c, satisficium c, dixi c, magna pietas c quinatus in fine depenia d^e 1, ubi ante & post christi adventum oris confesio & operis satisfactio atque ita sacramentum penitentię necesarium n^o fuit suffecit semper sola contritio & dolor depecatis qq, accedit Ambrosij definitio in c, penla elprimero depenia d^e 3^a D Gregorij in c, penlam eadem d^e te 18, tt^o 4 p 1, & deffinitio magni Avgustini relata in c penlam elsegundo depenia d^e 3, atque definitio D Jeronimi relata in c, 2°, depenia d^e 1, quam probauit Trid, ss 6, de iust^e, c, 14 & ss 14 c 1, & hec significat totam penitentię virtutem in pecatoris dolo rem consistere. 3 ex presius pr in c, officij depenitentijs & remiss. & in c, finali desimonia vbi sine vlla oris confesione & operis satisfactione pecata persolam cordis contritionem remitunt

Verum e, sententia Penitentiam sacramentum ee nouę legis a christo institutum c, 1° firma desuma trinitate c, ad avolentiam deherreticis

Trid ss 6, de Iustif. c 14 & can. 29 & ss 7 de sacramen
tis in g[ene] can. 1° & ss 14 in hoc c 1° & c, 5 & 6, & can. 3, conci
lium Coloniense ss 15 & inventi aureum ss, Florentinum de sacra
mento penit[entie], fuit autem institutum a Christo domino quando
a mortuis resurrectus in discipulos insuflauit ita, accipite Spi
ritum sanctum quorum remiseritis pecata remittuntur eis quorum
retinueritis retenta ss, Joanis 20, Matei 18, Tradit B. Am
brosius lib. 1 de penia c, 2 & 7 D. Gregorius omelia 26, D. Grysos
tomus omelia 85, in D. Joanem & omelia 5, de ubis Isaie,
D. Aug. libro 20 de ciuitate Dei c, 9 habet in c, quodcumque ligaueritis
24 q 1, e penitentes c, adue, de penia d 7 c, ut osnuerit sod
Nec obstat hoc capitulum 1m vto (fuit de penia) ubi peniam omni
versus hominibus quouis tempore necessariam ad gram & Iustificationem
consequendam etiam ante Christi adventum pr. Accedit Trid ss 6,
de Iust. c 5, Ezechielis 18 (convertimini & agite peniam ab ombus
iniquitatibus vris) Luce 13, b (nisi peniam egeritis oes similiter
peribitis) actuum Apost. c 2, (peniam agite & baptizet unus
quisque vestrum) refert in c 1° hoc, & in c, agunt, e propriedeo se
de 4 & facit Matei c, 3m, 4, 5, & 18, Marci 6, Joanis 20m,
Jacobi in Epistola capm 5, Nam vere in pretor peniam in tena
ture & gre & in te veteri ante Christi adventum sacramen
tum n fuisse nec post Christi adventum quousque idem met
Christus dominus instituit nec etiam post Christi institutionem
cui quidquam ante baptismum sed erat virtus qua utebant Chris
tiani nati ad gram & Iustificationem consequendam & qua
utuntur adulti ante baptismum ut sum peccati odio & pio ani
mi dolore dei ofensionem detestent & ita penia e, virtus
lege nali precepta ut probat nrum cap. 1m Trid. sic vere declaratum
Adde Canisium de sacram° penie c, 3 & 4 Petrum
Soto de Sacram° Penie lect 1, Osium de hoc sacram° c 41 So
nium c 4 Alanum de Sacramentis vag 41 & 42, Nab. in gla

sume

[stamp] DE

de penia d. 5 a n. 5, & Inma. c. 22 n. 11 Victoria de penia n. 104 Marcus Antonius lib. 5 tit. 4 Guerrero in Tesauro Christ. 2 p. sermonis Episcopalis pag. 217, n. 51, Sotus in 4 q. 2 d. 14 art. 1 & 7 Anglis in floribus de sacram. peniç q. 1 art. m Nec obstat 1 ex d. a le g. reamente n. pr. q. d. penia n. remitat pecata, sed tm q. d. pecata semel commissa per penia insectaz n. fleri ex reg. a cap. si Paulus vlo (audient dicam) 32 q. 5 et 1 in principio Coerceri virginum et in vello 12, § facte ff. de captiuis.

Nec obstat 2. ex d. c. Petrus cum similibus eius verus sensus colligitur ex e q. aliquando § Sis autoritatibus de penia d. 1 ltenis eo tpe peniç sacramentum n. duderat institutum sed in penia prout e virtus et naturç precepta, qual penia segit beatus Petrus nec contradicit txs. ib. (lacrimas eius lego satisfactionem n. lego) int. p. n. certam satisfactionem n. lego qr B. Petrus n. reperit certo aliquo tpe satis fecisse sed per totum vite tempus d. § Sis autoritatibus in prin. siquidem vt astat ex B. Ambrosio relato in c. Imitare 6 q. 1, negationem B. Petri secuta e, satisfactio lacrimarum & trina confesio Dominicç dilectionis quç penitus tinç negationis pecatum deleuit ita B. Ths. in 4 d. 14 q. 3 art. 1, ad finem Gabriel ib. col. a 12 & 15 Medina de penia c. 3 ad finem Nab. in d. c. 1 n. 10 Nec obstat cap. lacrimç cap. sacrificium cap. dixi cap. magna pietas cap. quinatus in fine de penia d. 1 na. Bin tp. de vera penia quç saltim in voto & desiderio sacramentalem confesionem includit Trid. s. a c. 4. Nec denique obstat Ambrosij deff. o relata in d. c. penias cum similibus nec reliquç Augustini Gregorij Jeronimi deffinitiones potius n. alusiones sed & saltim in voto continent confesionem sacramentalem quare deff. o e, Vt penia sit sacramentum remisionis pecator. lapsis post baptismum ad salutem necesarium quç deff. o colligitur ex Trid. s. c. 2, Adde S. Thm. 3 p. q. 84 art. 1, magistrum in 4 d. 14 c. 1 & 6, Marcum Antonium & Guerrero sup. a Sotum d. a d. 14 in prin.

&

& q. 1 art. 1 col. 4, Siluest. & Armilla verbo pena, Nab. c. 22 n. 11, Medina in suma 1 p. c. 2, Cathecysmus Pij 5. ad parochos de sacra. penit. pa. 294, verbo quod vero, Osius super c. 44 Alanus supra Camillus supra q. 2, — Nec obstat 3m ex d.o c. officij quod varie interpretantur Castro lib. 2 de le. penali c. 11, Alciatus lib. 3 presumptione presumpt. 17 Medina de restitutione c. 3 § 4a causa Medina Salmantinus in suma folio 121, col. 2 Siluest. verbo Adulterium q. 1, n. 4 in fine Soto lib. 4 de Iust. q. 7 art. 2, Dueñas reg. 394 n. 4 Nab. c. 26, n. 46, —

— sed verus est sensus restitutionem aut propria dicitur, cum vere & actualiter restituit res aut ex manatio liquet, l. interpretatiua, cum animo & voluntate deliberata non re nec actu restituit, quod non habeat vnde restituat, l. alias restituere tenebatur D. Augus. epist. 54 relatus in c. res aliena 14 q. 6, Cons. 2m. Theo. q. 1 regula peccatum in prin. n. 2 Medina de rest. q. 3 vnde in d.o c. officij vxor restituere licet non actu ob famae vitij periculum animo saltimque satisfactio in sacram. penit. sufficiens est. Nec denique obstat cap. finale de simonia Nab. in rep. in simonia mentali cum vterque pravam intentionem habuit recipiendi temporale pro spirituali sine vlla animi signo nec inter eos conventio interesset ideo neuter ad restitutionem tenetur sed per penitentiam sufficit deo satisfacere vt ex d.o c. finali resolvit Ignocentius Abbas & coeteri & D. Thom. 2a 2e q. 100 art. 6 ad 6m, Communiter Teologos & Canonistas sequitur Nab. d.o c. finali notabili 2o n. 10, & notabili 3 n. 12 & 27 idem in c. 1 14 q. 3 colectione 17 n. 3 & in c. si quando de rescriptis pag. 21, & in man. c. 23 n. 102, & in dispano d.o c. 23 n. 103 Soto lib. 9 de Iust. q. 8, art. 1 ad 6m, quamuis ipse Soto contra senserit vbi proxime Siluest. verbo simonia q. 10. Absente hoc cap. & canones in dictis supra citatis.

— Ad cap. 2m 2m huius 15 14 —

Declaratio et additio petenda ss Sup^a ex sd q. ab ap^mo et q^a ex capitibus sequentibus atque ex c i istius ss^us

Ad cap^m 3^m

Declaratio pendet ex c, 2° Sup^a in fine ubi ad quam in nouitatem et c, 4. ubi declaratur igitur q^a dat sd et cum ad penitentiae sacramentum contritionem necesariam dixerit per quam remittunt pecata et inde ut falsam est istius sacramenti formam illam (ego te absoluo) siquidem iam a pecatis per contritionem absolutus e, absoluere autem vinculum arguit, c, ad disoluendum de desponsat impuberum le decem ff de verborum obligationibus.

, 2°, quia solus deus pecata remitit Isaie c 43, et in c, verbum de penia d. i, ideo in figura Sacramenti penie Christus Dominus prius Lacarum suscitauit deinde Apostolis absoluendum tradidit c, quem penitet § his autoritatibus de penia d, i, unde ipso Iure excomunicat qui a culpa et pena absoluit penitentes Clemen. i § ad hec de penitentiis et rem. Clem. i in prin. de priuilegiis c, acusatus § i de hereticis in 6,

Verus, e, sensus formam sacramenti penie a Christo institutam ex c, i ubi accipite Iunero hoc 3 c, in prin°, istius ss^us et forme substantiam consistere in illis ministri verbis Ego te absoluo &, precesam autem alie que ab eccla adiungunt non expectant ad esentiam forme nec ad sacramenti administrationem necesarie ss ex notis 3

nec obstat i^m, quia subiecte censura constant Ienco, istius forme verba nec falsa nec superflua est generaliter non solum in atrito qui virtute Sacramenti fit contritus ut i^a e, 3 per tx^m § sdetz in contrito atque ministrum illa verba ego te absoluo, vere proferre et vere absoluere etz contritum argumento tx inde c quem penitet ubi lacarum suscitatum Christus Dominus Apostolis absoluendum Tradidit adeo ut Martinus Papa s, hereticum pronunciauerit negantes quod ministr.

Minister proferet illa vba ut vere absoluat ut habet in fine concilij Tridendensi in Bulla confirmationis eiusdem concilij.

Nec obstat contritione peccata remissa et gratiam quesitam dei nam sola contritio quatenus est dolor de peccatis quantuncumque grandis eficax non est ad peccatorum Remissionem in re, vel in voto nec perfectus dolor nec perfecta contritio est c 4 et can. 4 sessionis 14 c 14 ss 6 supra est, nullus § qd quamvis de penia d 7, li 3 et no 4 p. 1, quod non aliter remittunt peccata per contritionem quam si confessio in voto, vel in actu interveniat et ita in ordine ad confessionem atque virtute Sacramenti, alioquin enim penia sacramentum lapsis post baptismum non foret necesarium quod hereticum est, ex supra citatis et quod si copia Sacerdotis et temporis detur et vere contritus nisi confiteatur gratiam amittet Semel autem Remissa peccata non reviuiscunt arg. legis qui res § aream ff de solutionibus et si ch borus § area ff de legatis 3.

Nec obstat 2m quod legitimus Penie minister dei virtute et autoritate fungitur dum absoluit argumentum ex extrauagante unam Sanctam de maioritate et obedientia inter comunes et intercorporalia de translatione pi sicut per dictum cap. dubium et dictum cap. quem penitet de penia dist. 1, ceterumque in dicta clem. 1, cum similibus abutebatur potestate absoluendi et ideo excomunicationi incurrit.

Adde Victoriam, Sotum, Marcum Antonium Slanisuum Sonium et Anglis supra Nab. in c. 1 n. 18 de penia d. 6, Ricardum et Maiorem in 4 d. 14 q. 2, Bonabentura d. 18 q. 2, Alexandrum Alensem 4 p. q. 8, membro 1, Magistrum in 4 d. 18, in principio quiet Varias adducunt et explicant Soluniones.

2a declaratio versatur circa versiculum Sunt autem quasi istius cap. 3.

Vocantur enim quasi materia huius sacramenti ipsius penitentis actus nempe contritio confessio et satisfactio, quod hi tres actus non sit vera materia Sacramenti. 2o obstat peccata penitentis propriam et veram penie materiam videri ex c. 1, quod ut ex his colligitur accedit sacre pagine autoritates citate in c. 1 supra b, quorum remiseritis &. ut istius sacramenti

Cum sit remissionis peccatorum videtur materia in peccatis consistere videatur

Verus est sensus, sacramenti penitentie materiam propinquam esse illas tres partes integrales idest tres actus penitentis videlicet cordis contritionem oris confessionem et operis satisfactionem remotam tamen materiam esse ipsa peccata can. nono c. 3 et can. 3 dicendo c. 4

materia proxima actus. et dicitur materia ex qua, data alia remota scilicet peccata dicitur circa quam, et da alia, s. l. some dicitur in qua que ... impropie dicitur

Nec obstat dici quasi materiam in nono c. 3 ut quod propinqua materia ut sit idest quae procedit ex intrinseco ut ex extrinseco sicut in aliis sacramentis v.g. in Baptismo aqua in confirmatione crisma in eucaristia panis et vinum et sic in aliis, pro qua declaratione facit cap. multi. igitur peccata autem sunt materia remota sicut in igne ligna sunt materia que igne consumuntur ita peccata virtute sacramenti consumuntur et sic solvuntur argumenta proposita.

Adde B. Thomam 3 p. q. 84 art. 2 et in 4 d. 14 q. 1 art. 2, ubi Soto Petrus Soto de matrimonio folio 178, Marcus antonius sup. n. 2, et 6, Nabarus preludio, 10 et in c. 1 de penitentia d. 5, n. 18.

Ad cap. 4

Prima declaratio pendit ex natura et cognitione contritionis, est autem contritio dolor de peccatis voluntarie sumptus propter Deum cum proposito confitendi et satisfaciendi Trid. in hoc c. 4 et in can. 5, votum autem non requirit explicitum et expressum sed implicitum et virtuale, sic in p. hoc cap. 4 et canone 5, sup. c. 14 s. 6, necesse contritio singularis esse debet idest relata ad singula que sunt peccata sed generalis omnium peccatorum cum illo voto debito tempore et copia sacerdotis prestita confitendi, e, si plures de penitentia d. 3 sic et in p. nostrum cap. 4 et canonem 5, et 2m cap. 14 s. 6.

Adde D. Thomam, et coes theologos in 4° d. 17 q. 2 art. 1, ubi Soto Bictoriam de sacramento penitentie n. 114, Marcum Antonium sup. lx n. 9 Medinam 1 p. c. 1 in principio et 81 Canisium q. 4 Soni ... c. 6 instructorum conscientie 1 p. c. 6, 12, 13, et 14, Nabarum c. 1 n. 1 c. 22 n. 11, Ledesmam de sacramento penitentie tt. de partibus penitentie Bega in,

in Tridentinus lib. 13 c. 27. Angles sup.ª in floribus de sacram. Penit. q.ª de contrit. Guerrero sup.ª

– 2.ª declaratio versat. circa illud (illa, v. contritionem) et circa differentiam attritionis et contritionis nam attritio ut colligit ex nostro c. est imperfecta contritio idest imperfectus dolor de peccatis idest, l. ex turpitudinis peccati considerat. l. ex Gehennae et penarum metu coit. conceptus n. ppter offensam Dei unde attritio sine sacramento penit. non solum voto et desiderio sed actu et opere suscepto insufficiens e. ad iustificationem –

– Adde Medinam de penit. tr. 1 q. 4 Sotum d. 17 q. 2 art. 5, Nabarrum in man. c. 1 n.º 37, 42 Ledesmam d. in 1 4 q. 32 art. 3 Soto lib. 2.º de nat.ª et gra. c. 15, Cordoba in questionario latino lib. 1 q. 2.

Ad cap. 5, illius sessionis 14 –

Prima declaratio ex multiplici dificultate pendet, Principio confessionem sacramentalem necessariam non esse ea c. Petrus de penit. d. 1, cum pluribus citatis sup.ª c. 1 illius s. 14, 2.º quia nemo secreta peccata revelare et confitenti tenet. sufficit n. deo nota esse c. quis aliquando § his autoritatibus, ubi glo. in hic dico) et ubi (secreta namque) de penit. d. 1, –

– Verus e. sensus, confessionem sacramentalem iure divino institutam et lapsis post bap.m ad iustificationem necessariam ex nostro c. 5, et can. 6, c. agite penit. de penit. d. 1, c. in poenitentiam d.ª c. penitentes, c. adhuc de penit. d. 3, c. 1 de penit. d. 5, c. omnis utriusque de penis et remissionibus, sed sacramentalis confessio n. simpliciter sed post bap.m lapsis necesaria est alias si semper conservet integra auxilio divino n. tener. confiteri ex nostro c. cum similibus precitatis –

– Adde Nav. in man. c. 2, Cantusium sup.ª art.º 5, Sonnium sup.ª c. 7 Osium c. 47 Ledesmam de conf. dificultate 1.ª Marcum Antonium sup.ª n.º 16, Bictoriam sup.ª n.º 120, et me. Almar. 17 § 1 n.º 6, medinam in c. de penit. tractu 2, q. 2, D. Thom. 3 p. q.ª 61 art. 4 et q.ª 84 art. 5, Rofensem c. Luteram art.º 8 et 9 soto

in 4° d. 17 & 18, q. 1 art. 1, Cano in relect. de penia sp. p. 8. Navar. in c. fratres de penia d. 5, n. 2, D. Antoninus 3 p. tit. 14, c. 1 & 2.

Nec obstat 1m ex. 1o c. Petrus, nam Petrus vere penituit quo tpe n̄ dum penia ut sacramentum sed ut virtus nalis precepta fuerat sup.a c. 1. Nec obstat 2m ex. 2o vlo n̄ tibi dico, nam b̄ñ pr. confesionem sacramentalem n̄ ee necesariam sed confesionem n̄ ee faciendam apud alios preter legitimum ministrum, talis n. confesio reprobata, c. ob sigilum confesionis d. c. qui ſ alig.do, tit. 4 tit. 17 p. 1.

Adde Magistrum Canum sup.a s. p.e de sacram.o penie in fine, Soto d. 18, q. 1, art. 1, Ledesma in sumario de sacram.o penie difficultate 2a de confesione, Begain Ant.m lib. 13 c. 29, Lucem sup.a n.° 143, Soto de rat.e tegendi & detegendi membro 1 q. 3.

2a Declaratio versat. cca. vlum [ex his colligit ut penitentes oia pecata mortalia pecata] & singula recenseant vrs 1a can. 7 & 8, sed obstat sufficere qd in penitente apareant signa contritionis absq. ulla verbali confesione, c. qui recedunt, c. is qui in infirmitate, c. is qui in tpus, c. de his, c. si aliqs c. presuio, c. q. nouimus 26 q. 6, c. egrotantem de cons. d. 4, c. a nobis de senia excom. que dificultas plus involuit, nam confesio vocalis necesaria est ad sacramentalem absolutionem ex hoc c. 5 in prin. Cum pecata mortalia sint materia penie ex nro c. vlus [verum] & confesio sit unus actus ex trib. vere materie c. 3 sup.a vbi lates sine materia m̄ sacramentum nullum, c. debitum de bap. c. 2 sup.a in principio maxime cum Trid.m in nro c. vlo constat dixerit sacerdotes hoc Juditium sacramenti penie incognita causa exercere n̄ posse.

Verus e. sensus nulla contritionis signa per se sola sufficere ad absolutionem sacramentalem quamuis loqui n̄ posit penitens, nam in muto equivalentia signa sufficiunt qr signis loqr & signa vbis equivalent et quo casu vba necesaria ss. c. cum apud, c. tue de sponsalib. docet Caietanus vbo confesio bb lib. 1 variar. c. 13

c 13 nº 6, Nabarus in man. c 21 nº 36, & quamuis contraria du
ra intelligant ut de absolut. sacramentali sed de absolutione
reconciliationis per Nab. c 21 nº 49, Soto in 4º d. 12, q. 2 art. 4
Gabriel in canone missę lect. 7 sub lit. c, in verior interpretatio e, ut in
in reconciliat. antiquę solemnis penię de qua in c. accipite so d. nec tm
de absolutione ex com. & si mea contritionis signa sufficiant, c. a nobis
28, sed in absolut. sacramentali pro qua doctrina facit de confe
sione meminisse dm cap. quis aliquando in prin. atque inf. d. c si presbyter
vir accedit et de absolutione meminisse dm cap. is qui in infirmitate
Denique nobis sacre paginę autoritates ille in qua cum spora ingemue
rit. convertimini ad me & referunt in d. c. agnouimus d. c si
aliquis d. c. is qui in t. pus que a Trid. pro sacram. penię referunt &
recensent et b de iustif. c 5, & s. 14 c 1, unde int. p. dictum cap
is qui in infirmitate cum similibus penitentem aliquod pecatum confessum
saltem unicum voce, l. signo equivalenti ut sacramentalis
absolutio ei prestaret Abulensis super Mateum c 16 q. 79 la
no in relect. de penia s p. e Soto in 4 d. 18, q. 2 art. 5, Nab. c 26 nº
28, instructorium conscientię 1 p. c. 18, col. a 6, quamuis deficiente
superiori ratione teneatur penitens oia & singula confiteri pecata
tam qualitatem & quantitatem veram quot post diligentem sui
excusionem habet memoriam cum suis circumstantiis l. contra c. de
circunstantię ut sint impertinentes sed pertinentes que mutent
speciem pecati l. contra c. ulo (colligit preterea) docet B. Ths in 4º
dist. 16, q 3, art. 2, Gabriel b col. a 9, Paludanus b art 3 Nabar.
in c. consideret nº 6, de penia d. 5, bb in 4 2 p. c 7 § 2, nº 3 & que
grauant pecatum ut ex necesitate sed ex consilio d. c. consideret Ira
dit Soto in 4º d. 18, q. 2 art. 4 col. a 6, & que omnino pecatum ro
dunt d. c. consideret, sic vere int. p. trum cap. & canones 6,
& 7, 1ª sucesione, oes autem circunstantię referunt in te aut
facta § ideo ff de penis & transcripsit Gracianus in c. aut
facta de peni a d. 1, & colligunt ex d. c. consideret, c. sicut dignum

De homicidio Adde D. Th. 3 1. 2. q. 7 art. 3 et in 4 d. 16 cum Principio D. Antoninus 2 p. tt. 17 c. 17 § 4 Summa Astesana lib. 5 tt. 17 Silvester et Armilla verbo (circunstantia) Navarr. et consideret Gregorius Lopes tt. 25 tt. 4 p. 1 glosa 1, Guerrero in tesauro christianae religionis 1 p. sermonis episcopalis n. 52, Angles et Marcus Antonius sup.

3ª declaratio pendet ex dificultate cap. tres 11, ubi (nec ea) de penitentia d. 1, nam venialia collecta ita gravant et oprimunt sicut unum grande peccatum mortale, ergo venialia confiteri oportet.

Verus est sensus ex venialium multiplicatione non producitur unum mortale ita D. Ths. 1. 2. q. 88 art. 4 et ult., Summa Armilla verbo (Peccatum) n. 12, sed ex venialium multiplicatione sic gravatur ut paratissimus sit homo ad mortale dictum cap. sic intelligitur.

Adde Angles in floribus de sacramento penitentiae q. 1 art. 5 per totum.

Ultima declaratio versatur circa verba (colligitur praeterea) ut si grave, vel infamiae preiuditium immineat alii non oporteat circunstantias confiteri cum integritas confessionis sacramentalis et in genere nequeat sine revelatione alieni peccati contingere ita Navarrus c. 2 n. 7 et c. 28 n. 10, et ibi consideret § ois vel varietas n. 69 de penitentia d. 5, Soto in 4 d. 18 q. 11 art. 5 ad 4m, Ledesma de confesione dificultate 15, Caietanus verbo confessio conditione 3, Cano in Relectione penitentiae 6 p. col. 3, Cordoba in questionario hispano q. 1 instructorium conscientiae 1 p. c. 36, Pedraça de casibus conscientiae Precepto 6 vlo 3, ratio est quia preceptum de non infamando proximum est iuris divini et naturalis quod prevalet ut hoc in casu cesset ex divina positiva circunstantiae declarandae quare licitum erit diferre illius circunstantiae confessionem si confitendo tunc revelaret alienum peccatum ex supra citatis, Adde prescitatos ubi proxime.

adcap.

Ad cap. 6.

Prima declaratio pendet ex necessitate Sacramenti penię c. 1 sup.a siquidem necessitate urgente, etiam laicus minister est baptismi c. constat de cons. d. 4 quare valere confessiones coram laico factas probare conatur i.m § tanta de penia de. 6, c. quem penitet de penia d.e 1, c. sanctum de cons. d. 4, c. si aliquis fuerit 26 q. 6, Jacobus in sua canonica c. 5.

Verum est sensus, Epus, l. sacerdotem proprium qui ordinariam, l. delegatam Jurisdictionem in penitente habet ministrum esse sacramenti penię, c. non pot est, vbum est sufficit, c. quem penitet c. quamuis de penia d.e 1, c. 1.o de penia d.e 6, c. oīs utriusque de penitentijs et remissionibus Clem. 1.a de privilegijs, Trid. Sess 14, c. 1, 3, 6, et 7 et can. 3, 9 et 10. Nec obstat i.m nam cadem est baptismi et penię necessitas d.o c. 1.o 2, et 4, sup.a ideo non idem utriusque minister est.

Nec 2.m Coram laico non facta confessio etiam extrema necessitate urgente sacramentalis non est, sed rone humilitatis atque pudoris mereretur aliquid penitens, rone confessionis coram laico facte que si fiat sine contemptu alterius laudabilis est, non tamen fuit penitens de attrito contritus nec absolutio valebit imo si absoluere tentauerit mortale peccatum et sacrilegium non tamen irregularitatem incurret ex sup.a citatis.

Adde Nav. in man. c. 4 et c. 1.o de penia d. 6, n.o 2, soto in 4 d.e 18, q. 4 art. 1, Marcum Antonium sup.a n.o 162 Ouidium sup.a n.o 47 Victoria sup.a n.o 141, Canisium sup.a art. 6 Sonum sup.a c. 5, Ledesma de confes. dificultate 21, sic etiam intp. d.m can. 10.m

Ad cap. 7.m

Declaratio pendet ex dificultate cap. 6, et cap. 1 sup.a quorum remiseritis peccata remittuntur eis et quorum etc.a, nam absoluendi potestas generaliter ab omnibus peccatis concessa fuit presulteris ab ipso deo, sed Papa non pot diuinam legem tollere c. si quidam, 25 q. 1 ergo nec Pape nec Epis nec alijs prelatis licebit peccatorum etiam grauiorum absolutionem sibi reseruare.

canon

~ Verum, e, Sensus Pontificem maximum tanquam Dei vicarium declarare posse leges divinas, e interpretare de translat. c quanto eod. tit., extravagante unam sanctam de maioritate & ob. inter cetera pro egregia totius populi christiani gubernatione Pont. Papa aliqua peccata non in quo ad penam sed quoad culpam sibi reservare interpretando divinam legem D. Ciprianus lib. 3 epistolarum epist. 16, Origenes omelia 10, concilium Trid. in sess. c 7 & 11 cano. 11 de hoc sacram. quam reservandi potestatem Episcopis permisit & aliis ecclesiasticis prelatis probat noster textus & d. cap. 11 D. Antoninus in summa 3 p. tit. 1, c 11, Nab. e, c 27 n. 254. Adde preterea supra citatos sacre pagine autoritatem Exodi 18, ubi quodquid maius fuerit ad me referam, & cap. latores 33 q 2, si quis suadente 17 q 4 Cano in relect. de penit. 3 p. sparsis principalis folio 16, Soto in 4 d. 18, q 2 art. 3, ~

~ Ad cap. 8. & 9. ~

Declaratio istius cap. petenda, e, ex ss 6, de Iustif. & ss 25, c 1, atque illud observandum peccatorum penam arbitrariam seu & arbitrio discreti confessoris relinqui, e mensuram e quem penitens degendo d. 1, e tempora plenitudinis 26 q 7, d. gg. c, significavit de penis & remissionibus Trid. in sess. c 8, & maxime c 9 & can. 13 ibi. ~

~ Adde Nabarrum in c, falsas de penit. d 3 & in man. c, 26 n. is & 17 Menochium de arbitrariis lib. 2 centuria 4 casu 391, n. 1, Marcum Antonium lib. 5 institutionum maior. tit. 4 c n. 213 Canisium supra art. 7 Sonum supra c, 10, Osium supra c 48, Bictoriam supra n. 198, Soto d. 19 q 1 art. 3 cum sequentibus ita absoluuntur capita & canones de penitentia ~

~ De sanctissimo Extreme unctionis Sacramento, ~

~ Ad cap. 1, ~

Declaratio ex gravi difficultate pendet, utrum extreme unctionis sacramentum non novi testamenti sed veteris legis fuisse nec a Christo sed ab Beato Iacobo institutum preterea c, 1 vlo infirmare & vlo gg vbis & c 3 vlo quare & maxime vlo nec. profecto & ex can. 1

i 3° & 4° de sacramento Extreme unctionis atque ex B. Jacobo c. 5 in epist.ª canonica &c. presbyteros c. illud 9 sess. 2ª c. 1° de sacra unctione presertim cum in lege veteri unctionis fuerit usus 1° regum c. 16, & 2° regum c. 2°, 5 & 3, & in psalmo 44, quo circa in evangelio quod institutionis istius sacramenti mentio fit Marci c. 6 & 14 Joanis 11, Mathei 26, ut mirandum non sit dubitasse magistrum sententiarum in c. d. 23.

Verum est sensus extremam unctionem esse sacramentum novae legis a Christo domino institutum c. unico de sacra unct. & ad avolendam de hereticis Trid. sess. 7 de sacramentis in g.e can. 1, & sess. 14 c. 1° & can. 1, concilium florentinum & constantiense sess. 15 de hoc sacramento.

Nec obstat argumentum quoniam extremam unctionem quatenus est sacramentum novae legis Christus instituit Jacobus autem Apostolus promulgavit & declaravit tanti sacramenti virtutem sicut supra Jacobi autoritates precitatas, & B. Marcus insinuavit istud sacramentum sicut supra. Manitebit mosla atque legis veteris unctionem que diversa erat a sacramento extreme unctionis c. unico § 1° de sacra unct. cum aliis ante quem legis testimoniis atque dicta in tertio cap. 1 & 3, & canones 1, 3 & 4 istius sessionis de sacram. extreme unctionis, que declaratio colligitur ex hoc c. & canone 1°.

Adde B. Thom. in additionibus 3 partis q. 29 art. 3 & in 4 Catechismum Pii 5, de hoc sacram. Canisium c. 1, Osium c. 49 Petrum Soto de hoc sacram. lect. 1, & 2, Soto in 4 d. 23, q. 1 art. 1 Didonia n. 12, Sonium c. 1, de hoc sacram. Ledesmam de hoc sacram. difficultate 2, Marcum Antonium lib. 5 institutionum tit. 9 Nab. in Man. c. 22 n. 12, Guerr. in Tesauro christiane religionis 2 p. e. sermonis Episcopalis de extrema unctione Angles in floribus theologicarum questionum 1 p. q. 1, sicut supra tit. 69, n. 4 p. 1, unde colligitur extreme unctionis diffinitio, ut sit sacramentum extrema unctio qua presbiter

infirmos Periculosos ungit in certis corporis partibus ad animae et corporis salutem sub forma prescripta verbor. quae deffinitio ex ea erui potest, cum sequentibus huius sessionis cum similibus precitatis ad quam deffinitionem decurrunt reliqui quas precitati afferunt et resoluunt.

2º colligit materiam extremae unctionis esse oleum oliuae ab episcopo benedictum, et presbiteros, illud, c. 95 de c., unico de sacra unctione Trid. in hoc, c. cum precitatis florentinum sup.

3º colligit formam istius sacramenti, sc. per istam sanctam unctionem et suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Deus quidquid peccasti per visum &c. sic in reliquis sensibus ac membris, Trid. in nro c. 1º d.a et Regia 69.

Nec obstat plurimis in locis aliam formam seruari nempe, ungo vos oculos oleo sanctificato in nomine patris &c. forma n. sacramentor. tanquam a Christo instituta in oibus debet esse una et eadem Trid. ss 14 de sacram. peniae c. 2, et ss 21, c. 2 in doctrina de communione et deinde nisi dicat verba loco preambuli et precationis proferant atque simul addat superior forma non conficit sacramentum Soto in 4º d. 23 q. 1 art. 4 Petrus Soto sup. lect. 1, Nab. c. 22 nº 12, D. Thomas in additionibus ad 3 p. q. 29 art. 7 et in 4 d. 23, q. 1 art. 4 Thesaurus sacerdotior. 1 p. folio, 112, ledesme sup.a dificultate 4 Cucus sup. nº 6.

Ult. colligit de necessitate sacramenti ungendas quinque partes idest quinque sensus, oculos, nares aures et manus et cetera id ad integritatem consuetudine generali. Iungunt alii duo sc. pedes et renes in masculis atque in feminis loco renium umbiculi propter onestatem unctio autem fit in his oibus partibus quia frequentius et magis cum his pecamus. nec plura sunt sacramenta propter plures unctiones, et confert gratiam absoluta post posteriores sensus unctione, in hominibus autem qui carent predictis partibus in proximioribus illis unctio facienda, et si quidem per interiores potentias peccare quis pote, Medina b. 2º nº 12

Soto

Soto & B. Thom. d. art. 3 & precitatos &c.

&c. Ad cap. 2.m

Declaratio l. ex effectu pendet, e. autem effectus triplex 1.or domini timor, 2. Peccatorum venialium remissio, & reliquorum peccatorum erradicatio atque confirmatio suscipientis, 3. & secundarius corporis salus, c. 1. & 2. de effec. d. 5. d. c. presbiteros de sacra unctione Trid. in hoc 2. & can. 2. Tx. 70 tt. 4 p. 1. Adde Sotum d. d. 23. q. 1. art. 2. Petrum Soto d. lect. 1. Canisium sup. c. 2 & 3. Osium sup. c. 49 & sup. citatos &c.

Ad cap. 3.m

Declaratio pendet ex difficultate cap. presbiteros § prohibitio d. 95. ubi presente Epo ministrat presbiter hoc sacramentum &c.

verus, e. sensus minister est Epus aut proprius sacerdos d. c. presbiteros d. c. illud Trid. in hoc c. 3 & can. 4 verba autem dicti §. prohibitio non sunt alicuius sed Graciani. Adde Petrum Soto lect. 2. Nab. sup. n. 12. Canisium sup. c. 1. S. Thom. in additionibus ad 3 p. q. 31. art. 1. & in 4. d. 23 q. 2 art. 1. Marcum Antonium sup. n. 8. Ledesma sup. difficultate 6. & sup. citatos &c.

2.a declaratio versatur circa ultimum (declarat extremam unctionem conferendam omnibus fidelibus baptizatis infirmis non sanis nec in alio periculo vite constitutis. v.g. furca suspendendis, & ingressuris bellum & quocumque mortis periculum ex infirmitate successerit ministrari pote ex S. Jacobo d. c. 5. & ex Trid. c. 3. Docet S. Thomas in 4. d. 23. q. 2. art. 1. Soto eodem art. 2. Nab. sup. n. 12. non in pueris nec furiosis qui perpetuo furore agitantur Tx. 72. tt. 4. p. 1. B. Thom. in additionibus ad 3. p. q. 29 & 30. Ledesma sup. difficultate 7. Ioseph in suis sacerdotalis 19 folio 112. Soto d. art. 2 ad finem qui vero contemnit peccat mortaliter Trid. ja de hoc sacram. can. 3. & sup. se. 7. de Sacram. can. 4 & 13 c. veniens de transactionibus Tx. remissionem &. sed notandum 19. Tx. 70 tt. 4 p. 1. sic absolvit Trid. in hoc c. 3

et absoluuntur canones extreme unctionis. Adde sup.a citatos.

Ad decretum de reformatione sub. sess.[ii] 14.

Ad cap. 1.

Adde dicta in c. 4 sup.a sess. 13 de reformatione et dicenda sess. 24 de ref. c. 6, et ibi citatos.

Ad cap. 2.m

Declaratio pendet ex cognitione proprii Epi. ut ab eo ordinari quis possit, est autem proprius Epus. aut originis ubi natus est, c. 1.o et 3. de temporibus ordinationum lib. 6, aut domicilii, ubi domicilium contraxit gla. in c. quoniam diversorum 21 q. 2. Bertachinus in suo repertorio verbo ordinarius 24, Menochius de arbitrariis lib. 2.o centuria 1 casu 86, contrahit autem domicilium per decem annos cum animo permanendi et non redeundi arg.o legis ex facto ff. de heredib. inst. Iuncti[s] l. quesitum in fine ff. de legatis 3, l. heres absens ff. de iud. l. 2 tit.o 24 p. 4 gla. 14 ubi Gregorius, Poserius decisione 13, aut
est Venefitii cuius etiam proprius Epus. ut docet gla. in d.o c. quoniam diversorum, Rebufus in 3 tomo de dominicae legis elect.e n.o 14 c.o 3. 1. et in tractatu de nominationibus q.e 14 n.o 41. Non. n. domicilium originis perdit per alia domicilia l. assumptio 6. ff. ad municipalem, gnale domicilium est, d.a l. assumptio et ratio cum aliis domicilii[s] amitti § finali de legitima agnatorum tutela, l. eos ff. de capitis diminutione sed addidisset domicilium domicilio d.a l. assumptio.

~ 2.a declaratio est, ut ordinari possit ab Epo. cuius est familiaris si pertinencium Epo. inservierit et commensalis fuerit, trid. in sess. 23 c. 9, et statim quacumque fraude cessante benefitium ei conferat d.o c. 9, ubi hoc privilegium Epo. et ipsius familiaribus concedit ut etiam non subditum suum ordinare posset, est autem commensalis qui in obsequio Epi. intra, vel extra eiusdem Epi. expensis alitur c. finali de obol. sig.c reg.a cancellarie 32, et Mandosius q.e 10, et in reg.a 5, q.e 4 ad excludendos familiares vel famulos fa

mi

mi. servus lpi qui in expensis ipsius lpi alitur, alias si con
mensalis sit quamvis familiaris familiarius . fruitur privilegio
dicti cap. § Trid. scilicet inter delphis & clericis Mandosius in
reg.a 3 Cancellarie q. 16, ita in vtrois fraus cesset ne ocasione ordinum
plures familiares lpus admittat, c. finali verbo sic in 6. gla in
c. 1, vbo figmento de tporib9 ordinationum lib. 6,

~ 3a declaratio colligitur ex nro loc. vtsi lpus Titula
ris sit nec pretextu familiaritatis continue q. commensalita
tis sue alterius subditum absq. sui proprii prelati consensu aut
literis dimisoriis promoveri posit nec ad maiores nec ad minores
ordines nec ad primam tonsuram ~

4a declaratio deducitur ex d. c. 1 § finali de tporib9
ordinationum in 6, vtsi Proprius lpus sit suspensus subditus
eius ordinari posit etiam absq. literis dimisoriis vulgo (reueren
das) a viciniori lpo dummodo suspensio notoria sit & incurta
ex eo qd lpus alienum subditum ordinaset arg. cap. 8, supra in fine
& nri cap. in eius calce alias autem si suspensio precesserit ex aliis
causis litere dimisorie petende sunt gla vbo taliter in d. § fin. oportet
etiam afferre testimonium suspensionis vt docet Dominus ibi no 4 &
qd taliter ordinandus sit iam clericus atq. ad maiores ordines
promoveri desideret, alias reverendas etiam petere debet d. § fin.

~ Vltima declaratio, e, vt reus proprii lpi reuerenen
dis ordinari posit ab alio l. eius expressa licentia ex nro
c. & ss. 6. c. 8, & ss. 23 c. 8, de ref. c. 1, 2 & 3, de temporib9 ordina
tionum in 6. Mandosius in reg.a 24 cancellarie q. 8, si tamen Di
ocesanus lpus habentem ecclesiasticum veru titulum l. patrimoni
um & alias qualitates necesarias noluerit ad ordines promove
re poterit legatus de latere Nuncius Apostolicus per appellationem
additus committere viciniori lpo vtsi repererit omnes necessa
rias qualitates in eo concurrere+ dimisorias literas vulgo
reverendas illi concedat vt a quocumq. lpo sue legationis

concurrere

Ordinet & ab eodem reuerendas concedente, l, ab alio ordinari poe, A°, e, qr legatus a latere in prouincia sue legationis dra poe facere que illius prouintie presul ordinarius siue Epus siue Ar chiepiscopus aut Patriarca de potestate, l, a Iure concesa, l, per consuetudinem quesita ut late resolbunt Joanes baptista Guadalupe de unionibq art 3, n° 6, Marcus Antonius lib, 1, institutionu, tit, 5, de legatis Apostolicis n° 83. Adde supª citatos ~

Ad cap 3 ~

Declaratio & additio petenda, e, ex c, finali de ref supª ss 6 ~

Ad cap 4m ~

Declaratio & additio petenda, e, ex c, 3 & 4 supª ss 6, de ref, & c, 5 & 9, ss 24 de reformat ~

Ad cap 5m ~

Declaratio & additio petenda est ex c, 14 supª ss 7 de reformat & c, 10, de refor, ssª 24 ~

~ Ad cap, 6 ~

Declaratio & additio petenda e, ssª 24 de reformatione ~

~ Ad cap 7m ~

Declaratio & additio petenda e, ex c, 6 ssª 24 de reformatione ~

~ Ad cap. 8m ~

Declaratio & additio petenda, e, ex c, 2° & c, finali supª ss 6 de ref,

~ Ad cap 9m ~

Declaratio & additio petenda e, ex c, 17 & 13 & 15, ss 24 de ref, & ex c, 6 & 7, supª ss 6 de reformatione ~

~ Ad cap. 10 & 11m ~

Declaratio & additio petenda e, ex c 4 & ex c, 21, ss 25, sub decreto de regularibq ~

Ad cap 12, 13 & finale ~

Declaratio & additio petenda, e, ex c, 9 ss 21, de reformatione ~

Segr. ss. 15.

Ad decretum prorogationis Adde supra versi.

Ad salbum conductum datum protestantibus De saluo conduto.
Vide Hugonem de magalonis in tractatu de securitate & saluo conduto,
Petrus Bellinus de re militari titulo unico de saluis condutis

Segr. 16. Ad decretum suspensionis concilij

Ad Bullam celebrationis

Ad sessionem 17^m

Adde decretum de celebrando concilio, adde dicta supra in princi
pio interpretationis huius concilij & in bulla indictionis ss. 1.

Ad ss. 18^m

Adde decretum de librorum delectu & omnibus ad concilium fide
publica vitandis Adde Simancas de catolicis institutionibus
titulo 33 & 38, Brunus de hereticis lib. 6, c. 6, & 7 Billadiego
de hereticis q. 13 Albertinus de agnoscendis assertionibus catoli
cis q. 28.

Ad salbum condutum concessum Ger
manie, Germanice nationi, Ad extensionem
Ad alias nationes

Adde supra ss. 15, in salbo conduto.

Ad ss. 19. & 20^m

Adde supra ss. 12.

Segr. ss. 21 huius sancti concilij Trid.
Adde decretum de comunione sub utraque specie
& parbulorum

Ad cap. m 1,

Declaratio ex multiplici difficultate procedit, in nam Christus dominus in ultima cena hoc sacramentum Eucharistiae in panis et vini speciebus instituit apostolisque tradidit eisque praecepit et eorum successoribus ut sub utraque specie susciperent per illa verba hoc facite in meam commemorationem Matth. 26, Marci 14, Lucae 22, 1a Corinthiorum c. 11, Trid. in hoc c. 1. 2o accedit illud Joannis c. 6 nisi manducaveritis etc. ut refert in nro c. 1. 3o quia superstitionem et sacrilegium esse sumere unicam panis speciem sine specie vini nec integra sacramenta sumere et abstinendos ab integris sacramentis communicantes sub sola panis specie generaliter constituit Gelasius in c. comperimus de cons. d. 2.

Verus est sensus clericos non conficientes, l. consecrantes et laicos nullo divino praecepto obligari ad Eucharistiae sacramentum sub utraque specie sumendum nec ullo pacto dubitari posse quin alterius speciei communio, sl. panis tamen sine vini specie illis ad salutem sufficiat. Tri. c. 1 hac ss. et canone 2, concilium Constantiense ss. 13, quia sub alterutra specie totus et integer Christus verumque sacramentum sumitur nec ulla gratia necessaria ad salutem defraudatur ii qui unam solam speciem accipiunt Trid. ss. 21 c. 3 et can. 3 c. qui manducat c. pervenit, c. singuli de cons. d. 2 et facit antiquissima ecclesiae consuetudo a synodo diu iam declarata ut in nro c. 1. et ex rationibus quas congerunt citandi.

Nec obstant ad primum ex Christi institutione et praecepto quia ut scilicet Trid. in hoc c. declaravit Christus Dominus l. Christi praeceptum divinum et ecclesiae traditum et consuetudinem pertinent tamen ad sacerdotes celebrantes qui divino Christi praecepto ad utriusque speciei consecrationem et sumptionem obligantur Apostolis non et eorum in sacerdotio successoribus praecepit ut celebrantes ita facerent in commemorationem suam sic in nro c. 1. sacrae paginae auctoritatis Matth. 26 cum similibus cap. in eius sequentibus usque ad cap. m

super concilio, 7,
ad cap. Relandi de cons. d. 2, cap. cum marte de celeb. Trid. ss 21, c. 1, & 3
& canone 1, 2, & 3, de sacrif. missæ & ss 23 c. 1 de sacram. ordinis.

Nec obstat 2m Joannis 6, quam argumentum resoluit noster Xi quod qui dixit (nisi manducaueritis &c., dixit quoque (si quis manducauerit ex hoc pane viuet in æternum) & qui dixit (qui manducat meam carnem &c. dixit etiam Panem quem ego dabo caro mea est, pro mundi vita) & denique qui dixit (qui manducat meam carnem &c. dixit nihilominus (qui manducat hunc panem viuet in æternum) Joannis eo c. 6.

Nec obstat 3m ex eo quod comperimus, quod re verus est sensus, sacerdotibus qui conficiunt & celebrant qui præcepto diuino utramque speciem consecrare & sumere debent alias graue sacrilegium committunt Dominus 3 p. q. 80, art. 12, Soto in 4o d. 12, q. art. 12, Alanus de Eucharistia c. 47, nec obstat antiqua primitiuæ ecclesiæ consuetudo tunc, n., pauci fideles erant sed postquam fidelium excreuit numerus iustis rationibus sublata fuit contraria ecclesiæ consuetudine Dominus, eo art. 12, Soto eo art. 12, Canisius art. 7 & 8, Alanus lib. 1. c. 45, Osius c. 41.

Adde D. Aug. omelia 26, & sermone 252, Eusebium lib. 6 historiæ ecclesiasticæ c. 36, Venerabilem Bedam lib. 4 historiæ Anglicæ c. 14 & 24 Petrum Soto tit. de sacram. Eucharistiæ lectione 10, Lucium de eodem sacram. n. 81, Angles in floribus theologicis, 1 p. de sacram. Eucharistiæ q. de existentia Corporis Christi & q. de suscipientibus Eucharistiam & Adde 2a ss. 13, de sacramento Eucharistiæ c. 3, & 4.

Ad cap. 2m & 3m

Adde dicta in præcedenti & sic absoluuntur canones, 1, 2 & 3.

Ad cap. 4m

Declaratio pendet ex c. omnis utriusque de pœnis & rem. Parbulis ante usum rationis Eucharistiam non conferendam, quamuis si conferatur recipiunt paruuli gratiam sacramentalem ex opere operato. Etas autem certa definita non est, sed confessoris arbitrio relinquitur, Nec expectanda est ætas quatuordecim

Annor, si antea ad discretionem peruenerit. Unde conuincit Pellagi & Nestorij heresis, qui paruulis necesario Eucharistiam ofereendam affirmarunt contra nrum cap. 4^m & canonem 4^m Adde, Anglis sup. q. 2, art. 7 & omnes precitatos.

Ad decretum de reformat. Ad cap.^m 1,

Additio & declaratio pendet & petenda est j^a s. 23 c. 7,

Ad cap.^m 2,

Vide j^a s. 24 c. 1 de ref. Ad cap.^m 3 & 4. Adde j^a s. 24 c. 12 & 13, s. 23 c. 1 de reformat.

Ad cap.^m 5,

Declaratio & additio petenda est sup^a s. 14 c. 9 & s. 14 c. 6 & 13.

Ad Trid.^m s. 21, ad cap. 6,

Adde j^a s. 25, c. 4,

Ad cap.^m 7

Declaratio & additio petenda est ex c. 8 s. 7 de ref. & ex c. 10 s. 24

Ad cap.^m 8,

Declaratio & additio petenda est ex c. 8 s. 7 de ref. & s. 24 c. 9 de reformat. & s. 25, c. 20, de regularib. & in ead. s. c. 4 & 8 de refor.

Ad cap. 9

Declaratio & additio petenda est ex s. 23 in decreto de purgatorio & ead. s. in decreto de indulgentijs.

Sequit. s. 22, sui concilij Trid.

Ad cap.^m 1,

Declaratio petenda est ex dificultate canonis 1, quo significari videt. unicum eē proprium & verum sacrificium, ideo n̄ consistere in Chri. sumptione, id est in eo qd Christus dat nobis ad manducandum.

Verus, e sensus, misse sacrificium eē a Christo institutum, qui in ara crucis Deo Patri immolatus ad humani generis Redemptionem, ideo ipse sub speciebus panis & vini Deo Patri offert. ut in nro c. 1,

Sacrificium autem missę est immolatio Christi atque eius passionis quę offert Deo, & per sacerdotem transmittit ad aliud extra c. 1. ideo sacrificium missę. Verum sensum dicti canonis, non solum in sumptione consistit sed in consecratione Eucharistię atque eius oblatione & in orationibus & precibus ab ecclesia institutis non in priuatis quę a sacerdote arbitrio suo recitantur c. relatam c. comperimus de conse. d. 2. Soto in 4° d. 13 q. 1 art. 4 & 6. Unde fit grande sacrilegium omittere qui non utramque panis & vini speciem consecrat atque sumit 1° c. relatam d. c. comperimus, Magister Ciruelo in expositionis Missalis Romani c. 9. proposit. 2 corolario 2. Gabriel super canonem missę lect. 7 Nab. in c. 1 § sacerdos n° 10 de penit. d. 6. Deinde deducit grauius peccare non sumendo post consecrationem quam sumendo in peccato mortali, ita docet Suma Astesana lib. 4 tit. 14 art. 2 q. 3 D. Bonabentura in 4° sententiarum dist. 13 q. 2. Adde infra citandos c. 13 &c.

Declaratio procedit ex sacerdotum potestate. Sacerdos enim duplicem potestatem in sacerdotio consequitur, consecrationis & clauium. 1ª Potestas versatur principaliter circa verum Christi corpus in consecrando sumendo offerendo & conferendo, c. perlectis, 25 d. c. ecclesiae § sacerdos 26 d. c. 1 § una de summa trini. Vide Catecismum de sacram. ordinis in principio D. Th. 3 p. q. 81 art. 1 & q. 63 art. 3. Alexander Alensis 4 p. q. 34 membro 2° art. 2. Gabriel in canone missę lect. 1 & 4 Victoria de sacramentis n° 228. cum seqq. Soto in 4 d. 24 q. 1 art. 4. 2ª Potestas circa misticum Christi corpus id est ecclesiam c. in ecclesia 1 q. 1 Scotus in 4 d. 19 Ledesma in 2ª 4 q. 19 art. 1 Adde infra citandos c. 3 &c.

Ad cap. 2m, & canonem 3m &c.

Declaratio pendet ex controuersia quod cum missę sacrificium non tantum laudis & gratiarum actionis, sed commemorationis sacrificii in cruce per acti sed etiam propitiatorium Ut nec solum sumenti bus imo viuis & defunctis prosit pro peccatis, penis, & satisfactionibus atque pro aliis necessitatibus offerri debeat ex eo cap. & canone. Utrum ita prosit mali

aut boni sacerdotis missa; Aru° Altior sit quo a meliore ministro celebrat; i sacerdotis dignitatem considerandam & tantam utilitatem affere cum a malo ministro celebrat; fi me intra 1 q 1 e utrum 8 intra de cons d 1, c multi 1 q 1, contra tu utiliorem esse missam melioris sacerdotis prouari ut me in grauib 9 q 7 c ipsi sacerdotes 1 q 1 que quidem q° dificilis est q d in sec c 1° & 3 canone generali propiciatorium esse sacrificium sine mali boni sacerdotis sub° decidit S. Tridentinum in sec c 2° & canone 3.

Verus est sensus fructuosa missa ut sacrificium est non minus a malo quam a bono sacerdote conficit d° c in ea cum similib. ut autem est sacrificium quantum ad effectum sacramenti & quantum ad fructum procedentem ex opere operato utilior non est boni quam mali sacerdotis missa d° c intra cum similib. sic interpretor & cap. 2, & canonem 3. Ceterum quo ad fructum procedentem ex opere operantis qui dignius offert preces publicas eccle nomine utiliore, boni sacerdotis missa sic interpretor dictum cap multi cum similib. Adde D. Thom. 3 p q 82, art 6, Summam Astesanam lib 4 tit 14 et Gabriel in canone misse lect 27 theologos in 4 d 13 q 1 art 5, ubi 80 art 6 Durandus in 4 d 41 ubi Joanes maior q 3 Nabarus in manuali c 21, n° 79 Soto d 48, q 1 art 1, Nab. in c quando de cons d 5.

Ad cap. 3 & canonem 4. cum sequentib. usque ad finem De sacrificio misse.

Adde Nicolaum Plobe in eodem tractatu durandum in rationali diuinorum lib. 4 c i per totum & lib. 1 tit 6, & lib. 6 c 75, gabrielem in canone misse Petrum soto de sacram° Nebarum lectione 11, Marcum Antonium lib 1, institutionum maiorum tit 6.

Ad decretum De obseruandis & euitandis &

Adde

(margin:) ...gra. Victime impiorum abominabiles Deo, iusti votaque placabilia.

Adde Motum Proprium Pyj 5, Prohibitionis Blasphemię in rebus pag 33 Costa in tractu de ludo art 6, n° 7 Canisius in tractu de foro conscientię n° 58, Nicolaus Plobe in tractu de sacrificio misę ci 2° & 3 Joannes de Selba 3 p° q 2 n° 5, in tractu de Veneficio

Adde circa eius decret. Ad cap 1

Clericus a nomine greco cleros qd hereditatem I, sortem significat dicat quasi in Domini hereditatem I, patrimonium selectus, c cleros 21 d°. c clericus c duo sunt genera 12 q° 1, Juncto ci de sortilegijs c cum 2m Aposto, de prev, c supra sumptionem militię celestis animam corpusq Deo consecrarunt, c, nullus Epūs 14 d° & vt Deo viventes mundo mortui censeant c, placuit 16 q 1, Cum etiam in altari omnipotenti Deo ministrent puro corde & mundo corpore, c vt clericorum mores de vita & honest, cler, vbi Unigenitus Dei filius pro salute humani generis victimar c, cum decorem de filys posui clerorum cum de ipsis sint quidam inrunciq atque intercesores inter christum & peccatores Joanis 10 Paulus 2a Corinthior c 5, debent eni sicut lucernę super candelabrum ad lumen religiorum Ut ex testimonio Divini verbi ob servat Durandus Speculator in tractu de modo generalis concilij celebrandi 1 p° ca 1, & adeo vitę integritate explendere vt sancti apareant, c oportet Sacerdotes 81 d°. & esse tanquam speculum vnde alij exemplum imitationem q sumant ex tit° c, ideo ab spectaculis inhonestis I, ludibris, I inhumanis arceant c, cum decorem de vita & honest. nec mo nasteria frequentent cap, monasteria eiusdem tit°, caste & continenter vivant c, vt clericorum eodem tit° caveant a crapula & sic parcus in victu c, a crapula illo tit° nec vestes preciosas nec indecentes deferant c, clerici eodem tit°, nec barbam nec comam nutriant nec religent, c, siquis, c, clericus et prim° c, clericus et segundo, c, clericus illo tit° nec coronam nec ton suram incongruam d° c, clerici & abstineant a negotys I, commertys secu laribq atque vsuris, c, clericum 1° & 2°, c, ex literis illius tituli, nec ad alea nec taxillos ludant nec his ludis intersint, d° c, clerici 2°, 3°, cum de coram Nec percusores aut Venatores existant tit° de clerico percusore tit°

de clerico Venatore, Nec in duelo pugnent, tt° de clericis pugnan. si

bz in duelo, sic tandem se exhibeant ut possideant a domino qui domi

nus possident c, clericus 12 q 1 & sacramentis vacent tt de distin

ctione 37 ... sacerdotio off ... arbitrii Deo q & divino off° devo

... humana & secularia contemnant c, duo sunt 12 q 1, & sequantur

omnia in hoc nro c, Trid contenta.

Adde Petrum Parisio in directorio Electionum 2 p. c 1, Bbz

lib, 2 variar, c, finali Bernardum Diaz c, 62, 64 & 66, & c 7 usque

ad 75^m Menochium lib, 2 de arbitrariis Centuria 4 casu 318, & 389 &

392 & 394, & Centuria c, 5 casu 418, Trocum de ... perfecto clerico ...

Ad cap. 2^m.

Declaratio & additio petenda est ex c 1 sup^a s° 7 de reformatione & 3

c 1 s° 24 de reformat°.

Ad cap. 3^m.

Declaratio & additio petenda est, ex c 14 t° de distributiones, s° 24 de

reformat° & sup^a de reform, s° 6, c 1 & 2.

Ad cap 4^m.

Declaratio & additio petenda est, ex c, 12, s° 24 de reformat°.

Ad cap, 5^m.

Adde Bbz in 4 2 p^e c 6 § 9 Cordoba in questionario q 41.

Ad cap. 6^m

Declaratio & additio petenda est, ex c 4 s° 21 de reformat°.

Ad cap. 7^m

Declaratio & additio petenda est, ex c, 7 & 8, s^{is} 7, & maxime ex

c, finali, de ref, & j^a s° 21, c 8 de ref.

Ad cap^m 8, 9 & 10^m.

Adde Guillermum Rebillo in tractatu de Justitia & in Iustitia lib, 3 c 4 Spe

culatorem de ... 3 p° R° 24 n° 3.

Ad cap. 11, Declaratio & additio petenda est ex c, 11 de ref, j^a s° 21,

Decretum super petitione Concessionis Calicis.

Declaratio petenda, e, ex s° 21, sup^a de communione sub utraque specie, c 1 cum sequen

tibus.

52

~ Sequit 23 s. Tridentini, Ad cap. 1 de sacram. ordinis

De sacerdotij potestate dixi sup. s. 22, c. 1 & canone 2, de sacrificio missae, unde declaratio c. sacramenti ordinis institutionem versar. ideo ecclesia catholica decrevit a Christo domino sacrificium & sacerdotium atq. ita ordinis sacramentum institutum veterisq. sacerdotium translatum in nobum visibile & externum atq. Apostolis eorumq. successoribus sacerdotij potestatem traditam consecrandi offerendi & ministrandi corpus & sanguinem Christi necnon & peccata dimitendi & retinendi Marci 16, 18, & 26, Ioanis 20, Marci ult. luce 22, c. cleros c. in nouo 21 d., presuit cum alijs 23 d. c. perlectis 25 dist. c. audibimus c. qd cum ss. c. loquitur 24 q. 1 Trid. s. 7 de sacramentis in genere ca. 1 & s. 22, de sacrificio missae c. 1 & can. 1 & sess. 23 in hoc c. 1 & can. 1 de sacram. ordinis Catecismus Romanus pag. mihi 319, & 1 a ad Timoteum c. 4, te 7 2 et 4 p. 1, est autem visibile & externum signum invisibilis gratiae c. sacrificium c. signum de cons. d. 2, c. multi 1 q. 1, Adde D. Thom. in additionibus ad 3 p. q. 34 cum seqq. & in 4 d. 24 q. 1, art. 3 & 4 cum sequentibus ubi magist. soto ledesma de sacram. ordinis diferentia 2, Osium c. 50, Canisium q. 1, Sonum to. 6, c. 1 de sacram. ordinis Victoriam de sacram. ordinis n. 225, Alanum de eucharistia lib. 1 c. 9 & 10, Navarrum c. 22 n. 17 Anglesm. floribus questionum Theologicarum, i. de sacram. ordinis in principio

~ Ad cap. 2 ~

Declaratio pendet ex ordinum pluralitate nam Xs. nost. septem esse ordines probat quatuor minores & tres maiores, c. cleros cum sequentibus 21 d. Catecismus pag. 361, contrarium novem esse ordines & c. cleros 21, d. ubi addit Episcopalis ordo & c. 1 o 23 d. rursus etiam i. Tonsura ordo est c. cum contingat de etate & qualitate c. cum vir de senia & re iudicata c. psalmista 23 d. quare novem esse ordines probat Xs. in proemio tt. 6 p. 1, ~

~ Verum est, sensus aut ordo ad potestatem referr. &

ordines septem ss, sic interp. nrum cap. 1, & canonem 2, qr consecrandi & adiuuandi consecrationem potestas his septem ordinibus continetur qua episcopus potestate fungitur sacerdotij sic interp. Theologorum coetus aut refert ad officium & nouem ss ordines quorum episcopus officium peculiare habet d.c, cleros cum similibus & 2 tonsurae offitium proprium venit cum sit dispositio & status ad ordines suscipiendos ex nro c, 2, tit. 11, tit. 6, n. 1, sic interp. d. m cap. psalmista cum sequentibus

Adde Ban. in additionibus ad 3 p. q. 37 art. 1, & q. 40 art. 2, & in 4 d. 24 q. 1 art. 3 vbi Soto & alij ledesma sup. dificultates, Bictoria supra Nab. d. c, 22, n. 18, Marcus Antonius d. tit. 8 n. 16, & lib. 2 institutionum maior. tit. 16 n. 16, lib. 1 variar. c. 10 n. 15,

Ad cap. 3 & canonem 3

Declaratio procedit ex dificilique unum per sacerdotium ceteri ordines, maiores & minores & eorum vnusquisque sint simul vere & proprie sacramentum a Christo domino institutum siquidem in nro c, & can. qui ordinem siue sacram ordinationem sacramentum esse & ita forent plura quam septem sacramenta e a trid. sess. 7 de sacramentis in genere can. 1,

Verus est sensus omnes ordines & eorum singuli ss sacramentum a Christo institutum ex nro capite & canone generali decisione & ex c. 1 & 2 & can. 1 & 2, de sacram. ordinis, c, tribus de consecr. d. 2 siquidem in quolibet ordine est signum rei sacre sanctificantis recedentis ss potestatem ministrandi suo loco & tpe, c, cleros 21 d. c perlectis, 25 d. c cum contingat de aetate & qualitate & ideo omnes ordines tam maiores quam minores sacramenta vocantur c. 1 de filijs presbiterorum in 6, & vnusquisque ex septem ordinibus peculiarem formam & materiam habet nec obstat plura quam septem inde sacramenta fore etenim septem ordines partialiter & materialiter cum plures sint formae materiae & gradus dici poterunt plura sacramenta sed finaliter & effectiue quoad finis perfectionem qr omnes septem ordines diriguntur in vnum finem & effectum vnum ordinis sacramentum est, sic interp. nrum cap. 3 & canonem 3, m. arg. cap. 1 de consec. d. 2,

Adde

Ledesmā supa difficultate 8, B Bm in additionib⁹ ad 3 p. de q 37 articulo 2, & in 4° d 24 q 2 art 1 & 3 Soto d 24 q 1 art° 4 & lib 9 de iustitia & iure q 5 art° 2, Victoria sup n° 226 Nab. sup n° 18, to Sauris sacerdotum 1 p. de sacram° ordinis folio 114, Osius c 11, Sonus tractatu 6 c 11 et ibi, variar c 10, n° 10 ~

2a declaratio circa caracteris impressionem versatur q ordo caracterem imprimat, et verus, e sensus q cum ordo siue ordinatio sacra sit sacramentum, eis etiam ordo ex septem ordinib⁹ caracterem imprimit ex Tridentino c 3 & can 4 de sacram° ordinis & sup⁰ s 7 de sacram. in genere can 9, pro qua doctrina efficax arg[umentu]m e, sacramenta quae caracterem imprimunt n iterantur d° can 9 vbi late, si nullus ordo siue maior siue minor iterari pot e, solicitudo s 2 d e, quod quidam 1 q 1 e salubriter [?] 1 q 7, c 1, de eo, qui furtiue ordines suscepit, c 1, de clerico per saltum promoto et inn, in baptizato c 1, qui in dubio bap[tis]m[u]m suscepit, nec caracter ordinis imprimi pot e, n[isi] presuit[?] e veniens de presbitero n baptizato, deinde facit q promotus per saltum ad superiores ordines inferioribus premissis etiam ordinem turbato si postea inferiores suscipiat n debent antea superiores suscepti iterari, sed caute q d est supplendum, d e 1 de clerico per saltum d e 1, de eo qui furtiue, 1° e solicitudo quamuis vtrire ordinatio procedat debeat seruari ordo per dus canonicum & can[onicu]m Trid. prestitutus idest, ordinate & gradatim q ordines c finali d 48, Trid. m s 23 decret c 13 & 14 ~

~ 3a declaratio in ordine Episcopali consistit vtrum sit ordo siue sacramentum gratiam conferat ex opere operato caracterem imprimat et potestatem a sacerdotio distinctam tribuat, i, n ee ordinem a sacerdotio distinctum nec sacramentum nec ceteros effectus producere fr e, legimus q 3 in quo ordo Episcopalis in ordine sacerdotij includitur a mendum in hoc c 4, vbi proinde & ca canonem 6, & 7 m.

~ Verus e sensus, Episcopalem ordinem e sacramentum ordinis ab ordine sacerdotij distinctum gratiam conferre, caracterem imprimere nouam potestatem tribuere p qua doctrina facit Trid. in hoc c 4 &,

Inter ceteros ecclesiasticos gradus Episcopos qui in Apostolorum locum successere ad
hunc ordinem precipue pertinere, quamquam ab his significari esse sacram caracterem
imprimere gradus conferre episcopalem ordinem custodire cultum illa dicit ceteros que, e,
repetitum simul ... deinde d. 26, c. 1 de ordinatis ab episcopo, e, clericos 21 d.
ideo a Christo domino institutus pre, 6 de sacramento ordinis et nobis
potestatem conferre in ... c. 4 d. ... promisse et in canone 7.
Adde Magistrum sententiarum D. Thomam et alios
in 4 d. 24 e, 6. D. Thomam lib. 4 contra gentes c. 76, Summam Astesanam
lib. 6 tit. 21, Sonum de sacramento ordinis tit. 6, c. 20 ... 4 tomo,
omelia 67 Sotum 8a d. 24 q. 1 art. 2, et q. 1 art. 3 Petrum soto supra le-
ctione 4 Medinam de sacrorum hominum origine lib. 1, c. 26 Naba. supra
n. 18, Cucum lib. 1 institutionum tit. in 11 ... c. 10 ...
4a declaratio esse difinitionem versatur, id autem ordo, sa-
cramentum quo potestas spiritualis traditur ordinato ad Christi corporis
oferandum ut ex Trid. c. 1 in fine et can. 1. Adde ... c. 10
Sotum supra art. 1, Petrum soto supra lect. 1, Naba. supra n. 17 cum aliis preci-
tatis. Unde istius sacramenti materia illud, e, per cuius traditionem
ordo confertur, in presbitero calix cum vino patina cum pane, in dia-
cono liber Evangelii in subdiacono calix vacuus patina vacua
et sic in aliis, ex concilio Florentino de sacramento ordinis. Adde
Petrum soto lect. 1 et 2 ... d. c. 10, Soto d. art. 1, Caietanum
quodlibeto 1 q. 16, Ledesma supra dificultate 3 = forma autem de-
hec, accipe potestatem offerendi sacrificium in ecclesia pro vivis et defun-
ctis in nomine patris &. ex concilio Florentino supra Adde soto d.
art. 1 Petrum soto supra lect. 3, Marcum Antonium d. tit. 8 the-
saurum sacerdotiorum 1 ... Folio, 115, Guerrero in tesauro Christi. c. 1 et
2 Corrasium in templo Judicum lib. 6 c. 2 et c. 1. // Preterea, ministe-
rium episcopi Trid. in hoc c. 4 et 5 de sacramento ordinis canone 7, d. e clericos,
e in novo 21 d. d. c. perlectis d. 25, c. unico supra citato, e cum qui-
dam de temporibus ordinationum c. quanto de consuetudine Adde Soto
in 4 d. 25, q. 1 art. 1 et d. 24 q. 2 art. 2, Cucum thesaurum sacerdotiorum

ubi

vbi proxime // Postremo effectus istius sacramenti assignatur in Trid. c. 1° & 4 & canone 1° & 4 de sacram° ordinis, Nempe gratiam ferri & characterem imprimi Adde ... sup° 1, 10 & 14 ... sup° ... Petrus soto ... lect° 1, & ... praecitatos —

~ Adde c. titulus de Res. Adea ... ~

Prima declaratio in priori causa de non residendo versat, b. Christiana caritas ... vbi ecclesia sua nullum, l. exiguum praeiudicium patiatur posset propriam ecclesiam deserere & alterius parochialis ecclesiae urgenti necessitati suvenire, Soto lib. 10 de Iustitia q. 3 art. 4 Cordoba lib. 1 questionum q. 19, quia ita postulat christiana caritas —

~ 2ª declaratio est vt si curatus sit vnius ecclesiae catedrali, l. collegiali, l. etiam alteri parochiali teneatur inseruire ei cui maior necessitas imminet & alteri ecclesiae perpetuarum substitutum qui seruire posset ... exitagante § quia ... exposuisti de praeb., e super eo eodem tit. in 6, c. ... de etate & qual., c. vnico ... ne inagro § ad hec de statu monachor., Perusinus de tractu di vnionibus Rebuffus lib. 1 praxis tit. de vnione beneficior. n° 13 & lib. 2 dispensationis de residendo n° 7, Sebastianus Menius de fortuitis casibus c. 94 n° 12, sed nullatenus excusabitur a deputatione Vicarii substituti idonei assignata ei suis expensis congrua portione Trid. ss. 7 de ref. c. 5 & 7, & ss. 6 de ref. c. 1, & ss. 21 de ref. c. 6, & 8, & ss. 29 de ref. ... ss. 21, de ref. c. 16, —

~ 3ª declaratio colligitur per argumentum a contrario sensu vt charitatis christianae deficiente ratione teneatur personaliter residere ... § ... de off. eius vt in singulari exemplo eius Populus omnino desertus aut derelictus, aut ita deminutus quod non habeat ... personas que populus l. parochiales faciant tunc, n. ecclesia et parochialis in ... non ... nec tenere posse sed per substitutum inseruire, ... in c. vnico ... 3 gloss. in c. licet kanon de elect. in 6 Rebuffus lib. 1 tit. singulare beneficium quotuplex ... filius de

Te quecumque ... de off. eius cui ma... data est ...

de gravijs spectantibus, Populus n. decem dominis obstet d. c. unio
le pretor ff de vi bonor. raptor. ubi bartolus Boderius in tractatu de ex
dicesis § 3o premitto n. 3 quocirca populo restituto revertitur pasto
ralis cura ad suas primevas naturas et ex casuali in actualem
redit ut ex tunc personaliter teneat ar. legis si cony § area ff de
legatis 3o le quires § area ff de solutionibus ex rone dicti cap. unio

2a causa est urgens necessitas de qua sit 1a declaratio
ob infirmitatis necessitatem a personali residentia liberari, c. i et per
totum maxime c. ad audientiam de clerico egrotante, c. i eodem tit. in
6o, c. unico de clericis non residentibus in 6, clem. ne in agro § ceterum
de statu monachorum ar. legis aut si valitudine ff de procuratoribus legis
sicut § finali ff ex qq. causis maiores le 1, § divus ff de varijs et ex
traordinarijs, le advocatione ff de conditione ob causam le cum
heres, § sicut, ff de statu liberis, ideo per substitutum servire potest adeo
ut infirmus integros adquirat sui benefitij fructus etiam quotidi
anas distributiones, c. unico de clericis non residentibus et c. i de clerico
egrotante, que durat in rep. donec infirmitas e. proxima causa non
interesendi divinis offitijs nec residendi sed ius habens foret nam
ob absentiam et non residentiam fructus amittit Ioanes Andre
as et cois in d. c. unico sub verbo residentia, Soto lib. 10 de iustitia
q. 3 art. 1 cois come lib. 3 variar. c. 13 n. 3 et 8.

2a declaratio, e. si pestis urgeat in loco benefitij c. pas
toralis 7 q. 1 Rebuffus de tit. dispensationis de non residendo n. 23 et 29
Ripa de peste col. 8, Medices de casibus fortuitis 1a p. q. 6 n. 19 pari
rone si aer sit corruptus et humane salati noxius potest interim in alio
transferre locum sine quoniam frequenter ut liter testata, Boderius
decisione 178, n. 11,

3a causa est devita obedientia in qua sit 1a declara
tio si ad concilium legitime vocet, l. in debito obsequio Archiepi
scopi, epi atque etiam delegati a latere, l. alterius legitimi superioris, c.
ad audientiam c. de cetero c. cum dilectus de clericis non residentibus
selbas

Vide
qui non extinguit
obblig. sed cessat
ff. quires § area

cum sit perenne

valetudines

nota ll quem duo cano
nici qui in servitio epi s
recipiunt dei fructus in
tegre, c. ad audientiam
vel in recipiunt victualia hoc est quoti, 6

Selba de venef° 4p° q 6 n° 11, Rebuffus tt° dispensationis de non resi
dendo n° 85, Nab, c 25 n° 120,

4 causa est evidens ecclie, seu reipublice utilitas cuius 1a
declaratio versatur circa non residentes studiorum causa de qua latius 16 §
c 1, de ref, et 6 sub c de resfor, et 15 16 24 de ref c 11, 2a declaratio est
si abest pro negotiis ecclie, e ex parte eius declines non residentibus Selba
da q 6, rebuffus supra n° 13 Nab. 1o c 25, n° 121

Postrema declaratio versatur circa utilem quoniam autem
Ut liceat abesse per modicum tempus ex ratione legis 3, ff de divortiis legis
finalis § finali, C de bonis quae liberis tc quin esolvet ff de sidu
cionibus Menochius de recuperanda remi 13 n° 81, et ita sane declara
tionem traxunt Dominicus et Peninus in c, cum ex eo uto primo
de elect. in 6, Abbas in c extirpande § qui vero de prebendis Selba de ve
neficio 4 p° q 6, n° 13 quod temporis modicitatem Trid. sinodus declaravit
utriusque absentie spatium sive continuum sive interruptum non excedat duos
menses aut ad summum tres, singulis annis ex ratione c 1 et 16 14 de ref
c 12, ut est praeterea obtinentibus et cum sacrosanctum concilium Trid. sane
absentiam permiserit extra predictas causas supra expositas in uoto
non vero christiana caritas et in illis cause cognitionem approba
tionem quod requirat secus in hoc casu circa utilem (eadem omnino) et utilis
discendi) significari capitis atque cum in illis nullum tempus limitaverit discedendy
sed quod duret absentia donec duraverit causa in hoc autem casu limi
taverit ad tres menses ad summum consequens est per tres menses
abesse licere animi relaxandi gratia ut postea melius invigilet ma
xime cum ex ratione c nunc aliquantis per abest et protinus reversurus
divertisse censeatur et ita pluries obtinui in contradictorio iudi
cio Ante Selbam da 4p° q 2 et 6, Rebuffum lib. 1o praxis vene
ficiarum tt° dispensationis de non residendo n° 25, Nab. in man. c 25, n°
120 et 121, Mandosium de signatura gratiae tt° privilegium recipiendi

Ad Capm 2

Declaratio et additio petenda est ex sess. 7 c 9 sup. de ref,

Ad cap. 3.m

Declaratio & additio perenda est ex text. 6, c. fin. de ref.

Ad cap. 4.m

Adde dicenda in c. 6, & declaratio sit circa qualitates ad 1.am ton suram requisitas, ut iniciandus prima tonsura sit confirmatus, sciat rudimenta fidei, sciat legere & scribere, ne faciat fraude secularis iudicij fugiendi causa, ut non desideratur intentio necessaria sumendi ceteros ordines sacros, nec mortaliter pecat deus, seruy eset. Ex concilio Toletani c. 23 tit. 1 & 3 lib. 3 ordinamenti Nab. c. 25 n.o 108, debitaut esse maior septenio c. nullus de tempori[bus] ordinandor[um] in 6, nec obstringit ad recitationem horarum canonicarum. Adde Nab. sup.a Soto in 4 de 13 q. 1 art. 2,

Ad cap. 5.m m

Circa quatuor minores ordines vide cap.m cleros 21, d. cap. perlectis 25 d. cap. hostiarius 23 d. Trid. ses. c. 17, qualitates autem sit, testimonium Parochi, & magistri scole in qua educatur viro c. & adbuere sirunt cap.m primo sacess. ii, & cap. 6, 7 istius eiusdem ses. c. quicumque c. in singulis 77 d. Adde Menochium de arbitrarys lib. 2, centuria 5 casu 427 n.o 18, Oratium de preuilegiys scolarium preuilegio nono Soto in 4 de 24 q. 1 art. 3,

Postremo, circa maiores ordines vide cap.m diaconos, Presbiter 23 d. cap. 1.m de sacramentis non iterandis Trid. in uno c. & c. 13, prima sacess. & c. 2, ses. 21, Adde Nab. in una c. 22 n.o 17 & c. 25 n.o 116, Menochium de arbitrarys casu 427 n.o 18, Beda de beneficior. incompatibilitate 1 p.e c. fin. Cordoba in questionario lib. Pano q. 144 & duplicem motum proprium Pij 5, atque alium Gregory 13 super etatis computatione & perfectione, & Adde dicenda prima in c. 7 huius.

Ad cap. 6.m

Prima declaratio circa correptionem iuris antiqui in c. finali de iudicijs in 6, & c. si beneficii de rescriptis in 6, ut quamuis ante maior

Maior septennio posset beneficium obtinere hodie tamen per textum ex 3
nullus nisi prima tonsura initiatus ante decimum quartum annum
beneficium obtinere potest ex textu c. 4, et sic minor obtinebit pres
timonia et pensiones que in beneficij titulum non ceduntur
sic in verbo nullus cap. 6, Adde Mandosium in reg. cancelleriae 17
Menochium lib. 2° de arbitrarijs centuria 5, casu 425 et 427,
de privilegio tamen fori vide leg. 16 et 17 tit. 3, lib. 1 ordinamenti
leg. 1 et finalem tit. 4 lib. 1° nouae compilationis et Tridentinum
sess. 23 c. 17 verbo in practicis c. 31, Menochium lib. 2° de arbitr. cen
turia 4 casu 392, Abendañum in capitulis pretorum cap. 22
Burgos de paz consilio 22, Rolandum a Valle consilio 4° volum. 1

Declaratio istius cap. pendet ex difficultate examinis
ordinandorum circa genus et sanguinem uniuscuiusque, quod siquidem
significari ut nullus descendentes ex Judeis, Sarracenis
et similibus secte ordinari posse textum in cap. constituit 1 q. 4 capitu
la 54 dist. cap. quoniam cap. fin. 48 dist.

Verus est sensus ordinari posse descendentes ex Patre
et avo noviter conversis quamvis ipsi met noviter conversi 17
ordinari non possint secundum textum in cap. constituit cum similibus
pariter ratione in verbo cap. 5, verbo (natalibus) et in verbo cap. verbo
genus ut genus ipsum ad natalia referatur per textum in c. 1 et
7 de reg., ubi hec verba refert ad natum ex legitimo matrimonio
quasi hec capita senserint illegitimum ordinari non posse c. 1° de filijs
presbiterorum in 6, nec servum 54 dist. generalem et 1 de servis non ordinandis,
necnon filium nec nepotem heretici c. 2° § hereticum c. statutum 1°
de hereticis in 6, et ita natalium et generis appellatio in Tridentino decla
randa est per textum in c. quando 14 dist. cap. innotuit de elect. sicut in
sess. Trid. sess. 22, de ref. c. 2, et sess. 24 de ref. c. 12, pro qua differentia
facit extravagans 2 de Jud. in 6, cap. ea re de rescriptis c. vene
rabilem de penit., lex 6 tit. 24 p. 7 Montalbum in leg. 2 tit. 3 lib. 4 fori,
que licet non repellunt eos qui descendunt ex noviter conversis, Adde

Nab. c. 27 n° 10 Soria in speculo Iudicum f° 80 Enricus in apologia 1 p. c. 1, & 2a in decl. s. 7 de ref.

Ad cap. 7 & 8m

Declaratio versatur circa tempora ad ordines celebrandos statuta et pro

anni prie si ita quatuor vniuscuiusque tempora qq. ieiunat, Adde d... ubi folio 49 & circa literas dimissorias late supra sess. 14 de ref. c. 2 & sess. 6 de ref. c. 7, & sess. 7 de ref. c. 10

Ad cap. 9m & 10m

Declaratio & additio petenda e ex sess. 7 de ref. c. 10, & sess. 14 de ref. c. 2°

Ad cap. 11m

Declaratio & additio petenda e ex c. 4° & 6 sup. a dictis

Ad cap. 12m

declaratio procedit ex veteri iuris correct. e in veteri c. subdiaconus 77. c. seq. 72 d. c. Episcopus 78 d. quae iura corrigunt neque in posterum ad subdiaconatum iuxta ordines ante vigesimum 2m ad diaconatum ante 23, ad presbiteratum ante 25, sufficit autem attigisse nec impleuisse desiderat ex hoc articulus 134 ff de verb. sig. ... quaetate ff de decurionibus ... qui filium ... Sauinus ff ... ... bilianum & facit Trid. sess. 24 de ref. c. 12, Adde Nab. c. 25 n° 116, Meno ... de arbitrariis lib. 2, centuria 8 casu 427 n° 18, ... de compatibilitate benef. ... c. vlt. n° 5. Demum circa regulares Pius 5. Pontifex Maximus declarauit non prohiberi hoc decreto quominus per priuilegia mare magnum competentia ordinarentur ante supradicta aetates per duplicem motum proprium ad specia... ... editum, postea vero Gregorius 13, per alium motum proprium ... ... seruari iussit nostrum Trid. decretum. Adde Nabarum c. 21 n° 155, ... in quaestionario q. 144

Ad cap. 13 & 14m

Declaratio & additio petenda est ex c. 5 supra

Ad cap. 15m

Declaratio circa penitentiae sacramentum a regularibus ministrandum saecularibus et sacerdotibus versatur, ne vllus etiam regularis possit confessiones

secularium

Secularium etiam Sacerdotum audiri, Clem, dudum & ac deinde descipul Iuris, Adde supra dicta ss 14 de sacram.º penit. c, 6, Nab. c 4 n.º 4 & c 9. n.º 1, Cano de pena ss.e pag, 134 Medina in C, de confessione tit.º de alieno Sacerdote & foro in 4.º fol. 18, q.º 4 art.º 2, Cordoba in questionario q. 10, Gregorium lopes in tit. 21, tit.º 4 p.1 ~

Ad cap, 16, & 17.m

Adde supra dicta c, 5, & 7 ss 24 c, 17 de reformatione ~

Ad cap, 18, & vltimum

Adde, oratium lucium de privilegijs Scolarium in prefacione n.º 7 & privilegio, 54, Auferium de potestate ecle n.º 12, qq finis ss 23 ~

Seq. ss 24 Sui concilij Tridentini de Matrimonio, Ad cap. 1.m m

Prima declaratio versat circa Sacramenti institutionem, matrimonium igitur e sacramentum nove legis a Christo institutum, c, ad avolendam de Gentilicijs c, debitum de vigamis c, finali de transactionibus Trid. ss 7 de sacram, in g, can, 1.º & in doctrina de Sacram.º matrimonij atque can, 1 illuijs sesionis Mathei, 19, Marci, 10, Catecismus Rom. pag. 383, & 386, de sacramento matrimonij instituit autem Christus quod per dixit, hoc nunc ex osibus meis & caro de carne mea &. c, debitum de vigamis c, 1.º de conui gio leprosor. c, fraternitates 35 q 10, Trid, supra in doctrina illius Sacramenti Genesis 2 & 3, Matrimonialis autem sacramenti & vinculi perpetuitatem instituit quando dixit quos deus coniunxit homo non separet c, quos Deus, 33 q 2 c, inter corporalia e quanto de transl. epi. c per venerabilem qui filij sint legitimi, c, quesiuit c, ex literis, c gaudemus de divortijs et I, ff eodem, l. vt nec vxor de eo qui vxorem suam in legibus longobardor, Trid supra Marci d.m cap. 19 Marci, d.m cap. 10 m

~ 2a declaratio circa diffinitionem matrimonij versatur & quatenus est contractus universis gentibus tam fidelibus quam infidelibus comunis est, maris & feminæ coniunctio individuam vitæ consuetudinem retinens, et illud de præsumptionibus c. finali de conversione infidelium c. gaudemus de divortijs c. dignatur 16 distinctione in summa 27 q. 2 tit. 1, § dignati ff de justitia & jure §. 1 institu[ta] de Jure nati §. 1 instituta de patria potestate, sed quatenus est sacramentum diffinitur matrimonium in concilio Coloniensi ut matrimonium sit sacramentum signorum externorum quibus & consensu legitimo per signa significatur masculus & femina mutuam perpetuam quo ad eorum potestatem sibi faciunt ita Nab. c. 22 n. 19.

~ 3a declaratio & ultima versatur circa materiam formam & ministrum cuius autem tota matrimonij substantia in mutuo Universi conjugis consensu consistat, et sufficiat 27 q. 2 c. cum apud c. cum locum de sponsalibus & nuptias ff de reg. juris, & c. cum fuerit ff de conditionibus & demonstrationibus etc. in versatur in copula ex dictis Precautus quamvis sit matrimonij finis c. 1. e. veata virgo 27 q. 2 Ma[...] c. 1. c. commissum de sponsalibus, ideo materia & forma est mutuus utriusque consensus verbis de præsenti expressus & materia conficitur ex consensu a viro vel femina præstito, forma perficitur ex posteriori consensu nec refert utrius ut posterius. Ministri sunt idem ipsi coniuges qui sibi ipsis ministrant & materiam atque formam explicant Trid. Ses. 24 de ref. matri. c. 1. & eorum mutuo consensu intellecto unde procedit nobis tamen illa verba quæ a presbitero pronuntiantur (Ego vos in matrimonium coniungo) quæ non sunt de matrimonij essentia sed de solemnitate & præcepto ecclesiæ, ita S. Thomas in 4 d. 26, q. 2, art. 3, ubi Magister Soto columna 8, Bonaventura Ricardus Scotus Paludanus Durandus & Victoria de hoc sacramento 1p. pro qua Doctrina facit essentialia matrimonij mutari non posse sicuti nec alterius sacramenti Trid. Ses. 21, de communione sub utraque specie c. 2. illa autem verba presbiteri mutari possunt ex d. c. 1. Ses. 24 de ref.

matrimonij

Matrimonij, et ut alijs utar verbis, Justa receptum unius cuiusque Provinciae ritum; ista verba ad de matrimonij esentia ideo necessitate precepti ut legitime sit iungendo; si enim absque his fiat matrimonium eo presente valet ita Beracruz in apendice f° 9, que sunt de matrimonij esentia, tandem effectus huius sacramenti, et gratiam conferre stante perfecto consensu contra gentium Tridentinum et incan, i° Catecismus supra pag 371, D. Thomas, 3a, d° 26, q. 2 art° 3, et 3, 27, q 100, art° 1, Castro adversus hereses verbo nuptie heresi 3a, Ledesma in 2° 4°, q. 44 art° 3 dubium 4, 2° f° 4, § 1 n° 2, Soto d° art° 3 col. 10, Adde preter supra citatos Angles 1° p. in floribus Theologicarum questionum sacramenti matrimonij

Ad decretum de ref. Ad cap 1m

Adde Alabas de concilijs 2° p. § 4 Duarenum in titulo de soluto matrimonio c 1° Magistrum Soto in 4 d. 28 q. 1 art° 4. Speculum coniugiorum 3 p. art 3 Paleotum de notis et expurijs c 1° s 9 et ii Molinam de i° genere lib. 1° c 16, Mediunam de rest. q 17 Beracruz ubi supra pag. 64 Bitoriam de hoc sacram° n° 244, Cano in relect. de sacramentis 1 p. pag. 6 et 7 Palacios Rubios in repetitione cap. per vestras § 8, Matienco in dialogo relatorum 3 p. c 31 Marcum Antonium d° tt° ii de sacram° matrimonij n° 58,

Ad cap, 2m de ref, matrimonij

Adde motum proprium Pij s, super declarat° illius capitis et bullarum in 4° 1 p. c. 6, et ubi sequentibus Speculum coniugiorum 1 p. art 23 cum sequentibus Soto in 4° d. 28, q art 1, Matienco lib. 5 recopilationis tt. 1 in rubrica Nab, c 21, n 74

Vide cap. 1 de pluribus heresi, d 4 et cap. quamvis de cogn. spir. in 6, et hoc correctum in cogn. a p. que contrahit prius enumeratos in nostro decreto.

Ad cap. 3m

Adde Matienco supra n° 163 Nab, d° c, 22, n° 57 Albornoz lib, 4° de arte contractuum tt. 1, Speculum coniugiorum in apendice f° 79 et 1a p.

art. 51, & Adde motum proprium Pij 5, super hoc cap. i. c. ~

Ad cap. 4

Adde Nab. d. c. 22, nº 41, Bobadillam in 4 2 p. c. 6, § 7 Soto d. 40, q. unica arti. Paleotum ubi sup. c. 7, Speculum coniugiorum 1 p. art. 47 & in apendice pag. 79 & Motum proprium Pij 5 super hoc capite ~

Ad cap. 5

Adde Bobadillam in 4 2 p. c. 6, Molina lib. 1º de hispanorum primogen. c. 13 Cordobam in questionario fº 141, Mandosium in signatura gratie fº 48, Speculum coniugiorum 1 p. art. 43, Nab. c. 22 nº 41, Victoriam de matrimonio 3 p. nº 5, & motum proprium Pij 5, super hoc cap. ~

Ad cap. 6. ~

Adde Bobadillam in 4 2 p. c. 3 § 9 Iulium Clarum in praxi criminali v. raptus Speculum coniugiorum 1 p. art. 25 & in apendice fº 80, Palacios Rubios in repetitione R. § 19 & 20, Matienço lib. 1º tt. 1 lib. 5 recopilationis Antonium Gomesium in l. 80 tauri nº 43 Menochium lib. 2º de arbitrarijs casu 290, & 291 Nab. c. 22, nº 47 Soto in 4 d. 27 q. 1 art. 3 ~

Ad cap. 7m

Adde Speculum coniugiorum in apendice 81 fº Albornoz de arte contractuum lib. 4 tt. 1 fº 153 Abendaño in 2 p. de exequendis mandatis regum c. 7 nº 7 Nab. in c. placuit de penia d. 6 nº 85, ~

Ad cap. 8m

Declaratio & admonitio petenda est ex c. 14 lib. 15 de ref. ~ ~

~ Ad cap. 9m ~

Adde Bobadillam in 4 2 p. c. 3 § 1 & 8, Sarmiento lib. 1 selectarum c. 11 Albornoz de arte contractuum fº 153 Soto in 4 d. 29 q. 1 art. 2, Menochium de arbitrarijs lib. 2º centuria 4 casu 315, Speculum coniugiorum in apendice folio 92, Castro lib. 2º de Iusta hereticorum punit. c. 20. ~

Ad cap. 10 & finale ~

Adde Albornoz de arte contractuum lib. 4 tt. 1 folio 154, Speculum

Speculi de eligioz 1 p. art. 13 & 14 bb3 in 4 2 p. c. 8, § 11, Nab. in principio de pena d. § 6 p. q. 1e n.o 33 & in man. c. 22, n.o 71 & 83 Mascareo in. 1a tt. 1 lib. 5 noue comp. n.o 135,

Ad decretum de ref. Ad cap. 1m

Adde Sebam de veref. 2 p. q. 1 Duarenus lib. 4 de sacris ecclesiae ministerijs c. 2, & lib. 5 c. 1, bb3 in reg. puecor ap. § 10, Mandosius in praxi tt. super de ficturna ta aluis Simancas de catolicis institutio nibus tt. 21 Soto lib. 10 de Iustitia q. 1 art. 1 Menochius de arbitrarijs lib. 1 casu 425, n.o 35, Centuria 5,

Ad cap. 2m

Adde la redicta sup.a in exordio concilij

Ad cap. 3m

Adde Albam de concilijs 1 p. c. 6, Soto lib. 10 de Iustitia q. 3 art. 1, Abiles in capitulis pretoz c. 6, bb lib. 3 variaz c. 10, Sarmiento lib. 3 selectaz c. finali Didacus perez in le 6 tt. 3 lib. 1 ordinamenti Abendano de exequendis mandatis c. 3 n.o 5,

Ad cap. 4m

Declaratio & additio petenda est, sup.a ib. sess. de ref. c. 2

Ad cap. 5m

Declaratio procedit ex dificultate & declarat. cap. 6, 7 & 8, ss. 13 sup.a de ref. & Adde cap. 1m de Iud. cap. acusatus cap. clemens & ferme per totam 3 q. 6, cap. 2 de translat. epi cap. 1m ss. 6, de ref. cap. 14 ss. 21 de ref. Menochius de arbitrarijs lib. 2 centuria 5, casu 418, bb3 lib. 1 variaz c. 1 n.o 5, Duarenus lib. 1 de sacris ministerijs ecclae c. 11

Ad cap. 6, de ref. huius ss. 24

Declaratio procedit ex illa dificultate irregularitatis diminendi re

institutas c. 1 de homicidio c. 122 dist. c. miror sed ingg homicidy irregularitas divino Iure prodit nec Papa super ea dispensat

Verius, c. sensus irregularitates non divino sed humano Iure inventas esse c. sicuti uxorem 34 dist. Inncto c. 7 ss 14 supra de ref. et c. 1 de sententia et re iudicata in 6 cum glossa cap. 1 de ref. dist. 1 ideo Papa regulariter super irregularitate dispensat sive procedat ex delicto sive ex alia legitima causa n.o c. ob in clem. si furiosus in prin. n.o 7 et 2 p. § 3 n.o 3 Navarrus c. 27 n.o 202, 205, 239, atque in aliquibus casibus ex delegatione Papae dispensat Episcopus c. at si clerici § de adulteriis de iud. c. significavit de corpore viciatis, quamvis si irregularitas ex delicto oculto procederet et delictum ex minoribus foret non esset necessaria dispensatio siquidem oportet delicta minora ut adulterii periurii esse notoria per sententiam aut confessiones iudiciales aut notorietate facti quae nulla tergiversatione celari possit alias irregularitas non incurrit c. ex tenore de temporibus ordinandorum sed si delictum ex maioribus foret ut homicidii simoniae quamvis ocultum irregularitas incurret et dispensatio necessaria erit ingg delictis in tp. ... non in minoribus sic est in tp. cap. nisi sicut pridem de renuntiatione cap. finale de temporibus ordinandorum cap. inquisitionis de acusationibus Tesis, tit. 6 p. 1 et doctrinal. tastu lib. 1 de lege penali, c. finali, Nec obstat dictum cap. 1 de homicidio cum similibus in v. p. n. Iure divino veteris testamenti irregularitates institutas procedentes ex homicidio et cum cessaverint leges testamenti veteris per adventum Christi Domini, c. translato de constitutionibus c. unico de purificatione post partum non servabitur illa lex veteris testamenti ut divina sed tanquam canonica Iuris humani

Nec denique obstat dictum cap. miror, non, n. Episcopus reprehendit quod dispensationes postulaverit a Papa sed quia sine dispensatione permisit clericos homicidas celebrare et quia postulavit etiam ut papa illi celebratio non consentiret et simul presumptiorem quia Episcopus habuit quod sine dispensatione licite tempore homicida celebrare

Adde Speculatorem tit. de dispensatione § x a propositiones n.o 73

73, Dorgasius de irregularitate 1 p. q. 3 nº 22 & 3 in clementina si furiosus 1 p. in principio nº 2, Soto lib. 5, de iustitia q. 1 art. 4 ver. 5, ex his & ubo q. d. si forsan Nab. c. 27 nº 192, Gometius de expectatiuis nº 88, Billadiego de irregularitate c. finali, guerrero in thesauro christ. de irregularitate c. 38,

Ad cap. 7m

Adde sup.a ss. 5, de ref. c. 2, & ss. 22 de sacrificio missae c. 8

Ad cap. 8m

Declaratio & additio cae publica poenitentia. Petenda, e, ex c. confirmandus c. penitentes, c. inc. ss. d. c. finali 26 q. 6, c. Deo 11 q. 1. Adde Bz. 1 varia re. cionz. & in practicis c. 34, illud tamen obserua ex hoc decreto licere Epo publicas penitentias in alias secretas mutare

sed cae penitentiarius & ipsius prebenda obserua in sacra car dinalium congregatione pronuntiatum ut electio & institutio eius pertine at ad episcopum si quidem ei Epus vicesimas omitit circa casus Epo reseruatos collatio autem pertinet ad antiquos collatores & talis electus debet esse Doctor aut licenciatus in theologia, & iure canonico & annorum quadraginta & qui aptior repertus proqualitate loci natura unde illa dictio, (seu) non inducit alternationem hoc in c. sed uim habet copulatiue

Adde cap. 1m de clericis non residentibus in 6, cap. cum eccla vuinita gla. ubo postulabat de elect. Ies. 1 m tit. 6 p. 1, gla. 1 ubi sibus subiunit de Re gia ad prelaturas nominatione facienda & monasteriy ubi vacare contigerit

Ad cap. 9m

Adde dicta sup.a ss. 6, de reformat. c. 4, & ss. 7 de reformat. c. 8, & ss. 21, de reformat. c. 8,

Ad cap. 10m

Adde i dicenda ss. 24 c. 20, & dicta sup.a ss. 22 de ref. c. 1 & ss. 13 de ref. c. 1

Ad cap. 11m

Adde dicta sup.a ss. 6 de ref. c. 3

Ad cap. 12[m]

cc dignitates & prebendas & qualitates promouendorum, Adde late d. inc. i. de reformar. sess. 7 & sup. sess. 23 de ref. c. 7 & 12. Adde Sedam de compatibilitate 1 p. c. 7 & c. 13 & 14 Nab. c. 25, n. 116 & c. 17 n. 202, Menochius lib. 2 de arbitrarijs centuria 5, casu 421 & 427 Bernardus Dias in praxi c. 48 ibj. lib. 3 variar. c. 13 Nab. inc. quando de rsec, d. 1, notabili 7 10 & 13.

Ad dictas distributiones

Adde dicta sup. sess. 6 de ref. c. 1, & sess. 23 de ref. c. 1 & sup. citatos.

Ad cap. 13

Adde dicta sess. 7, c. 6, & 7 de reformar. Sedam de compatibilitate beneficiorum 2 p. c. 3. Duarenus de sacris eccle. ministerijs lib. 5 c. 6 Mandosius in praxi signature tit. de unione ibj. in c. requisisti de testamentis.

Ad cap. 14

Adde dicta sup. sess. 21 de ref. c. 1 & 6, & sess. 25 de ref. c. 7 Soto lib. 9 de Iustitia q. 5 art. 1, Nab. c. 23 n. 100 cum sequentibus.

Ad cap. 15

Adde dicta sup. c. 13 in eius sess.

Ad cap. 16

Adde Molinam lib. 1 de hispanorum primogeniis c. 13 & 25, rebuffus in praxi tit. de debolutionibus n. 62, ibj. lib. 2 variar. c. 15, Paminus de bisitat. 2 p. q. 8 & 9 & 1 p. q. 9 decisiones Rote noue i. de suplenda negligentia prelatorum.

Ad cap. 17

Additio & declaratio petenda e. exe. 4 & 5 sess. 7 de ref.

Ad cap. 18

Circa scientias ad ecclesiastica beneficia necesarias vide B. Thom. opusculo 63 Soto in 4 d. 15, q. 1, art. 4, Nab. c. 4 & c. 13 n. 168, Soto in relect. de sacram. penit. c. 1, & in 4 d. 10, q. 1, art. 3 & 4 & d. 18, q. 3 art. 3 Nab. c. 17 n. 260, Bernardus Dias in praxi c. 18, Sedas de compatibilitate 1 p. e finali per totam Menochius de arbitrarijs

lib.

lib. 1° centuria 5, casu 415.

Deinde circa examen et provisionem beneficiorum adde Mandosium propterea Pii 5 super istius capitis declaratione, decollat. paro chialium ecclesiarum, deinde declaratio dignioris electionem, additio et declaratio latexenda e, ex c. 1° et 3 sup. sess. 7 de ref., et advertendum per errorem textum corrigi cap. constitutus de appellat. (nota personae) atque buccapiti similes e, aliud decretum Trid. c. 13 sess. 7 de ref., et ita personas quas cumque notas et doctas examinandas ac ad beneficia curata non obstantibus quibuscumque privilegiis declaravit sancta Cardinalium congregatio

Ad cap. 19.

Additio et declaratio ferenda e, ex c. 14 de ref. sup. Bac. sess. 24 et ss. 21 de ref. c. 9.

Ad cap. 20.

declaratio istius capitis pendet ex decisione cap. ut debitus honor de apellationibus et cap. Romana cui sunt paragraphis de apellat. in 6, ideo prima declaratio quod si apellaretur super aliquo art° ex juris ta causa illati gravaminis non potest judex apellationis super causa principali cognoscere sed remittere debet ad judicem ordinarium ad quem pertinet 1a instantia, e ad hec c. super eo de apellat., c. 1° § 1° de foro competenti in 6 nisi per Papam aut eius legatum nunciatum Apostolicum committatur causa apellationis cum clausula (una cum toto negocio) quod tunc solum super apellationis art°, sed super toto negocio cognoscere et pronunciare potest.

2a declaratio est limitatio cap. 1 sess. 13 de ref. et cap. 1 sess. 22 de ref. et c. ult. sess. 24 de ref. et per errorem textum apellari licet a gravamine et excessu visitatoris et per apellationem sive executio suspendatur ex c. 3 e reprehensibilis, c. novit e de prior. de apellat., c. quod ad consultationem de re iudi. c. super quibus § nos autem de off. delegati.

Adde Mandosium in praxi 1° de inhibitione q. 58 Molina lib. 4° de hispanorum primogeniis c. 9 n° 7 decisio pedemontana 14 obs. 3 in practicis c. 18, Menochium de arbitrariis lib. 2, casu 490 Antonium

gomes

3º Tomo variaz c 10 nº 10,

Ad cap^m 21 & finale

Declaratio & adinvenienda est ex sd 1 sup^a & sic absolvitur ss 24 sancti concilii Tridentini

sequitur ss, 25. Tridentini

Ad decretum de purgatorio

Prima declaratio est purgatorium versatur nam necesarium non est, probatur in Extravaganti unigenitus de penis & remisionibus in v cois Trid.^m ss 6, de Iust. c 3, & c 7, & canone 10, & ss 14 de sacramento penitentie c, 8, v(ers)o Ci ubi pr(imo) Christum Dominum satisfecise et de rigore Iustitie pro nobis quantum ad culpam & penam quod externam quod nulla nra satisfactio necesaria est,

Verum est, secus purgatorium est & paulo lebatus inferno in ca verni terre ubi venialium peccator(um) pene & mortalium remisor(um) purgandes igne temporali, c, unum orarium 21 d^e c qualis, c, qui in aliud eadem d^e c nullus expectet de penitentia d^e 7, & in tito Trid decreto atque ss 6, can, 3 & ss 22, c 20, nam & si Christus condigne pro nobis satisfecerit in penitentie Sacramentum mediante Christi pasione ois culpa eterna remittit, pena autem aliquando non tota sed tm quantum ad equalitatem ex disposicionem accedentis ad sacramenta, illa autem pena que manet, l in hoc seculo, l in purgatorio, solvenda est, ex precitatis iuribus,

Adde Antonium Roselis de indulgentiis nº 7, Albertinum de agnoscendis asertionibus Catholicis & hereticis q 21, nº 6, & 54 Brunum de ceremoniis ecle lib, 1º c 1, Castro adversus hereses lib, 1º vbo purgatorium guerrero in tesauro Chris, 3 p^e sermonum p. pag, 227 Rofensis c^a Lutherum art 37 Magistrum & doctores scolasticos in 4º d^e 20, & d^e 45 D. Thom in 4 d^e 21 art 1, Soto d^e 19 q 3 art 1, Angles in floribus theolo. in 1 p^e 4 q^e finali de purgatorio Petrum soto de institutione Sacerdotum lect 1 & 2 de purgatorio, Nabarum in d^o c nullus expectet nº 6,

2.ª declaratio versatur circa vivorum sufragia et pendet ex illa dificultate Apocalipsis 14 (opera illorum secuntur illos) quam accedit D. Jeronimus in c. in presenti 13 q. 2. et quod non prosunt aliorum sufragia

— Verus est sensus sufragia vivorum defunctis prodesse in purgatorio existentibus c. animę defunctorum c. tempus c. pro obeuntibus c. non extimemus c. 6. 13 q. 2 que sufragia quamvis non prosint ad adquirendum nobilem statum id est gratiam et gloriam prosunt ad satisfactionem pro qua doctrina pondero cap. a nobis 28. de sentencia excommunicationis. Adde Castrum adversus hereses lib. 13 verbo sufragium verbo incalmamar [?] 1 p. § 1, in fine de sentencia excommunicationis in 6, Nabarrum repetitione c. ileue [?] tico notabili 20 n.º 16, Guerrero in Tesauro Christi, c. 18 n.º 1 et 8, Paludanum in 4 d. 45, q. 1 co. 4 a. 4, ubi Soto q. 2 art. 2, Florentinum 3 p. § 2.º n.º 32, —

— Ad cap. 2, de inuocatione veneratione et reliquiis sanctorum.

Declaratio pendet ex psalmo 134, ubi gentes in imaginibus spem suam locantes reprehenduntur —

— Verus est sensus Sanctorum intercesiones invocationem reliquiarum honorem et legitimum imaginum usum ecclesię consuetudine a primevis christianę religionis temporibus recepta et comprobata ut colligitur ex concilio Niceno 2.º unde sumptus fuit nostri textus per sepremaltio [?] nes et c. i. c. cum ex eo 2.º de reliquiis et veneratione c. unico clementina unica eiusdem tituli in 6. et in clementinis, imaginum autem adoratio triplex, prior latria que soli deo propter divinitatem debet, le[x] veluti ter. ff de iustitia et iure, Trid. ss. 13 de sacramento eucharistię c. 5 et can. 6 ideo hec latrię adoratio debet eucharistię sacramento d. c. 5, et can. 6. et Christi humanitati iuncta divinitate per unionem hipostaticam Trid. d. c. 5, iuncto c. 3, vel divinitatem ss. 13. alia adoratio iperdulię que debet Sacratissimę virgini Marię et Apostolis, yper, grece significat super dulia, id est reverentia, seu adoratio, et inde yperdulia id est excelens quędam adoratio. 3.ª dulię que fit reliquiis sanctis et viris beatis qui canonicati sunt, eadem tamen adoratio debet imaginibus que per imagines representantur, ratio, quia in imagine non adoratur materia non figura non relatio sed,

Prototipus, elongi n° ...

illud est representatibus quod habet in se imago et ita honor in imagine sed in prototipum refertur, quae differentia forte in iure non est, utile tamen quoniam honor est ... perlatum de eis de ...

Adde D. bonauenturam, Scotum, Ricardum, Durandum et alios, in 4 d. 19 perplures quaestiones, D. Thomam et Caietanum et alios q. 25 3 p. per sex articulos, ubi allegant Medina maxime art. 3, D. Thomam 1.2, q. 84. et 103, D. Thomam lib. 3 contra gentes, c. 119, Cordoba in quaestionario latino lib. 1 q. 1, Ayala 3 p. de Apostolicis et ecclesiasticis traditionibus, Simancas de catolicis instit. Paulinus de visitatione 2 p. q. 10, n° 102 cum sequentibus, Martinus de aley de superstitionibus n° 71 et 76, Manguardus de Iudeis 3 p. c. 13

Add decretum De regularibus et monialibus ad cap. m 1 m

Ad cap. 1 m

Prima declaratio ex difficili quod pendet an durior asperiorque vita indici possit monachis, vel monialibus quam professae sint, principio non posse probatur ex nostro cap. 1°, ubi in regularibus tantum praecipitur servari regulam quam professi sunt, 2° accedit regularem vitam tribus votis contineri obedientiae paupertatis et castitatis, haec enim est perfectio et substantia totius regularis disciplinae in iure est, sumpta ex c. cum ad monasterium de statu monachorum, et expressis de regularibus clemen, exivit § cum igitur in primis, de verborum significatione 1 et 1 tit. 7 p. 1, quod nec ad alia vota nec ad asperiorem vitam compelli possunt 3° annus probationis a monasterio conceditur ut ille probet vitam quam professurus est, c. ad apostolicam de regularibus Trid. haec sessione 25 de regularibus c. 15, igitur austerior vita postea imponi non potest

4° hanc doctrinam expresse probat cap. integritas 32 q. 1 cap. nemo 15 q. 1, cap. praesens 20 q. 3 cap. ante triennium 31 de ...

Contra tamen duriorem asperioremque vitam imponi posse probat difficultas ... periculo ... c. primo de statu regularium in 6, Trid. sess. 25 c. 5, et in motu proprio Pii 5, super clausura et reformatione monialium in ... folio 38. pag. 20, et motus proprius Gregorii 13 quod moniales non

20,

excant

excant a clausura f° 163 pag. 2, & moniales opellunt clausuram ser

non, uare quamuis illam professe sint &

Verius est sensus ex singulari d. pendet nam aut mutat reg. quam professus est & non tenet eam seruare, aut ex strictior durior vita imponit, non mutata reg. sed potius ad meliorem regulae obseruationem ad quam virtute voti obedientiae tenebitur, ut in clausura quae monialibus imponit quamuis eam professae non sint d.o c. periculoso & ibidem d.e, s. cum precitatis motibus propriis, siquidem dificile foret & pene impossibile moniales votum continentiae seruare sine clausura, ideo quia natura voti emissi & sexus mulieris fragilitas clausuram exigunt & compelli potuerunt & si clausurae votum non emiserint eam seruare nullo preuilegio & consuetudine quamuis inmemoriali obstanti arg° legis oratio ff de sponsalibus legis cui iurisdictio 2 a ff de iurisdict., cap. prudentia de off° & pot. c. ne aliqua 18 q. 2, & pro qua doctrina pondero cap. 22 ss 21 de regularibus &, ubi regulae consuetudines & preuilegia contradicentia Trid. abrogant, sic uerem.t p. n. tex.m d.m cap. 5, d.m periculoso & dictos motus proprios, quod accedit ro dictae clem. exiuit (uto declaramus)

Ceterum austerior vita et mutata reg. impositae futuris religiosis & si presentes non obligent sicut p. d.m cap. antemenium, Adde Deciuitate ad ras n° 6 de appellationibus Nab. in c. non dicatis 12 q. 1, n° 46, & in c. statuimus 19 q. 3 n° 4, 44 & 83 Glam vbo singosterum in d° c. periculoso, glam vbo sinuitis, in c. gesta 74 d., glam in d° c. proposuisti

Unde Sancta Cardinalium congregatio declarauit, ut moniales quae tria vota superiora professae sint, seruent clausuram, reliquae vero seruent d.m motum proprium Pii, editum 4° calendas Iulii, 1566, rursus 1°

declarauit quod & si victum & vestitum aliunde querere nequeant nisi ex artificio & propriis manibus seruent clausuram, li. ecis cum petitione elemosinae, li. alit x.a d.m motum proprium, pretera declarauit ut moniales subiectae potestati regularium exemptorum sine licentia ordinarii e monasteriis egresse fuerint, ipsae earumque superiores per censuras ecclesiasticas aliasque iuris remedia ab ordinario coherceri puniantur non obstantibus quibuscumque 2°

previlegijs, Ratio colligitur ex hoc capite primo Nam Episcopi Epi ee sibi subditas ordinaria et exemptas delegata potestate eunt.
Demum declaravit requiri consensum superioris regularis et Epi. Voluit
3 ex eadem causa, ultraquas declarationes sit 3a declaratio haec tria vota paupertatis obedientie et castitatis adeo ee de substantia regularis discipline ut
professio non valeat adiecta conditione aliquod ex tribus votis, c. cum ad monasterium de statu monachorum arg. cap. ultimi de conditionibus appositis cap. de
trahe igitur cap. tua nos de sponsalibus l. cum hi, § pretor ait de transactionibus l. 2, de usufructu ea re //
4 4a sit declaratio proprie monachum l. monialem non ee nisi emiserit tria superiora vota, glo. in clem. 1, verbo
obedientiam de religiosis domibus glo. verbo 3o in clem. cum ex eo 3 de senten.
excom. adeo ut gaudeat exemptione tribuni l. 1, tt. 14 lib. 6 novae compilationis, Abbe Menchacam de successionum creat. § 21 no. 77 observandum dicam reg. 21,

Ad cap. 2

Prima declaratio ex duplici difficultate pendet, prior ex c. insinuante, qui clerici l. voventes in uxorem (quod voto sunt) in manibus valuit professio cum pacto
retinendi proprium ut constat ille textu, que difficultas invaluit magis ex c. cum
ad monasterium in fine vbo (nec extimet Abbas de statu monachorum etenim
super proprietate retinenda nec Papa dispensare potest siquidem abdicatio proprietatis, c. de substantia regularis discipline d. c. cum ad monasterium c. 2o eiusdem tituli, c. non dicatis 12 q. 1, c. monachi 17 q. 1,
129. q. 1
2a ex capite si quis rapuerit, 18 q. et cum de suis rebus c. de viduis
27 q. 1, c. si quam mulier 19 q. 3, ubi etiam post professionem monachus l. monialis possunt sibi adquirere proprium c. nemo textum
Verus e sensus abdicationem proprietatis ee de substantia regularis discipline ideo neque mobiles nec immobiles res nec proprio conventus
ve nomine regulares tam viros quam mulieres possidere ulterius posse ex nro
c. cum sup. a entatis sed superioribus tradendas conventuique incorporandas ex eisdem iuribus quod accedit cap. exiit de verbis sig. in 6. clement, exivit eiusdem
tituli, extravaganti c. cum inter Joannis 22, eodem Clement. 2 § sed et alij

lis, de vita & honestate cleric. autentica de monachis autentica ingressi
autentica si qua mulier, C, de sacrosanctis eccl. l. 2 & 14 et 7 pl., q. d. si
Monachus in epum creet. bona tenet mobilia & inmobilia c, expe
dit 12 q 1, si creet. in Summum Pontificem Dominus etiam appellat
eos omnes quos visus monachi tenent, 5o c exijt qui seminat de verbor.
sig. in 6. Ro solida est, q. d. & si per episcopatum pontificalem dignitatem in 6,
tatem absoluat etiam votis, c, si religiosus c, si Abbas de electione c, de
Monachis 16 q 1, vbi glo. & per totum 18 q 1, mr eum Pontificalis ordo supe
rior sit ideo vota cessant, cedunt quod in eo quod opus est, ad observantiam ma
ioris perfectionis & quemadmodum non ligat obedientia superioris c,
nullus de elect. in 6, c, nisi cum pridem de renuntiat. c, licet de regula
c, statutum 18 q 1, arg. cap. cum inferior de maioritate & obedientia im
seruabit paupertatis votum si non impediat dignitatem Episcopalem vel pon
tificalem.

Inde alia quoque declaratio nostri cap. succedit, ut regularibus
liceat regularia beneficia obtinere siue perpetua siue ad tempus atque ad
quirere dicti beneficij fructus eosque in proprios & familiares usus conver
tere atque si qui superfuerint de eisdem disponere Clem., 1 de suplenda negligen
tia iuncta Clem., 2 § ideo alij de vita & honestate cleric. Clem.
quare de rescriptis similiter etiam ex pontificis dispensatione beneficium secula
re obtinere possunt c, statutum 18 q 1, c translatus 21 q 11, quo casu
liberatur a potestate sui superioris quamvis beneficij collatio etiam regularis
expectet ad epum cuius iurisdictioni rone beneficij subicitur c de monachis
c, quarum de regimendis iuncta gl. clementinis 1 § ad hec verbo claustri
de statu monach.

Consequitur etiam alia declaratio ex nostro Trid. decreto non reprobari omnes fere religionum statuta consuetudines privilegia quae ex com. proprie
tate bonorum inter singulos certe portiones distribuunt quas in suos usus convertunt
vel pecunia ad alimenta prestita singulis diebus vel singulis annis, Silvest.
verbo religio 6, q. 7 Decisio rote antique 2, de penis Joanes Andreas in reg.
ne, obligatorium de reg. in 6, Nec etiam prohibet reservatio redituum annuorum

Bart. in aut.° de mo-
nachis ſ. illud quoque
n. 2 et 3 ubi de hoc.

vulgo, (census) quamvis q. magis e, m. in nomilia, censeantur d.ª clem. ex-
cut, § cum q. annui reditus de rebus suis retinet quod ſ. lus patro. et Iurys
Lectione cl., clem, I, de elect.e, clem, I, de suplenda negli, Nab. et Corduba qui
superiora adducunt concludunt egregie super ea citati, l. ſſ. citandi –
– Nec obstat I m ex d. c., in insinuante nam prout solutionem gl. in
verbo vtendo more propria, abatis c, 2.° n.° 6, de statu monachorum, Iasonis autem
Sicca ingressi n.° 37 C de sacro sanctis ecclesiis, verus n. e sensus proprietatem
tionem non in vim conditionis sed in vim modi deductam unde adiectio mo-
dalis viciat perinde ac si scripta non eet cum sit e substantiam regularis di-
sciplinae non vitiat professionem arg. legis cum precario ff de precario gl.
inc, solet 3292, gl. a I, d.° c. insinuante, gl. a verbo administratione in c,
monachi de statu monachorum, et quidquid senserit bb in 4 q. c. 3. § i n. 18,
– Nec obstat 2.m ex d.° c., si quis rapuerit, cui respondet
gl. a in duabus posterioribus solutionibus verbo eius suis, ideo verus e sensus pro-
nomen (suis) non referendum ad monasterium sed ad monialem quae quan-
vis in eo proprium retinere posset tamen obedientia cautiori monasterio ita
dicitur cum suis rebus sit, cum illis que ante ingressum habebat et que priori
per ingressum monasterio tradidit. nec etiam obstat d.m cap. de viduis, t. n.
vere moniales non erant, sed virgines, idest mulieres tertij ordinis quae vulgo
de penia vocantur, clem, I, de religiosis domibus et cum non profitean-
tur possunt tenere propria sicquidem neutrum cap.m 2.m et omnia trio decreta de re-
gularibus intelligunt in regularibus l. monialibus tria vota professis ut
ine i et finali ibi, ss., quarum monialium genus in prouinciis cum exeo
de excessibus prelatorum in 6, clem, adnram de hereticis clem, cum exeo de
sent.a excom. gl. a verbo de quibusdam in d.° c. I 129 s., gl. a ibidem verbo de
sanctimonialibus –

Denique non obstat d.m cap., si qua mulier et autent., si qua
mulier C de Sacro, nam egregie respondet gl. a in dividere d.m autentica, si
qua mulier ex privilegio permittit matri religionem ingressae inter suos filios
dividere bona quae ad legitimam filiorum pertinent et illa de quibus ante
religionis ingressum testata fieri fuit, –

9. — Postremo, observa, in quibus casibus regularis, seu monialis bona habet mobilia, seu reditus annuos intelligi ad suos usus ut vivere sint domini & cum licentia superioris, c. monachi de statu mo. c. ut dicatis 12 q. 1, arg. cap. finalis, qui clerici, seu voventes c. diaconi 18 d., seu etiam cum licentia durius in casibus a iure expressis —

— Adde ordinarios cum glossa in auctentica ingressi C. de sacro s. ecc. m. 4 n. 15 c. 3, § 1 n. 18, Cordoba in questionario 1 par. q. 54, Nab. in c. ut dicatis 12 q. 1, per totum. & in c. nullam 1 8 q. 1 n. 4, & de reditibus 1 § n. 4, & 6, Soto lib. 4 de Iustitia, q. 1 art. 1, —

— Ad cap. 3 —

Prima declaratio pendet ex decisionibus Iurisconsultorum quod in aliquibus Religionibus liceat bona immobilia in communi tenere, ut Beati Benedicti c. ut dicatis 12 q. 1, refert alios Nab. c. statuimus, 19 q. 3, in aliis ut in quatuor minoribus ordinibus Beati Dominici Francisci Carmelitarum & Heremitarum B. Augustini ut liceat, id elemosinis sustentari oportebat, Card. in clem. exiuit § perinde de verbis significatione. Hodie in hoc c. 3, permittitur omnibus monasteriis tam virorum quam mulierum, etiam mendicantium quamvis ex constitutionibus eis fore prohibitum, seu, ne concessum Apostolico privilegio possidere immobilia in communi exceptis monasteriis fratrum Sancti francisci Capucinorum & eorum qui minores de observantia vocantur. Adeo ut ceteris ordinibus bona restituenda decernat quibus spoliati fuerant cum Apostolica autoritate etiam mendicantibus excepto ordine B. francisci id fuerit concessum — Adde Petrum gregorium in syntagmate iuris lib. 15, c. 4 n. 17, 2 p. Nabarr. in c. ut dicatis n. 34 & 44, Mandosium in reg. Cancellerie oposit. 3, q. 3, Lacum allegatione 41, —

— Ad cap. 4 —

Prima declaratio ex prioribus capituli ubi spendet, quis sit superior legitimus ad licenciam concedendam ut regularis alterius obsequio

se subiciat, l. ut a suo conventu recedat, & veniunt interp. superioris ape llatione intelligi proximus ordinis superiores atque provinciales & generales, & talem licentiam expresse in scriptis obtinendam Clem ne in agro § quo. de statu regularium, & nro c. vto. juro e. etiam superior Romanus pontifex e. cuncta permundus 9 qq. extrav. unam sanctam de maio. in t. coq. non tamen superior censuit legatus de latere contra decre Tub. Sixtus generalis sui & ex. proxime citandis.

Adde menochius lib. 1o de arbitrariis centuria 5, casu 453 no. 13, laculas allegat 61, cum additionibus Tiracheli in legibus connubialibus glo. 1, no. 8, Nab. in c. nulla 18 q. 2 no. 12 & cap. statuimus 19 q. 3 no. 34.

2a declaratio pendere ex correctione cap. ut periculosa 2, ne clerici, l. monachi in 6, ut hodie ex nro c. sufficiat ordinarii licentia regularibus qui studiorum causa ad universitates mittunt, dum in con ventibus habitent.

Adde Seguram in directorio Iudicum ecclesiasticorum, 2a c. 11 no. 6, Nab. c. 27, no. 133, & c. si dicatis 12 q. 1, & in c. statuimus 19 q. 3 no. 15 & 34, Rebuffus in praxi beneficiaria tit. dispensationis seu regularis no. 10.

Ad cap. mm. 5, Ad vtus Cingrediantes

Circa puellas coniugatas & viduas varie exoriuntur, principio, quod attinet ad puellas sancta Cardinalium congregatio causa educationis puellas in monasterio detineri posse, rursus declaravit, nisi forte aliqua bulla l. instituto religionis aut monasterii prohibeat, praeterea quod hae puellae clausuram servent & cetera sicut ipsae moniales, denique ea omnia decla rarunt etiam iis quae obtenuis facultates, l. inopiam alibi tute ali nequeant, etiam victu a propinquis suppeditato.

Circa coniugatas sancta cardinalium congregatio in m. decla ravit ut coniugata mulier si sit in monasterio monialium & dixerit quod si inde exeat, versabitur in periculo mortis, debet relinqui in monasterio sine ex vicilis & ullo famulatu extraneo servabitque clausuram & alia prout ipsae moniales.

~ 2°. Ut mulieri que venit in suspicionem mariti de adul
terio & ob id timet ne ab eo sibi aliqua vis inferatur, debet permitti ut ipso
sit ingredi monasterium monialium si iuri constitutionibus monasterii non
repugnent & accedat consensus monialium & abatisse aut ministri
provincialis aut alterius eorum superioris & ingrediatur sine ancillis &
observet clausuram & alia prout ipsa monialis, atque causa ingressus
cessante debet inde exire & si semel exierit nunquam postea in idem
monasterium ingredi possit ~

3°. Ut mulieres que sunt in discordia cum marito & illius sevitiam timent, si sint extra culpam quamdiu dictam causam timendi habuerint debent sic in monasteriis tollerari, ille vero que probabili suspicione adulterii laborantes in monasteriis recepte fuerint ad prebitantum tempus debent tollerari in posterum vero huiusmodi mulieres in eisdem monasteriis recipi non debent ~

~ Ulterius circa viduas declaravit, ut que virum mortuis honestatis causa se contulerint in monasteria monialium, modo bone sint fame legibus que monialium pareant, debent tollerari, de cetero tamen nulle huiusmodi vidue debent recipi nisi moniales fieri vellint.
2°, ut nulli vidue quamquam permittitur ingredi monasteria monialium his conditionibus ut tantum ut nullas secum ducant ancillas & ut eo animo ingrediantur ut nollint amplius inde exire & ut apud moniales sint intra fines clausure & legibus teneantur quamquam ipse moniales ut in dupli ci cardinalium continetur declaratur ~

~ Postremo circa neophitas declaravit ut manere possint in monasteriis monialium si ordinarii abatisse & monialium earumque superioris consensus accedat, ipse quos solum maneant in monasterio nec inde exeant, nisi in monasterium amplius non rediture reliquis quoque in rebus omnibus presertim in illis que ad clausuram pertinent leges servent monialibus prescriptas ~

Adultum & pupia ~

Declaravit eadem sancta cardinalium congregatio ne moniales in plura

Monasteria destituuntur interim ut edificeat proprium, Adde ce^a Monialium clausuram exquo iure procedat Nab, in e statuimus 1993 n° 9 & n° 30, & 39 & 42, & 44 & 13. eundem Nab. in e indicatis 1291 n° 46 & 48. Motum Proprium Pij 5. super clausura monialium incipit cura pastoralis, ut moniales ex iusta causa monasterium egressa teneantur extra monasterium seruare clausuram ut colligitur ex eo motu proprio cum proxime citatis Adde praeterea ce^a principium & vlus (nemini) 3^a sup. ine, 2°. Adde similiter ce^a eundem vlus (nisi ex aliqua legitima causa ab epo aprobanda, correctum d^m cap periculoso, & declaratum Coc Trid, decretum per motum Proprium Pij 5 incipientem (electori) ut nalitur nisi ex duabus causis pestis & lepre, monialibus liceat exire, hec n, sole legitime cause censentur Adde Nab in d°c, statuimus n° 40 & 48, Adde contra fugientantes monasteria monialium cap^m monasteria 7 de vita et honest. Speculatorem de renuncia 2 s n° 1,. Adde ce^a monialium vitam Marcum Rebandum in Speculo dulcior n° 20, Petrum de perusio de mutat statu ecclesiarum c, 2 n° 1 & 2°, Adde denique ce^a dotam & bona monialis que in alium monasterium traducitur Petrum de Perusio sup d°c 2 n° 1 & 2° Baldum nobelum de dotibus 15 n° 10

Ad cap^m 6, Sui Tridentini

Declarauit sancta Cardinalium congregatio ut Epus debeat abatissam benedicere que intra annum adiu quo ad illud fuit electa monasterium petitabeo benedicere in illis monasterys in quibus illa benedictio fieri solet

2^a declaratio, ut abas etiam ante benedictionem dicatur electus, selba de benef° 3 p° q 38, O Sedade venis fitres incompatibilitate c, 6 n°, 6

3^a declaratio sit, quod ad electionem superiorum regularium & monialium correctum ce^a cap. qr propr de elect^o cap. penultimum, eodem tit° de elect in 6, nec per procuratores suffragia & voces absentium supleantur Adde Nab. in e nulla n° 2 & 7, 289°

Ad cap^m 7

1^a sit declaratio correctum cap. Iuuenculas 20 q° 1 cap. in de finitibus de ella

electo vib, ingg sexagenaria, l, trigenaria monialis in superiorem eli gi debebat et nidd pennid cap. quadragenaria requirit quod sa ffiat attigisse quadragessimud etatys sue annud ar° clem, 1e § ceterum de statu monachor, quemadmodud antiquo Jure in diaconissis qua draginta anni desiderabant c, nemo 78 d° Et nemo autem diaco nisa C de epis & clericis Autentico de Sanctissimis epis & presbiteris

2a Declaratio est, ut eius requirat ee professa de beatem in reg.a ee sufficient instructa, Joanes Montaigne de par lamentis lib. vlo 2, facit n° 18, Nec professio tacita sufficit sed ex pressa desiderat Jacobatius de ceilys lib, 1 art° 6, n° 4 unde abbasla batisa apellat monachor, l moniales continet, Barbatia de prey Sanctia cardinalium q. 1 in vandica 1e partis n° 34, Adde Nando sudinpraxi tt° de dispensat° pro corupta ad abatisam lacum allega t°, 61, Selbam de venef° 4 p° 97 Nab, in man. c 27 n° 124 ~ térigne

~ Ad cap, 8m,

Prima declaratio est Ut monasteria, idest, Abates priores alio ve nomine prefecti subsint oes, c, in singulis de statu mon. e fin. eiusdd tt° 4 clem, fin. eodd tt°, c, finali de regularib9 clem exi uit ad finem de verbor, sig Et 16 tt° 7 p 1, subsint quantum ad regulam sue religionis superiori ita q. la obo eclesiastica servia ine, ab eclesiar, de off° ordinary extra regulam ni epo nisi l, privilegio, l, consuetudine exemptas it ab alterius eclesiastici Judicis Jurisdictione, c 1 de previlegiys in 6, ingg & in alys monasterys, que nec epis nec ge neralib9 capitulis nec alys ordinarys regularib9 visitatnib9 subsunt sd inmediate sedi Apostolice servandae, nri cap. constitutio. Adde cap in singulis de statu mon. Arelud de ordine canonicor, regularium lib, 2 c, 2, & lib, 3 c 1° & 2, Nab, in c, nullaz 189 & 2 n° 3 ~

• ~ Ad cap 9m ~

Prima declaratio, e, sancte Cardinalium congregationi, archiepis

copo

Brundisio 8. calendas nobembris anno 1574 Ut monasteria Monialium que sunt immunia privilegio, l. indulto Apostolico sint sub Iurisdictione ordinarij. Adde Nab. inc. Statuimus 1993 n° 60 & vide supra inc. 8.

Ad cap. 10^m

Prima declaratio sit Ut confessor extraordinarius ab Epo preter ordinarium confessorem, l. ab alijs superioribus oblatus monialibus vis aut ter in anno, non impediat quominus aliquae moniales confiteri possint si quidem ad libertatem confessionis is confessor ab Epo alio ve superiore concedir. Adde ec. eucharistia servandam d. c. 6. sess. 13. supra de sanctissimo Eucharistiae sacramento.

Ad cap. 11^m

Prima declaratio pendet ex ratione ob quam animarum cura personarum secularium ad monasteria seu domos virorum, l. mulierum pertinere potest & observa hanc animarum curam his inminere quoties parochialis ecclesia anexa est ijs monasterijs seu domibus ut c. 7 & 8. sess. 7. de ref. tunc enim exercentes huiusmodi curam tam regulares quam seculares quantum attinet ad A pastoralis curae officium subsunt Iurisdictioni visitationi & correctioni Epi. l. ordinarij in cuius diecesi exercet immo secularis sive regularis sit exercere debet pastoralem curam & ab Epo instituendus & examinandus, l. ab eius vicario quamvis praeter monasterium ad id munus presentet Epo c. qui religiosis 18 q. 2. c. de monachis c. extirpande § qui vero, c. in lateranensi de preb. d. c. 7 & 8. sess. 7.

2a declaratio sit Ut si parochialis ecclesia pleno iure ad monasterium pertineat ex privilegio, l. consuetudine ita ut monasterij superiori presentandi & conferendi ius habeat gla. v. admissa in clem. 1. de excessibus Prel. quo casu Pastoralis cura per vicarium exerceat ut d. c. 16 de ref. atque Iurisdictionem visitandi & corrigendi habet Monasterij prefectus in posterum quo ad curam pastoralem visitari & corrigi per Epum. sicut nempe nrum cap. 11 involvit aut alijs regularium

sicut in rep. d. cap. 7 & 8, & clem. 1 de suplend. neg. clem. 1 de excess. prela. cap. quoniam de privilegijs. Adde dicenda j c. 14 & adverte illa verba, aut capita ordinum declarasse sanctam Cardinalium congregationem et in membris capiti proximis

Ad cap. 12

Prima declaratio sit cessationem a divinis & ecclesiasticum interdictum in hoc equiparari ut religiosi et exempti sequantur ecclesiam matricem cathedralem seu parochialem tam in interdicto quam in cessatione clem. 1 ubi quidem de sent. exco. adeo ut religiosi celebrantes tempore cessationis a divinis ipso facto maiorem excomunicationem incurrant d. clem. 1 ideo post excomunicationem incursam si celebrent irregularitatem incurrunt c. is qui § fin. de sent. exco. in 6 quamvis alias celebrantes tempore cessationis irregularitatem non incurrant glo. in c. si canonici verbo cessare de off. ordinarij in 6, arg. d. cap. is qui in principio,

2a declaratio sit nostrum cap. intelligi si interdictum, cessatio a divinis sit generalis non si specialis eius ecclesiae cum plures aliae ecclesiae sint eo in loco arg. dicte clem. 1, quae de interdicto et cessat. generali meminit

3a sit declaratio, nostrum cap. non procedat in festis in quibus Monasteria speciali privilegio solemniter celebrare possunt interdicti, cessationis tempore ut [illegible] Pij 5 de privilegijs mendicantium Medina in summa c. 9 § 13 Adde Ioannem Andream de interdicto n. 61 Marcum marganum de orlis canonicis f. 16 col. 2, Cunelin tractu de cessatione a divinis col. 11, Nab. c. 27 n. 189 Soto in 4 d. 22 q. 3 art. 2 [illegible] in cal mamat [illegible] § 2 n. 3 Guerrero in Thesauro, c. 37 n. 11, Mandosium in praxi tit. exemptiones

Ad cap. 13

Prima declaratio sit, ad sedandam controversiam de precedentiam & ad vitandum scandalum episcopo permitti, apellat. re

remota atq non obstantibus quibuscumque privilegiis, sponere in secula-
ris quam regulares in publicis processionibus & in tumulandis de-
functorum corporibus arg. cap. cum teneamur de apelationibus id leges con-
positio servabit interim dum durat illa processio. vel exequie
funerales in quibus orta e, controversia salvo iure utriusque secularis
vel regularis de precedentia contendentis ex ratione nostri cap. Adde Mo-
tum Proprium Pii, 5, de privilegiis mendicantium & Alterum
Motum proprium Gregorii, 13, de revocatione istorum privilegiorum, Nab.
in c, statuimus 13 q 3 n 3

Ad cap. 14

difficultate gerimus

Declaratio huius cap. pendet ex definitione cap, gravissimus de
offo ordinarii ut iurisdictio epi, quo ad corectionem, non extendat
ad exemptos

Verus est sensus, Regularis delinquens aut degit
intra monasterii claustra & a superiore suo non ab epo corrigitur sic in-
terp. cap. 8, ss 21, de ref, & cap. 8 sess 25 de ref, & genera-
liter cap. nomi 10 & 11, s 24 aut degit extra monasterium &
sive secularis sive regularis sit, corrigitur ab epo ut supra c 3, s 6 &
c 7 & 8 s 7, sic declarandis, aut degit intra monasterium & in
monasterio vel extra ita notorie delinquit ut Populo scandalosit
quo in casu servatur nostri cap. decisio aut privilegium non personale sed
reale & tunc ut in universitate Salmantina non ab epo sed a suo ordinario
corrigitur c, 5 s 14 aut delinquit in offo pastorali scilicet & corrigitur ab
epo sic in v p. cap, 7, & 8, s 7 & cap 11, supra sacis Adde citandos
infra, c 2,

Ad cap. 15,

Prima declaratio versatur circa antiqui Iuris correctionem in etate ad pro-
fessionem regularem solemniter emittendam corrigitur, n, cap. ad idem consi-
1 quentibus 20 q 1 cap. illud 20 q 2, cap. cum virum cap. cum simus circa
de regularibus cap. placuit cap. virgines 20 q 1 cap. puella 20 q 2
cap. i de regularibus in 6, clem. fin. eodem titulo ut quamvis femine vir-

12,

12^m & Masculi vsq ad 14^m etatis annum possint professionem facere, iam hodie non licet in quacumque religione tam virorum quam mulierum nisi expleto anno 16, alit autem professio nulla sit nullam q inducat obligationem nullosq producat effectus ex tridentino c. eusdem liber & c 19 sessionis 25 de regularibus, quare Sancta Cardinalium congregatio declaravit vt ab ordinario pronuntiet nulla professio, nec ita professus exeat a monasterio propria autoritate,

Adde Magistrum Soto lib. 7 de Iustitia q. 3 art. 1, Dozin 4 1p c3, Cortaine, supra 1p verbo, impuberes Sanctum Thom 22, q 189 art. 5 & 6, Sintagmata Iuris lib. 1, c 17.

2^a & vltima declaratio pendet ex singulari quod verus Professio facta ante expletum 16 annum possit postea ratificari, principio non posse propter ex vulgari iuris vtriusq regula quod a principio non valet tractu temporis non convalescit, et quod ab initio ff de regulis iuris regula non firmatur de reg. iuris in 6.

Verus est sensus, professionem ratificari post 16 annum expletum, c significantem de regularibus c 1, vel quod vo de regul, Iuris in 6, c 19 sessionis 25 non ex veteri sed ex nova voluntate sumpta dictam regulam non firmat eius similibus, Adde Nab. in c, statuimus 1993 an 72 Tirachelum de retractu linagiori & fin. gla 8, n. 11 & dicenda q c, 124, 19.

Ad cap, nulla quoque 16

Declaratio ex multiplici dificultate procedit, Principio, nam quoque renuntiationem aut obligationem fieri posse ante religionis ingressum. I, post ingressum ante professionem propter quemcumque libera est de rebus propriis disponendi facultas et iure mandata, C, mandati et nemo ex teris E de Iudeis & celicolis, et qua ratione quoque hec quoque ff de quirendo rerum dominio et rigorosius ff siquis a parente fuerit manumissus quoque pertraditionem instituta de rerum divisione sed et post religionis ingressum ante solemnem professionem retinet suorum bonorum dominium

arg.° ex in autentica ingressi iuncta gl.ª C. de sacro sanctis eccl. qd
n dum religiosus sit, imo pro laico habeat, c. religioso § quamvis
de sentia exco. in 6. arg.° cap. consulti de regularib9 q de suis bonis
quascunq contractus & alienationes libere celebrare poterit, ma
xime cum religiosi ei n debeant deterioris conditionis c. si n nulli
169 ~

2.ª Nam ingredienti religionem suarum rerum temporalium
& spiritualium renuntiatio permissa est, c. ex transmissa de renun
tiatione c. cum simus de regularib9 c. venestitum de regularib9 in 6.

~ 3.° disponere posse n tm per contractus sed etiam per
ultimas voluntates suadetur qq n, vivis concedit libera rerum dis
positio eisdem per ultimas voluntates denegari in contrarium
est lex1 in tex1. C. de sacro s. § 1.° instituta de le. fusia. ut ideo libera cuius
testandi facultas te. ubi legis ff de verbo. sig. Autentica de nuptiis
§ disponat collat. 4. c. ultima voluntas 13 q. 2. cum libertas deam
bulatoria permittitur usq ad mortem te. fin. C. de pactis te 2. ff de adi
mendis legatis ~

~ 4.° expresse pr. ante solemnem professionem testari
licere etiam post religionis ingressum c. si qua mulier cum ingredientib9
19 q. 3. c. q. ingredientib9 2.° ex de testamentis Autentica de mona
chis § illud quoq. collat. 1. Autentica de sanctissimis epis § si
qua mulier collat. 9 Autentica ingressi, autentica si qua mu
lier C. de sacro. s. Autentica in bi autem, C. de epis & clericis ~

~ 5.° in favorem pie causae renuntiationem aut obli
gationem valere postulat pie causae favor quem n servat iuris
rigor c. cum esses c. relatum, c. cum tibi, de testamentis te. suue
mus multi § verum de sacro. s. ~

~ 6. virtute iuramenti contractus etiam reprobati in
iqui & invalidi valent c. ideo vitores, c. si v.° c. cum contingat
de iureiurando c. licet mulieres eodem tt.° in 6. c. quamvis pa
ctum de pactis in 6. Autentica sacramenta puberum C. si adversus

c. quia

Venditionem q° eum iuram° valebit in rò c,

7°, legib9 & canonib9 in priuati fauorem insti
tutis renunciari licet c, ad Apostolicam de regularib9 te sign
in conferendo C de epis & clericis, te sicut in conferendo capa
citas q° & hinc capitu maxime cum iuramento renunciare licet

8, Nec renuntiationem nec obligationem nec eum
iuram° nec eum licencia epi, l, vicarij nec intra duos menses
proximos ante professionem nec seruata istius cap. forma vale
bre collige ex Autentica ingressi C de sacro S. dum ingressi
monasterium disponere nequeant de proprijs reb9 q ripso ingre
su monasterio queruntur & deinde vss domini sua rex q°
siquidem agnat l, quasi agnat sui heredis testamentum rum
pit te postumi te postumorum ff de iniusto rupto & nati
uitate liberorum reuocat donatio te si unquam C, de reuocan
dis donationib9 c, quicumque q° vult 17 q° 4 q ingressu monaste
rij per professionem solemnem vt quasi agnat sui heredis siqui
dem monasterium haber loco sui heredis c in presentia de pro
bationib9 & donatio & renuntiatio & quelibet alienatio
l, vlt° voluntas reuocabit

9° & vlt° ingressus religionem ante professionem
solemnem laicus, ex d° c religioso, sed ecclesiasticam ligat lai
cos ex potestati defectu arg legis fin, ff de iuris dict omn. c, nouit
de iudicijs extrauagante vnam sanctam de maioritate & obedie.
inr eos q inutilis vr nri cap. decisio

ceterum huius cap. constitutio tam vera c, qualque
verissima cuius solida triplex est ex triplici iuris principio procedit
1, n, 1a consideranda est, eum vniusquiusque txs congrue collocet sub cer
to tt° & 1a tei, § si quid aut & § si quid v°, C de veteri iure
enucleando, tei, § qq specialit, C, de nouo C faciendo txs in probe
mio Clem, vto & licet ex diuersitate quare eum nos txs collo
catus sit sub decreto de regularib9 & monialib9 consequens c, in.

vide qt3 inc, siq. & mulier, 19 q 3

religendus de monacho, mom. ali ingressi religionem non dum tamen profes
sis, per quam doctrina & intellectu facit principium istius cap. b, nu
lla quoque nasi dicto quoque c, continuatio cap. precedentis in quo de
iam ingresso & non professo religionem loquebatur arg. §. pretor
quoque institutio de lib. nati & § postumo quoque institutio de lega
tis sensus c, ut nulla renunciatio antea id est ante professionem
post religionem ingressam valeat.

— Rursus 2m Juris principium, c, ne fiat ante duos
menses proximos professioni & non pendet ex sensu & decisione pre
cedentis & sequentium capitum arg. legis si iure § ductus aque
juncto § si aquam ff de aqua quotidiana & estiva te quidam ex
legatis cum duabus sequentibus ff de rebus dubiis cum n solemne
votum perpetuum sit, c integritas 32 q. 1 c cum ad monasterium de
statu monachorum licet de voto c 1 eodem lib. 6, atque ideo annum
probationis ante professionem concesserit de necessitate c issua
ut religionem eiusque onus experiatur, noluit ante duos menses
proximos professioni disponendi de suis rebus facultatem concedere

— 3m Juris principium colligit ex l. in civili ff de legi
bus, c 2, requiris 4, de apellationibus etenim perspecta totius cap.
litera deducitur non obquam epi seu eius vicarii licentia requiritur
siquidem discompulsio l, fraus in solemni voto & in renunciatione
l, obligatione cesare debet, arg cap. 17, 18 & 12a sacris, licentia au
tem iudicis omnem fraudis & metus suspicionem tollit te ulta ff de eo quod
metus causa te l, C de his qui per metum Menochius de recuperanda
rem 1, n 166, tanta vero maturitas in renunciatione l, obligatione de
siderat ne aliter spoliatus patrimonio subire cogatur religionis onus
ut insinuat noster textus b, (ne hac occasione discedere nequeat) Ex
qq 1a declaratio deducitur renunciationem aut obligationem fa
ctam sine solemnitate Trid ante duos menses proximos ante pro
fessionem sine licencia epi, l, eius vicarii nullam et quamvis
iurata sit & in favorem eiusdem pre causae & quamvis cum
istius

istius cap, expresa renuntiat. iurata sit ut resolvunt Me nochius lib, 2 de arbitrarys centuria 3 casu 436 nº 6 et 8, Olo das in epitome successionum c, 6 nº 29 cum sequentibus Ioannes guti erres in repetitione cap, quamvis verbo dum nutu nadebat nº 28 de pactis in 6, Marcus Antonius lib, 3 institutionum maiozti i de regularibus nº 75, Spino in speculo testamentorum gla 12 princi pali de legato monacho relicto nº 50,

2ª declaratio difficilior est, utrum dictum in hoc cap. procedat et locum habet in veneficii eclesiastici renuntiatione facta ante duos menses proximos ante professionem. et renuncia tionem valere probat cap. ex transmissa de renuntiatione et non valere nec veneficium vacare nisi per professionem solemnem probat cap. veneficium de regularibus in 6, cap. Gonsalvus 17 q 2, sed pretermissa solutione glosse in c, statuimus de regularibus Ioannis Andree in dicto c veneficium Lancelot in institutia canonica li bro 2 titulo ultimo § et si contingerit in gla verbo probationis anno

et verus est sensus huius cap. in eclesiastico venefi cii renunciatione non procedere tunc quia simoniaca foret expresa et tacita pactio restituendi veneficii professione non secuta, c fina. de pactis tunc etiam quia qui veneficium recepit non recepit a renuntian te sed a conferente, reg. veneficium de reg. iur. in 6, c, ex frequen tibus de institutionibus deinde quia veneficii collatio debet esse perpe tua non ad tempus c, querimoniam 11, de iure p. c precepta dist. 55, c satis perversum dist. 56, et renunciatio perpetua esse debet et ei nec renun ciationi nec collationi potest adduci conditio nec expresa nec tacita ut si professionem non fecerit solemnem restituatur veneficium hec enim odicio simoniam induceret c, cum pridem de pactis c, quesitum de rerum permutatione c, quamvis pro 1 q 2 c, 2º de electione in 6,

Nec obstat dictum cap, veneficium quoniam nulla re nunciatio ante professionem facta fuit ideo sola professione solemni non per renuntiationem veneficium vacavit. nec etiam obstat dictum

Vacauit,

cap. Gonsalduy, illa renunciatio q. n. facta fuit in manib. superioris n. pōt producere vacationem beneficij secus in d. c. exiiarum mis. vbi habebit beneficium per renuntiationem eo q. renunciatio solemnit. facta fuit in manib. superioris sic preditta Jura declaranda ei, semel autem renunciat. facta solemnit. & rite nullum Jus habet qui renunciauit ad beneficium, c. in presentia de renuntiat. c. accepta de rest. spol.

Sed grauior superest difficultas, etenim qua ratione Patrimonij renunciatio n. valet ante duos menses proximos professioni, ne patrimonio priuatus in religione cogatur manere ita beneficio per renuntiationem priuat. [illegible]

Veram resolutio est antiquo Jure renunciationem quouis tpe intra annum probationis factam valuisse d. c. exiiarum mis. hodie tn. n. valere existimo ante professionem solemnem illius beneficij & patrimonij renunciationem ad cuius titulum ordinatus fuit nec etiam patrimonij renunciationem quo titulum ordinationi prebuit nisi aliunde commode viuere possit, et si postea solemniter religionem n. profiteatur valebit tn. & beneficij & patrimonij renunciatio ad cuius titulum n. se ordinauit beneficij sl, et si ne n. ri cap. solemnitate Patrimonij v. seruata solemnitatib. q. txs pro qua declaratione facit decretum Trid. de ref. c. 1° ss 21, correcto d. c. exiiarum mis. quoad beneficium ad cuius titulum q. ordinat.

3a declaratio sit circa priora cap. sub a, vtrum obligationis & renunciationis apellatione contineantur vniuersi contractus & contineri ne vllus contractus factus sine istius cap. solemnitate valeat, pr. q. obligationis apellatione vniuersi contractus continentur, tx. in l. oes ff de nouationib. tx. in l. veluti ff de verb. oblig. nomib. et contractuum apellatione obligationes veniunt, tx. in l. labeo § contractum ff de verb. sig. Maxime cum generalit. noster txs loquatur & generalit. debeat intelligi tx. in l. de precio ff de Publiciana, c. si Romanor. dis. 19 nec tn. Jure ciuili sed canonico obligationis nomen ad contractus

refert e, devitores de iure iurando, b obligarunt idest contra
hexerunt

contraria in doctrina verior e, qd et si obligatio
nis apellatione gdo ita postulat ro subiecte materie contractus conti
neat dte te ois cum similibus, in nro autem cap veniant soli lucra
tiui contractus ut donationis & renunciationis qui gratiose ex
mera liberalitate procedunt nrt vo contractus onerosi ut emptio
nis & venditionis permutationis & alys similes. pro qua doctri
na pondero vba intentionem & rones nri cap. in illo (ne hac occasio
ne) siquidem Tridm fundat in eo ne occasione obligationis, l renun
ciationis eum se videat patrimonio, l maiori patrimonii parte priua
tum cogat in religione manere, ceterum si tantundem per emptionis
receperit nrt imo ne patrimonio priuatus at ubi deficit ro legis
deficit quoque eiusdem legis dispositio, c cum cesante de apellation.
qd si in illis contractibus onerosis fraus concipiat ca nri txi decisionem
& intentionem nec contractus onerosus valebit sine nri cap. so
lemnitate, c certum 88 de reg. iuris in 6, c. ad nras de emptione
& venditione te fraus te nr dubium in principio C de legibus
si tn fraus esset valebit onerosus contractus qm
sibi detrahit substantie & patrimonio eius, ut, donatio inter virum
& uxorem prohibita ne mutuo amore se spolient, te 1, te eum qui
ff de donationibus inr, e 1o & per totum eodem tto, valet eum donato
rys substantia nr minuit te ex annuo 11 te de fructibus 17 ff de
donationibus inr.

sit 4a declaratio, obligationem & renunciationem
sine istius cap. solemnitate nr valere quamuis adiciat conditio ut si so
lemnem nr fecerit professionem, bona donata donanti restituant, ro
que est in illa obligatione l renunciatione que fit cum istius cap. solem
nitate subintelligi illa conditio ex nro txu & nihilominus solemni
tas necessaria e ca hoc caput sic idem erit quamuis exprimat conditio si
quidem taciti & expressi idem e iuditium te eum quid ff si certum petat

Cornelij

& frustra exprimit qd tacite subintelligitur tē, ex Cornelia, ff de se ridibus instituendis, tē secsuba, 3ª ff de legatis 1°, libet n, pro expresso qd tacite subintelligit tē fidu commissa § si filio ff de legatis 3°,

— Sª declaratio est, cª faciente obligationem l, renunciationem cum solemnitate dnri txi, sd professio fuit nulla, an monasterium ingressus recuperet bona donata. Ego existimo obligacionem l, renunciationem etz cum nri cap solemnitate nullaz eē, ut bona donata renunciata l, quoquomº obligata recuperari posit ex c. cum sti mus de regularibus, c siqs incognitus 17 q 2, Maxime cum ad renunciationis l, obligationis valorem requirat professio & professio intelligi debeat cum effectu c. religioso 10, § finali, de senia excom. in 6.,

~~Demū qr innuerenro pariass renunciationem l, obligationem fieri, l, invalit fieri, tē 4, § condemnatum ff de re iudicata, c. 1 & senia & re iudicata c si compromisarius de elect in 6, unde hanc doctrinam resoluit Jason & cons testat in autentica ingressi nº 42, C de Sacro. S, pro qua doctrina pondero nrum tēm nam ita demum renunciatio l, obligatio valet si professio secuta sit, id est solemnis & valida illud n, advertendum, c, qd si ppt etatis legitime defectum professio sit nulla ex c, praecedenti, si postea rata habeat l, labat quinquenium post professionem ex c, sequenti, renunciatio l, obligatio valebit~~ non

c 6ª declaratio est, renunciationem in minus valere factam cum nri cap. solemnitate a minore decem & sex annorum quam si a maiori fieret siquidem quatione innuo c, valet renunciatio, l, obligatio tum solemnitate istius txi eadem in minore & in maiori vrgeat, ideo utro similis dispositio quoqz parimodo eē debet tē illud ff ad lez Aqui, tē a Titio ff de verbor oblig. c, translato de constitutionibus quæ senia certissima est, contra Aleno c Bueno supª citatum dº c casu 436 nº 8, —

~ Nec obstat Andrmª ne, 11, supª proximo unde Aleno c Bueno arguit ita nrum cap. continuati capiti praecedenti in quo n valet professio

Professo ante completus 16. annus quod renunciatio nec obligatio de qua in n(ost)ro t(ex)t(u) sed respondeo n(ost)ri cap. continuationem cum capite precedenti id operari ut sit nulla, professio nec ullum producit effectum sine solemnitate cap. precedentis ita nulla sit obligatio, l. renuntiatio sine solemnitate n(ost)ri t(ex)t(u)s et quemadmodum dicto capite precedenti meminit de tam religionem ingresso idest nouitio de eodem noster t(ex)t(u)s intelligat.

Quod ita constitutis non obstant argumentum primum ex libertate disponendi inter viuos nam noster t(ex)t(u)s requirens hanc renuntiationem l. obligandi formam potius consulit libertati disponendi tam in fauorem nouitij quam religionis ut supra in ratione decidendi.

Nec obstat 2^m ex t(ex)t(u) c. ex transmissa cuius declaratio et similium petenda est ex superiori 2a declaratione.

Nec obstat 3^m de facultate testandi nam ad solidam n(ost)ri t(ex)t(u)s declarationem praesuari oportet ante Trid. difficilem disputationem fuisse an testamentum rumperet per religionis ingressum et monachi hereditas ad monasterium, l. ad eiusdem institutum pertineret, testamentum rumpi tenuit gl(oss)a 2 post principium autentica si qua mulier C. de sacros. (gl(oss)a ubi voluerit) in Autentico de monachis § illud collatione 1 gl(oss)a in c. si qua mulier 19 q. 3. cum Imola lege si n(on) ff. de testamentis Iasoni d(ict)a autentica si qua mulier n° 17 tunc quod monachus per religionis ingressum in potestatem transmit(tit) superioris Autentica ingressi C. de sacros. ita patitur capitis diminutionem § minima institutam de capitis diminutione, quae recipit testamentum § alio institutam quibus modis testamenta infirment, tunc quod Monasterium habet loco filij, c. in presentia de probationibus Autentica cum si rogati C. ad Trebellianum sed testamentum rumpit natiuitate filij l. certum § de postumus ff de iniusto rupto § postumi § postumorum institutam de exheredatione liberorum l. de postumo C. de bonorum possessione contra tabulas quod testamentum ingressu monasterij rumpet, cum Suarez allegat 20 Durandus de arte testandi t(itul)o 3, cautela 9. sed contraria doctrina certior est nec testamentum

rumpi

Nec ad monasterium sed ad institutum hereditatem monachi pertinere per textum expressum in d° Autentico de monachis § illud quoque auten nunc autem Chelpis & clericus Abbas n° 52 Felinus n° 54 Bexouy n° 513 d° c in presentia cum canonistas, Alciatus in l a ff de liberis & posthumis in fine Aitinus in l e n° 4 ff de testamentis dixit veriorem Iason in d° Auten, si qua mulier n° 17 cum Durandus d° cautela 9 secundum citatis pluribus Caldas Pereida in repetitione legis si curatorem habens verbo sine curatore n° 59 C de in integrum restitutione Iulius clarus receptarum sententiarum § testamentum q 28 Biglius in principio instituta quemadmodum testam a infirment n° 3 Nab in c, ut dicatis ii q i n° 71 & 77 Gregorius lopez in l e 20 tit° 1 p 6, bb in c, quando ingredientibus 2, de testamentis n° 40.

Nec obstat 1m arg quia neque diminutione capitis testamentum rumpitur d° quod status mutatur in melius arg° legis si quis filio 6, § finali ubi bartolus ff de iniusto rupto ingressu autem religionis status mutatur in melius c, pervenit 3 de iure iurando, c scripture 4° de voto, c commissum 6, de exponsalibus.

Nec obstat 2m ex d° c in presentia cum similibus n, probat monasterium haberi loco filii sed facere ut non videatur sine herede decedere grauatus hereditatem restituere sub conditione si sine liberis decessisset & ita fideicommissum deficit ex presumpta mente defuncti ob religionis fauorem presumitur, n, quod si defunctus de monasterio cogitasset monasterium substituisset.

Nec novum cuisatis factum, e, in 3 arg°. Nec obstat 10m quoniam religiosus & si quo ad aliquos effectus pro seculari habeatur tamen quo ad alios habetur pro persona ecclesiastico ex d° c religioso sed adverte donationem renunciationem, l, obligationem factam ante religionis ingressum sine istius cap solemnitate seruata iuris communis dispositione nisi evidens sit fraudis presumptio valere ex sup a dictis.

Adde Menochium casu 421 & 436 supra allegatum

74

61 Mandosius in praxi sign[atur]a & translationes Menchaca de successionum creatione § 18 n° 93 Copinus de sacra politia tt° 8v° 80, Nab. in repetitione cap. iudicans 12 q 1, & in repetitione cap. statuimus 19 q 3

Ad cap. 17 [mum]

Adde dicta & citatos in c. proximo

Ad cap. 18

Nab. 3 c. 12 n° 45 Adde Nab. in man. c. 21 n° 37 & c. 22 n° 50, Soto & Theologos in 4 d. 29 q. 1 art. 1 & 2, & lib. 7 de iustitia q. 1 art. 1 & lib. 8 q. 1 art. 7 Fortunius de ult. fine illatione 32 n° 342, Specula[m] Rui[z] 2 p. art. 8 pag. 63, 6b3 in c. quamvis pactum 1 p. § 5 n° 3 & in 4 2 p. c. 1 § 4 n° 2, Sarmiento lib. 1 selectar. c. 11 n° 9

Ad cap. 19

Adde dicta sup[r]a c. 15

Ad cap. 20

Adde Trulus de ordine canonicor. regularium lib. 3 c. 1

Ad cap. 21 [mum]

Adde Bedam de venef. 1 p. c. 24 n° 96, Alabam de sicilys 1 p. § 23 Selbam de venef. 3 p. q. 21

Ad cap. 22

Adde dicta in c. 5 sup[r]a & Nab. in repetitione d. cap. statuimus sic absolbunt Hoc in capitu

Ad decretum de Reformatione

Ad cap. 1 [mum]

Prima

Prima declaratio ex dictis liquet procedit utrum Epi et clerici haben
tes ecclesiasticum beneficium disponere possint per contractum, vel ultimas
voluntates de rebus ratione persone, vel eccle contemplatione quesitis, Principio
non posse probat nostri tex. in c. vlo omnino v. q. greg. z bona c. cum ii, c. dilectis
simis 12 q. i, in principio et ii pauperum non aute de eorum propria, c. finali
16 q. i, c. apostolicos, c. indigne 12 q. i, c. i, 14 q. i c. quod autem 23 q. 7, ideo non
tm de quesitis contemplatione ecclesie sed de ceteris rebus nec inter vivos disponere
Necessari Epi, vel clerici possint c. i de testamentis c. nulli 12 q. 5, au
tent, licentiam, C. de Epis et clericis

, contra inter vivos et in ultima voluntate dispo
nere posse etiam de quesitis ecclesie contemplatione ex greg. redituum
ecclesiasticorum dominis ii, qui vocant quotidiane distributiones c. uni
co, de clericis non residentibus in 6 c. cum tibi de verborum sig. extrauag.
suscepti regiminis Ioannis 22 de electione extrauag. concilii
[illegible] de fructibus beneficiorum non exactis ulto (nos attendentes) b. sed potius
sorum beneficiorum propriis et ab eis acquisitis) Rursus disponere posse de
his que ratione persone sive ante sive post ecclesiasticum beneficium compa
rarunt per c. in eccl. in officiis c. quia nos c. relatum, c. requisiti § illud
de testamentis c. placuit c. quia cultus 12 q. 3 c. presens manifesta
c. manifeste 12 q. i c. i de peculio clericorum c. i de successionibus ab intes
tato, les 3 et 6 pi

Verus sensus. Prelati ecclesiar. et reliqui secula
ria beneficia obtinentes disponere possunt de bonis ratione persone quesitis
ante, vel post ecclesiastica beneficia sive maiora sive minora sic intelligo
nimirum tex. in decretum ex c. cum in officiis cum proxime citatis, sed de bonis
intuitu ecclesie quesitis non possunt disponere nec per contractum nec per vl
timas voluntates sic intelligo. nimirum tex. in c. cum similib. sup. in principio
citatis, nisi quotidiane distributiones sint, sic intelligo. d. cap. unicum
cum similibus

Nec obstat d. cap. i de testamentis cum verus
c. sensus, quod omnia prelatorum et beneficiariorum bona presumunt non ratione per
sone

persone sed contemplat. ecclie quesita et quam presumptione probatio admittit. Ut si bona ratione persone & intuitu ecclie quesita confusa sint, fiet divisio inter heredes & ecclam l. si l. veneficiati. Ut eccla contemplatione ecclie heredes contemplatione persone quesita consequantur de peculio clericorum et sacerdotes ubi glosa verbo compensationem c. 12 q. 4.

Nec obstat dictum cap. nulli, & Autent. licentiam quoniam iure denullis bonis disponere posse quomodo cum ratione beneficiatus l. ecclie quesitis, secus ratione persone hodie in toto Hispanie dominio de adquisitis contemplatione ecclie per contractus l. ultimam voluntatem clerici libere disponunt, sed urget gravis l. Trid. decretum in hoc c. l. vlo. (sess.? 25 ca. 1) ubi interdicit veneficiariis regularibus & secularibus inferioribus & superioribus ne ex eccle redditibus disponant sed pauperibus distribuant unde videtur generali consuetudini Hispanie derogare.

Verius est, sensus abrogatam non esse Hispanie consuetudinem cum peculiari in Hispania observetur cui generale Trid. decretum non derogat, c. 1. de constitutionibus in 6. Adde ebbe inc. cum in officiis & c. qui nos de testam. Julius Clarus receptarum sententiarum § testamentum q. 27 late Soto lib. 10 de Justia q. 4 art. 3. Sarmiento de redditibus ecclesiasticis Nab. eodem tractatu, varios & speciales tractatus super hoc articulo ediderunt Alcocer in tractatu de ludo c. 38 Abulensis matei 6 q. 74

Ad cap. 2m

Adde dicta in exordio sessionis conciliy super professione fidei.

Ad cap. 3m

Declaratio procedit ex multiplici dificultate, principio Matei 26, Marci 14, luce 21, Joannis 13, revelandam non esse secreti peccatoris personam maxime cum Christus indeterminate dixit unus vestrum me traditurus est, c. si sacerdos, 2, de off. ordinarii, ut nec Judici liceat inquirere de peccatores secreto c. cum oporteat 19, vlo discretioni vre

Ali

c, inquisitionis 21 parte 3 dubitationis ulti ad haec respondemus c qualiter et quando 24 de accusationibus, Denique alii licet alieni criminis revelatio, Nat, 18, c si peccaverit 129 1, et quod aliquando ulti ubi dubito de poena dist. 1, c, in omni negotio de testibus et nomen de Jud, ut ne peccati proprii d° c, quod aliquando ulti ubi tibi dico c quam sit grave, 9° de excessibus prel. nec licebit in ullo casu excomunicationem decernere ad finem revelationis nec pro deperditis seu subtractis rebus nec pro aliis negotiis seu delictis —

— Verius, e sensus in modo excomunicationem ferri in delictis notoriis per evidentiam ut furtum homicidium, famosus libellus et similia occultis in respectu delinquentis cum persona secreta, quia in casibus generales excomunicationes licite cum magno momento rite decernunt arg° cap. quidam maligni spiritus 5 q 1, c, evidentia de accusationibus in gla in c, si sacerdos ubo nominatum 2° de off, ordinarii gla in clem, 1 § verum ubo episcopo de haereticis et ita Judices tam seculares quam eclesiastici procedunt ad inquisitionem secreti delinquentis quando delictum per evidentiam notorium, e, quamvis delinquens nulla sit in fama notatus ex praedictis Juribus inc, bone cl. 2° de elect n° 4, Bartolus in te 1 § republico n° 17 ff ad leg Jul, de adulteriis, contrariam Jura procedunt in delictis secretis respectu delinquentis et respectu ipsius delicti quamvis excomunicatio pro ardua causa proferri debeat et nullias, c, Epi, c, nemo episcopus 2° c, nullus 11 q 3, Sed quod regulariter in pro furto ferri solet, canonibus 1 de sententia excom. Trid

G. // Adde Nab, inc, in verba corolario 49, 69 11 q 3 et in ma. c, 18, n° 38, Angelum in floribus Re. de correct fraterna art 3 dificultates, Soto de ratione tegendi et detegendi secretum membro 2, q 6, Postremo dominus noster Rex in posterioribus ubi probat ab inquisitoribus procedendum e eum qui per annum in excomunicatione insorduerit tanquam de devesi suspectum, Adde cap^m excomunicamus § qui autem cap cum contumatia de hereticis in 6, 66 inc, alma

mat 19 § 7 nº 10 de senia exco. in 6, Simancas de catolicis inst. tt. 27 nº 4

Ad cap. 4 m. iuncto c. 6 ss. 15 22 sup. de ref.

Prima declaratio sit Epus executor esse ultimarum voluntatum et piarum dispositionum etiam ut si in testamento, l. ultima voluntate executor sit nominatus ad eum pertineat executio intra annum quo lapso adepus ipsum iure devolutionis, c. nos quidem 3 c. si heredes 6, c. Joannes 19 de testamentis Autentica hoc amplius C. de fideicommissis Autentico de heredibus et falcidia § 1, et § si quis vero implens ... dilatione 1. Hic autem annus in foro ecclesiastico computatur a die nominationis et in foro seculari a die mortis defuncti ne utroque foro a die additae hereditatis expectatis iuribus lt. 6, tt. 10 p. 6, quamvis iure Regio et heres, l. executor privetur executione monicionaria ... lt. 6, et lx 8, d. tt. 10. Ad ... coll. ... ind. c. nos quidem cum similibus Gregorium Lopez d. lt. 6 et 8, Soto ... q. 2 ... quodlibeto 3 art. 3 Nav. c. 25 nº 61, Gabrielem in canone missae lectione 23 Palacios Rubios in repetitione ... de donationibus int. § 61

2ª declaratio versatur circa commutationem ultimae voluntatis et quamvis relictum ad unum usum nequeat Epus in alium convertere clem. quia contingit ... Sedis Ap. delegatis ... Calderinus ... 3 dixit coez. Sarmiento lib. se lectar. c. 6 nº 13 tamen ex iusta causa licebit ei ultimas voluntates commutare tanquam Sedis Apost. delegato servata forma cap. 6 ss. 22, de ref. ubi etiam interpretatur ut resolvit Antonius ... nº 7 de test. Siculus ... c. nos quidem nº 7 de testam. Felinus ... c. ... in 19 de constitutionibus ellegant. Epi potestatem super commutationibus ultimarum voluntatum declarat Didacus Perez in lt. 2 tt. 1 lib. 5 ordinamenti pag. 71 col. 2, vero ... prediera ... ultima declaratio procedit ex difficultatem, cap. 6 ss. 22, ... ad commutationem ultimarum voluntatum Epus procedere posse nec teneri in sinodo diocesana statuere eum ...

tamen

Verius e sensus d[omi]nu, cap. 6, in commutatione ipsius p[rae]f[atae] ultime voluntatis procedere quae ex iusta causa eius causae cognit[ione] permittit, nos t[ame]n autem x[...] in commutat[ione] pior[um] legator[um], l, piaz ultima vis voluntatis & dispositionis, de vna ecc[lesi]a in aliam de vno monasterio in aliud, l[...], de vno opere pio in aliud ob magnum numerum celebrationis Divinor[um], l, ob elemosinae tenuitatem ideo quamvis, ep[iscop]o comutatio, l, translatio hec liceat debet fieri in sinodo diocesana atq[ue] preferet & filij loco relinqueret Aotent. de sanct. ep[iscop]is § id hoc p[rae]sente collat. 9 Cobarru. in c, si pat[er] 1 p[ar]te § si absque liberis de testamentis in 6, Caldas sup[ra] lib. 1 variar. c, 19,

quo facto fundamento oportuna q[uaesti]o est, an testamentum novitij sine n[ost]ri cap. solemnitate valeat, & n[on] valere i p[rim]o, q[ui]a de contractibus ad ultimas voluntates valet arg[umentu]m § 1 institutio de te[stamentis] Justin. te quirogo § hec ff de legatis 3 te que de legatis ff de legatis 1 et q[uo]d nulla obligatio, l, contractus contractus sine cap. solemnitate valet ita nec testamentum 2[o] facit n[ost]ri x[...] generalitas q[uo]d quocumq[ue] pretex[tu] nec ulla dispositio valeat absq[ue] hac forma quidem alias fraus fi[e]ret hinc decreto Trid. 3[o] q[ui]a testamentum n[on] e[st] securum remedium tum q[uo]d protinus revocari possunt, tum q[uo]d n[on] dum sancta mater ecc[lesi]a declaraverit an istud testamentum valeat.

Ego in testamentum valere sine n[ost]ri cap. solemnitate forma & remedium et securum certius p[ro] eo eius senie so lidant n[on] q[ui]a testamentum de ambulatorium e, ut quocumq[ue] t[em]p[or]e ante supremum vite exitum revocari possit te q[uo]d si iteretur 4 ff de adimendis legatis te cum hic status § ait oratio ff de donationibus inter vi[vos] te ultima de pactis q[uia] cesar ro Tridentini tamen e monasterium eius testamentum revocari posit & donatio n[on] posit te 3 et 7 p[arte] 1, quam e novitium q[uod] in morte testamentum confirmat & n[on] antea te 1, ff de testamentis unde novitius si ante professionem exeat ultra facultatem testamentum revocandi rerum suarum dominium tenet quare ex ante hoc disposi[tio] cesar. d[ict]o c eius ecc[lesi]a ante de apellationibus cum precitatis similibus

Maxime cum nostri correctorum sit et exorbitans a dispositione Juris com. ut sup.a in solutione istius arg., ideo nec de casu ad casum extendendum tex. precipimus l. de apellationibus c. cum ex ju- dicat de electione.

Nec obstant arg.a contraria nm Nam decon- tractibus ad ultimas voluntates valet dumtaxat q.do nulla ro dife- rentie versat. tex. receptio 19 inf. ff communia prediorum idem in ro c. superiori urget diferentie ro.

Nec obstat 2 m, quia iam in testamento nullus pretextus subest, fraud., ut fraus Concilio fiat ex ratione nre declarationis.

Nec m urget, quia et si huic remedio non quievit Joanes gutierrez sup.a ubi nuptui tradebat securius in remedio esse, quam donationis aut renuntiationis siquidem dubitari non oportet an istud testamentum valeat, et donatio, renunciatio corruit l. nouitius ante professionem exunt ex ratione textus testamentum autem etsi exierit valet donec revocatur, preterea et professione confirmat. Donatio vero testamentum nec revocari potest ex cod. ind. autentica ingressi quam resolunt bb. c. quia ingredientibus de testamentis dificit autem obligatio renunciationis et donatio a testam.o qd donatarium, l. contrarium in eius favorem facta, renunciatio statim post professionem sequitur dominium per testamentum autem non statim professione secuta quia interim donec ipse moritur monasterium fiunt bonis religiosi in tale monasterium incapax sit bonorum in cod. Bartolus et Jason in d.a aut. si qua mulier n.o 26 Abas d.o c. in pre- sentia n.o 18. Decius l. n.o 65 d.o c. quia ingredientibus 2.o et ita declarari oportet nrum Trid. decretum. idem bart. l. f. de test. n. 7

Nec obstat 4 m ex d.o c. si qua mulier, verum nos ante professionem testari posse et post nullum textum sicut et similia Jura in arg. citata quamvis post professionem solemnem testari non possint cum per professionem ea a monasterio adquirant. ut nec domi- nium nec possessionem retineat professus Trid. sup.a Sac. et ib. et, et

Aut ingressi C. de sacro. S. usque adeo ut nec in monasterij fauorem reuocare possit post professionem testamentum ante professionem factum x^a receptionem et veriorem sententiam ex Bbad(?) c. qui ingredi en ubi n° 7, Nab. n° 86, in cap. indicatus 129 l.

Id questionis est, utrum religionem ingressus seruare debeat solemnitates testamentorum, an possit iure militari testari sine ulla solemnitate ad exemplum militis, l. 1, ff de testamento militis siquidem religiosus militi equiparatur, gl. in l. e miles ff de re iud. et proxime professurus habet pro professo text. in l. penultima ff de test. militis.

Id verius est, non dum professum equiparari laico, c. Religioso § quamuis de sententia excom. in 6, ideo ut secularis testari debet Nab. d° c. indicatus n° 84.

Nec obstat 5^m ex fauore piae causae etendum ut scribet in d° cap. forma, concurrit duplex fauor religionis et nouitij ex d° c. qui preualet 2^m superiorem decidendi rationem.

Nec obstat 6, ex iuramenti virtute quia mandatis iuribus non per iuramentum confirmari actum in quo si quidem iuramentum non debet esse turpitudinis vinculum c. inter cetera 22 q. 4, c. quemadmodum § illud de iureiur., et ideo nec eum iuram° sine forma d° cap. obligatio nec renuntiatio valet.

Nec obstat 7^m de renunciatione priuati fauoris nam in d° c. fauor, e. publicus, summa, n. e. ro quae pro religione et Nouitio facit lex et persone ff de religiosis.

Sunt,

Nec obstat 8, ex d^a auctentica ingressi quia illa verba C. ipso ingressu recte interpretatur gl. a et cois de ingressu solemni et irreuocabili per professionem solemnem.

Adde Duarenum de sacris eccl. ministerijs lib. 4 c. 5, Paleotum late de nothis et spurijs Rebuffum in praxi venefficiana tit° de dispensat. super defectu natalium.

5

Ad cap. 16. de reformatione

Declaratio & additio petenda est ex c 4 &, 5, sup.a de ref. istius sessionis & ex c 7o sup. de ref. sess. 7

Ad cap. 17 de ref.

Adde Joanem a Capistra in speculo conscientiae n.o 295, Ascanius Clementius de patria potestate n.o 50 c fin. Gambara de autoritate legati de latere n.o 4, int.o de varijs ordinariorum nominibus Tiganus de residentia Epor. c 3 n.o 8.

Ad cap. 18

Declaratio pendet ex iusta dispensandi ratione quae triplex, e, necessitas utilitas, meritorum praerogatiua, ut tutam conscientiam habeat ex proxime citandis Adde Antonius de roselis de indulgentijs n.o 150, Mascardus de celibatu sacerdotum c 5 n.o 8. Sebastianus de benef.o 4 p.e q 7 n.o 8, Gambara de autoritate legati a latere lib. 10 n.o 167 Villadiego de legatis q 15 n.o 29 Durandus de modo generalis concilij celebrandi n.o 11 R.a 4.

Ad cap. 19

De prohibito duelorum & singularium certaminum usu peculiares tractatus ediderunt Aleciatus Antonius Masa & Adde Sebastianus medices de difinitionibus definitione 13 | adde ini detorea, & de pugna

Ad cap. 20

Declarationem huius cap. pendet ex priuilegio ecclesiasticae immunitatis qua gaudent qui confugerint ad eccl.as ne inuiti extrahant inde numerorum c 31, & 35, Exodi c 21, Josue c 20, lib. 3 regum c 1 & 3, c mi reus c, rei ad ecclas, c frantiquitas, c difiniuit, c, constitui, metuentes 17 q 4, c reos 23 q 3, c inter alia & pertotum de immunitate, et presenti, C, de his qui ad eclas confu. tit 2 & per totum, 11, p 1, tit 2 & 3, tit 2, lib. 1o compilationis qd in rep. siue ecla consecrata sit siue non siue

eius

int dicta, cois pertxm̃ʒ ind°c, ecl̃e similiter int p. in cemiterio ecl̃e d°c, stante quum d°c difinivit, atq in aere cemiterij ut si quis in cemiterium precesserit & a Judice insindone manibꝰ rl, ut eius recipiat, d°c, ecl̃e atq legis fin. § si quis provectum ff q d vi, aut clam, idem q in spiritualibꝰ observat excipiunt tñ varye a sus quos congerunt j° citandi, Adde Remigium de immunitate ecclesiar, Socinum in c postulasti de foro compet, Bo in lib, 2 variar c 20, Antonium gomes 3 tomo varia c 1, Nab, c 25 n° 11, & Adde, titulum 41. § 1° eius sequentibꝰ lib, 1° ordinamenti Portugaliẽ

Ad cap. 21 & finale

In oibꝰ concilijs semper ee & intelligi salvam sedis Ap. Autoritatem prẽt sup ad° 7 de ref, in principio & declarant j° citandi, ea mẽt reformationem atq eclesiasticam disciplinam non ea precepta fidei que mutari nequeunt Adde Jacobatium de concil lib, 1° art° 1 n° 148, Albanum de potestate Pape p 1 n° 90 & 91 Sarmiento de reditibꝰ eclesiasticis c, 6 n° 15,

Ad continuationem ss 15 25,

Ad decretum de indulgentijs

Peculiares tractus de indulgentijs ediderunt Antonius Roselis bolognimus & felinus & Micael de medina Adde Sotum in 4 d 21 art 4 per totum, Guerrero in tesauro, c 28, Cordobam in questionario latino lib 5, Nab. in repetitione § in levitico

Ad decretum de delectu ciuor

Circa ciuor delectum & ieiunia Adde Jacobum cocum de ieiunijs Medices de difinitionibꝰ ap n° 2, Nab a, c 21 ex n° 11, sed ea dies festos adde Marardum de Judeis & alijs infidelibꝰ ex n° 1, Nab. c 13 ex n° 1

Ad decretum de indice librorum

Ad dicta supra in secundo 18, in decreto de librorum delectu.

Ad decretum de loco, oratorum cum sequentibus usque in fines.

Monasteria in capitulis generalibus ordinanda ad de supra cita-
tos.

Ad cap. 5 sessionis 21 de ref.

Declaratio pendet ex decisione cap. 6 sessionis 22 de reformatione et ca-
pituli 4 de reformatione supra baesd ut is ad quem de iure cognitio per-
tinet ecclesiastici beneficii collatio ex iusta causa possit augere, au-
fferre onus beneficio iniunctum, l detrahere qualitatibus requisi-
tis, l alias addere ex dictis iuribus, si tamen beneficium sit iuris patr.
vel licet sine assensu patroni, Abbas in c. cum accessissent n° 5 de constitu-
tionibus ubi late Felinus n° 17 Petrus de Parisio in directorio
electionum 2 p. c. 9 n° 4, Rebuffus lib. 1 praxis beneficiariae pag.
174 3 p. signaturae n° 44 Ad de supra citatos.

Ad cap. 6.

Praeter declarationes de quibus in c. 4 sessionis 6 de ref. sit singularis declaratio
et stante iure veteri consuli ut tria requirere et sequi debere et liceat
capitulum in correctione capitularium, Ista in c. unos de his quae fiunt
a prelatis, Ista in c. ex parte tenentibus 11, Ista in c. sicut 86 Fe-
linus in c. irrefragabili n° 3 de officio ordinarii c. Romanus consilio 128,
Decius in c. si per nos de restitutionibus.

Nec obstat consilium sui natura a precepto di-
ferre quod ex consilio vindicat observandi necessitas c. ult. quod preciperit
14 q. 1, c. praeterea el. 1 de desponsalibus c. cum olim vbi gla. de arbitris
c. ex literis de in integrum restitutionibus nam necessitatem imponi iu-
ris natura postulat ut in nostro c. Ad de supra citatos

Ad cap. 7

Declaratio Procedit ex ratione istius prohibitionis improbantis non omnes expectatiue accessus et regressus atque etiam coadiutorie cum futura successione et in cathedralibus aut regularibus eclesiis si evidens utilitas aut urgens necessitas postulet, reseruatur permissioni solius Summi Pon. ut causa cognita et eisdem Epi et prelati qualitatibus coadiutores cum futura successione concedat aliter autem concessio subreptitia censeatur quod concilii decretum Pius Papa 5. ampliauit ad preceptorias militiarum et alia priuilegia Cardinalibus concessa motu proprio inter eos pag. 26 Adde Nab pag 25, n° 135, et in repetitione cap. si quando n° 11 f° 5 de rescriptis, et in repeti. cap. cum contingat ad finem f° 235, eodem titulo

Ad cap. 8.

circa hospitalitatem et beneficiariis commendata Adde Gambarum de autoritate legati de latere titulo de potestate legati, circa hospitalia pro totum Seluam de benef° 3 p° q 6 n° 20, Lapum de hospitalitate.

Ad cap. 9m

Declaratio versatur circa adquisitionem Iuris pat. per consuetudinem et prescriptionem et verius est sensus Iuspatro. adquiri posse per prescriptionem et maxime, cura pastoralis de iurepatro. et in nostro c. si tamen per tempus inmemorabile quod hominum memoriam excedat ex multiplicatis presentationibus prescripserint ex nostro c. quod intrepretari oportet in eclesiis quas ostiterit a Patronis fundatas esse, in ysis eclesiis, et beneficiis que subiecta fuerunt a principio Iuri Patr. prescriptio procedit in quibus solis non in alys procedit nostrum Trid decretum et d.m cap. cura et Iuris rigorem Arcediaconus Ioanes Andres et cois in nostro c. cura pastoralis, bb in reg. posesor 2° § 10, o reg Iuris in 6, n° 2, Rolandus a valle volumine 4, consilio 90, a n° 46, Didacus Perez lib. 1 ordinamenti tit. 4 t° 6. cola 237, Molina lib. 1 c. 24 de ygeneis et in dubio quando de Iurispatro. prescriptione agitur presumitur eclesia subiecta

Secta iuris pat. x coem opinionem ex sup citatis hodiernam pra
xis, ut text. l. venificia ab initio sive libera sive subiecta quo
ad ius pat. prescribi posint, ut resolvunt Rolandus sup n 31,
bb sup d § 10, Menochius late consilio 90, an 51, sic in rep. nro
text.

2ª declaratio circa iuris pato. amisionem ver
sat ut ex per immemoriale tpus patronus presentandi negligens
cadat a iure pato. ex nro e, sed si a sola quasi posesione presen
tandi ceciderit quamvis quo ad presentem statum presentare ne
queat & ita in iudicio posesorio sucumbat Rocus de curte de
iure pat, vbo competensalicui n 31 & 38. Selba de venef 1p
q 7 sub n 6, in quantum ad proprietatem in iudicio petitorio ob
tinuit si ostenderit legitimum titulum ex nro e, 9 Aresu
p a citatos.

Ad cap. 10

de iudicibus in concilys provincialibus eligendorum qualitatibus vide
Seguram in directorio iudicum eclesiasticorum, 1p c 14 n 44.

Ad cap. 11

Declaratio ex controversia q procedet per qd tpus res eclesiastice locari posint
Principio ultra trienium factam locationem nec intra trienium valere
prter extravagante ambitiose de reb ecle inter coes & colligit ex clem.
1 ausi sunt atque ex textu in autentico de non alienandis § emphite
usin collatione ?,

Contrarium tn saltem intra trienium valere suadet
iuris reg. utile per inutile de reg. iur. 16 text in § si dormiendi ff de verbor. & fa
cit auten. de non alienandis § quidautem in fine.

Utraque autem opinio cois est & in iudicio contra
dictorio servata teste Molina lib. 1 de primog c 21 n 28, Iulio
claro receptar. sentar. § emphiteusis q 6, Didaco Perez in ley 2ª
tt 3, lib. 5 ordinamenti colla, 1, vbo citra premisa, bba lib. 2 vari
ar c 16, ex n 4, sed ego certius existimo dictam extravagantem cambiu
ose receptam nec sed de consuetudine sublatam nec praxi servari

teste Silvestro vbo (alienatio) q. 13 qui dixit in nulo lo receptam docet Caietanus vbo (excomunicatio) n. vbiq. nec in toto esse receptam, Na bar. in c. 17 n. 149 cum sequentibus tenet nullibi ee receptam, maxime quantum ad penas intrinsecas vt excomunicationis & sd quo ad penam nullitatis multis in locis seruari, sacrum v. Rote auditorum pronun tiauit qd qui contendit locationem vltra trienium n. valere & se fun dat in extrauagante ambitiosi debet probare eo in loco osuetudine receptam alias succumbet, vt Refert Mohedanus decisione 6 & eam consuetudinem valere resoluit Bocus de curte in repetitione cap. fin. de osuetudine n. 23 vt n. absire dubitauerit ob d. c. 16, n. 6 vlo, s, an apud hispanos admissa fuerit Ego n. obtinui in contradictorium Iu dicio cum sacre Rote decisione Adde supra citatos

Ad cap. 12m

Declaratio versa decimarum ee solutionem & vere obseruandam consue tudinem rationabilem legitimeque prescriptam attendendam ac seruandam respectu quantitatis personarum loci, temporis & aliorum quae concurre re possunt in decimarum integra prestatione, erit g. talis decimarum pres tatio integra si omnino osuetudo seruet, c. cum sint homines c. Ad Apostolice, c. inquadam & illeque pe decime de decimis ti. 15, tt. 20 p. 1a ti. 4 & 6, tt. 5, lib. 1 noue compilationis quamuis stricto Iure decime soluende sint statim fructibus collectis c. cum homines de decimis per sonalis v. in fine anni gla per tex. in bene, reuertimini, vbo annus expletus 16 q. 1, Abas in c. peruenit n. 3 de decimis, Siluestr vbo Decime q. 9, interpelatio autem necessaria n. e, qr Ius ipsum inter pellat ad solutionem decimarum Abas d. c. cum oes n. 3, Siluestr supra Rebu fus de decimis q. 11 an 7 consuetudo autem tam in die solutionis quam in alijs semper seruabit d. c. cum oes cum similibus, Adde Franciscum balbo de prescriptionibus 2p. 5, partis principalis per totum Didacum Perez in l. 1, tt. 5, lib. 1 ordinamenti, ex pag. 123 col. 1, Borgasium de irre gularitatibus 6p. tt. de decimis ex n. 3, Acebedo in l. 4 tt. 5, lib. 1

noue

Noue compilationis per totam Gregorius lopes d. a. ti, 13, gla, 1, —

Ad cap. 13

Adde Berouis inc, de 4.o de prescriptionib. in principio & late per Doctores ti. Ayamte in 4 n.o 28, ff ad legem falcidiam —

Ad cap. 14 de reformatione

Declaratio ex illa dificultate procedit concubinarius i, fornicarius excommunicatus sexto decalogi precepto atq utriusq testamenti pagina damnatus contra Corinthios c 6, Tobias 4, oi dure permisus videri, nati cuis preter matrimonium hois maris & femine coniunctio instituta sit te 1 § Ius nale ff de Iustia & Iure, § 1 instituta de Iurenali, c, Ius nale 1 d. Ciuili, te Masurius ff de vbo. nibus. te 1 & per totum ff & C de concubinis, Canonico, c, is qui habet c, Christiano 34 d. imo hortat ad vnicam concubinam si in Aoten, de Sanctissimis pis § Videremus, collatione 3, 2, concubinarius clericus ab off suspendir c, vt clericorum mores 13 de vita & honest, & suspendir ab venefecio c, preter, c, nullus d 32, & omnino deponit c, proposuisti d 81, & infamia notat c, infames 6 q 1, imo plerique tenuerunt nullam certam penam sed iudicis arbitrio imponendam gla per textum & inc, presuit 32 d. gla inc, Maximianus 84 d. gla inc, latoi 29 q. Duenas regula co. que incipit (clericus propr. fornicationem) Bernardus Dias in praxi criminali, c 72, Nab. inc, consideret n.o 161, de penia d. s Menochius lib, 2, de arbitrarijs centuria 1, casu 318, n.o 3 —

— Verus est enim & concubinas & concubinarios coitus damnatos vt grauius peccatum sit quo obstinatius in continuata fornicatione persistit c, fin. de consuetudine, c vnus orarium Vlo (Sinceti d, 2 d. siquidem tot peccata & singula confitenda quot fornicationes gla in c, imitare 6 q 1, —

— Nec obstat 1 m ex d.o § Ius nale, n, n, omnis coniunctio sed illa que fit per matrimonium sola permitit vt expresse

ostendit idem tex. Nec etiam obstat, dicta lex Masurius cum similibus quia nam Iure civili non permittunt sed dissimulative ad vitanda maiora mala meretrices tollerant christiani coesium, in rop. era de sponsalibus. Nec denique obstat dictum cap. is qui cum similibus quia ibi concubina intelligitur que sine Iuris solemnitatibus ducta, et mutuo tamen utriusque consensu christiani taxime, verbis verbo concubina 34 distinctione.

– 2m non obstat nam ea omnia Iura corriguntur per nostrum tex. cum adversus clericum concubinarum procedi debeat servata nostri cap. forma & adversus homines solutos seu uxoratos servari debet imponit ordo cap. 8 ss 24 de ref. mat. sup.

– Adde & praxim hodiernam pete a Didaco perez lib. 1 ordinamenti tit. 3 lege 21 in principio & lege 23 verbo quequerem dicat, Bernardus Diaz sup. c. 73 Abendano in dictionario verbo concubina & Adde Albertinum Trocium lib. 2, de vero & perfecto clerico c. 60, Bonbinum consilio 24 n. 17 & 26, & circa Donaciones clericorum meretrici, l. concubine factas vide ibi in regis pecatum pars § 2o n. 1, Gambara decisione 58, Portugaliis &.

– Ad cap. mum 15, de ref. –

Declaratio illius cap. procedit ex c. nasci distinctione 56. c. Apostolica, c. Ismael c. unicuique c. miniolam c. sponsor, c. sa[..] per versum eadem dicta, c. accedens de purgatione canonica, lege 2, § in filiis verbo nullum lege generaliter 3, § spurios, lege spurii 6, ff de decurionibus ing[..] paterna incontinentia non debet filiis nocere, ut nec nocuit in c. osius c. Dominus 56 distinctione.

– Verus est sensus ex ratione nostri cap. in principio & c. si gens Anglorum 56 distinctione prohiberi clericorum filiis ne ad ecclesiastica ve[..] nestia ascendant nisi cum dispensatione ut in dicto c. osius, imo nec filiis ex legitimo matrimonio natis licet veneficium obtinere in qua pater proxime ministrauerit ~~extirpanda~~ ob vitandam hereditatem succesionem c. ad evitandas cum similibus de filiis. ex ratione cap. extrans[..] missa ille tit. c. 1 de prev. c. Moises, c. Apostolica 8 q. 1, c. consuluit

extirpanda

de Iure

Ad principium De Penitentia q. 3.a ibi ex tranegotijs finez Aliquantoluz elVa oati sumus. Hic titulus inepre- dandus est Propitiatore domino A sapientissimo nec non Eru- ditissimo Doctore An- Quiano Anno do- mini 1603.

Gratianus decretor' compilator quandoq aliqua insert que non multum conducunt ad negotium principale cuius disputationem suscepturus e ut bene animaduertit Arqui diaconus, et ine videt ita 11 q. 3.a dominicus ine Episcopus qui. Mancipium 12 q. 1.a antequos, idem animaduertit gla ine quod die dominico 73 dist.e gla verbo multa ine Ieiunium dist.e 76 alia verbo opus ine audibimus 24 q. 1.a alia gla finalis ine sed et continuo infra sed excusatione dignus videt Gratianus etenim teste gla in le. 1.a ff de statu hominum q.do q. res non patit quin quidam extra alia interseramus.

Ad glm verbo vtrum in illis verbis Clideo sic tractat de ca Sec continuatio ad 1.m cardinalem sancti xiliis versiculo ad 3.m aremotis sumit ideo dicendum e quod cum precipua intentio Gratiani rit de sacramentis tractare in hoc libro venia dignus videt licet in huius sacramenti et alior' disputatione ordinem non seruauerit quem obseruauerunt Magistri et theologi in 4 sententiar' ex professo et dilata opera tractantes materiam sacramentorum et incipientes a baptismo quod e, veluti

Garcia

Ganua et patefaciens additum adreliqua idq singulari ra
tione assignata a concilio florentino desacramentis quam
et aliam adduxit D. Th. 3 p. te q. 65 art. 1 et q. 84 art. 6
Soto in 4 dist. q. 6 art. 1 cardinalis sancti Xisti dicto versi
culo ad 1m qui congerunt rationes ordinandi sacramenta ob-
seruatas a Theologis in 4 quas in hoc libro preterit Gratia
nus quia illic consulto disputant de sacramentis Noster v. compilator
incidenter prout expediebat suo libro nuncupato (concordia
discordantium canonum) ut patet ex eius epigraphi qui eo po
tissimum compilatus fuit ut deseruiret ad universalem to
tius eclesie gubernationem n. v. ut haberetur in eo exacta sacra
mentorum notitia.

in eadem gla in fine (ibi q. septenarius n. de perfectione
numeri septenarii ultra glm multa congerit Inocentius tertius
in perfectione ad septem salmos penitentiales item dicuntur mul
ta in prohemio partitar latissime Georgius de armonia mundi
cantus tono 6o c 16 et tono 8 c 17 macobius in saturnalibus libro
1 c 6o Prodiginus libro 4 lectionum antiquarum c 24o Gulianus
Tabucinus de quadruplica monarquia libro 4 c 86 ubi de perfectione
numeri septenarii propter quas perfectiones Gratianus septem
subiicit perfectiones penitentie q. cum penitentia sit medela contra
peccatum ut peccatum ipsum in septem genera mortalium diuiditur
ita oportet diuidi Tractum de penitentia ideoque septem enumerant
salmi penitentiales teste Inocentio 3 ut supra septem ss dona
spiritus sancti quibus contra peccatum munimur et septem ss sacramenta
eclesie que adhibentur ad medicinam contra peccatorum vulnera ut dicit
magister in 4 item septem gaudia Marie virginis, septem
petitiones orationis dominice septem virtutes, septem planete
septem liberales artes septem climata septem denique unius cuius
que circunstantie que magis ad tractatum nostrum de penitentia
conducunt quarum meminit iuris consultus in le aut facta
ff de penis allegatus a Geronimo Verrutio in suo lexico iuris ver
bo circunstantie ab Acone in Sa de veteri iure enucleando quem
textum transcribit Gratianus in c aut facta infra sac dist. ubi

Septem

Septem enumerantur circunstantię, Persona siue dignitas causa, locus, tempus qualitas, quantitas, et euentus quas speties comentarijs illustrare longissimum esset et ab instituto suscepto aliquantulum alienum tibi satis erit si consideres cum gl[os]a verbo utrum has omnes circunstantias ad unguem obseruandas ee in sacramento penitentię etenim considerari debet persona siue dignitas ut constat ex textu in c. nono eogantur 41 dist[inctione] debet considerari causa ut 23 q[uaestio] 1[a] c. excomunicator item locus, tempus, qualitas et quantitas c. consideret in[fra] s[upr]a dist[inctione] 5 debet tandem considerari euentus, ut probat tex[tu]s si cum ingenio inducatur in c. illa 15 q[uaestio] 1[a]

in gl[os]a verbo s[upr]a ...(ibi dicunt etiam quod sicut) de satisfactione et conuenientia constituende tres partes penitentię cordis oris et operis ultra tex[tu]m perfecta penitentia in[fra] s[upr]a hac dist[inctione] tradit Magister Soto in q[uar]to dist[inctione] 17 q[uaestio] 1[a] art[iculo] 2[o] columna 3[a] Paludanus dist[inctione] 16 q[uaestio] 2[a] equius omelia 20 libro 4[o] columna 3[a] qui placet interpretatio gl[os]ę displicuit tamen Nauarro in manuali c. 8 n[umer]o 3[o] ea potissimum ratione q[ui]a in omni pecato mortali siue cordis siue oris siue operis requirit penitentia quę has tres partes habeat ut diamus latius in d[ict]o hoc perfecta penitentia

in eadem gl[os]a (ubi asserunt ipsi intelligendas ee circa principali dubium de quo in suma et in tota hac dist[inctione] tractat[ur] scilicet hane cordis contritione siue confessione oris deo satis faciamus) retulit Gl[os]a tres opiniones quas in medium adduxit D. Th[omas] in q[uar]to dist[inctione] 17 q[uaestio] 3[a] ad 3[m] ubi eas damnat et reprobat ad tex[tu]m in c. Petrus ibi q[ui]a errauit ut homo —

Erroiem Petri magnum fuisse satis ostendunt eius Lacrimę de q[ui]b[us] s[upr]a et in seq[uen]ti et in c. considerandum c. fidelior c. quinquagesima dist[inctione] c. quis aliq[uan]do s[upr]a infra hac dist[inctione] D. Ambrosius super lucam c. 22 afferat quandam excusationem nempe negase petrum se nose purum hominem tantum quod verum est quam excusationem stultam ee pulchre affirmat ibidem Theophilatus dicens eos qui contendunt Petri erroiem excusare mendatium facere dominum nostrum et aduersari contextui euangelij deinde q[ui]a si non negauit quare fleuit quid ue opus esset tot tantisq[ue] lacrimis cum impetu effusis

3

ut considerat

ut considerat impius Erasmus super Marcum in fine propter amorem tamen domini securus e eum nec aut fugit ut ceteri propter amorem vero negauit ut inquit Gregorius in c. cum sanctam § cum infra dist. 2a quo nomine V. ciuilis conatus e extenuare culpam Petri ut aduertit ex luare equius in passione domini in textu 22 —

in eodem textu (ibi satis fationem) gla. finalis § et doctores colligunt argumentum aliquo rem non fuisse eo quod non legatur facit textus in c. legat 24 q. 2a ubi probat nemini posse remissionem pecatorum concedi nisi se corexerit et subiungit textus regula pecati venia de regulis iuris in 6 et que tradit Bartolus in l. si tibi decent quedam ff de partis declaratione a cardinalis Albanus ibidem ex qq. Gratianus contendit § ex sententia Ambrosij super lucam c. 22 libro 10 quod lacrimis et contritione delent pecata ante vocalem confesionem etenim Beato petro condonatum fuit eius pecatum propter lacrimas quas legimus cum non legamus vocalem confessionem unde dicendum est iura sic citata multum conducere per Baldo in l. c. lusum C. de sedendo dicente quod affirmatiba et negata probant per inspectionem libri in quo scribuntur tributarij quia qui ibi non leguntur scripti censentur exempti et non scripti in matricula studij qui tamen non legunt non gaudent privilegio scolarium Bartolus in l. finali C. de rebus creditis de quo late Marcus Antonius Nata consilio 406 libro 2o n.o 11 qui probat idem quod textus noster insinuare videt scilicet lacrimas in contritione necesarias ee quia easdem legimus in Petro confesionem tamen vocalem non ee necesariam quia eandem non legimus ~ ~

Nota ex hoc textu quod Petrus non fuit confesus sacramentaliter pecatum negationis quoniam in evangelio non legit ex quo sumpsit Gratianus argumentum ad probandum confesionem ad pecati remissionem non esse necesariam ~ ~

Pro intelligentia tamen et clariori interpretatione insistendum est aliquantulum in explicatione illius quod in fine Re. constitum stat dicebamus enim Gratianum in sa dist. 1a sanc contritionem disputasse sano sola cordis contritio absque confesione sufficiat ad iustificationem impij in qua adduxit pro parte affermatiba aliquas autoritates usque ad capitulum

omnis

omnis qui paragrapho ali et pp.te negatiba allias plures usque quis aliqdo ss
sis autoritatibus contendit q ipsas conciliare et tandem indecisam relin
quit in c penultimo § qq autoritatibus ~.~

~ in qua dificultate Gla 1a tres opiniones refert que omnes
falsę ss quare omissa longa disput. verior interpretatio e veraq et catolica
doctrina solam cordis contritionem sufficere ad iustificationem pecatoris si modo
adsit votum confitendi et satisfaciendi colligit ex gla 2a et 3a in suma
huius distintionis et in c magna pietas verbo poperit et in c omnis qui
§ ali verbo sine confesione et verbo ppsera infra hac dist.e in qua sententia
omnes theologi resident in 4o dist.e 17 et ibi Soto dist.e 17a q 1a art 1o
Columna 2a Cardinalis sancti xisti in suma huius distionis no 38 et 42
Ledesma in suma de sacramento penitentię dificultate 9a Navarrus in
manuali c 1o de contricione no 27 Marcus Antonius in institutionibus
canonicis libro 3o tit 4o no 13o qui omnes dicunt in vera contritione necessa
rio inclusum esse votum confessionis et ita eam sufficere ad iustificationem
ita decretum est in sancto concilio tridentino sesione 6a c 14o et sesione 14a
c 4o de contritione ex quo pat vere in dicto c magna pietas constatq satis ex
diffinitione contritionis que e detestatio pecati quatenus est dei offensa
cum proposito confitendi et satisfaciendi ut tenent theologi in 4o dist.e
17a et Soto ibi q 2a art 1o et dicit in c perfecta ~

Sed obstat maxime nam confesio sacramen
talis sive vocalis necesaria e ad salutem omnibus lapsis post baptis
mum iusta illud evangelii c 20 quorum remisseritis pecata eis remitte
re autem pecata ad iuditium sacerdotis expectat c verbum e quara
penitet versiculo qq infra, id q virtute clavium quas Christus sacer
dotibus concessit ut ibi et in c firmiter § una de suma trinitate quod
iuditium sacerdos exercere non potest nisi audita confesione ut dixit
Tridentinum sesione 14a c 5 ~

~ preterea constat hoc ex c ex d potest cum sequentibus
c age penitentiam cum sequentibus c multiplex cum sequentibus
infra hac dist.e ex c omnis utriusque sexus de penitentiis et remissioni
bus ex concilio florentino de sacramento penitentię sesione 14a c 2o et
5o docet Cathecismus Romanus de penitentię sacramento ~~etcet~~

§ de confesione

quam sententiam ut catolicam defendit S. Ths 3ª pte q. 65 art. 4º et q. 84 art. 5º Soto in 4º dist. 18 q. 1ª art. 1º Medina de penitentia tt. 1º q. 4ª Petrus Soto de institutione sacerdotum tt. de penitentie sacramento c. de necessitate confessionis lectione 1ª 2ª et 3ª ergo sola contritio non sufficit ad iustificationem.

Nihilominus tamen verae primae sententiae respondetur ad 2m eius q. dificultates unica ratione scilicet confessionem sacramentalem necessariam esse ad salutem iure quidem si adsit facultas debito tempore alias sufficit votum eius ut satis constat ex dicto c. dixi et ex dicto c. magna pietas ita interpretant Cano Soto cardinalis et ceteri veluti in baptismo preceptum illud suscipiendi supplet per votum ipsum si facultas non adsit c. debitum de baptismo c. baptismi vicem de consecratione dist. 4ª. Hoc autem votum confessionis includit in contritione si legitima sit ex supra alegatis imo sufficit quod hoc votum sit implicitum et virtuale 2m Alexandrum Alensis 4ª pte q. 76 membro 2º art. 1º et 2º Soto in 4º sententiarum dist. 14 q. 1ª art. 5º Vega in concilium Tridentinum libro 13º c. 27 Navarrus in manuali c. 1º nº 15 licet Canus in relectione de penitentia 5ª pte columna 15ª et Ledesma in 1m quarti q. 11ª art. 1º dubio 3º existiment votum hoc debere esse explicitum.

Nec tum obstat concilium tridentinum sessione 14ª capite 4º ubi preter contritionem requirit votum confessionis et ita videtur quod sit necessarium votum explicitum q. implicitum satis videtur includi in ipsa contritione. Nam respondeo quod votum confessionis sacramentum vere non e de intrinseca ratione contritionis q. in lege veteri et etiam nunc potest esse vera contritio ante baptysmum absque tali voto sed dicitur inclusum in contritione propter divinam videlicet ordinationem preceptum sacramentum Penitentie tanquam medium necessarium ad remissionem peccatorum quod e. quidem probat ex eodem decreto versiculo docet ibi contritioni sine sacramenti voto quod in illa includitur ubi aperte vult contritionem non aliter remittere peccata nisi virtute sacramenti futuri cuius votum in ea includit ut ait Soto dist. 14ª q. 1ª art. 8º columna 8ª quomodo e. est intelligendum aliud decretum eiusdem concilii sessione 6ª c. 14 versiculo

que

que l. sacramento, l. sacramenti voto cum culpa remittit quibus sic suppositis accedo ad interpretationem huius textus cuius conclusioni in principio deducte omnia supra dicta repugnant cui dificultati glossa quatuor solutiones assignat. 1ª est quod forte Petrus fuit confessus quam sequitur cardinalis sancti xisti, Magister sententiarum et sanctus Thomas ibi in 4 dist. 17 et Alexander cuius rationem assignant nam multa alia facta fuerunt que in evangelijs scripta non sunt ut colligitur ex c. finali Ioannis capituli cum Marthe de celebratione missarum capitul ecclesiarum 11 dist. sequitur Vega de iustificatione libro 13 c. 29 col. penultima.

2ª solutio est quod Petrus excusatus est a vocali confessione propter defectum ministri argumento capitul debitum de baptismo capitul baptismi vicem de consecratione dist. 4ª quia in contritione ut supra votum confessionis includit deficiente tempore copia ministri data.

Tertia solutio glossae est eo tempore sacramentum confessionis non erat institutum neque preceptum illius esse creatum quod ex vera sententia magistri sententiarum et aliorum in 4 dist. 17 col. 2ª finali Scoti q. 1ª articulo 2º Soti dist. 18 q. 1ª art. 1º columna 21 sacramentum confessionis fuit institutum post resurrectionem Christi illis verbis accipite spiritum sanctum quorum remiseritis peccata et cetera ex concilio Tridentino ss. 14 c. 1º quam solutionem secuntur proxime allegati.

4ª solutio est nostri Gratiani in c. quis aliquando 8 his auctoritatibus ad quem glossa se remittit scilicet solam charitatem et dilectionem dei super omnia (que est penitentia virtualis) sufficere ad iustificationem absque alia penitentia formali iuxta illud Luce 16, ibi remittuntur ei peccata multa quoniam dilexit multum quod verum est quando quis facta diligenti inquisitione non meminit peccatorum, l. tempus ad id non suppeditaret nam tunc sufficeret dilectio dei obedientialis quia includit virtualiter voluntatem efficacem implendi mandata dei alias autem non sufficeret virtualis sed necessaria esset formalis penitentia tenet Medina in C. de penitentia tractatu 1º q. 2º columna 9ª Navarrus in manuali c. 1 nº 10 Gabriel sic intelligendus in 4 dist. 14 art. 2º ubi Soto dist. 15 q. 1ª art. 2º col. 5ª et 6ª Ledesma in suma de sacramento penitentie dificultate 14ª columna 8ª.

Sit 5ª solutio Christus dominus non habet virtutem suam alligatam sacramentis sed potest potestate excelentie dimittere peccata

absque

absque sacramentis ut fecit magdalene, Matheo, latroni et divo Petro ut docet S. Thomas in 4 d. 17 q. 3 a columna 2 ad 2m et Soto d. 18 art. 2 et d. 18 q. 1 a art. 1 columna antepenultima Medina supra tractatu 1 q. 2 et pro hoc ex textu in c. quamvis plenius in seculo quos tamen in de penitentia d. 1 &c.

Verbum satisfactionem non lego sic intelligendum est non de satisfactione pro peccato, quae est pars sacramenti poenitentiae de qua in c. perfecta penitentia infra nam hec satis constat in Petro exeuntis amarissimis lacrimis quae in evangelijs leguntur sed intelligendum est de defensione et excusatione sui peccati quia non legitur Petrum voluisse se excusare quin delictum constat ex originali divi Ambrosij unde hic textus et sequens fuerunt desumpti quia post illa verba satisfactionem non lego statim sequitur sed quod defendi non potest ablui potest lacrime lavant delictum et cetera &c.

Ex quibus merito reijcitur opinio eorum qui Petrum volunt excusare a peccato negationis dicendo divum Petrum tantum dixisse Christum non cognoscere tanquam ut homo tradit D. Augustinus in c. non solum ab negat 11 q. 3 a D. Ambrosius libro 10 super Lucam c. 22 et ibi Ieronimus et Theophilatus et probat ex c. fidelior c. considerandum 50 dist. ——

Ad Textum in c. lacrime &c.

Nota 1 ex hoc textu id quod verbis demonstrat scilicet lacrimas delicta lavare sine eorum confessione sit pudor sed videtur repugnare hoc argumentum: nullus potest salvari sine sacramento confessionis precepto de iure divino ergo lacrime ad salutem peccatoris non sufficiunt antecedens satis patet ex dictis in c. superiori consequentia vero satis clara &c.

In qua difficultate glossa 1 et 2 hic in expositione casus existimant istum textum intelligendum esse in casu in quo loquitur scilicet ut tunc sufficiant lacrime quando inest pudor in confitenti sed hec sententia plane heretica est ut ait Soto in 4 dist. 18 q. 1 art. 1 columna 2 esse ergo eam defendere incidere in heresim Lutheri et aliorum negantium necessitatem confessionis quorum opinio damnata est in concilio Tridentino ss. 14 canone 1 et 6 cum duobus sequentibus &c.

Ulterius

ulterius facit Reus in c. ludicet infra hac dist. ibi nec letali et mor
tifera plaga per pudorem addat timorem multi coniungunt ut Reus multo
Aerant ut Iudas concilium Tridentinum d. 10 14 c.o si enim erubescat
Egrotus Vulnus medico detegere quod ignorat Medicina non curat.

Quare V. interpretatio sit quod enormissimum crimen et
intantum ut pudeat illud confiteri lacrime contritionis lavant illud cum
obligatione tamen voto illud confitendi suo tempore quam interpretationem tradit
Soto d. art. 1o columna 2a Albertus in dictionario in verbo lacrime secun
tur Beja libro 2 in concilium Tridentinum c. 29 columna penultima Me
dina in C. de penitentia tractatu 1o q. 4 columna 4a quod quanto crimen gra
vius est tanto magis indiget confessione erubescentia N. licet magna pars
sit penitentie ad remissionem peccatorum ut ait gl. § per Xm ne quam peni
teat infra hac d. non tamen illa excusat a vocali confessione ex tridentino sup.a
d. loco item cum omnia in verbo ipsa ex quo sequitur illum qui pudorem deciderat cela
re aliquod peccatum licet ita confessionis progressu confiteat obiter illud peccatum
teneri q. illud ex positum confiteri Tenet Navarrus in c. pater n. 101 de penit.a
dist. 1a.

4. si voluerit aliter poterit istum Ts. interpretari eum sibi [illegible]
rendo ad Publicam penitentiam quae olim in Usu erat de qua in c. 1o de penitentiis
et remissione plura tradit Soto dist. 19 q. 2a art. 9 et S. Ioannes Equius 4o tomo So
mulia 41 Silvester in verbo penitentia Navarrus in c. sacerdos n. 76 de peni
tentia dist. 6 Cov. libro 2o Variarum c. 1o n. 2 nam cum pudore sed crimen
illud publice confiteri sufficiebant lacrime interiores cum confessione sacer
doti suo tempore facienda quam interpretationem tradit gl. finalis § Se
quentes Cardinalis sancti Xisti Magister sententiarum in 4o d. 17 c. fina
li eadem est Venus Ts. in c. quamvis infra hac d.

Nota 2o ex hoc Ts. quod gemetus et lacrime necessarie sunt in confe
ssione dominus probat Ts. in c. quem penitet infra hac d. et considerat de penitentia
dist. 1a versiculo twice ss. qui ss. plures versiculo sed quia de penitentia dist.
3a confirmat ex psalmo 6 ibi laboravi in gemitu meo que interpretat ita Cano
in lectione de Penitentia 2a parte columna 2a.

Sed obstat maxime Deus tamen id quod in nostra potestate
ea nobis requiri ar. g. Legis impossibilis ff. de regulis Iuris legis nemo potest eodem
titulo

titulo in b Mathu cum detrimento i bi regum enim suaue est et sed dolor sen sitibus non est semper in nostra potestate quia frequentius solet deficere, et ex siccitate celebri, et ex duritia complexionis, et ex constantia animi ut tradit Veates Thomas in 4 dist. 17 q. 2 1 quod lacrimae non sunt necessariae in confessione.

Pro explicatione aliqua sunt denotanda: quod poenitentia quaterus est virtus existit in voluntate sicut in subiecto nam voluntas subiectum est iustitiae in qua est virtutis et vitii quaterus non est praxis concupiscibili non autem in voluntate ita D. Thomas 3 parte art. 4 lib. Ledesma in 4 q. 26 art. 4.

2o notandum est quod dolor contritionis est duplex sensitibus videlicet qui est afflictio quidam sensitiva et tristicia contungens cor et intellectuali qui est ex statu et displicencia voluntatis de pecato ita D. Thomas et Petrus Soto supra tunc ni de essentia contricionis requiritur dolor sensitibus neque lacrimae exteriores quamuis magnopere sint desiderandae tanquam utilissimae sufficit tamen dolor intellectualis qui in potentia voluntatis est ut docet D. Thomas art. 4 Soto dist. 17 q. 1 art. 4 col. 10 florentinus 3 parte tit. 14 c. 18 § 3 Siluester verbo contritio q. 1 Cardinalis Sancti Xisti in c. i consiliario ... de poenitentia dist. 3 Navarrus in manuali latino c. 1 n. 23 cuius ratio est quod omnis res per quascumque causas nascitur per easdem dissoluitur et nihil tam naturale ff de regulis iuris c. dis res eodem titulo in ... pecatum autem committitur per solum actum voluntatis ut supra dixi quod remitti debet pecatum voluntatis ac proinde contritio per quam remittitur pecatum est actus voluntatis et partis intellectivae ita Siluester supra.

Nec sic constitutis non obstat noster textus in dicto quem poeniteret et in dicto consideret quia lacrimas exteriores et sensitibus non esse essentialiter necessarias quantum ad culpam delendam ut supra veritamen quantum ad delendam poenam temporalem in ... sione doloris, et minuit, ... in totum 2m Sotus dist. 17 q. 2 art. 4 col. 16 facit textus in c. mensuram de ... in glossa verbo doloris in fine ... glossa in ... communis dicentis tantum posse esse contritionem quae omnino liberet a culpa et poena et hoc est quod dicit concilium Tridentinum ss. 14 c. 2 quod per baptismum consequimur plenam et integram remissionem pecatorum per poenitentiam autem non sic sine magnis nostris fletibus et laboribus licet non sacramentum poenitentiae tollat culpam non tamen poenam nisi ... extensionem doloris et contritionis quod est probatum in concilio Tridentino ss. b ... de iustificatione.

Nec etiam obstat textus in dicto c. si plures Vernelo sed licet quia intelligi debet quando id acciderit ex insufficentia per paruitatem doloris de pecatis suis vel ex duritia

ex duritia complexionis, & alys causis qq. D. Thi, Florentinus & cardinalis eodem tractatu quem legit in 1° consolatione & id quaerens & sequit Ripa in tractatu de peste c. finali n° 12.

Denique ad obstat qd contritio qui im dicit animi dolor de peccatis commissis ut constat ex d° concilio Tridentino ss. 14 c. 4° ex Theologis in 4° dist. 14 quia si intelligamus de dolore sensitivo intelligi debet non essentialiter sed causaliter qd. videlicet causa doloris & ita ob effectum dicit dolor ut tenet Navarrus in d° c. n° 17 post Scotum & alios in 4° d. 14 & 16 docet catechismus Romanus de sacramento penitentie de constitutione instructorum penitentie 1 parte c. 10° Ledesma in summario de sacramento penitentie tit° de partibus penitentie di ficultate 1ª columna 4ª etenim contritio e. odium detestatio peccati quae e. actus in mediate & dicit ab voluntate & illa detestatio causat tristitiam & dolorem sensitivum & lacrymis dicit dolor sensitibus 2m eos.

Ex qq constat veri, quamvis utiles sint lacrime exteriores & dolor sensitibus pro levatis peccatis ex eorum penis & ideo convenit eas amare multas autem causas quae ad eos disponunt. Ponit Hostiensis in summa de penitentiis & remissionibus columna 3ª Florentinus 3ª p.te tit° 14 c. 18 § quinto Rosarius, bus D. 2ª parte sermone c. Ioannes Equius in 4° tomo homilia 17.

Ad XmI c. sacrificium.

Colligere ex hoc textu quod cordis contritio e. sacrificium inquodam deo oblata pro peccatis idem probat textus in c. ponderet 10 d. & ubi referunt Xbo. Sunt textus ad hoc sacrificium constat ex Paulo ad Romanos 12° exhibeatis corpora vestra hostiam viventes deo placentes & ita penitentia quatenus virtus e. actus voluntatis quia offerendo sacrificium actus e. illius x.a illud psalmi 53 voluntaria sacrificabo tibi tenet S. Thos. 3ª p.te q. 85 art° 4 Soto in 4 d. 14 q. 2ª art° 4°.

Ex qq deducit interpretatio ad textum in c. mutuit sacerdotis 40 dist. Xbo omnis sanctus e. sacerdos ex qq verbis ubi Lutherus & alys colligerunt argumentum ad asserendum quemlibet laicum utriusque sexus virtute caracteris baptismi habere potestatem

conficiendi

conficiendi et ministrandi omnia sacramenta si modo communi con
sensu populi ad id eligat ~

Haec haeresis intolerabilis est et ut talis damnata nam hoc solum spe
ctat ad sacerdotes rite ordenandos virtute clavium concessarum a Christo
domino quod probat ex perlectis in ad presbiterum 2 x 2 d(istinctione) ex dictum est a domino ipsa
ex sicut et alijs de consecrat(ione) d(istinctione) 1ª ex verbum in fra sacerd(ote) ex firmiter ex 1 una
de summa trinitate ex cleros 8 sacerdos 21 d(istinctione) 12ª et Soto in 4 d(istinctione) 13 q(uaestione) 1 art(iculo) 1º
Albertus Pygius de ecclesiastica Ierarchia libro 2º c(apitulo) 3º S(anctus) Th(omas) 1ª parte q(uaestione) 82
art(iculo) 1º Roffensis contra Lutterum heresi 1ª et ita decretum extat in concilio tridentino s(ess)e
7 de sacramentis in genere Canone 10 et s(ess)e 14 de sacram(en)to penitentie c(apitulo) 6 et cano
ne 10 et 11 23 ~

Nequaquam tunc obstat Christus in dicto multis sacerdotes in illis verbis Ipse sanctus
est sacerdos quod debet intelligi de sacerdotio visibili et externo quod consistit in sacramentorum
confessione et administratione nam illud solis sacerdotibus competit virtute clavium ut
supra sed intelligi debet de sacerdotio et sacrificio invisibili interno et spirituali quo quisque
fidelis oblationes orationes et cor contritum pro peccatis offert Christo Christus in presenti ita tenet
glosa in c(apitulo) post baptismum de consecrat(ione) d(istinctione) 4ª Archidiaconus et cardinalis sanctus dixit illo
in dicto multis sacerdotes D(ivus) Th(omas) 3ª p(ar)te q(uaestione) 82 art(iculo) 1º marcus Antonius in institutionibus cano
nicis libro 2º c(apitulo) 1 nº 4 Cathecismus Romanus de sacramento ordinis § quoniam duplex

Templum enim huius sacrificij interni et invisibilis est cubiculum mentis nostrae
ut ait glosa in c(apitulo) per simoniam 3 X(Christ)o in privatis 41 d(istinctione) in quo sensu omnes fideles qui Christo per
charitatem coniuncti sunt templum dei appelant ut ait D(ivus) Paulus 1ª ad Corinthios c(apitulo) 3º
et 6º et probat in c(apitulo) in domo de penitentia d(istinctione) 4ª Gradus vero huius sacerdocij interni sunt septem
Dona spiritus sancti ut Recte explicat Durandus in rationali divinorum libro 2º c(apitulo) 1º
et finalis denique externum illud sacrificium ad sacerdotium ordinatur ad hoc internum quo quis
offert deo seipsum spiritum videlicet contribulatum cor contritum ubi docet ex D(ivo) Th(oma)
3ª p(ar)te q(uaestione) 82 art(iculo) 4º et q(uaestione) 22 art(iculo) 2º

Ad 2um Articulum dixi ~

Ex nota quod votum oppositum confitendi sufficit ad Remissionem peccatorum // sed obstat maxime quod sine
penitentia et contritione non potest impius saluari Christus illud Luce c(apitulo) 13 nisi penitentiam egeritis omnes simul peribitis
notat glosa ibi et in c(apitulo) his qui de penitentia d(istinctione) 4ª et probat in c(apitulo) ... 4 q(uaestione) 2ª docet D(ivus) Th(omas) 3ª p(ar)te q(uaestione) 84 art(iculo) 5º
dicens penitentiam esse necessariam quidem simpliciter et absolute ut gratiam et baptismus sed
ex suppositione peccati ut per Sotum de institutione sacerdotum tit(ulo) de penitentie sacramento lib(ro)
4º de necessitate penitentiae ad Remissionem peccati adeo quod deus de potestate ordinaria non potest impium saluare
sine penitentia ut probat Medina complutensis in C(odice) de penitentia Tractatu 1º q(uaestione) 2ª

Soto

Soto in 4º dist. 15 q. 1ª art. 2º Ledesma de penitentię sacram. difficultate 14ª conclusione finali facit illud Diui Augustini super Ioannem c. 2º qui fecit te sine te non salbabit te sine te, q. solum votum confitendi absq. contritio ne non sufficit.

Cui difficultati respondeo illius Dm intelligendum esse dum modo adsit contritio vera quę habet inclusum votum et propositum confitendi debito tpore iuxta supra resoluta nam confesio deo facienda presuponit penitentiam cordis eo modo intelligit Medina dicta q. 2ª columna 4ª nos ad intendere solutio Gratiani in eq. vis aliq. § Si autoritatibus versiculo item illud in fra Sac. dist. ut tradit gla ibi verbo remissibilem exqq. infert Venabentanus in tractatu de penitentia folio 7º cum sequentibus hoc votum confitendi inclusum in contritione obligare ad confitenda pecata statim quod primum pecator posuit sed eius sententia substinenda non nam verior et receptiore ut ad id pecator teneat certis et designatis temporibus sicut contingit in aliis preceptis affirmatibus non autem obliget statim et omni tempore ita declarat S. Ths in 4º sententiar. dist. 17 q. 3ª art. 1º ubi Paludanus q. 2ª art. 3 Petrus Soto de institutione sacerdotum tit. de penitentię sacramento lect. 13 Medina complutensis de penitentia tit. 1º Soto dist. 18ª q. 1ª art. 4º Nabarrus in summa de penitentia dist. 5ª in prim. gla. nº 10 et in manuali c. 2º nº 6º Catecismus Romanus de sacram. penitentię de confesione tempus enim a ecclesia prescribit semel in anno scilicet in quadragesima c. omnis utriusq. sexus de penitenciis et remissionibus in concilio Tridentino ses. 14ª c. 4º in fine et canone 8º extra quem casum sunt alii in qq. tenet quis ad statim confitendum et solum propositum non sufficit quos referunt DD. supra alegati.

2m quod notat in hoc textu est quod ad iustificationem impii requirit motus liberi arbitrii adversus pecatum quam sententiam tenet D. Ths 1ª 2ę q. 113 art. 5º inducens ad hoc verba huius textus ubi rationem assignat sequit. cardinalis Sancti Xisti in dicto c. omnis qui § alii nº 7º requirunt autem quatuor in iustificatione impii ut per glm in c. magna pietas de qq. suo loco erit dicendum.

3º deducit ex hoc textu in versiculo et tunc remissibilis et cętera, quod remisio pecatorum et iustificatio est effectus penitentię quod expresse dicit D. Ths 3ª pte q. 86 art. 6º Soto in 4º dist. 15 q. 1ª art. 6º ubi adducit multa testimonia ad id probandum.

Sed obstat grauiter postquam Deus transtulit pecatum David aflixit eum multis cruciatibus qq. reatus culpe resoluit ut probat textus in c. si pecatum cum sequentibus infra Sac. dist. et habet regum c. 12 notat gla in eq. quem

penitet

penitenti ubo sacerdotis in fine infra sac dist.e et tamen david iam de pe
cato penituerat ut constat ex hoc textu et similibus q. per penitentiam remi
tti omnino peccatum.

Pro declarat.e tamen huius difficultatis videndum erit quid pro
prie sit deum remittere pecata in qua difficultate Luterus art. 2.o inter alia hoc
asseruit quod remittere pecata idem quod tollere pecata sed potius non imputa
re illa iuxta illud psalmi 31 beatus vir cui non imputavit dominus pecatum
et subinde ait quod iusti fieri idem est quod iustos pronuntiare non autem iustos
effici sed hec sententia manifestam heresem continet que damnata est in
concilio Trident.o ss. 6.a c. 7 Soto libro 2.o de natura et gratia c. 17 Andreas de
Vega in concilium trident.m libro 15 c. 5.o Rofensis c.a Luterum dicto art. 2.o
Medina in dicta 2.a p.te q. 103 art. 1.o

Quare Scotus in 4.o sententiar. dist.e 14 q. 1.a et dist.e 16 q. 2.a ait
Deum remittere pecata nihil aliud esse quam nolle punire pecata idem videtur dicere
Grauiel dicta dist.e 14 q. 2.o et Durandus q. 5.o qui omnes dicunt quod post actum
pecati nihil aliud manet quam reatus culpe qui idem est quod obligatio ad penam
et hanc dicunt esse maculam anime que manet post pecatum et subinde nihil
aliud esse in pecato quam esse ordinatum obligatum ad penam eternam. sequitur late frater
philipus de a in 4.o tomo dominica 21 post pentecostem contione 1.a pagina 7
69 unde cum Deus remittit pecatum nihil aliud facit quam nolle punire pe
catum neque illud imputare ad penam quod sequi videtur Medina compluten
sis in C. de penitentia tractatu 1.o q. 6.a

Sed opinionem hanc reprobat Soto in 4.o dist.e 19 art. 2.o columna
14 et Petrus Soto de institutione sacerdotum tr. 1.o de sacram.to penitentie lect.e
3.a de reatu pecati Medina salmanticensis 1.a 2.e q. 86 art. 2.o columna 4.a et q.
103 art. 2.o columna 12.a nam licet per impossibile deus nullum suplicium
pro pecatis statueret post pecatum adhuc anima maneret maculata et ingrata
deo.

Unde aliis omissis pro huius rei declarat.e notandum quod duo sunt in
omni pecato mortali aversio scilicet a deo sive a bono incommutabili et conversio
ad creaturas sive ad bonum comutabile ut docet D. Th. 3.a p.te q. 86 art. 4.o nam
in sacra scriptura pecata passim solent appellari aversiones iuxta illud Iere
mie c. 3.o sanabo aversiones vestras et iterum c. 19 multe sunt aversiones nostre
et in concilio Trid.o ss. 6.a c. 5 versiculo ut qui per pecata a deo aversi sunt etc. etenim
cum teneamur actus nostros per legem eternam dei et summam rationem in deo exis
tentem dirigere ut docet D. Th. 1.a 2.e q. 93 art. 1.o 5 et 6.o Soto libro 1.o de iustitia
q. 3.a art. 4.o et q. 4.a art. 1.o ad 2.m his qui hunc debitum ordinem non servat avertit
se a deo et privat se debito illo ordine et in hac ordinatione consistit pecatum
et eius formalitas ut explicat Petrus Soto supra ex hac igitur deordinat.e sive
aversione a deo causatur in anima macula quedam sive obscuritas quia videlicet
cum avertit se a deo privat lumine seu decore gratie vel virtutis et pulchritudinis spi
ritualis et sit inimica et invisa deo digna pena eterna et id est reatus pecati ut

collegit

ut colliget ex magistro sententiar in 4° dist.e 18 docet D. Ths 1.a 2.ae q. 86 art. 1° et 2° Petrus soto ubi supra Obandus in 2° sententiar dist.e 42 [illegible] 3.a tradit philipus diaz in 4° tomo contione 2.a post pentecostem pagina 329 et secmacula sue priuatio gratie manet in anima ea postactus pecati nam transeunte actu pecati manet adhuc reatus ipsius pecati siue culpe nempe macula illa per quam anima priuata e decore et nitore gratie et e fera inversa eo ut docet D. Ths 1.a 2.ae q. 86 art. 2° et q. 87 art. 6 Petrus soto dicta lect.e 3.a assignans rationem quoniam transeunte actu pecati manet anima in eadem dispon.e aversa et delongata a deo et sic reatus e pecati quemadmodum videmus in quolibet motu corporeo nam licet eo quod motus e quiescat seperatum tamen manet ab eo loco a quo discessit donec per contrarium motum ad illum accedat quo fit ut reatus pecati diversus sit ab ipso pecato nam actus pecati e ipsum dictum factum 4 concupitum contra legem dei ex D Augustino relato per glm in c. ille rex de penitentia dist.e 3 explicat Nabarus in manuali preludio 7 n.° 25 reatus vero pecati e macula illa siue obscuritas anime qua obligatim manet ad penam eternam secundum ibi ~

Itea autem reatus pecati e duplex nempe reatus culpe id est ratio ipsa pecati manens in anima transactu actu pecati cuius ratione dicitur ee in pecato donec ad deum convertat licet iam voluntatem pecandi n habet reatus vero pene e obligatio ad penam temporalem debitam pro pecato nam remissa culpa per penitentiam manet oblig.o ad penam satis factoriam e nullus debite in fra sa ed dist.e et ibi cardinalis sancti xisti sicut videmus in pecato dabid nam posquam deus illud transtulit multis erumnis adeo percussus fuit quia reatus reatum pene extuit ut in dicto c. si pecatum supra bonus [illegible] sicut i parentes in fra sa ed dist.e ita explicat D Ths 1.a 2.ae q. 87 art. 6 Petrus soto ubi supra Rofensis c. luterum art. 5° pagina 96 Corduba in questionarum libro 1° q. 10 folio 119 Soto de natura et gratia libro 3° c. 6 columna 5.a Vega libro 13 c 27 Ledesma in summario de sacram.to Penitentie dificultate 13 et satis probat ex concilio Trid.o s. 6.a c. 14 et canone 30 c. luterum e alios negantes satis factionem pro pecati ~

His suppositis ad quest.m Respondeo quod deum remittere pecata n e nolle imputare pecata ut impie asserbat Luterus neque e nolle punire ut male extimabat Escotus sed eauferre maculam illam anime eam illustrare et pulchram redere et in amicitiam dei rebocare ut Recte ait Soto in 4° dist.e 15 q. 1.a art. 2° columna 1.b et 17 Petrus soto lect.e 3.a et 4.a de necessitate Penitentie dicens quod remittere pecata n e aliud e quam pecatorem Mutare et facere ut n sit dignus odio et Pena eterna et tamen nihilominus Post hanc remissionem culpe et illuminati anime manet reatus ad penam

temporalem vel in Sacr. vita vel in purgatorio ut supradictum est et ita explicant supra alegati et nostrum Dominum Soto de natura et gratia c. 6 Columna 3ª per Dominum in dicto c. si peccatum,

Ex quo soluit argumentum supra positum ex eodem c. si peccatum nempe quod post remissionem culpe adhuc manet reatus ad penam ut ibi et eq. Cardinalis sancti Xisti in c. si agamus infra

Ex his constat veram interpretationem ad l. em si diu in uno tempore ff de penis dum dicit quotiens reatu extiterit et in qua difficultate gl. ibi sumit verbo reatu in principio et in fine sumit reatum pro ipso crimine in quo si quis diu steterit minime puniri debet quem intellectum dicit communem Antonius Gomezius in l. 76 tauri nº 6 et Tiraquelus de penis temperandis causa 29 nº 6 sed hec interpretatio est falsa Nam reatus proprie est quid diversum ab ipso pecato vel delicto ut supra ita deprehendit Navarrus in manuali preludio 7 nº 25

Quare verus sententiae in dicta l. si verbum reatus intelligi pro statu ipsius rei vel delinquentis per quam si receptus est inter reos de quo agit Bartolus in l. e. requirens ff de publicis iudicijs qui status est miserrimus persone ipsius delinquentis si diu duraberit pena minuenda est ita Navarrus supra Alciatus libro 1º Parergon c. 10 Corrasius libro 2º miscelanear. c. 20 Tiraquelus supra

4º colligit ex hoc textu in eodem versiculo et tu remissibili quod in sacramento penitentie solus Deus est qui remittit pecata ut confirmat ex c. 43 Esaie ego sum qui deleo iniquitates tuas et Luce 5º quis potest dimittere pecata nisi solus Deus per Barthera ex verbum dei infra Sacerdotes et ex alijs locis relatis a Vega in tridentinum libro 13 c. 34

Sed obstat nam sacerdotes hane potestatem habent virtute clauium quas Christus eis concessit et firmiter est una de summa Trinitate et constat ex Ioanne c. 20 ibi quorum remiseritis pecata et Mathei 16 ibi tibi dabo claues regni celorum et ibi quecunque ligaveris et confirmat nam forma huius sacramenti est ego te absoluo etc. Divus Thomas 3ª parte q. 84 art. 3º Tridentinum sessio 14 c. 3º ergo sacerdos vere absoluit et remittit pecata alioquin forma hec esset falsa quod asserendum non est

Cui difficultati Respondeo quod solus Deus remittit pecata propria vel virtute et tanquam causa principali ut hec et alijs locis sacerdos vero remittit ministerialiter nomine et potestate sibi a Christo concessa, ex Divo Thoma dicto art. 3º ad 3m explicat recte Petrus Soto 3ª lectione sacerdotum lectione de sacramento penitentie lectione 4ª de materia et forma Castro adversus hereses verbo absolutio Soto in 4 dist. 14 q. 1ª art. 3º columna 4ª Ledesma in summario de sacramento penitentie difficultate 9ª

AD TX 3 INC Magna pietas.

nota ex hoc textu quod voluntas pro facto reputatur ubi facultas faciendi non datur quod non solum procedit in operibus bonis sed etiam in malis textus in capitulo qui viderit, 32ª quaestione 5ª capitulo propterea 29 et ibi glossa et in capitulo sicut in fra hac distinctione notat glossa in capitulo non satis verbo velle 86 infra hac distinctione nam deus semper considerat mentem capitulo 15 distinctione glossa in capitulo de colisione de legenda lax Arquidiaconus in capitulo qui bona 17ª quaestione 1ª Nabarrus in manuali capitulo 11 numero 9 cuius ratio est quia voluntas est perfecta defectus opportunitatis eam implendi est simpliciter involuntarius et ita homo involuntarie deficit sive a bono sive a malo agendi voluntas reputatur pro facto ~~

~ Ex quo infert quod exterior actus de per se non addit bonitatem nec malitiam ad actum exteriorem quando est voluntas perfecta et deficit tantum facultas ita tenet Sanctus Thomas et Cardinalis Sancti Xisti supra Magistrum sententiarum et omnes in 2º distinctione 42 ubi D. Bonaventura quaestione 1ª articulo 2º dicit communem Medina sa la marttenus 1ª 2ª quaestione 20 articulo 4º ubi late probat et Scotus Cordubam in questionario libro 2º quaestione 10 folio 99 summa a[...] tesana libro 1º [...] 8 [...] ~

~ nec obstat illud quod D. Augustinus ait libro 13 capitulo 5 miser efficitur homo mala voluntate sed miserior fit potestate qua malum desiderium adimplet ergo actus exterior addit malitiam actui interiori nam respondeo quod D. Augustinus debet intelligi de actibus delectabilibus in quibus exardescit in opere executio voluntatis velut in actus fornicarii et similes ita D. Thomas et Cardinalis supra Medina ubi supra quod procedit ita ut addat malitiam non propter se sed propter excandala et damna quae actus exterior causare solet ex senten[ti]a divi Thomae dicto articulo 4º ita expresse Medina supra ~~

Ex quibus deducitur interpretatio ad glossam finalem in capitulo periculose et glossam in capitulo sicut infra hac distinctione dicentes gravius peccatum esse quod deducitur ad actum exteriorem quamquam committitur sola voluntate et ita gravior penitentia tunc imponenda est ut ait glossa in capitulo qui viderit 32 quaestione 5ª sequitur Florentinus 1ª parte titulo 9 capitulo 1º [...] Tiraquelus de penis temperandis causa 40 numero 3 et 4 quae intelligi debent quia actus exterior auget continuus l[...] conatum libidinum et delectationem per causam et scandalum aut damnum ita DD. supra allegati si tamen plures casus in quibus sola voluntas non sufficit quos ponit glossa [...] verbo reputat et glossa finalis adverte tamen ubi legitur quod priora verba glossae [...] verbo diminuit usque ad versiculum dicunt [...] si delenda ut constat ex censura glosarum ~~

~ 1º infero ad interpretationem glossae 4 huius textus quae ponit illa quae necesaria sunt in iustificatione impii sequitur D. Thomas 1ª 2ª quaestione 113 articulo 6 quae sunt gratiae infusio praevenientis motus liberi arbitrii in deum per fidem, motus liberi arbitrii detestantis peccatum et remissio peccatorum quae explicat D. Thomas supra ubi etiam late Medina Petrus Soto de institutione sacerdotum titulo de sacramento penitentiae lectione 10 de iustificatione impii de quibus ubi[...] erit agendum ~

~ 1m quod necesarium est dicit gratiae infusio praevenientis qua deus inspirat et movet cor vocans peccatorem ad conversionem ex divo Thoma supra articulo 2º quae est exordium

exordium iustificationis iuxta illud Ieremie c 31 converte nos domine ad te et convertemur et salmi 84 converte nos deus salutaris noster ita Petrus Soto supra lectione 4ª Castro de Heresibus verbo gratie Iuanes Eguius 4º tomo homilia 39 Soto in 4º dist 14 q 2ª art 1 columna 9 concilium Tridentinum sessione 6 c 5 in pro et c 6 in pro explicat Vega libro 6 c 6 Petrus Soto Castro et Iuanes Eguius supra Soto 4 dist 14 ubi late probant necessarium esse speciale auxilium dei per gratiam prevenientem ad iustificationem

Hec enim gratia a deo nobis infundit gratis nullis meritis nostris iuxta illud Pauli ad Romanos c 11 ibi si autem gratia iam non ex operibus alioquin gratia iam non gratia et concilium Tridentinum supra dicto 5 gla in fine me convertimini infra sac dist D Thomas 1ª 2ª q 114 art 5 ubi Medina Vega supra libro 6 c 10 Soto dicto art 1 columna 10 que quidem gratia in tantum necessaria est quod absque illa speciali auxilio dei vires nature et opera humana per solum liberum arbitrium ad id non sufficerent huius contrarium est heresis Pelagiana ita referunt Magister sententiarum et omnes in 2º dist 28 ex libro Augustino D Thomas 1ª 2ª q 109 art 4 et 6 optime Soto dicto art 1 et libro 1º de natura et gratia c 3 et 4 ubi me Alma mater 1ª p 84 nº 3 et ita decretum est contra Lutherum et alios in concilio Tridentino ss 6 canone 1, 2º et 3º et plane me finali cum duobus precedentibus de consecrat dist 4 facit illud Iuanes c 15 sine me nihil potestis facere quo fit ut dixerit D Augustinus libro 1º retractationum c 9 hominem libero arbitrio cadere posse surgere autem non posse quod passim ipse in aliis locis refert quem tradit Vega in opusculo de iustificatione q 11ª columna 11 Castro supra Navarrus in manuali preludio 3 nº 10 facit illud Osee c 13 perditio tua Israel ex te tantummodo ex me auxilium tuum unde D Petrus negans est Christum primo et 2º non statim penituit sed post tertiam negationem q tunc respexit Iesus Petrum ut habet in evangelio c 22 refert me convertimini infra sac dist intelligit enim non quod oculis corporeis illum respexit quoniam Christus tribus intuitus erat Petrus vero foras sed oculis mentis divina gratia et voluntate tangente cor eius ut exponit D Augustinus libro 1 de gratia Christi et Pelagium c 45 ad iustificationem impii gratia infusio necessaria est

2º requirit motus liberi arbitrii in adulto ita D Thomas 1ª 2ª q 103 art 3 et 4 ubi Medina ita disponit concilium Tridentinum sessione 6 c 5 et canone 4 explicans sic illud Iuanes c 1º convertimini ad me et ego convertar ad vos habet me convertimini infra sac dist explicat Soto libro 1º de gratia c 15 et 16 columna 5 et libro 2º c 1 Vega supra libro 6 c 2 et hic motus est specialis ... et Petrum Soto dicta lectione 12 ergo actus ipsius liberi arbitrii excitati a deo et gratia prevenienti 2ª 5 Thomam supra q 102 art 2º ...

Quamvis enim exordium iustificationis sit a gratia preveniente ut supra intelliges tamen deus debet et deus per hanc gratiam non trahat ad se coacte aliquem sed cuilibet suam libertatem relinquat ut libere peccatores ei assentiamus et eam recipiamus ita Tridentinum et DD supra ubi me alma mater 1ª p 84 nº 3 ex quo interpretatur Thomas me quis non potest 21 q 4ª ubi dicit a D Augustino D Paulum coacte fuisse conversum q respondeo conversionem D Pauli fuisse miraculosam q subito voluntas eius fuit mota a deo ita gla ibi non coegentem D Thomas 1ª 2ª q 112 art 2º ad 2 et q 113 art 1 quare dicit celebrari in ecclesia eius conversionem ita ut debet intelligi illud Iuanes c 6 nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum non quidem violenter sed movendo voluntatem per hanc gratiam prevenientem ita quod de nolente faciat volentem et libere cooperantem ita post D Augustinum explicat Vega dicto libro 6 c 5

libro 6° c° Soto libro° de natura et gra c. columna 4ª quapropter conveniet ut post excitantem et
prevenientem gratiam nos libere assentiamus ei Iustitia ad D. Augustini super salmum
144 qui fecit te etc. ita concilium Tridentinum dicto c° Soto & Vega sup.ª que prepa
ratio & dispositio ad iustificationem, & opus dei simul & nostrum ita Soto sup.ª c 3°

3m requisitum est motus liberi arbitrij detestantis peccatum ut docet
Tridentinus dicta ss 6ª c 6° ibi ac per eam moventur adversus peccata per odium aliquod
et detestationem etc. quequidem est detestatio peccati necessaria est, ut est illud Luce c 13
nisi penitentiam egeritis etc. Nota tamen glo. in c. dixi supra circa quod advertit quod est motus
accedens vi eius verum unum est constat tamen ex duobus extremis nam dum peccator de libe
rat accedere ad Deum per fidem & dilectionem necesse est ut recedat a peccato per eius detestationem
Explicat Petrus Soto sup.ª columna penultima dicens liberum arbitrium detestans peccatum
simul convertitur ad Deum, velut corpus humanum recedendo ab uno loco accedit ad alium
ita D. Tho. d. 1.2 q. 113 art. 7 ad 2m

4m est terminus est iustificatio et remissio peccatorum quequidem est consumatio mo
tus quo anima movetur a statu culpe ad statum iustitie et dicitur terminus ad quem pervenit
is qui convertitur Petrus Soto dicta lect. 10ª Medina d. Tho. dicta q. 113 et omni
bus annis sexaginta quinque ad iustificationem et conversionem preparari solent quos prior con
cilium Tridentinum dicta ss 6ª c. 6 Hugo dicam in c. convertimini

Ex quibus declaratur glo. singularis in verbo nunc quedicit quod hec quatuor que
concurrunt ad iustificationem peccatoris licet simul & eodem tempore concurrant ordine tamen na
ture prior est infusio gratie deinde motus liberi arbitrij inde unus per fidem & postea alia duo ut d. glo.
dicit in c. convertimini versu facultate D. Tho. dicta q. 113 art. 8 Soto sup.ª c. 3 columna
6 Petrus Soto dicta lect. 10 lectione in primam 4ª q. 32 art. 8 dubio 2° nam gratia in ge
nere cause efficientis est quam gratia in genere cause materialis prior est dispositio ad gratiam quia
actus noster quo ad eam disponimur sicut videmus in aere aperiente fenestram et radio Soto
& alijs pro exemplo sup.ª Bartolus in l. quotiens § si quis ita ff. de ibi ff. de heredibus
instituendis et in l. placet ff. de adquirenda hereditate

2° interpretatur etiam glo. verbo pronuntiare § que tradit aliquem earum in
quibus voluntas reputatur pro facto scilicet in baptismo ut in c. sine penitentia de con
secrat. dist. 4ª ubi plus valet baptismus quam cordis conversio & in Eucharistia
non per assumptionem eius de cons. venialia quod vel fit per voluntatem accipientis c.
iterato de consecrat. dist. 2ª & in martirio c. ex quo ut in c. nullus de penitentia dist.
7 alios ponit glo. finalis § de quo late agit Archidiaconus in c. qui bona 17 q. 1 Me
dina 1.2 q. 20 art. 4

Hec omnia intelligenda sunt quo ad premium essentiale non quo ad illud voluntas re
putatur

pro facto n autem quoad accidentale et alias utilitates ita tenent supra allegati ex quo
sequitur quoad consequendas indulgentias voluntas non reputetur pro facto etiam data impo
ssibilitate tenet D. Ths. in 4 dist. 20 ubi paludanus q. 4 art. 3 florentinus 1 p. tit.
10 c. 3 § 2 c. 4 in fine Corduba de indulgentiis q. 23 columna 2 Navarrus in
c. quia aliquando § in libritico notabilis n. 4 infra hac dist. dicens hoc esse notabile ad
interpretationem nostri Textus.

Ex quo interpretatur Textus noster ut solum procedat in his que pendent
a sola voluntate uniuscuiusque non autem in his que pendent ab actu exteriori tanquam
a causa sine qua non, causa instrumentali ut sunt sacramenta quae mediantibus
Christus dominus operatur ut dicit D. Ths. 3 p. q. 62 art. 4 et q. 64 art. 1 quia
in his non prestat tantum votum quantum opus glosa § Soto super dist. 5 q. 1 art. 2.

2. declarat glosa in extravaganti 1 de penitentiis et remissionibus
inter communes verbo confessis et verbo confitebuntur quae dicit quod ad lucrandam in
dulgentiam concessam contritis et confessis non sufficit ut quis sit contritus cum
voto confitendi sed necessarium esse quod confiteatur de facto quam sententiam probat
Caietanus relatus et secutus a navarro super in dist. § in libritico notabili 16 n. 1 cum
sequentibus Corduba de indulgentiis q. 27 col. 4 quod verum est quidquid dicant
Abb. et felinus et alii relati a Nabarro super hoc enim solet intelligi preterquam
si contritus voluit confiteri et non potuit ob defectum confessionis ut in c. his qui in
infirmitate et c. usque in tempore 26 q. 2 quod argumento nostri Textus tenet Nabarrus n.
14 et corduba super columna 2 sed contrarium verius est quia si actus confessionis necessarius
erat pro forma prescripta indulgentie ergo etiam data impossibilitate voluntas non reputabitur
pro facto quo ad hoc premium accidentale ex eis quae proxime dicta sunt ex Corduba Na
barro et aliis super.

Ex his enim venit interpretandus Textus in c. catecumenum de conse
cratione dist. 4 versiculo vitam cum videtur repugnare ex diametro Textui in c. baptismi
vicem eadem dist. ubi nota regula nostri Textus generis cognitione cum dicitur quod votum
baptismi etiam data impossibilitate et necessitate non operatur tantum quantum Bapti
smus in re nam iste non solum omnem culpam delet sed etiam omnem penam debitam
in alio seculo Textus in c. sine penitentia de consecratione dist. 4 ubi nota glosa ibi votum non
baptismi tantum delet culpam non sibi penam nisi secundum intensionem devotionis
uniuscuiusque glosa in c. preter verbo baptismo 32 dist. Soto super Nabarrus in fine
in c. si quis autem de pena dist. 7 et ita cum misterio Textus in c. catecumenum non di
xit gratiam habere non credimus sed tantum vitam habere non credimus quasi diceret
quod licet is decedat in voto baptismi et sic in gratia remissa culpa non tamen statim
convolabit ad gloriam donec in purgatorio purgatus sit quia per votum baptismi non

fuit consecutus.

fuit consecutus plenum effectum baptismi quo ad culpam & poenam ita inquitur D. Tho. 3 p.te q. 68 art. 2° Soto dist. 5a q. unica art.° 2° et libro 2° de materia & forma c. 12° col.a penultima & Bega sup.a

Ad Textum in c. siquis non dicat Rapere

Ubi textus desumptus e ex l. e siquis non dicat Rapere C. de episcopis & clericis quem textum & quatuordecim sequentes indicat Gratianus ad probandum solam cordis contritionem sufficere ad iustificationem impii ad verti gl.a i° 5 quam textus fuit imperator Iustinianus ut constat ex sup.a inscriptione

conclusio quae deducitur ex hoc textu talis e quod in delictis punitur affectus licet non sequatur effectus idem probat textus in c. quis quis in fra hac dist.e textus in l. quis qui cum de loco penultima C. ad l. Corneliam de sicariis l. 1 § Divus l. de liberis ff. eodem tit.°

Sed videtur obstare textus in c. finali 15a q. 1a & in c. cogitationis in fra e s. eiicit semina 12a q. 2a ubi probatur cogitationem nullam ce generare Ratio enim hec iura intelligenda ce q.do affectus non fuit deductus ad aliquem actum exteriorem. l. actus quos si deducatur Contrarium dicendum e ita gl.a 5 et gl.a in c. 1° ubo voluntate de eo qui mittit & inc. de sumptionibus & in dictate siquis non dicat Rapere sequitur Hipolitus in dicta te siquis cum de loco n.° 25 Antonius Gomez 3° tomo Variarum c. 1° n.° 30 quod quidem licet Verissimum sit attenta dispositione iuris consuetudine tamen contrarium observatur et legem illa ampiir illam abrogare quo rigore & aspectare planeta si affectus enim est in casu supra d.o tantum punitur extraordinarie 2.m qualitatem & quantitatem conatus non vero poena ordinaria ita tenent I. Polinus supra Carcerius in practica criminali § 1 n.° 8 Tiraquellus de poenis temperandis causa 3 & Clementina in clementina Si furiosus in pro 2a partis n.° 6 versiculo 3° Iulius Clarus in practica § finali q. 92a

Adverte tamen hoc ce limitandum in criminibus atrocioribus in quibus affectus tantum cum aliquo actu exteriori punitur ac si delictum consumatum esset ita tenent gl.a sup.a alegatam et probatur in l. quisquis C. ad l. Iuliam maiestatis ex c. 1° in fine de homicidio libro 6° l. regia 2a tit.° 31 partita 7a dicit communem et Iulius Clarus ubi sup.a

Sed repugnat textus in l. 1 ff. de extraordinariis criminibus c. solicitatores in fra hac dist.e quae clara loquuntur in atrocioribus criminibus et nihil dicunt affectum in illis mitius puniri quare verior solutio sit quod in criminibus atrocioribus in lure expressis si actus l. conatus proximus & immediatus & multus quo ad finem pote sit tunc imponi poena ordinaria non alias de quare videndus est & Iulius Clarus supra quid autem sit dicendum de illo qui tentabit alium veneno occidere vide l. 3.m in pr.° ff. ad legem Corneliam de sicariis et l. 1.m ff. ad l. Pompeiam de parricidiis l. 2.m tit.° 31

partita 7a

partium 7 4 3 m 7 m 6 2 tit 2 eadem parata bb supra Peralton te 1° n° 30 ff de legatis 2° Iulius Clarus libro 5° receptarum sententiarum § Homicidium versiculo punit Et Alexander consilio 116 voluminis 3°.

Ex quibus deducit singularis interpretatio ad glossam in d° c cogitationis et glossam in Clementina 1ª § verum verbo corpus de hereticis et glossam in summa 24 q 1ª quae dicunt hereticum omnino occultum incurrere ipso iure excommunicationem latam contra hereticum quae reservata est in Bulla coenae Domini § 1° quae sententia communis canonistarum [illegible] Adrianus quodlibeto 3° litera g. late Rojas de hereticis 1ª parte n° 240 quam sententiam non solum tenent in heretico accidentaliter occulto qui licet quandoque exterius per verba, vel signa occultissime tamen profert heresim aliquam sed etiam in heretico natura sua occulto et sic pure mentali scilicet pure qui licet quando heresim animo retinet quod quidem constat ex verbis glosarum, et ita generaliter volunt ecclesiam per suam constitutionem posse punire crimen pure mentalia secuntur plures quos refert bb in regula peccatum 2ª parte in principio n° 6 quorum sententia probatur 1° quia saepe in [illegible] punitur actus tali animo factus qui si alio animo fieret non punitur ut constat ex dicta clementina 1ª § quia verbo de statu monachorum et ex c [illegible] de iudiciis libro 6° c cum terminis de re iudicata libro 6°, 2° quia delicta ex animo distinguuntur capite cum voluntate de sententia excommunicationis [illegible] c in [illegible] dum lex punit delictum punit eius animum 3° actus interiores nempe attentio et devotio in orarum recitatione praecipitur ab ecclesia c dolentes de celebratione missarum 4° in c ad abolendam de hereticis excommunicant ipso iure qui aliter sentiunt de sacramentis ecclesiae quam ecclesia Romana docet sentire autem actus est mentalis et in c excommunicamus § credentes de hereticis in 6° et in Bulla coenae domini excommunicantur credentes hereticis et sic puniunt actus mentalis. Ultimo facit ultima instructio hispalensis c 5° quae iubet hereticum occultum non solemniter sed occultissime esse reconciliandum et occulte debere absolvere quod presupponit esse excommunicatum.

Contrariam tamen sententiam in heretico pure mentali tenet Caietanus 2ª 2ae q 11 art 3 et in summa verbo heresis Paludanus in 4 dist 17 q 2 columna 2ª Soto d° 22 q 2 art 1° col 4 et art 3° col 9 Castro libro 2° de iusta hereticorum punitione c 12 et de lege penali c 15 folio 258 et 266 Simancas de institutionibus catolicis c 42 bb dicens communem super Iulius Clarus libro 5° sententiarum § heresis col penultima, Didacus Perez in l 3ª tit 4° libro 8 ordinamenti folio 83 Navarrus in manuali c 11 n° 17 et in summa de penitentia dist 3ª n° 25 Petrus Aragon 2ª 2ae q 11 art 3° qui omnes generaliter tenent legem humanam non posse actum mere mentalem punire, probat S. Thomas 1ª 2ae q 91 art 4 qui deducit ex eo rationem quare ultra legem humanam necesaria fuerit lex divina scilicet ut actus

mere mentales

merementales puniventur

Quorum sententia iuvabatur ex dicto cogitantis qd habet in se cogitatio nis ff de penis et quia ecclesia non iudicat de occultis e sicut tuis nos e tua nos de simonia erubescant e ibi gla 22 dist° q° de illis & ferre non potuit 3° facit textus in c vnico ut ecclesiastica vene sitia ibi non tamen de occultis potuimus diuinare quo dintantum est abum ut contrarium asserere nihil aliud esset quam humanis conscientijs laqueos in licere ut tradit Soto dicta columna 9

Nec tunc obstabunt contrarie sententie fundamenta quia in illis non puni tur quis propter solum animum sed propter actus exteriores dependentes ab animo quo fit ut instructio hispalensis non intelligatur de heretico pure mentali sed alias occulto scilicet per accidens ut recte tradit Simancas d° c 24 n° 9 quidquid Rojas dicat

Quod licet verissimum sit tamen istum hereticum mentalem vere ipse constat esse hereticum ita expresse ita Caietanus supra glaind° e cogitationis nec obstaret quod voluntas qua omne peccatum committitur videtur requirere actus exteriorem eam consumantem ut efficax et perfecta dicatur quia Respondeo id non esse semper verum quia si voluntas est perfecta non requirit actum exteriorem ad addendam veritatem, sed malitiam iuxta supra dicta in d° c magna pietas quare Palūdanus et Diacus per tex supra dicunt hanc heresis mentalem pro sacerdoti confitendam esse et eum posse ab illa absoluere licet tutius sit petere hanc absolutionem ab inquisitori bus heretice pravitatis

Ad Dominum convertimini

Primum notabile quod deduci posse ex hoc textu ordinem literae esse iustificationem incipere a nostra conversione cuius contrarium statuit 2m concilium tridentinum ss 6 c 5° ubi dicit qd exordium iustificationis incipit a gratia preveniente illud Ieremie c 31 converte nos deus e convertemur plures autoritates tradit Castro de heresibus verbo gratia precius cognitum non repetam quod dicendum est vide posita in d° c magna pietas supra hactenus

Ad hanc enim iustificationem solent movere nos sex actus, scilicet motus principales, scilicet in super gratiam prevenientis fidei dei timor servilis spes charitas & timor filialis docet Tridentinum ss 6 c 6° D Th 3a q 85 art 5 Soto in 4° dist 14 q 2a art 5 Bega libro 6° in tit sentiuum per multa capita Petrus Soto de institutione sacerdotum tit° de sacramento penitentiae lect 7a qd ita procedit ut non omnes isti actus necessario debeant intervenire simul et explicite in qualibet iustificatione quia sufficit qd virtualiter insint 2m eundem Sotum et Begam supra dicta enim sed

de gra

de gratia infusione plura dicta manent unde magna pietas ideo de sequentibus erit Dicendum ~

Post inspirationem enim mediante gratia preveniente movetur peccator ad cooperandum motu liberi arbitrii iuxta illud Pauli ad Hebreos c. 11 accedere ad deum oportere credere etc. quia ut sanctum concilium Tridentinum dicit c. 8 sess. 6 c. 8 fides est humane salutis initium et radix iustificationis quod docet D. Thomas 1a 2e q. 113 art. 4 et 3a parte q. 85 art. 5 uterque Soto et Vega super c. 11 ~

Agnita fide dei et iustitia sua movemur statim timore servili penarum inferni quae fidei cognitionem sequi solent iuxta illud ecclesiastici c. 1 timor domini expellit peccatum quia, et sic timor solus non sufficit ad iustificationem preparat tamen ad eam ut constat ex d. c. 6 Tridentini quod satis probat Rofensis contra Lutherum art. 6 folio 101 Iuanes de ... 4 tomo homilia 39 et 40 Vega libro 2 c. 23 cum sequentibus uterque Soto super idem Soto de natura et gratia c. 1 col. 5 ita decretum est in concilio Tridentino ss. 14 c. 4 ... facit illud Divi Ambrosii in libro de debita, timor dei custodia virtutum quod intelligendum est nisi habeat peccator conversionem negativam servilitatis si sine essent penis non me peniteret explicat D. Thomas 2a 2e q. 19 art. 4 Ledesma ubi supra ~

Sed quoniam hic timor nimium insequen periculosus esset accedit statim motus spei quo sub spe venie obtinende et beatitudinis consequende movemur ad conversionem iuxta illud psalmi 42 quare tristis es anima mea spera in deo etc. et Pauli ad Romanos c. 8 spe salvi facti sumus et probat ut d. c. 6 Tridentinum explicat Vega d. libro 6 c. 26 Petrus Soto dicta lect. 3a col. penultima, enim non ad iustificationem necessaria est spes certa beatitudinis ut late probat Medina 1a 2e q. 112 art. 2 col. 26 quae est optima dispositio ad eam ut tradit Vega super c. 7

Preterea quia spes naturaliter solet causare dilectionem iuxta caput 2m ecclesiastici ibi qui timetis dominum diligite illum etc. ideo post motum spei solet sequi motus caritatis ut in d. loco 6 Tridentini explicat Petrus Soto dicta lect. 3 Vega super c. 28 charitas si operatur veram contritionem unde actus vere penitentie nunquam est sine charitate teste Magister sententiarum in 4 dist. 15 c. 4 D. Thomas 1a 2e q. 112 Cano in relect. de penit. 1a parte folio 8 facit ... sine charitas de penit. d. 2 c. finali de penit. dist. 3 ideo actus charitatis prior est natura quam actus penitentie ex Divo Thoma supra q. 2 art. 6 ~.

Ultimo ex charitatis motu nascitur motus timoris filialis quo quis offert deo satisfactionem emendationem et obedientiam mandatorum ob divinam reverentiam ut constat ex d. c. 6 Tridentinum D. Thomas d. q. 113 art. 4 ad 1m uterque Soto super Vega d. 6 c. 5 et ita sequitur quod non sufficit dolere de peccato ex eo quod sit inductivum pene eterne, vel impeditivum honoris aut fame, vel alterius commodi temporalis, vel impeditivum eterne beatitudinis, vel quia est quid turpe et inhonestum, vel rationi recte contrarium sed necessarium est dolere de illo quia est offensivum dei ita Medina Complutensis in c. de penitentia tractatu 1 q. 4 col. 5 ~

Quae his enumeratis nostra conversio inchoatur et perficitur solet quia supponitur Deus statim se convertit ad nos peccata remittendo iuxta ad nostrum ibi ergo convertatur ad vos quia Deus non denegat auxilium facienti quod in se est ita D. Thomas q. 14 de veritate art. 11 ad 1m et 1a 2e q. 109 art. 6 ad 2m recte explicat ibi Medina salmanticensis

col. ante

col.a ante penultima

Ad § conversio

Huius tex verba ss Gratiani que notant ad cognoscendum quid sit conversio adide tes inc nullus. Ilo quodquantis de penitentia dist. 7a tes inc si quis autem et seq. eadem dist. 7a

Nota ex hoc § in fillo mox sue conversionis fructum meret qd conversio et iustificatio pecatoris fit in instanti et n successive idem probat tes inc multiplex infra hac dist. Ilo quia misericordia Dni e inc talis infra dist. 3a facit tes inc nullus e ponere. So dist. probat D Ths 1a 2e q 113 art 7 et ibi Medina dicit communem Maior in 4o dist. 4 q 1a col. 6 Cano in relect. de penitentia 3 p. col. 14a Medina com plutensis in Cpenitentia tractu q 5a col. 10 Navarrus in manuali c 1 n 39.

Scotus enim in 4o d. 14 q 1a contrariam sententiam tenet ex eo quod ad iustificationem impiis requirit motus liberi arbitrij in deum et ad versus pecatum ut supra dixi inc magna pietas sd liberum arbitrium requirit deliberationem quandam et discursum ut oculis patet. g. iustificatio n subito nec in instanti sd successive fit

Sed non obstante opinione Scoti contraria verissima e et substinenda que satis supra manet probata nec obstat predictum argumentum q. quantum ad infusionem gre iustificantis subito et in instanti fit iustificatio certum quo ad disposit. precedente aliqd et communiter fit paulatim secundum humane nature conditionem aliquando v fit subito deo scilicet subveniente et adeo disponente et in instanti iustificante ut colligit ex D Tha supra Petro Soto ubi supra fratre Philipo Diaz 1 thomo 2e partis feria 6a 3e dominice 4e pagina 419 ut factum fuit in convers. Divi Pauli de quo ineguinos pos 28 q 4a

Ad § 3 inc omnis qui § 1

Gratianus n. in hoc § dicit circuncisionem in te veteri n conferre gram eem dicit gla inc quod de consecrat. d. 4a quam sententiam ipse probat ex Ilo Genesios c 17 circuncidet in vobis omne masculum ut sit signum federis inter me et vos n dixit ingram sd tantum in signum 2e probat n an convertio e signum et signaculum fidei et iust. dei ut ait Paulus ad Romanos c 4 et refert inc ex quo de consecrat d. 4a quasi diceret e signaculum fidei et iust. sue ut declarat Alanus in libro de sacramentis in genere c 39 circuncisio signum tantum q gram n causabat

Sd hec sententia falsa e nullo modo substineri pot reprobat eam D Ths 3a p. te q 70 art 4o ad 4m Soto in 4o d. 2a q 1a art 4o quorum sententia probat ex D Paulo ad Philipp. c 3 iustificatis gratis per gram ipsius et ita in hac difficultate vera sit resolutio qd in circuncisione conferebat gra tunc sicut nunc in baptismo c qd autem apud nos de consecrat d. 4a diversimode tamen n an baptismus

constat gratiam ex sua virtute tanquam instrumentum Passionis Christi ci
cumcisio autem non ex virtute sua sed fide Passionis Christi quam figurabat
iustitudo est ex quo ita D. Thom. Soto et Alanus sup. Vega in tridentinum li
bro 2° c. 9 Petrus Soto de institut. sacerdotis tit. de baptismo lect. 4ª
Medina salamantiscensis 1ª 2ª q. 103 art 2°

Ad § Alij huius textus

in hoc § constituit a Gratiano 2ª pars huius distinctionis 1ª de Penitentia
in qua refert opinionem asserentium non sufficere contritionem absque confess.
sacramentali ad iustificationem impij quae sententia intelligenda est ut sup. in e
Pittus, scilicet necessarium esse sacramentum confessionis in re debito tempore si adest, sed
facultas confitendi alias autem sufficit votum confitendi

Ad textum ibi in non Poe

Nota ex hoc textu quod quis non potest a peccato iustificari nisi antea fuerit confessus deo cui
ex diametro repugnat textus ibi dixi cum sequentibus sup. ubi etiam solum propo
situm confitendi ante confessionem sacramentalem sufficit ad remissionem
peccatorum in qua difficultate glossa dicit, scilicet textum illum tantum procedere in
confessione quae fit deo et non sacerdoti quae interpretatio vera est quia textus loquitur
de peccato primorum parentum ut patet ex originali unde sumptus fuit, scilicet ex li
bro de Paradiso divi Ambrosij c. 14 unde etiam desumptus est textus ibi sese perse
ibi voluisent § denique infra haec quia tempore hoc sacramentum confessionis non
dum erat institutum ut infra videmus sufficiebat deo confiteri et ita potius
textus probat 1ª sententiam &c.

ex quo infert interpretatio ad textum ibi sine penitentia de consecrat. d.
4ª ubi dicit in baptismo omnino peccata condonari absque penitentia et confessione
qui textus non solum habet difficultatem ex nostro textu sed etiam ex textu ibi omnes qui et
ibi agunt de consecrat. dist. 4ª et ibi textus ex actionibus infra dicit et firmissime
1ª q. 1ª qq. ubi probat in adultis baptizandis necessariam esse penitentiam ve
teris vitae iuxta illud ~~fuit~~ actuum apostolorum c. 2° penitentiam agite et bapti
cetur unusquisque vestrum ultimo facit quia ad iustificationem impij praeter fidem
necessarius est aliquis actus moraliter bonus productus a libero arbitrio 2ª D.
Thom. 1ª 2ª q. 113 per totam Navarrus in manuali latino preludio 1° n° 5 allegans
ad hoc textum ibi indo est omnis qui quod tamen videtur negare textus indo est sine penitentia

in qua difficultate vera resolutio est textum illum intelligendum esse de penitentia
exteriori quae est satisfactio pro peccatis, scilicet per orationem, ieiunia et alia similia

que quedem

quę quidem iniungenda non est Vapticato penitentia tamen interior, s[c]ilicet dolor et detes tatio peccatorum necessaria est in Vaptismo ita textus in d[ecret]o c[apitulo] omnis qui cum iam liber con cilium Tridentinum sessione 6 c[apitulo] 6 ita resoluit Gratianus in d[ecret]o c[apitulo] qui aliq[uan]do de consecratione Versiculo 1 n, in fra hac dist[inctio]ne gl[os]a in d[ecret]o c[apitulo] omnis qui est in ouitio e sine penitentia S[anctus] Thomas 3 p[ar]te q[uaestio] 68 art[icul]o 1 Soto in 4[t]o dist[inctio]ne 3a q[uaestio] unica art[icul]o 1 Vectoria in suma de sacram[ent]o Vaptismi 1 sam[?] V[erbo] Cuius resolutionis Ratio est quia per Baptismum incorpo ratur homo morti Christi iusta illud Pauli ad Romanos c[apitulo] 6 quicunq[ue] vaptica ti sumus in Christo Iesu in morte ejus Vapticati sumus, habetur in c[apitulo] ... de con secrat[io]ne d[istinctio]ne 4a sed mors Christi satisfactoria est sufficiens pro peccatis totius mundi, ergo Vapticatis non est iniungenda alia satisfactio &c.

Ceterum quidem detestatio peccatorum sive penitentia Requisita in vapticatis Necesarium non est ut sit contritio sed sufficienserit atritio [?] S[anctus] Th[omas] 53, et alios plu res quod verum est licet atritio sit nota seu precisa non sufficit ad suscipiendum Vaptismi sacramentum ita Cano supra Soto in 4[t]o sententiarum d[istinctio]ne 6a q[uaestio] 1a art[icul]o 7o et d[istinctio]ne 12a q[uaestio] 1a art[icul]o 4o et libro 2o de natura et gr[ati]a c[apitulo] 15 col[umn]a 3a in structorum cons cientię adducens multa arg[ument]a ad id probandum Contra Navarrum contrarium asserentem in manuali c[apitulo] 1o n[umero] 39 et Alexandrum Alensem et alios relatos per Sotum sup[r]a cuius opinio non est improbabilis imo tutior est et ideo consulenda licet prior satis defendi possit ex qq constat quod ille qui persisteret in peccato cum affectu pecan di nullo modo esset Vapticandus ex D[ivo] Th[om]a sup[r]a q[uaestio] 68 art[icul]o 4o Soto libro 2o de natura et gr[ati]a c[apitulo] 13 et alijs supra

Ad textum in c[apitulo] perfecta penitentia &c.

Conclusio quę deducitur ex hoc textu, est sacramenti penitentię tres esse precipuas partes, s[cilicet] cordis contritionem oris confesionem operis satisfactionem idem probat textus in c[apitulo] perfecta in f[ine] de penitentia d[istinctio]ne 3 et ita definitum est in concilio Florentino de sacramento penitentię Tridentino s[essione] 6 c[apitulo] 14 et s[essione] 14 c[apitulo] 3o et canone 4o docent omnes Theologi in 4[t]o dist[inctio]ne 16 S[anctus] Th[oma]s 3a p[ar]te q[uaestio] 90 art[icul]o 1o Rofensis c[ontra] Lutherum art[icul]o 5o Petrus Soto de institutione sacerdotum tit[ul]o de penitentię sa cram[en]to lect[io]ne 2a Ivanes Eguius 4o tomo homilia 38 col[umn]a 3a Rabanus in manu ali c[apitulo] 3o n[umero] 1o Cardinalis Sanch Xilbi in suma n[umero] 37 sup[r]a hac dist[inctio]ne c[apitulo] Catecismus Roma nus de sacramento penitentię sup[r]a &c.

Huius conclusionis Ratio deducitur ex gl[os]a verbo ss in suma huius distinctionis et verbo fructifera 3, s[cilicet], quod sicut deum offendimus corde, ore et opere ut habetur sup[r]a et in c[apitulo] sicut tribus de penitentia d[istinctio]ne 2a et in c[apitulo] ubi dico, vel, non sunt hec et in c[apitulo] quem penitet in fra hac dist[inctio]ne ita deo satisfaciamus eisdem tribus modis secundum Magister sententiarum et omnes Theologi in 4[t]o d[istinctio]ne 16 Ubi Soto dist[inctio]ne 17a q[uaestio] 1a art[icul]o 2o col[umn]a 3a Vicencius in spe culo storiali libro 9o c[apitulo] 39 quidquid dicat Navarrus in manuali c[apitulo] 3o n[umero] 1 &c.

Sed obstat maximeque videtur quod si tres actus non sint de essentia huius sacramenti penitentiae nam id quod est de essentia in sacramentis significat et causat gratiam sacramentalem veluti in baptismo ablutio est de tia de 1a q. 1a lunde et multis alijs autem eadem causa et q. est sacrificium de consecratione 8a 4a sed in sacramento penitentiae sola absolutio sacerdotis significat et causat gratiam ut constat ex eius forma, scilicet, ego te absolvo etc. et a preterea Mathei 16 et Ioannis 26 ubi dum Christus potestatem tribuit sacerdotibus absolvendi a peccatis illis verbis quorum remiseritis peccata etc. nullam mentionem facit de istibus actibus penitentis quod illi non sint de essentia huius sacramenti sed tantum sacerdotis absolutio.

Quare Scotus ex Socrate (?) dicebat solam absolutionem sacerdotis esse de essentia et quidditate huius sacramenti alios autem esse dispositiones quasdam quae ex parte penitentis requiruntur ad illud digne suscipiendum quod etiam videntur sentire Ioannes Maior et Gabriel supra.

Alij vero existimarunt solam confessionem et absolutionem sacerdotis esse de essentia huius sacramenti non autem contritionem neque satisfactionem quam tenet Durandus in quarto dist. 14 q. 3a Bega in libro 16 in concilium Tridentinum c. 11 Ledesma in 2m quarti q. 3 1 art. 2o.

Denique Marsilius dist. 4a q. 10 art. 1o dicit contritionem et confessionem cum absolutione esset de essentia sacramenti non vero satisfactionem.

His tamen non obstantibus dicendum sententiae nostrae textus, scilicet, hos tres actus penitentis esse partes essentiales huius sacramenti tanquam materia ipsius quod constat ex nostro textu et ex supra allegatis quod quidem hodie non posse negari sine magno fidei periculo propter supradicta concilia.

Neque tunc obstat vigor supra positum quod respondeo quod hoc sacramentum habet se ad instar iudicij in quo datur iudex, accusator, reus et probatio per propriam confessionem ut probatur textus in c. verbum Dei et quem penitet infra hac dist. unde eo ipso quod Christus dedit sacerdotibus potestatem ligandi et solvendi ordinavit ut hoc facerent cum causae cognitione allegata et probata et dispositione ipsius penitentis dicto c. quem penitet. Hec autem causae cognitio fit per confessionem, satisfactionem, et contritionem ipsius penitentis ideo Christus videtur instituisse etiam hos actus penitentis tanquam partes essentiales huius sacramenti sed eum partes omnes, scilicet, ss potentiales, scilicet, subiectiuae, scilicet, predicamentales seu integrales ex (?) Bartolum et alios in l. recte dicimus ff. de verborum significatione Bertum et Cagnolum in l. totam partis ff. de regulis iuris hec non partes quae in hoc textu continentur sunt integrales sacramenti penitentiae quemadmodum non corpus humanum ut sit perfectum debet constare ex pluribus membris quae sunt partes

integrales

integralis eius ita de sacramento ut ipse fidelium constat ex tribus partibus explicat D. Thomas 3a p. q. 9 art. 3 Paludanus in 4 d. 16 q. 4 et ibi Soto d. 17 q. 1 art. 2o Florentinus 3 parte tit. 14 c. 17 § 6 Petrus Soto de institut. sacerdotum tit. de penitentiae virtute lect. 2a Ledesma in sumario de sacram. Penitentiae tit. de partibus penitentiae dificultate Marcus Antonius in institutionibus canonici libro 5 tit. 4 n. 5 et sequentibus Catecismus Romanus de sacram. penitentiae § 5 quoniam constat ex precedenti concilio Tridentino d. ses. 14 solo ad integritatem sacramenti ~~

ex qq. videtur dicendum huius m. actus esse materiam vel quasi sacram. penitentiae docet D. Thomas 3a p. q. 84 art. 1 ad 1m et in 4 d. 16 q. 1 et d. 17 q. 3a Ubi Soto q. 1a art. 2o col. 4a nam deus in hoc sacramento vult sanare egrotum suis ipsius actibus sicut egroti sanari solent suis actibus sed aliquo medicamento vel alio actu et cetera supra alegati ~~

Sed obstat graviter quod sacramentorum materia ex rebus corporalibus et sensibilibus constat ex his [illegible] et multi [illegible] i q. 1 o sacrificium et item alibi de consecrat d. 2a Docet D. Thomas 3 p. q. 60 art. 4 et sequentibus sed isti actus penitentis non sunt res corporales quia non poterunt esse huius sacramenti materia. Respondeo tamen quod cum isti actus sint exteriores et sensibiles continentur sub nomine rerum corporalium ita D. Thomas et Soto supra ex qq. declarandum concilium Florentinum supra et Tridentinum d. ses. 14 c. 3 que dicunt quod sunt actus esse quasi materia huius sacramenti non n. dicunt quod sint vere materia propter rationem nunc dictam ita Chatechismus Romanus supra Soto d. 17 q. 1 art. 2o Ledesma supra dificultate 6a ~~

preterea constituo quod licet hi tres actus sint materia propinqua huius sacramenti sive materia ex qua est et alia materia vel remota ipsius videlicet circa quam scilicet peccata detestanda ita D. Thomas q. 84 art. 2o et q. 90 art. 1 ad 3m quod dicit peccata mortalia esse propriam et necessariam materiam sacramenti venialia vero esse propriam non tamen necessariam quia necessario non sunt confitenda ut statim dicam originale vero peccatum nullo modo esse materiam huius sacramenti quoniam in eo propria penitentia non datur idem tenet Petrus Soto 2a lect. 4a de materia et forma Dominicus de Soto d. 14 q. 1 art. 2o Ledesma de penitentiae sacram. de dificultate 7a Catecismus Romanus

Romanus ubi sup. ex quo ridiculum esse colligitur quod de beata Virgine dici solet quod fuerit solita confiteri beato Ioanni Evangelistae, ita Soto et Ledesma sup.

preter has materias naturalis, si inquam ipse homo penitens quodammodo dici potest materia huius sacramenti ita D. Ths in opusculo 22 c 4° Abulensis super Matheum c 26 q. 46 advertere tamen quod hoc improprie dicitur ait Gabriel in 4° dist. 14 q. 2ª art. 1°

Est magna difficultas apud Theologos quomodo contritio definienda sit inter omnes tamen magis placet illa definitio quod sit detestatio seu dolor voluntarius de peccatis quatenus dei offensa est cum proposito confitendi cavendi in futurum et satis faciendi. Hanc definitionem secuntur fere Theologi explicat Soto sup. q. 2ª art. 1 Navarrus in manuali latino c. 1° n° 1° instructorum conscientiae § 1° c 6° Ledesma in tu. ma de penitentiae sacramento tit. de partibus penitentiae difficultate 1ª probatur ex concilio Tridentino ss. 6ª c 14 ss. 14 c 4° ex relatis a Canisio in catechismo tit. de sacramento penitentiae q. 4ª de contritione

Qui quidem dolor seu detestatio peccatorum debet esse maximus omnium probat Cardinalis Romanus sup. q. de contritione. Hoc summum vero quo intelligenda est non intensive sed apreciative, hoc est ut peccator pro nullare mundi vellit pecasse neque pecare docet D. Ths quodlibeto 1 art 9 et in 4 d 17 q. 2ª art. 3° questiuncula 1 ubi Soto art° 4° Cano in relatione de penitentia 3 p.te cola 15 Navarrus d° c. 1 n° 9 Ledesma difficultate 6ª instructorum conscientiae sup. qui ita intelligunt caput 10 Mathei ubi qui amat patrem aut matrem plusquam me non est me dignus, s. apreciative non autem intensive quod licet verissimum sit, tamen erit tutum consilium precipue hominibus imbecilis in specie descendere ad particularem considerationem huius, s. Dei amoris ita D. Ths Navarrus et alii sup.

Quantus autem aut qualis debeat esse hic dolor consulendus est Petrus Soto de institutione sacerdotum tit. de penitentiae sacramento lect. 4 cum tribus sequentibus Lansisime Corduba multas referens opiniones in questionario libro 1° q. 2ª pro certo tamen non tamen requirit quod sit sensitibus quam sufficit intellectibus ut sup. dixi in c. lacrimis ex quo consolandi sunt vulgares qui non tantum plorant aut plangunt pecata quantum res temporales amissas. Vide Sotum et Ledesmam sup.

ex quo explicanda est magna inter doctores controversia an requirat singularis et expecialis contritio omnium peccatorum

et singulorum

& singulorum anno sufficiat generalis in qua verior & receptior senten
cia e generalem contritionem omnium peccatorum cum proposito debito
tempore & data oportunitate illa detestandi & confitendi ita ut nullus
reseruet cuius displiceat sufficere ita ine ss plures deseruit a d. s
ita Soto d. a d. 17 q. 2a art. 3o Nabarrus in manuali c. 1 n. 25 instu
ctorum conscientie d. c 6. Ledesma sup. a difficultate 5a Petrus soto sup.
lect. 13 in fine Cathecismus Romanus, ubi sup. a solo maxime autem qd
probat ex eo q. alias si singuli actus contritionis in singula peccata requi
rerent daretur casus in quo quis invita pribaret facultate consequendi ius
tificat. qd esset cm illud Ezechielis c. 33 in qua cumque hora ingemuerit
etc. refert ine ponderet so. a d. & ita resoluit ad veram contritionem
& penitentiam necesarium esse particularem dolorem de omnibus pecatis
memorie ocurrentibus generalem v. de omnibus memorie non ocurrentibus ita
Corduba in questionario libro 1 q. 15 per ita ine ad hoc & ine quem pertinet
sacerdoti iuncta glosa 2a ine considerent d. s. a c. qui vult, 6 a d. qq. probat esse peni
tendum de omnibus pecatis & circunstantiis eorum etc.

Neque obstat illud Esaie c. 38 ib recogitabo tibi omnes annos meos etc.
etc. qq. significat ubi necesariam esse memoriam omnium & singulorum pecatorum
q. respondeo qd licet hoc absolute non sit necesarium esse tamen utilissimum ad
veram & perfectam penitentiam & ita necesarium ad satisfaciendum pro pe
catis 2m multitudinem eorum ita Cathecismus Romanus 2m que intelligenda
sunt que dicit D. Ts 3 p. te q. 86 art. 6 tradunt late sup. allegati etc.

Constat iam ex dictis que differentias sit inter contritionem & atritio
nem q. contritio ut sup. a e dolor perfectus de pecatis quatenus dei offensas
super oia diligentis, atritio e dolor inperfectus de pecatis propter penas inferni
& turpitudinem pecati, timorem infamie, & alia incommoda, docet D. Ts 3a p. te q. 86
art. 3 Petrus soto de institutione sacerdotum tit. de penitentie sacram. te lect. 14a
de integritate & perfect. e penitentie Medina complutensis in C. de penitentia
Tractatus q. 4 col. a 3a & s. a Nabarrus d. c. 1 n. 36 Ioanes Maior in 4 d.
14 q. 1 col. a 10 declarans sic concilium Tridentinum ss. 14 c. 4 & probat ex e
nullus de penitentia d. 7a a solo non tantum penas preter hanc autem differen
tiam ss alie quinque quas tradit & explicat Cano in d. a relect. 3a p. te folio 13o
Ledesma sup. a difficultate 2a Soto d. 3 d. 17 q. 2a art. 3o & libro 2 de natura

& gra

de natura et gratia c. 14 instructorium conscientie d. 1 a parte et Corduba libro 1 q. 2a quam principali est respectu effectus nam attritio sufficiens non est ad iustificationem contritio vero 2m Tridentinum et Doctores supra.

Ex his etiam patet quod attritio nunquam potest fieri contritio quoad substantiam actus nam cum contritio est dolor perfectus de peccatis timore filiali attritio vero est dolor imperfectus procedens timore servili, est certum non posse fieri de uno alterum quia quorum principia diversa sunt non possunt unum et idem esse docet D. Thomas in additioni bus 3e partis q. 1a art. 3o Soto in 4o d. 17 q. 2a art. 1o Ledesma supra dificultate 3a ex tunc est etiam potest fieri attritio contritio, scilicet quando attritus accederet ad penitentie sacramentum existimans se contritum quia tunc virtute sacramenti ex attrito fit contritus 2m Sotus d. 18 q. 1 art. 4o col. 2a et libro 1o de natura c. 15 Corduba in questio nario libro 1o q. 2a pagina 23 late explicans hanc questionem Ledesma supra dificulta tate 31 pagina 780 Nabarrus in manuali c. 1 n. 37, Cano in relectione de penitentia 6a parte folio 41 quod satis probat ex Tridentino ss. 14a c. 4o ad finem, illo eum tamen quod intelligendum est dummodo non sit attritio cognita et putata sed talis quod bona fide existi met contritio ita Doctores supra allegati, qualiter autem hoc debeat intelligi explicat Ledesma dificultate 21 instructorium conscientie d. 1 a parte et Soto d. 18, q. 3a art. 3, col. 9a

Ex quo est declaranda glosa in verbo fructifera ibi sed nunquid de venialibus quae quidem dicit quod peccata venialia non sunt necessario specialiter confitenda similiter glosa in c. omnis utriusque sexus de penitentiis et verbo omnia quam secuntur ibi Canoniste D. Thomas 3a parte q. 65 art. 1 et q. 87 art. 1 Paludanus et omnes d. 16 q. 1, col. 5a Soto dist. 18 q. 1 art. 3o Na barrus in manuali c. 21 n. 34, Ledesma in suma de sacramento penitentie dificultate 3a pagina 662, quod bene probat in concilio Tridentino n. 14 c. 5 et canone 4 de sacramento penitentie quia licet peccata venialia sint idonea materia sacramenti penitentie non tamen est necessaria materia ipsius ita Sotus Ledesma et alii supra ex quo interpretandum est textus in c. omnis utriusque sexus illo omnia peccata de penitentiis et remissionibus ut non intelligatur de veni alibus quia ut ibi obligat omnes proprio parrocho confiteri et ita impossibile esset ut venialia peccata ibi comprehendant cum illud in venialibus necessarium non sit ut advertit Ledes ma supra

quo fit nec ecclesia nec Romanus pontifex possit obligare ad confessionem venialium nam nihil aliud esset quam mutare, et instituere aliam materiam sacramenti quod ad ecclesiam non pertinet tenent Paludanus Soto et Ledesma et Adrianus in 4o de sacramento confessionis q. finali florentinus 3a parte Art. 19 c. 19 § 14 qui hanc sententiam extendunt etiam ut etiam si quis nullum peccatum mortale habeat

habeat vel teneat venialia confiteri etiam in confessione annali quadragesime de qua in d° c. omnis utriusque sexus sed quod sufficiat si sacerdoti se representet tenet etiam Ioannes maior in 4° d° 17 q 2ª et ibi omnes theologi, sed Scotus in additionibus 3 p. q. 6 art. 5 ad 3 m 2° supra dictam sententiam dicunt procedere ut etiam ad lucrandas indulgentias concessas contritis et confessis vel teneat quod pecata mortalia vel habet venialia confiteri, tenet Florentinus 1 parte tit. 10 c. 3 § 5 dicit communem Nabarrus in eius alleg° § in lebitico hac eadem dist° notabili 30 n° 6 Corduba libro 3° de indulgentiis q. 28 quod verissimum est nisi venialia sint notabilis gravitatis ita Corduba supra.

Et quamvis non de necessitate venialia pecata confitenda sunt, erit tamen utilissimum illa confiteri ob effectus quos ponit Silvester verbo confessio 1 q. 4 § 5 Nabarrus d° c. 21, scilicet quod gratia auget penam purgatorii minuit et quod venialia fervorem caritatis impediunt et ad pecata mortalia disponunt et alia multa incommoda afferunt ut dicit Medina 2ª q. 88 art. 3° Ioannes Equius 4° tho mo homilia 43 in studiorum consilentiis 1 p. c. 1 ex quo deducit impium esse nemo esse dicere venialia pecata nullo modo confitenda esse ut impie asserebat Luterus.

Et eadem gloria verbo in generali notanda est quatenus dicit per generalem confessionem pecata venialia tolli similiter est gloria in prohemio libri 6 decretalium verbo benedictionem quia alios modos ponit illa tollendi scilicet per orationem dominicam c. de quotidianis d° 3ª per aquam benedictam c. aquam de consecratione d° 3ª per tunsionem pectoris et tres istae actiones non est in penitentia sacramentali actus quos ponit Soto d° 15 et in 4 q. 2ª art. 3° Florentinus 1 parte tit. 10 c. 1 § finali et 3ª parte tit. 14 c. 19 § 14 D. Thomas 3 parte q. 83 art. 3° Paludanus et omnes in 4° d° 16 q. 1ª Ledesma de penitentie sacramento dificultate 18 conclusione pagina 179 dicentes id non operari ex opere operato sed secundum debotionem suscipientis.

Eandem gloriam verbo illud vel credo aprobant omnes et similiter est in prohemio libri 6 verbo benedictionem et in c. 1 § sacerdos verbo semper in d° 6 et ibi late Nabarrus n° 29 Paludanus in 4° d° 16 q. 1ª ubi Soto d° 15 q. 6 art. 4 D. Thomas 3 parte q. 87 art. 4°.

Egimus hactenus de priori parte sacramenti penitentie scilicet de contritione de 2ª videlicet de confessione agendum erit in c. agite penitentiam et in c.

verbum

Verbum quod habeat latius in consideret 1a d. 5a 2a autem huius sacramenti parte nempe de satisfactione agemus in d. sufficiat quod habeat

Ad textum in quo agitur de Penitentia

in hoc textu agendum est de confessione que aliquando in sacris literis significat gratiarum actionem iuxta illud Mathei c. 11o confitebor tibi pater domini celi et terre etiam aliquando autem significat manifestationem peccatorum iuxta illud psalmi 31 dixi confitebor aduersum me etiam quomodo sumitur in hoc textu explicat Petrus soto lectione 1a de confesione.

— conclusio que ex hoc textu colligitur est confesionem sacramentalem que in ecclesia obseruatur necesariam esse ad salutem anime iure diuino —

— sed hec conclusio videtur habere dificultatem ex eo quod preceptum confesionis in evangelio non est de iure diuino non constitutum consequenter probatur ex textu cum ibi notatis in c. 1. 2o et confirmatur quia ad salutem et gloriam adquirendam solum est necesaria obseruatio mandatorum iusta illud Mathei c. 19 si vis ad vitam ingredi serua mandata, sed hoc preceptum non reperitur inter precepta decalogi ergo confesio necesaria non est ad salutem —

— pro huius tam ab alia constituenda multi heretici negaberunt necesitatem confesionis sacramentalis veluti viclefus asserens confesionem esse ab ecclesia institutam et esse rem superfluam et non necesariam multum quod nocibam contra quem late scripsit Thomas Valdensis de sacramentis c. 138 cum ceteris quem dampnatus est in concilio constanciensi sessione 8 c. 7 —

— ex quo Petrus oxomensis asseruit non esse institutam hanc sacramentalem confesionem iure diuino sed humano tantum neque esse necesariam ad delendam peccata mortalia quia sufficere contritionem sine ordine ad claues contra quem late scripsit Castro de heresibus verbo confesio damnataque est hec heresis cum aliis eius dem oxomensis in concilio complutensi celebrato per Alfonsum carrillo arechiepiscopum toletanum ex particulari confesse summi pontificis sixti 4 vt refert suma conciliorum sub sixto 4o et Castro super historia pontificali libro 6 c. 19 sub sixto 4o —

— finaliter luterus et sequaces necesitatem huius confesionis negauerunt quorum error damnatus est in concilio tridentino sessione 14 et 4a c. 1 Nihilominus.

hominibus autem, & c. secundo in fine de cap. 8 canone 6, 7, & 8 de sacram.to penitentie ex quibus constat veram esse & catholicam doctrinam nostri Doctoris que expresse determinata est de fide in concilijs supra alegatis & in concilio florentino de sacramento Penitentie & in lateranensi de quo in c. omnis utriusque sexus de penitentijs & remissionibus probat etiam Doctor in c. multiplex & sequentibus supra dicto & ex Chrysostomo supra dicto & ex multis locis relatis a Canisio in catecismo tit.o de sacramento penitentie q. 5.a & 6.a eamque novissime tanquam Catholicam docet catecismus Romanus de sacramento penitentie & de confesione explicat D. Thomas, magister sententiarum, Cano utergue soto, Ledesma & alij supra Roffensis contra Luterum art.o 8 & 9.o Bb in c. alma materi parte 1 n.o 6 Medina complutensis in C. de penitentia tractatu 2.o q. 2.a

Que sententia Verissima pluribus locis & rationibus probat 1.o ex verbis Christi Mathei c. 16, 16 (tibi dabo claves regni celorum quemcunque li gaberis &c.) Confirmat Mathei 18 c. ubi omnibus apostolis eamdem potestatem clavium dedit dicens (quecunque ligaveritis super terram &c.) & Iuanis 20 c. (quorum remiseritis pecata remisa erunt) & quorum retenueritis retenta erant &c.a quibus verbis data est potestas clavium sacerdotibus ad remitenda & retinenda pecata probat Doctor in c. firmiter & una de summa trinitate, c. Verbum supra dicto quod absque sacerdotis absolutione remiti non posunt & per consequens sequitur confe siones sacramentales necesariam esse quia alias frustra a Christo data esset supra dicta potestas ita probat noster Doctor quem optime sequitur Valdensis de sacramen tis c. 136 n.o 2.o & 3.o nam frustra ex potentia que non reducat ad actum dicit Aristo tiles quod quemadmodum in materialibus contingit ut nemo posit ingredi locum clave obserbatum nisi opera & ministerio illius qui clavem habet ita similiter ille cui per suum pecatum clausum est celum non potest illud ingredi sine ministerio sacerdotum quibus claves celi tradite sunt, ita explicat catecismus Romanus in tra ctatu de confes. & sanctiss.o

2.o ex sententia constat nam ex dictis locis evangelij colligitur expresse Christum dedise potestatem ligandi atque solvendi sacerdotibus virtute clavium quo de quit eos iudices fecise & satis probat ex d.o c. Verbum & c. quem penitrer

Vlo ipsi sacerdotes, c, consideret, & ponat se omnino j 8 s, c, 1, & caueat spi
ritualis iudex q dist 6, concilio Tridentino, 14, c 5, Vlo, sacerdotes sui
ipsius vicarios relinquit tanquam presides & iudices eius & ita eorum sententia
necesaria via e ad salutem sed iudex sententiam ferre non pot nisi causa cognita, nec
pot autem sacerdos recte cognoscere sine confesione, ergo confesio necesaria e, & sub
inde pecata sine ea non remitunt, minor sati pbat ex l a de quare ff de iudiciys, c,
iudicantem 3° o q 5 hanc rationem tradit Tridentinum dicto c 5 explicat Soto
d 17, q 1, art 1, Petrus soto tit° de sacramento penitentie lect 2ª de necesita
te confesionis Iuanes Eguius 2° homo homilia 6, dominice prime post pasca
& 4 homo homilia 42 Catecismus Romanus Vlo sd, iam, ubi sup &

Fulcit 3° q alias ea sublata christiana respublica plena esset
viciys & iames propter verecundiam confesionis vehementissime ab eis
fideles solent arceri ut veneat Soto sup col 9 ex qq omnibus constat clare
confesionem sacramentalem necesariam ee ad salutem non quidem simpliciter
sed supositiue, s, l, suposito pecato mortali nam alias ut recte aduert eodem Sº
to & relati sup Patet h ex illis solutio ad arg contrariu opinionis negando
, l, g antecedens q falsum e ex autoritatibus iam allegatis confirmatio eius non ob
tat q existenti in gra sufficit mandata seruare at ad illam amisam
recuperandam q res e supernaturalis non sufficiunt precepta illa decalogi
naturalia sed necesaria e virtus supernaturalis sacramentorum Soto d° 18
q 1 art 1° col 19 aliter respondit Medina d° tractatu 7ª p q 2 pote
ris eam accipere si volueris, e q ex eis reprobanda gla in suma d q quate
nus refert quatuor opiniones circa confesionis institutionem de qua ibi

2° conta predictam sententiam nostri tex facit q videt q d oris con
fesio non est necesaria ad salutem nam si necesaria esset maxime ad consequen
dam iustificat & remisionem pecatorum sed hanc consequit pecator per solam
cordis contritionem ut pbat ex c, 1 & sequentibus sup hac d g frustra requirit
confesio & confirmat q cesante ratione legis cesat lex, c cum cesante de
appellationis, l e adigen § quaruis ff de iure patronatus

Sed non

— sed non obstat quia Respondeo quod per contritionem con-
sequitur quis Iustificationem non simpliciter sed in ordine ad claues ecclesie &
cum Voto confitendi debito tempore neque aliter sufficeret nisi Votum hoc in
ipsa contritione esset inclusum ut supra dixi —

— ex quo constituo quod contritio est necessaria confessio pluribus causis
1° ut per eam applicetur illi sacramentum absolutionis cuius Virtute contritio eius ope-
rata erat Iustificationem et ita sacerdos dum eum absoluit complet Votum quod contritus in
corde habebat Soto d. 14 q. 1 art. 3° col. 3ª Ledesma in suma de sacramento
penitentie dificultate 8 pagina 519 2° quia gratia quam contritus adquisiuit auget per abso-
lutionem sacramentalem Ledesma supra dificultate 19 pagina 762 Petrus Soto
de institutione sacerdotum titulo de penitentie sacramento lectione 4
3° quia cum per contritionem penitens non fiat certus de sua Iustificatione quia nemo scit an odio vel
amore dignus sit c. 9 ecclesiastici, et in c. finali de purgatione canonica per hoc sa-
cramentum certior redit ut aduertit Iuanes Eguius 4 Homo homilia 48, 4°
quod pars temporalis pene sibi remitit per absolutionem sacramentalem ita Eguius
et Ledesma dicta dificultate 19 Xlo, 5° quia satisfatio ei iniuncta a sacerdote
in confessione magis meritoria est dicenda, in c. sufficiat 3ª q. 3 de pe. dist. 1 —

— neque obstabit si tenum dicas per contritionem cesare rationem
precepti confesionis quia respondeo non omnino cesare quia deus qui offensus est per peccatum
non simpliciter remitit culpam per solam contritionem sed eum obligat confitendi sacer-
doti et ministro ecclesie tradit Adrianus in 4° Xto de confesione q. 2ª in pro
Medina in C. de penitentia tractatu 2° de confesione q. 4ª, Ledesma in 2°
quarti q. 2° art. 5° Nabarrus in manuali c. 1 n° 14 qui ponit exemplum in eo
cui Rex remitit crimen cum onere ut seruiat ei in bello, alio Vtitur Le-
desma dicta dificultate 8 pagina 519 —

— preterea non obstat quod Unus actus non potest producere duos effectus
contrarios, scilicet, ut liberationem et obligationem l. qui hominem § finali ff de
solutionibus quia illud esset Verum quando Vterque actus obligationis et liberationis intenderent
ad idem secus si ad diuersa, tex. in numerationibus ff de solutionibus Vbi
sic explicat glosa finalis Albericus et Paulus ibi, glosa 1 in l. si e contra Vbi
Iaso ff de pactis ita est in proposito nam ex contritione oritur liberatio a culpa, obliga-

a confitendum quod est diversum vel planius, et clarius respondeo quod ex contritione procedit liberatio a culpa et obligatio a confitendum non oritur ex contritione sed ex ipso divino pre[redacted]cepto supradicta.

3° principaliter urget contra sententiam nostram Glossa, Textus in fine, finali 5 hac dist. ubi refert consuetudo graecorum confitendi peccata soli deo Nectarius, nam episcopus Constantinopolitanus fertur abrogasse confessionem sacramentalem ut refert Sozomenus in historia tripartita libro 9, c. 35, deinde ind° c. finali dicit esse a Postoli institutionem ut confiteamur alterutrum peccata nostra habet in epistola Iacobi c. 5° ergo confessio haec nec est de iure divino nec necessaria.

preterea obstat autoritas D. Chrisostomi in epistola ad hebreos homilia 31, et habet in c. quis aliquando 5 his autoritatibus Non tibi dico ut te prodes[?] 5 hac dist. et super psalmum 50, similiter, ib. non dico ut confitearis ea conservo tuo ut exprobet dic deo qui curat ea ergo clare demonstrat confessionem quae fit sacerdoti necessariam non esse.

4° et ultimo principaliter facit contra predictam sententiam Textus in c. Is qui in infirmitate 26 q. 6 ubi dicit quod si quis in infirmitate obmutescit et ostendit signa confessionis, vel si labitur in frenesim ita quod confiteri non possit, debet sibi dari penitentia et etiam eucharistia ergo oris confessio non est de substantia huius sacramenti neque necessaria ad salutem hec dificultas auget quia peccata confessa sunt materia huius sacramenti, ut dixi supra ind° c. perfecta penitentia, sed in specie Textus ind° c. is qui in infirmitate deficit materia hec ergo non potest dari absolutio sacramentalis.

Sed tamen et aliis non obstantibus supradicta sententia catholica est tenenda, neque obstant huiusmodi argumenta in 3° loco positum quorum pro eius resolutione est notandum quod Textus ind° c. finali habet relationem ad factum quoddam quod accedit in ecclesia constantinopolitana tempore Nectarii episcopi nam cum quedam nobilissima femina frequenter ad ecclesiam accederet ut penitentiam sibi iniunctam vigiliis et orationibus expleret inventa est concubuisse cum quodam diacono propter quod populus sevire cepit in sacerdotes ad quod scandolum sedandum Nectarius fecit cesare obligationem confessionis relinquens eam conscientiis uniuscuiusque refert in historia tripartita quo supposito respondeo ad argumentum quod factum illud Nectarii episcopi tale quale fuit non potuit toti ecclesie prejudicium inferre neque ipse potuit leges facere abrogando confessionem iure divino institutam ita respondet Cano in relectione de penitentia 8 parte in fine, Soto d. 18 q. 1 art. 1 colu. 19, Ledesma in sumario de sacramento penitentie dificultate 2a de confessione Petrus

Soto

Soto de necessitate confessionis Lectione 2ª.

Si volueris poteris aliter respondere, quod Nectarius non abrogabit hanc occultam confessionem sed modum illum qui tunc serbabat confitendi publice peccata presbitero in ecclesia et penitentiam publice recipiendi, veluti in Tiano eclesie ~~eum~~ ut habet in dicta historia tripartita ita intelligit Petrus soto dicta lectione 2ª Aiala de traditionibus ecclesie 3ª parte consideratione 3ª.

ex quibus constat quid sit dicendum ad autoritatem divi Chrisostomi nam referunt ad publicam illam Penitentiam olim fieri solitam quod patet ex illis verbis non tibi dico ut reprodas in publicum, et sequentibus neque apud alios te accuses verum dicit apud alium et cetera ex illa autoritate non dico ut confitearis conservo tuo ut exprobet sibi prodeundo peccata unde quod statim subdit dic deo intelligitur id est sacerdoti qui vices dei gerit, ita interpretantur uterque Soto, Ledesma et alii supra, Magister dicta 17 c. finali Bega in Tridentinum libro 17, c. 29, columna penultima.

Sic aliter respondi potest quod cum Chrisostomus fuerit successor Nectarii Episcopi cepit apud dissimulare occasionem confessionis ne aliud oriretur scandalum postea vero in multis locis, eandem necessitatem confessionis probabit ut constat ex dicto c. perfecta penitentia dicto c. non potest quod ex aliis locis relatis per doctores.

Denique non obstat quod in fine dicti capituli finalis dicit nempe esse apostolicam institutionem quae intelligi debet non de institutione primordiali sed de promulgatoria, quia divus Iacobus promulgavit confessionem institutam a Christo. S. Thomas dicta 17 q. 3ª art. 1, questiuncula 5ª ad 2um Thomas Valdensis de sacramentis c. 140 columna 3ª quod verum est reprobata sententia glose in summa dicta 5ª q. 1.

ultimo non obstat glosa margarita que pro intelligentia eius adverto doctores circa difficultatem eius diversas sententias asserere, aliqui enim tenent quod propter periculum et casum necessitatis Egrotum illum subito obmutescentem posse sacramentaliter absolvi arg. legis quod non est licitum ff de regulis iuris, c. si quis propter defunctis ligit gradatis et quotiens ff de muneribus et honoribus Tenet Cardinalis de indulgentiis q. 39, Medina complutensis in codice penitentia Tractatu 2º q. 43 in fine per textum in dicto c. is qui in infirmitate, facit verum textum in c. is qui intempore, eadem causa et q. dicta c. qui recedunt et similiter Item eadem q. quibus probat talem subito obmutescentem si signa contritionis ostendat et baptismum et penitentiam recipere posse quod etiam probat ex divo Augustino libro 1º

de adulterinis coniugi in fine probat et tamen baptismo quam in genere ex c. egrotantes de consecrat. d. 4. ex concilio cartaginensi 3.º c. 34. ultimo hec sententia probat quia mutis potest confiteri per nutus et signa et tam ecessitas defectum locutionis supplet et ipsam confessionem oris ut tradit Caietanus ubo confessio Nabarrus in manuali c. 21. n.º 36. et libro 2.º variarum c. 13. n.º 6. ad finem. Igitur idem dicendum est in supposita specie.

Contrariam tamen sententiam tanquam veriorem defendunt alii plures, scilicet ut egrotus iste quantum cumque signa contritionis ostenderit non sit sacramentaliter absoluendus nisi saltem nutu peccatum aliquod in particulari designet. Hec sententia fuit abulensis super Matheum c. 18. q. 79. dicens quod signa contritionis non ostendunt peccata sed solum significant illum in genere esse peccatorem quod ad absolutionem sacramentalem non sufficit. Sequitur Cano in relectione de penitentia 5.ª parte, Soto d. 18. q. 2.ª art. 5.º Nabarrus in manuali c. 26. n.º 28. instructorium conscientie 1.ª p. te c. 18. cota 6. que sententia pluribus fundamentis probatur. 1.º ex Trunco et similibus probantibus necessitatem confessionis vocalis ad salutem.

2.º facit quia hoc casu deficit materia huius sacramenti, scilicet peccata confessa ut dixi in 2.º c. perfecta penitentia. Ubi dixi quod sacramentalis absolutio dari non potest casum necessitatis non supplet defectum materie et alterius partis substantialis in sacramentis, c. debitum de baptismo ubi notat abbas c. penultimo eodem tit. docet Alexander alensis 4.ª p. te q. 13. membro 2.º art. 1.º in fine.

3.º probatur quia in sacerdote qui est minister huius sacramenti est duplex clavis, scientie scilicet et potestatis ita glosa ordinaria super caput 18. Mathei quem cumque solveritis et docet Soto et omnes theologi in 4.º d. 20. q. 1. art. 1. Iuanes Crisostomus 4. homo, homilia 48. Petrus Soto de institutione sacerdotum tit.º de clavibus, lect. 1.ª etenim ut posit sacerdos uti clavi potestatis oportet quod precedat iudicium discernendi per clavem scientie ut recte ait Soto et constat satis ex Tridentino sessio 14. c. 5. Hoc constat sed in proposita questione non potest sacerdos discernere per clavem scientie ergo nec absoluere per clavem potestatis ex d. c. 5.

qua sententia retenta non obstabunt contrarie sententie fundamenta non Trs in 2.º c. is qui in infirmitate q. ? Respondeo quod Trxi ille

ille n̄ loquit̄ de absolut.e sacramentali s̄d de absolut.e ab excomunica
tione q̄d videt velle gl.a ib dum allegat tx̄ in c. a nobis el segundo
de sent.a excomunicationis secunt Nabarrus et Medina sup.a et constat
ex eo q.a ibi n̄ fit mentio de confesione neq̄ de signis contritionis factis
in presentia confesoris s̄d solu(m) ait sufficere si de signis constet per rela
tionem et testimoniu(m) alioru(m) ut considerat Soto sup.a q.e testimonia
signoru(m) ad eam reconciliationem de qua ib sufficiunt ut ib dicit et ind.e
qui recedunt de isto in tempore Sec autem testimonia et signa n̄ sufficiunt
ad sacramentalem absolutionem q. alias posset q.s per tertiam personam confiteri
q.d est falsum et c.a tx̄ in c. quem penitet 1 sa.a de.e

— S̄d sec.m interpretatio sustineri n̄ p̄t nam licet verum sit tx̄
illum n̄ loqui in absolut.e sacramentali n̄ t.n ex eo debet restringi ad abso
lutionem ab excomunicat.e q.a tx̄ generaliter loqui videt —

— quare sit vera solutio ad istum tx̄ nam tantum loquit̄ in
his qui erant in solemni penit.a q.d patet ex eo q.a tx̄ ille est concilij cartaginensis 4
c 76 inter alios canones agentes de solemnibus penitentibus et vult dicere q.d.
quamuis solemnes penitentes durante tempore penitentie ab ecclesia sint se
clusi, et in quadragesima q.o d.e cum ib notatis t.n si interim infirmitate
opresi obmutescerint cum ne antea signa contritionis ostenderint accipere
debent penitentiam et reconciliationem id est n̄ absolutionem sacramentalem
s̄d absolutionem reconciliationis x.a formam tx̄ in dicto c. a nobis el segundo
que forte fuit mens gl.e ind.e et qui in infirmitate explicat Soto sup.a et
colligit satis ex ubi eiusdem tx̄ ib et subdar, ex statutis penitentie legi
bus quom.o et est declaranda autoritas D Augustini et alia iura sup.a
allegata — Neq̄ obstat q.d si tx̄ ille n̄ loqueret de absolut.e sacra
mentali n̄ diceret q.d oriuis in fundat[ur] eucharistia quam precedere debet
necesario confesio sacramentalis gl.a finalis in c. de homine de celebratio
ne misar[um] Gabriel in canone mise lect.e 7, litera, ce, Nabarus in manu
ali c. 21 n.o 49 Soto in 4 dist 17 q.a 1.a art.o 4 col. 14 Tridentinum ss. 13
c 7 et canone 11, quare respondeo illud ee propter casum necessitatis nam

quemadmodum quando non est copia sacerdotis potest accedere ad eucharistiam absque previa confessione 2m sup allegatos et Tridentinum super ita etiam quando quis non habet copiam loculi accedere potest ad eucharistiam absque confessione sacramentali resolvit suma astesana libro 4 tit. 18 per textum ind. e. isqui in infirmitate.

Neque obstabit etiam si iterum dicas quod eadem ratio necessitatis urgere videtur in sacramento penitentie ac in eucharistia sed textus ille iubet utei det eucharistiam quo pacto non debere sibi dari absolutio penitentie.

quod respondeo differentiam esse, quod confessio sacramentalis est una pars integralis sacramenti penitentie ut in de perfecta penitentia et sic est de materia sui sacramenti ut ib. et ideo non supplet propter articulum mortis ut in de debitum de baptismo et in c. penultimo de vigamis di versum tertio et in sumptione eucharistie quod licet previa confessio necesaria sit ad eam de precepto non tamen est de subiantia sacramenti ideo tempore necessitatis supplet aliis dicte reguli quod non est licitum de regulis iuris adverte tamen si volueris quod licet hec sententia verior sit indisputabile contraria tamen satis potest defendi et practicari tanquam equior.

AD XIII in c. vbi dei

Hic vbi te agit de absolutione sacramentali que post omnis confesionem a sacerdote concedit qua sacramentum hoc perficit circa cuius explicationem illa questio disputanda erit an sacerdos absolvens vere pecata dimitat in qua dificultate sit prima sententia solum Christum pecata dimitere non autem sacerdotem que probat ex nostro textu in principio et in illis vbi dominus partus absolvendi et ligandi esse voluit sed sacerdos non potest sua sententia hominem ligare et facere eum obnoxium pene eterne quo neque poterit absolvere idem probat in c. nemo de consecrat. d. 4a c. ut videntes 1 q. 1 et probat ex psalmo 31 dixi confitebor &c. et tu remisisti et Esaie c. 43 ibi ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas et Luce c. 5 quis potest dimitere pecata nisi solus deus accedunt etiam autoritates D. Augustini Fer Iuliani Bede et aliorum

Alior, quos refert Vega in consilium Tridentinum libro 13, c, 34, et Corduba in questionario libro 1º q. 1ª in primo &c.

2º principaliter probatur nam sacerdotes veteris legis non mundabant leprosos sed ostendebant esse eos mundatos ut habetur Levitici 13 c, et 14, sicut Christus prius leprosum mundabat deinde iussit ut ostenderet se sacerdotibus Mathei c, 8, et Luce 5º, idem Luce c, 17, et habetur in c, convertimini, et hinc etiam supra sacerdotes.

Ultimo probatur hoc ex resurrectione Lazari Ioannis, c, 11 nam prius eum Christus suscitavit deinde eum commisit discipulis solvendum habetur in d. hinc etiam et in c, pluribus q. 11 q. 3, nam cum per peccatum solus deus sit offensus ad solum ipsum pertinet remissio ipsius offense ergo sacerdos vere non remittit peccata sed solus deus &c.

Contraria tamen sententia pluribus fundamentis est probatur 1º ex expressa verba Christi Ioannis 20, quorum remiseritis peccata &c. et Mathei c, 16, et 18, quemcumque solveritis super terram ergo sacerdos vere remittit peccata probatur 2º ex c, quem penitet, Vbi ipsi, n, sacerdotes 1 sacerdote c, si presbiter, c, agnobimus 26 q. 6, ubi dicitur sacerdotes negantes absolutionem morientibus reos animarum eorum et morienti mortem addere neque intelligas de cura ministrum animarum ocasionaliter ergo sacerdos videlicet in hoc casu dat infirmo ocasionem desperandi ut dicebat Medina Complutensis in c, de penitentia tractatu 2º de confessione q. 42, in fine quia repugnant verborum verius que expressam virtutem in ipsa absolutione sacerdotali considerant ut veneait Corduba ubi supra in 4 opinione denique hec sententia fulcitur forma sacramentorum efficit idem quod significat et ita agnoscunt et probatur ex Trul in c, sacramentum de consecratione d. 2, sed forma huius sacramenti est Ego te absolvo, ut statim dicendum que verba eidem significant quod ego remito ergo sacerdos vere et propriam remittit peccata &c.

In qua dificultate ubi Cleris et alii heretici preter fundamenta 1º loco adducta negabant claues Ecclesie et subinde

potestatem absoluendi sacerdotibus competere, dicentes esse luciferam presumptionem quod homo habeat potestatem absoluendi.

— quibus tamen non obstantibus vera et catholica conclusio sit sacerdotem vere et proprie remittere pecata tanquam minister dei, quam D. Thomas et alii in 4° d. 17 et 18, q. 2ª et 3ª parte q. 84, art. 3° et in opusculo 22 Thomas Valdensis de sacramentis, c. 135 et 147 Soto d. 4 q. 1° art. 2, Castro de heresibus verbo absolutio heresi 1ª Medina Complutensis in C de penitentia tractatu 2° de confessione q. 42 Navarrus in manuali c. 4 n° 7, Ledesma in sumario de penitentie sacramento tit° de materia et forma difficultate 8, pagina 515, Petrus Soto de institutione sacerdotum tit° de materia et forma lectione 4 Corduba in questionario libro 1 q. 1ª et in 4 opinione verbo latissime, que satis probatur ex locis evangelicis supra adductis et est expresum in concilio florentino de sacramento penitentie et in tridentino sessione 14, c. 6 et canone 9 — quia opinione recepta contrarie sententie fundamenta non obstant et non obstat nostri textus cum similibus quia respondeo quod solus deus remittit pecata proprio, autoritate et virtute, sacerdos autem dimittit illa non propria autoritate sed ministerialiter tanquam minister dei ut D. Thomas d. 3ª q. 84 Soto Ledesma et alii supra nam sacerdotes legatione dei utuntur, c. accusatio et prima 2ª in fine 2ª q. 7, Conradus Brunus in tractatu de legationibus libro 3, c. 6 et libro 4, c. 2, et appelantur dii in c. sacerdotibus 11 q. 1ª et ideo qui absoluitur a sacerdote dicitur absolutus a deo ex regula qui per alium facit de regulis in 6, que interpretatio satis probatur ex originali huius textus qui desumptus est ex D. Ambrosio libro 2° de Cain et Abel c. 4 nam licet Gratianus non retulerit verba formalia eius sed ex illis suo arbitrio hunc textum composuerit ut colligitur ex noua additione decreti reformati per fratres [?] verba eius referunt ab eo dem Gratiano in c. remitunt ~~[illegible]~~ 23 q. 5 ex quibus hec sententia satis constat ad alia argumenta poteris respondere ut per Sotum Cordubam et alios supra —

— ex quibus reiiciendae opinio Vgonis libro 2° de sacramentis 14 parte c. 8, quam videtur sequi Medina Complutensis cum quodam moderamini d. tractatu

D. Tho. tractatu 2° q. 42 de effectu absolutionis dicens solum deum in effectu per contritionem remittere culpam et reatum penę inferni et reddere animam amicam dei sacerdotem vero per absolutionem solum liberare penitentem ab exilio regni celestis itaque volunt deum remittere culpam et penam sensus sacerdotem vero penam damni sed reiicitur recte a Corduba ubi supra in 3° opinione dicente communiter improbari nam mortalis culpę tria sunt annexa, & inseparabilia reatus culpę seu macula animę qua invisa est deo ut supra, dixi reatus penę eternę sensus & reatus relegationis eternę a regno celorum quę est pena damni ergo dum christus remittit unum per contritionem, & sacerdos per absolutionem alia simul remittunt siquidem inseparabilia sunt deinde convincitur ex concilio Tridentino ss. 6, capite 14 ubi dicit quod pena eterna simul cum culpa remittitur sacramento penitentię, & eius voto etiam in eodem concilio Trident.° ss. 14 c. 3° dicit precipuam vim huius sacramenti esse in verbis absolutionis et sed dicit effectum eius et reconciliationem cum deo et in c. 4° dicit per hoc sacramentum attritum fieri contritum et consequi gratiam ergo virtute absolutionis sacramentalis perfecte remittuntur peccata quo ad culpam et penam eternam.

2° reprobatur opinio magistri sententiarum in 4° d.° 18 c. 6 & 7 dicentis sacerdotem non absolvere peccatorem a culpa sed declarare illum esse absolutum apud deum ad instar sacerdotum veteris legis de quibus supra quam opinionem approbat Archidiaconus & sed falsissima est et omnino reiicienda ut advertit Soto Corduba et alii supra et est expresse damnata in concilio ss. 6 c. 9 et canone 9.

Ultimo ex supradictis constat veram et convenientissimam esse huius sacramenti formam scilicet ego te absolvo dicit expresse D. Th. 3 p.te q. 84 art. 3 et in 4° d.° 17 q. 4 et d.° 18 q. 3.a et in opusculo 22, Vega in concilium Tridentinum libro 13 c. 31 Rofensis contra Lutherum art. 12 et 13 Castro de heresibus verbo absolutio Petrus Soto de institutione sacerdotum & de penitentię sacramento lectione 4 de materia & forma Ioannes Eguius 4° tomo homilia 48 Soto d.° 14 q. 1 art. 3 Ledesma & Corduba supra approbatum est expresse in concilio Florent.°

de sacramento penitentiæ et in Tridentino ss. 14 c. 3 et in cathecismo Romano de ea forme etiam quæ quidem forma consentanea est verbis Christi quibus potestatem clavium ecclesiæ contulit ib. (quorum remiseritis etc.) Joannis c. 20 (et quæcumque solveritis) et Mathei 16, et 18. Et ita dubitandum non est quod ex verbis Christi colligatur quamvis non ita formaliter sicut forma eucharistiæ et baptismi ut Ledesmam et Sotum supra.

— Neque obstavit dicere quod si peccator contritus accedat non videtur verba hec forma absolutionis quia Respondeo quod etiam in hoc casu habet Rectum sensum, scilicet absolutionis sacramentum tibi impendo ut dixit D. Thomas, dicto articulo 3 ad 5m in fine libri etiam compleo absolutionem sacramentalem cuius voto super contritionem iam iustificatus est dicta d. c. agite penitentiam ita etiam ab alia falsitate liberat eo casu quo penitens non est vim dispositus quia tunc forma hec, Ego te absolvo etiam eum sensum habet quantum est in me et in virtute sacramenti absolutionis, sacramentum absolutionis tibi impendo et licet in hoc casu illud sacramentum absolutionis non recipiat non est propter defectum forme sed imperfecte dispositionis penitentis ita Ledesma Soto supra.

Ex quo sequitur quod forma illa deprecatoria scilicet misereatur tibi etiam non est sacramentalis sed deprecatio quedam que fit nomine ecclesiæ ut tradunt dicti DD. supra allegati constituentes discrimen inter formam huius sacramenti et formam sacramenti extreme unctionis que deprecatoria est.

— Denique ad universale quod quamvis pronomen ego omittatur non vitiatur forma etiam si loco verbi absolutio dicat sacerdos remitto vel impendo sacramentum absolutionis licet peccet mortaliter qui id faceret saltem incompetentur scilicet cum scandalo etiam non de substantia invocatio sanctæ Trinitatis sicut etiam in baptismo neque exprimere verbo a peccatis tuis resolvunt Soto Ledesma Navarrus et alii supra Silvester verbo absolutio 6o § 4o Caetanus eodem verbo Florentinus 3a parte titulo 17 c. 21 § 1.

Ad Im, inc, non sufficit unum hac dist. 1

Agimus in precedentibus de contritione et confessione nunc est agendum de satisfactione quæ est 3a pars penitentiæ et notabile quod colligitur ex hoc textu tale est satisfactionem pro peccatis necessariam esse ante introitum gloriæ idem probatur in c. perfecta penitentia

perfecta penitentia cum multiplex sit Sacerdotium, vide etiam mensuram sacerdotii dictam.

Sed obstat graviter preceptum satisfactionis in sacra scriptura reperiri quod satis factio necessaria non est imo quod dextra videtur non esse necessariam nam Pauli ad Romanos c. 3° dicit nos iustificatos esse gratis per gratiam et Redemptionem Christi quem proposuit deus propitiatorem per fidem in sanguine ipsius et Ioanis c. 2° dicit Christum esse propitiatorem pro peccatis nostris et totius mundi et Esaie c. 53, v. 4 langores nostros ipse tollit ergo qui aliam satisfactionem exigit videtur contumeliose detrahere satisfactioni Christi.

Propter que fundamenta Luterus negabat omnino dare satisfactionem et dicebat esse nobis inventum Theologorum sed non obstantibus his dicendo catholica conclusio eam esse necessariam ad delendam penam temporalem quam recte probat Soto in 4° d. 19 q. 1 art. 3° et Ledesma libro 3 de natura gratia c. 6, Petrus Soto de institutione sacerdotum tit.° de sacramento penitentie c. de satisfactione lect. 1a Ledesma dificultate 1a de satisfactione pagina 56 Roffensis contra Luterum art. 9° Ioanes Eguius + Thome Sornelia 49 Corduba in questionario libro 5 questione 1a et est expresse decretum in concilio Tridentino ss. 6, c. 14, et canone 30 ss. 14, c. 8, et canone 12, et sequentibus et in catechismo Romano de sacramento penitentie. Pro nunc ad 3 eius conclusionis Rationem ponit concilium tridentinum dicto c. 8, Petrus soto et alii supra quia quamvis remissa culpa remittatur pena eterna manet tamen reatus pene temporalis ad quem necessaria est satisfactio ut in peccato David et aliorum constat, cum de peccatis supra sacerdotium dictum est ubi dixi supra late cum Catechismus Romanus ut supra.

Neque obstabunt tunc argumenta supposita non promovent quia falsum est nam licet nomen satisfactionis in sacris litteris non exprimatur in re tamen reperitur ita Batista illud Luce c. 3° facite fructus dignos penitentie declarat Franciscus Sonnius tit. 4° de penitentie sacramento c. 10 preterea verba Mathei c. 16 et 18 (quecumque solveritis etc.) et Ioanis 20 ibi (quorum remiseritis) non sunt referenda ad solam culpam ut male dubat Luterus sed referri debent ad penam et ita Soto supra Cano in relect. de penitentia 6 parte ad finem nam per claves dedit Christus potestatem ligandi atque solvendi quemcumque et quomodo cumque clave non errante quo ad culpam et satisfactionem iniungendam per claves nostri, scientie discernit sacerdos num penitens.

nitens.

dignus sit absolutione simpliciter, si cum aliquo bonum satis faciendi docet D Th 3 p. q. 18 q. 1 art. 3 Soto dist. 20 q. 2 art. 2 primo nec multiplex tollo mediator supra sacerdotes neque obstat 2 sive 2 parte quia, respondeo quod Christus //

Nec obstat 2m sive 2 pars argumenti qui respondeo quod Christus satis fecit pro hominibus quantum ad sufficientiam ex parte sua ceterum quantum ad efficaciam ex parte nostra satis facio eius non in omnibus eque operatur sed solum in his qui aplicat 2m unicuique meritum ut dis quis peccavit penas quas patiatur ita Soto et quam alii supra que est receptissima omnium Theologorum sententia.

Adverte tamen circa predicta, quod licet satisfactionem non de necessitate sacramenti et ideo valeret absolutio licet sacerdos satisfactionem non iniungat tamen est de precepto regulariter loquendo et ideo peccaret sacerdos si negligenter illam omitteret Petrus Soto dicta lectione 2a de satisfactione Ledesma de dificultate 10 pagina 904 et probatur in concilio tridentino sessione 14 c. 8, Vide debent quod nisi existentes in articulo mortis, c. ab infirmis 26 q. 6 et in aliis casibus hoc procedit ut per supradictos multa que sacerdos attendere debet in hac satisfactionis iniunctione ponit D Th in additionibus 3 partis q. 18, art. 7 et latius Nabarrus in manuali c. 26 n. 11 cum sequentibus Petrus Soto supra Ledesma de dificultate 11 pagina 911.

2o advertendum est penitentem teneri aceptare penitentiam sive satisfactionem a sacerdote sibi iniunctam si rationabilis et discreta sit ne maneat reus sacramentum alias peccaret mortaliter Durandus in 4o sententiarum d. 17 3 dub. 3m Cano in relectione de penitentia 6 parte folio finali Petrus Soto dicta lectione 2a florentinus 3a parte tit. 14 c. 19 § finali Castro libro 1o de lege penali c. 3o Roffensis contra Lutherum art. 3o Ledesma dicta dificultate 10 pagina 905 Soto d. 20 q. 2a art. 2o et ista 4 quod probatur quod ut supra dixi sacerdos habet potestatem impleri di satisfactionem preterea ex textu in c. omnis utriusque sexus de penitentiis, c. consideret Vide ponens q. 1 a. d. 5 a quod verissimum est et tutius licet contrarium teneat Scotus in 4o d. 13 dicens non teneri penitentem eam aceptare sed posse satisfactionem ad purgatorium remittere sequitur Medina compluntensis tit. 2o de confesione q. 41 Corduba in questionario libro 5 q. 1a Nabarrus in manuali 26 c. n. 20 et ita constat penitentem qui satisfactionem sibi iniunctam non implet peccare mortaliter ut DD supra allegati supra, non tamen tenebit confesionem iterare ita Petrus Soto

supra

sup.ª Medina salamanticensis in summa c. 7 pagina 228 quod de eo procedit nisi aliqua causa subsit quod tunc potest non acceptare ita auctores in sententia.

3.º Advertendum est quod si existens in peccato mortali explicat satisfactionem sibi iniunctam a sacerdote valebit quoad satisfaciendum obligationi a sacerdote sibi iniunctae non autem quoad diminuendam poenam propter satis debitam tenet Magister dist. 15 Caietanus verbo satisfactio sacramentalis in summa Silvester eodem verbo q. 7 Petrus Soto de lect. 2ª Ledesma de difficultate 6 pagina 779 dicens communem Nabarrus in n.º 4 de poenit. dist. 1 bb in alma mater 1ª p.te § 4 n.º 7 et § 5 n.º 5 Vlo secundo quod verior videtur licet contrarium teneat Scotus d. 15 q. 1. Medina complutensis tr. 3º de confessione q. 46 Nabarrus in manuali c. 3 n.º 5 qui omnes dicunt vere utrumque satisfacere et pro expianda poena purgatorii ultra gesta ex videntibus Florentinus 3 p.te tit. 4 c. 20 § 2º Soto d. 19 q. 1 art. 5.

4.º constituendum est sane satisfactionem explicitam in peccato mortali recedentem postea ab illo per contritionem et superveniente gratia habere suum effectum tenet Caietanus sup.ª Petrus Soto Medina salamanticensis Ledesma de difficultate 7 pagina 824 sup.ª Nabarrus Victoria et alii quod sacramentum recedente fictione incipit valere c. tunc valere ut consecrat d. 4 sed hoc satisfactio est pars sacramentalis ut sup.ª in c. perfecta poenit. quae procedit eo omnis quae opinio est satis probabilis licet contrariam defendat Soto d. 19 q. 1 art. 5 Corduba et Medina complutensis sup.ª

Ultimo advertendum est opera satisfactoria iniuncta in sacramento talis poenitentiae esse magis meritoria virtute sacramenti Sanctus Th. 3 p. q. 90 art. 2º ad 3m bb dicto § 4 n.º 8 tradunt late sup.ª allegati.

in 5 ac q. an satisfactio imponi debeat ante vel post absolutionem glossa verbo audivi in clementina dudum de sepulturis dicit illam esse imponendam ante absolutionem propter eum textum verbo hoc ordine enumerant ibi confessiones audiat poenitentias imponat et absoluat sed hec non venant est, et ideo nos sent.ª quod in c. ultimo de censibus in 6 contrario ordine enumerant et ita glossa ibi tenet contrarium circa quod resolutio est hoc arbitrarium esse quod si moraliter coniungant hec duo sed utrumque eodem actu, sine diuturnitate fiant nihil interest quod alterum antecedat, vel sequatur tenet D. Antoninus 3ª p.te tit. 17 c. 20 § 1º Nabarrus de poenit. d. 6 c. 1º in prin. n.º 31

Consuetudo iam obtinuit ut penitentia prius imponat qd licet sub obligatione non cadat Videt consultius ut penitens satisfaciat prius Doto e proposito quam absoluat Siluester verbo confessio 8º Angelus verbo confessio 5 nº 20 —

— Sed dubitari potest an teneat confessor dignam satisfactionem imponere, et quam mensuram debeat seruare circa qd sit 1ª conclusio nullam esse certam satisfactionis mensuram ab ecclesiastica taxatam quam confessor teneat imponere sed poterit uti arbitrio qd certum, colligit ex concilio niceno, c 12 ex c, mensuram hac de 1ª c, deus qui, de penitencijs et remissionibus ex dº Augustino in enchiridion c 65, cuius ratio est quia sic penitentia ordinat maxime in vtilitatem et curationem penitentis dispositio autem penitentis potest esse varia unde nec eadem quantitas nec idem modus penitentie potest omnibus expedire ideo arbitrio eius debet relinqui —

— Sed obstat grauiter olim erant canones penitentiales in quibus singulis pecatis certum penitentie tempus et modus taxabat ut colligi potest ex dº Augustino supra, c, 67 concilio cartaginensi, 4, c 74, ex burchardo libro 18 et 19, decreti, et ex omnibus his distinctionibus cui dificultati tribus modis respondet Doctissimus Pater Suarez super sanctum Thomam 3ª pars dº 38 sectione 4ª qui ultimate dicit totum illud esse antiquatum et ad arbitrium sacerdotis redactum —

— 2ª conclusio, hoc iudicium et arbitrium confesoris non est eius voluntati absolute relictum sed, considerata grauitate pecatorum et penitentis dispositione qua seruata iustitia debet proportionatam satisfactionem imponere prouidentibus humanis prudentiae ita concilium tridentinum ss 14, c 8, cuius ratio est quia sacerdos est iudex et debet equitatem seruare, —

— 3ª conclusio, ex rationabili causa propter impotentiam et fragilitatem penitentis potest confesor leuiorem satisfactionem imponere quam pecata eius merentur Tenet D Thomas in additionibus tertie partis qº 19, art 4, Soto dº 20, qº 2ª art 3º cuius ratio est quia in hoc sacramento magis intendit salus penitentis et eius emendatio quam satisfactio pro pena si autem grauior satisfactio imponat quam fragilitas, et conditio penitentis patiatur maiori periculo exponit salus quam si aliquo

aliquid de pena remitat, q̃ procedit conclusio, p̃t ex d.º Chrisostomo super Matheum homilia 23 ĩ habetur in c. alligant 26, q. 7. Nacianzenus oratione 26, ĩ ita colligitur ex hijs sacerdotem attendere debere illud precipue ut satisfactionem imponat acommodatam curationi & preseruationi a pecatis in quo oportet ut integritatem ĩ seueritatem habeat qd simbac p[te] sufficienter pecatori provideat quamuis in castigatione remissius agat nunquam grauiter errauit Nabarrus, n, c, 26, n.º 19. ĩ 20 dicit qd s[i] [illegible] confesor multo leuiorem penitentiam imponat propter fragilitatem penitentis quam pecata alij merent debere illum admonere illam n[on] eẽ sufficientem penitentiam s[e]d propter illius indispositionem cum illo benignius agi, ne forte ex leuitate pene ocasionem sumat pecandi.

Sed e magna dificultas que opera posint imponi in satisfactionem in qua plures dificultates includuntur, 1.ª an opus iniungendum oporteat eẽ moraliter bonum in qua brebiter dico deuere eẽ bonum in suo genere, ĩ habere ceteras conditiones ipsius operis que ad satisfactionem ex opere operantis requirunt q[ui]a hec satisfactio sacramentalis habet pro materia opus de se satisfactorum ex opere operantis quod per virtutem clauium elebat.

2.ª dificultas poẽ eẽ an oporteat qd hoc opus sit externum, l[icet] sufficiat internum in qua Alensis 4 p[te] q. 84 membro 2 art.º 1, ĩ alij requirunt actum omnino externum loquitur sent[enci]a nobistante dico altem externum eẽ magis acommodatum nihilominus t[ame]n imponi posse actum internum, si, si penitens ita egrotet ut nihil possit externe facere, poẽ ei iniungi ut actum internum habeat preterea si confesor iudicet valde expedire ad bonum penitentis ut aliquibus diebus proponat pecatum vitare poterit hoc illi iniungere nec obstat dicere qd iste actus ẽ pars sacramenti ĩ ita debet eadere in actu externo q[ui]a sufficit ut sit per accidens sensibilis, sicut contritio, q[ui]a autem externus imponit ĩ acceptat per accidens sensibilis ĩ ita tenet Pater Suarez sup[r]a sectione 6, d.º 2.º queri poẽ.

3.ª sit dificultas an pro satisfactione posit imponi penitentia publica hec n[on] vocat nõis illa que coram alijs fit q[uod] si ita fiat ut persona oculta maneat l[icet] causa q[uia] res ẽ que fit sponte publica n[on] dicitur quo ad h[oc] quare dicta t[ame]n queritur que ita fit coram alijs ut ex illa colligi posit confesorem propter graue crimen illam imposuisse, ĩ r.º dubitandi ẽ, q[ui]a videtur c.ª sigillum confesionis qua propter Nabarrus in cap. sacerdos de p.ª d.º 6, n.º 86 ĩ in suma c. 26 n.º 10, dicit huiusmodi penitentias imponi n[on] pose ĩ iura que loquuntur de illis existimat intelligenda in foro exteriori, sed secundum p[oten]tio

dificulis

difficilis ē, nam contrarium videtur dicere Rex in c. 1 de penitentijs, & remissionibus & concilium Trid. 1524, c. 2 de reformatione, ex qua ēē hec opinio qd propter peccata occulta nō debeant imponi penitentię publicę q. ēs improportionatę, & quoad bonam famam penitentis pro peccatis vero publicis imponenda ēē quod expedit ecclesię, tenet D. Thos dist. 14 q. 1 art. 5, questiuncula 1 ad quartum & dist. 17 q. 3 art. 4 questiuncula 4 ad q. 3 Alensis 4 p. q. 14 membro 6 art. 2 Paludanus dist. 14 q. 6, Argentinus art. 3 Durandus q. 4, Soto d. 19 q. 1 art. 5, D. Antoninus 3 p. tt. 14, c. 17, § 6, Medina complutensis tt. 2 q. 44, quo supposito Durandus ad difficultatem de sigillo respondet sed non vere, D. Thos dicit revelationem non ēē qz fit ex consensu ipsius penitentis sed urget ut consensus videtur coactus qd nō sufficit respondeo si penitens habet rationabilem causam ad non acceptandam huiusmodi penitentiam, & illa nō sit necessaria, ad aliquod scandalum tollendum nō debet obligari ad illius acceptationem nisi quando iudicat necessarium ad tollendum scandalum, & satisfaciendum ecclesię, in crimine publico.

4 sit dubium an opus satisfactorium sit necessarium ut sit unum ex ieiunio, oratione & eleemosina in quo breviter respondeo qd si hoc in rigore sumat non ē necessarium ut sit aliquod ex illis quamvis debeat aliquo modo ad illa reduci, ita Pater Suarez. Sectione 6, supra.

5 difficultas an opus hoc debeat ēē supererrogationis, & positum de illis que alias precepta sunt, in qua dico qd licet regulariter expediat imponi opera supererrogationis ut maior sit satisfactio, & etiam ut det penitentibus occasio plura bene operandi, nihilominus possunt pro satisfactione precepta imponi quia cum hec sint satisfactoria possunt imponi ad satisfaciendum & ita in uno opere cadit duplex obligatio qd aliquando expedit facere saltem propter propter fragilitatem penitentis tenet Nabarrus in c. 1 d. 6, c. 40, qui dicit qd si sacerdos nō explicet semper intelligendum ēē imponere opus alias nō preceptum qz regulariter hec ē intentio confessoris, & quamvis Victoria ab hac regula eximat eleemosinam & Soto distinguat nihilominus supradicta sententia mea procedit verum tamen ē qd consultius faceret penitens si materia talis ē ut coniungat alijs preceptis si explicite interroget confessorem intentionem eius, adverte tamen qd si quis recitet rosarium aut oras eo tempore quo ex precepto audit sacrum satisfacit tenet Angelus in suma verbo ferię § 46, Adrianus q. 1 de satisfactione Medina tractatu 2 q. 48, cuius ratio ē quia revera facit opus impositum ad quod alias nō tenebatur qd quidem nō ē incompatibile cum auditione missę.

6. difficultas erit, an hoc opus qd in satisfactione imponitur sit necesse ut sit aliquod particulare, vel sufficiat quod imponatur per clausulam

generalem

generalem s[ci]l[icet], quidquid boni feceris et mali substinueris, in qua s[ententia] D[ivus] Th[omas], quodli
beto 3° art° 28, dicit sufficere eam imponere per clausulam generalem. Secunt[ur] Pa
ludanus sup[r]a, Petrus Soto d[istinctione] 2 de satisfactione, Nabarrus in suma c. 26 n° 14
et de penitentia d. 6 c. 1 n° 36, qq. assentit Pater Bazquez q[uia] si peccatum in commun[i]
po[ss]e e[ss]e materia huius sacramenti, satisfactio in communi poterit imponi q[uo]d intelligen
dum quo ad peccata in illa confessione confessa, n[on] quo ad allia q[uae] dicitur fortius ... ditum.

Sed est questio an satisfactio hec sit omnino personalis an v[er]o possit per alium
impleri, circa quam est communis sent[enti]a Theologorum posse penitentem implere per alium sa
tisfactionem sibi impositam presertim si ille sit impotens et alius sit santior et di
gnior. Tenet D[ivus] Th[omas] d[istinctione] 20 q. 1ª art° 2 questiunculam, Paludanus q. 3 art° 1°, Silves
ter verbo satisfactio q. 3, Alensis 4ª p[ar]te q. 25 membro 4°, que sent[enti]a cum dis
tintione est intelligenda, nam dupliciter po[te]st accipi: 1° an si ex voluntate confessoris
possit penitens satisfactionem per alium implere an v[er]o etiam sine voluntate hoc possit facere,
quo ad ultimum est certum n[on] posse penitentem sine voluntate sacerdotis per alium implere et satis
facere q[uia] obligatio hec orit ex precepto, q[uo]d si confessor precipit ut ieiunet n[on] impleret precep
tum etiam si alius nomine penitentis ieiunet, et ita constat q[uo]d si confessor nihil explicet sed
absolute iniungat penitenti penitentiam q[uo]d voluit eam iniungere obligationem personalem.
Secundo q[uia] cum hec satisfactio sit simul medicina quo ad hanc partem n[on] poterit per alium
exercere, in quo omnes fere Theologi conveniunt d. 20 et in fine allegati et secuti a
Pater Suarez supra sectione ... quo ad 2um autem s[ci]l[icet] q[uan]do voluntas confessoris adest, dico q[uo]d
si confessor iudicaverit expedire penitenti imponere penitentiam per alium implendam,
et tunc est certum q[uo]d adimplet preceptum si talis m[od]o fiat, velut in ieiunio, oratione, dis
ciplina et aliis et etiam in elemosina docent sup[r]a allegati, cuius r[ati]o est q[uia] hoc preceptum
pendet ex voluntate confessoris et ita ille satisfacit penitens si iustaciam voluntatem
adimpleat. Confessor autem n[on] debet sine iusta et necessaria causa hunc modum satis
factionis imponere q[uia] nec est adeo in ecclesia usitatus nec ad finem huius sacramenti
adeo expediens q[uia] talis satisfactio nec deservire po[te]st per modum medicine, nec ip[s]a r[ati]o
satisfactionis est satis certa.

Sed queritur an hec satisfactio per alium impleta n[on] solum sufficiat ad
implendum preceptum confessoris sed etiam ad satisfaciendum ex opere operato pro illo a quo
fit, in quo licet Ledesma sup[r]a dicat n[on] sufficere nihilominus contrarium verius est et tenet expres
se D[ivus] Th[omas], Bonabentura, Durandus, Soto, Gabriel, Alensis, Pater Suarez d[ic]ta sectio
ne 9ª, Vazquez, cuius r[ati]o est q[uia] q[uan]do penitentia imponitur per alium implenda semper

intelligit facienda ex motione ꝙ Petrone ipsius penitentis vita e aliquo modo illius ꝙ ut sic posse etiam aliquo modo pars sacramenti ab illo suscepti ꝙ etiam pot habere effectum ex opere operato circa penitentem, nec est necesse ut penitens per seipsum exerceat dictos actus qui sunt partes huius sacramenti

sed habet maximam dificultatem quis posit satisfactionem impositam tollere, vel mutare in qua est dubitari an, sublata obligatione ex aliqua causa implendi eam possit aliquis tollere, scilicet si sacerdos iudicaverit clavem a prosse errase et satisfactionem iniustam imposuise, vel penitentem cum a prosse fuit iusta factum esse impotentem, vel ortam fuise iustam causam quibus excuser quia in his omnibus casibus sacerdos non tollit satisfactionem sed tantum interpretationem facit que non est actus potestatis questionis propriè cadit quando revera obligatio satisfactionis impositæ durat, a quo talis obligatio posit tolli, vel omnino tollendo, vel dispensando, vel commutando in equalem in qua quidem dubitari pot, de quatuor personis primo de eodem confesore, 2º de equali, 3º de superiori 4º de inferiori,

quo ad primum, scilicet, de eodem confesore dico quod tribus modis pot intelligi mutare penitentiam in iudicium, 1, ex vi eiusdem confesionis quo casu pot idem sacerdos sine iteratione confesionis mitigare penitentiam, vel commutare si penitens ad ipsum recurrat intra tempus adeo breve ut moraliter posit idem iudicium existimari, ita Soto dist. 20, q. 2, art 3, quod moraliter pensandum est, et ex prudens, et humanum iudicium nam sepe pot expedire ad bonum animarum quod maxime locum habet quando confesor iam memoria retinet et rationabilis causa subest mutandi iudicium 2º modo, intelligi pot iterando iudicium et confesionem eiusdem pecati, qui verus modus est, nam hoc sacramentum et iudicium circa idem pecatum pot iterari, 3º quando contingit omnino extra confesionem qui omnino est illicitus et impossibilis ut ex dictis constat

ad 2m, scilicet, de sacerdote equali, Soto absolute negat posse unum sacerdotem mutare penitentiam ab alio positam, sequitur Victoria in summa nº 323, quia par in parem non habet imperium sed contraria sententia est communis quam tenet Silvester, verbo confesio 1 q. 27 Angelus eodem 6, nº 4º Navarrus in c. 26, nº 21, Ledesma q. 20, a. 24, Medina tractatu 2, q. 45, in qua dificultate pro vera resolutione constituo posse equalem sacerdotem audita confesione eiusdem pecatoris penitentiam ab aliquo alio impositam mutare cuius ratio est, quia licet prior sacerdos sententiam tulerit nihilominus penitens eandem causam in iudicio afferre pot et novam sententiam postulare quia confesor

Confesor poterit et suo arbitrio penitentias imponere iuxta statum presentem peni
tentis ac si causa iudicata q poterit mutare priores penitentias impos
teriores consequenter decipi, qr non agendus penitens duplicem satisfa
ctionem condignam pro eodem pecato implere qr deus bis in idipsum iudicat

— ex quo infero posse istum confesorem penitentias sane mutare non
solum in equales sed in minores si ita iudicauerit prudenter expedire ad bonum
animae penitentis, imo interdum poterit leuissimas, vel nullas imponere, si
sipenitens accedat multo melius dispositus, vel si forte indulgentias aliquas
lucratus est ita si ob hoc pensatis seruata iustitiae equitate iudicauerit pru
denter eum simpliciter esse absoluendum poterit id facere et penitens erit securus

— ex superiori, n, qui 3 caput est, si aliqui dicentes potestatem superiores
in hoc sacramento non posse considerari qr est videntur esse equales, nam est vtuntur
potestate a christo accepta, et tanquam ministri eius absoluunt sed contraria sententia
est verior que ut explicetur constituo in superiore duplicem esse potestatem vna est ad
ministrandum hoc sacramentum altera potestas est ad remittendas penas pecato
rum per indulgentias que semper non est coniuncta cum prima. 2do, q, si superior non habet po
testatem concedendi indulgentias solum potest mutare penitentias ab inferiori confes
sore impositam audita confessione et seruata equalitate sui iuditii docent Soto
silvester et alii, quamuis Victoria de sedisma et Nauarrus indicent etiam extra
confesionem posse superiorem penitentias iniunctam inferiore quod non placet Patri
suarez et vere probat sup.

— si autem superior habet potestatem concedendi indulgentias poterit
per illas remittere penitentias impositas, quod fit dupliciter 1° concedendo plenariam
indulgentiam qr per illam extinguitur obligatio aliarum satisfactionum, 2° expresse
concedendo remissionem huius vel illius partis penitentiarum iniunctarum Tenet S. Thos,
in 4° q. 1 art 3 et 4 et ibi Albertus Magnus art 17 ad 1um Bonauentu
ra 2a pte art 1° q 2, Ricardus art 3 q 1, Paludanus q 4, Durandus q 4
argentinus art 4, Alensis 4 pte q 83, membro 1 art 1, Adrianus q de indul
gentiis Nauarrus de indulgentiis notabili 3 n° 43 et 44, Soto in 4 d 21 q 1
art 1, Gabriel d 45, q 3 art 2, conclusione 4a de sedisma 2a pte q 27 art 2 sil
vester verbo indulgentia q 9, Angelus eodem verbo § 1, late Corduba libro 1 de
indulgentiis q 3, 9 e 10, aduertendum est per has indulgentias remitti penitentias
impositas ut sunt satisfactiue, non autem ut sunt medicinales q indulgentiae non dantur
in destructionem sed edificationem animae Tollerent medicinam curatiuam pe

cati

sacramentum

esset magnum animarum detrimentum, non intentio concedentis sed solum remittere vendicationem quae tamen dispensator supremi iudicij ista tamen poterit tollere obligationem satisfaciendi pro illa quo sic dicto constat quod his temporibus considerato modo quo penitentie imponi solent raro, et nunquam licebit propter indulgentias omittere penitentias impositas quia revera imponunt levissime penitentie et que vix sufficiunt per modum medicine.

Ultimo dicendum est de inferiori sacerdote an ipse quatenus talis est possit commutare penitentiam a superiori confessore iniunctam hec questio tamen potest habere locum in peccatis reservatis, sed postquam talis penitens a superiore absolutus est de huiusmodi peccatis et pro eis satisfactionem imposuit possit aliquis sacerdos inferior illam penitentiam commutare inferior autem dicit in hoc casu quod respectu eorum peccatorum in quo habet propriam iurisdictionem equalis dicitur cum omnibus ut supra dixi. Ratio autem dubitandi potest esse quia illa peccata post absolutionem non manent reservata et talis sacerdos poterit de illis absoluere et ita poterit penitentiam pro illis imponere et alteram in suam penitentiam commutare, ultima consequentia probatur nam cetera constat quod nemo tenetur duplicem penitentiam pro eisdem peccatis agere et eo ipso quod sacerdos inferior aliam penitentiam imposuit liberat hominem ab obligatione implendi alterius penitentie et confirmatur quia in votis reservatis postquam superior commutabit votum sibi reservatum in aliam materiam potest inferior seu quilibet habens potestatem commutandi ordinaria vota etiam illam materiam commutare et etiam preterea probatur ex glossa per c. 9 [...] in accidens, sed dixi est in eadem tempora 97 dicente de penitentias esse arbitrarias et ideo posse episcopum minuere penam quam induxit papa, sequitur Nauarrus consilio 21, de penitentiis et consilio 6, de voto, Medina et Ledesma supra.

His non obstantibus contrarium est dicendum per se et iure ordinario loquendo, nam inferior potestatem non habet in illa peccata precise ex peccata quatenus talia sunt commissa et non potest penitentiam mutare que pro illis sic expectatis fuerat imposita antecedens probatur quia illa peccata sic expectata sunt reservata ut supponimus et ideo dixi consideranda esse precise ut commissa quia si considerent ut iam remissa per superioris absolutionem sic quidem iam non sunt reservata tamen ut sic etiam non iudicantur simpliciter sed tantum quo, sed ex suppositione prioris iudicij unde probatur consequentia quia non potest penitentiam pro peccato iniungere nisi qui potest de peccato absoluere loquendo in sacramentali penitentia et etiam quia non potest sacerdos penitentiam impositam mutare nisi aliam imponendo pro peccatis si autem

peccata

Peccata reservata ss n̄ poē procelli penitentiaz imponere Ne si ex supposit[ione] pri oris Iuditij ḡ debeto illa ī impositio fieri a beḡ de timento. dinluria prioris Iuditij preterea constat ex d. ͦ c, accidens d. ͦ c, Tempora vt pontifici spetiales faculta tez concecit Epō ad diminuendam penitentiaz an impositaz Sub certij limitationibȝ ḡ signuẓ ē hoc n̄ posse facere inferiorẓ sed soluẓ quatenus a superiori intelligit con cessuẓ ita interptant predicti ḡli.

Posita fuerunt insup d. ͥ sent.ͣ Hec vba perse & Iure ordinario ad sig nificandū qd si necessitas ł, pia vtilitas aliud postulet poterit inferior penitentiaẓ superioris mutare q. ͤ tunc presumit pre bane eē intentionẓ superioris ita tenent sup.ͣ allegati.

Ex qq 1.ͦ ē notanda dif ferentia inter peccata reservata & n̄ reserba ta qd in n̄ reservatis poē fieri commutio perse & ex vi propię Iurisdictionis & n̄ soluẓ ex interpretativa voluntate & licet aliqua causa rationabilis requira tur vt id fiat ordinate & ne det ocasio penitentibȝ facile procurandi suiẏm com mutationes n̄ tn̄ ē necessariuẓ ut tanta sit causa que moralez necessitatez inducat ad illud faciendū aut que obliget ad coniecturaz faciendam de voluntate alterij confessoris ī in casibȝ tn̄ reservatis oportet bane necessitaẓ intervenire Tradit enī dict. Pater Suarez sectione 10 sup.ͣ ipsum consulito.

Qua sententia sic posita arḡ contraria n̄ obstant n̄ premunt ḡ res pondeo qd inferiores sacerdotes habent Iurisdictionez in talia peccata soluẓ quasi per accidens, sł, ex suppositione absolutionis prioris & ideo n̄ poē de illis ita libere Iudicare ac si antea n̄ fuissent Iudicata sicut poē facere in peccatis n̄ reservatis & ideo perse loquendo n̄ poē immutare prius Iudituẓ factuẓ de illis peccatis sed tunc soluẓ ḡ do ad hoc intelligit accipere potestatẓ a superiori sed bane n̄ intelligit accipere ex vi so lius prioris absolutionis ḡ procedit solutio & erit optimuẓ exempluẓ in peccatis mortalibȝ semel confessis naẓ licet simplex sacerdos possit de illis absolvere sicut de venialibȝ n̄ tamen poē penitentiaẓ a legitimo confessore procellis Iniunctam immutare qd oēs fatentur ḡ simile procedit &c.

Neq obstat confirmatio q. licet Nabarrus sup.ͦ neget antecedens illius Pater Suarez aliter respondit dicen[do], qd quidquid de illo sit illatio ē neganda q. facilius poē materia voti commutare quaẓ penitentia iniuncta d. ͦ differentię ē q.ͤ per commutationez voti n̄ imponit superior aliquod preceptuẓ sed tn̄ mutat ma teriaẓ & oblig.ͦ relinquit ex vi voti qd Iusta materię qualitatez subiicit potestati commutandi ł, dispensandi, quaẓ habet sacerdos q.ͦ vero superior imponit

Penam sua autoritate et iuris dictione imponit specialem obligationem et preceptum quod ab inferiori mutari non potest.

Neque demum obstat 2a confirmatio glosarum quia illa intelligenda cum limitationem a nobis traditam alias autem sententia eius falsa est.

Sequitur 2a distintio de Penitentia

in 2 a c. 1 tractat Gratianus utrum caritas semel habita possit amitti,

et magister in 4 d. 31, eandem proponit questionem adducit Gratianus pro parte negativa in summa huius distintionis duo testimonia petita ex D. Iuane c. 5, et 8, que ipse inducit. facit pro tertia pro eadem parte negativa textus in c. caritas, el primero ibidem ubi dicit nunquam fuisse veram caritatem illam que deserit, unde sequitur quod qui pecat nunquam fuit vere et fide iustificatus, etenim si in vera caritate fuisset non pecasset.

facit 3o textus in c. caritas ibidem ubi dicit quod caritas nunquam excidit ex apostolo 1a ad corinthios c. 14, et argumentando a destructione consequentis ad destructionem antecedentis si excedit et non perseverat signum est non fuisse veram caritatem ut arguit Veatus ibi d. 21, et probat 2a 2e q. 24 art. 11.

preterea 4o facit textus in c. ficta caritas ibidem ubi dicit caritatem que deserit fictam esse non veram sicut ficta aut falsa moneta non est moneta neque falsus tutor tutor est, nec falsa fides est fides 2 glo in c. duess, q. 5 d. et probat textus in lege Paulus de verborum significatione et in lege de C. de heretici ubi gla animadvertit falsa inter probatio probatio non est ut testantur Baldus et Salicetus in lege 1a C. de pro vationibus, et falsum rescriptum rescriptum non est, teste Belamera decisione 3 tradit late Tiraquelus de utroque retractu tit. 1o § 1o, gla 20 n. 11, et libro 1o variarum n. 11, ex quibus a simili sequitur fictam et falsam caritatem que deserit non fuisse veram veram caritatem, preterea facit textus in c. quia radix ibidem ubi probat quod stante radice bonorum nempe caritate non potest stare in eodem subiecto hoc est in anima radix malorum et cupiditas ut probat in c. sin. col. 1a iuncta gla ubi latius ibidem eadem d. et textus in c. cum renuntiatus 32 q. 2, et in c. consideret § quid ibidem docet gla in c. imperatores et in c. dis 11 q. 3 et in c. forus in fine de verborum significatione et in c. sin sanctificet § multorum ibidem de consecratione d. 4, si igitur pecamus est in nobis radix pecati qua existenti non erit radix bonorum que caritas est utraque ergo simul esse non potest ex 2a § 3 in d. c. quia radix quem ita inducit B. 151 d. 31, q. 1, in prin.
preterea et 6o facit textus in c. sin. in prin. ibidem ubi ex D. Iuane 1a epistola c. 1, dicit quod omnis qui ex deo natus est non pecat, talis autem est qui manet in caritate

ex eodem Iuane

ex eodem Iuane, c. 1º q. si pecat non erat in eo caritas ut resolvit glossa in d. c. sin. in gro.
7 facit tex in c. i. [...] sequenti d[istinctio]ne ubi dicit qd penitentia est preterita mala plangere et plangen
da iterum non committere ergo si plangenda iterum committimus non fecimus veram penitentiam
et sic non habuimus veram charitatem. 8, facit tex in c. irrisor 2a de sequenti ubi dicit qd
irrisor est et non penitens qui adhuc perseverat in malo ergo si irrisor est non habet veram sed fictam
caritatem. 9o facit tex in c. inanis sequenti de ubi etiam dicit qd inanis est penitentia quam
sequens culpa coinquinat, qd si inanis est ficta et inutilis fuit, 10 qr facilius est impe
dire ne aliquid fiat quam destruere factum turpius enim eiicit quam non admittit hospes
ut est in vulgari dicterio sed si charitas potens fuit a deradicandum peccatum fortiore
potentior erit ad impediendum ne iterum committat igitur si hoc non impedit non est vera caritas
2m Bdes, in 4 de 14 q. 1 ad quartum et Gabriel eodem Durandus q. 6 Cardinalis sancti
Xisti 3 q. 1 art. 4, 12 preterea ubi q. ut ex Aristotele inquit Baldus in l. 2a C. de
sententiis et interlocutionibus omnium iudicum ens et verum convertuntur ergo qd non est non potest
esse verum, et ob id charitas que non est non potest esse vera ut argumentatur Archidiaconus in c. finali in
fine 2a sequenti de, per textum ibi, ultimo facit qd eventus indicat precedentia ut inquit tex
in l. Sitius 51 ff de legatis 2o ibi (ex eventu solutionis legatum valet) et in l. qui
res suas § rem ff de solutionibus ibi (eventus cuius fuerit eventus declarat) ut docet Bar
tolus in l. si ventri § eorum de privilegiis creditorum et in l. qui in alienam § sed quid si man
dabit ff de adquirenda hereditate ubi Iason notat post Baldum in l. 1a col. 2a
C. de servis fugitivis, et Romanus singulari 119 Marbesilanus notabili 187
qui omnes concludunt ex eventu iudicari de preteritis qualia fuerint et in l. si qui ad
dulterium C. de adulteriis ideo in nostro casu, ex eventu iudicamus caritatem que deseri
erit non fuisse veram, sed fictam nam si vera fuisset non potuisset deseri per superiora qq
testimoniis et autoritatibus iste error videtur probari qq in 2a parte huius distinctionis
satis facienus probantes et amplectentes partem alteram et affirmativam quam
amplectitur et probat Gratianus et Frater eius Magister sententiarum ubi sup.
et damnat predictum errorem in sto concilio Tridentino sessione 6 canone 23 ubi [?] qd
gratia semel habita potest amitti neque inferri ex peccato qd peccans nunquam fuerit
vere iustificatus et contrarium asserentes tanquam heretici excomunicantur
a d. concilio.

Ad textum in c. Tolle charitatem.

in hoc textu et sequentibus usque ad capitulum, et cognovimus probat Gratianus qd ca
ritas semel habita potest amitti exemplo Adami et nostri parentis qui cum fuerit
in gratia peccando illam deseruit et fuisse in gratia probat tex. l. iuncta glossa illo creati

ine, firmit. de summa Trinitate, et fide catholica ut Belarmin animaduertit ibi pr° 5 quatuordecim testimonijs illo presertim qd Adamus creatus fuit ad imaginem et similitudinem dei ut habet Genesis, c, 1°, et ine, hec imago 33 q° 5, et ine simile; q° sacr° ut Archidiaconus notat, et D. Thos 1a pte q° 93 art° 1° et sequentibus post Magistrum in 2° d° 23 qui uoluerunt qd in naturalibus creatus fuit ad imaginem dei in supernaturalibus vero, et gratuitis ad similitudinem eius idq in instanti sue creationis ut uoluit Gratianus et probat D. Thos 1a q° 95 art° 1°, quamuis glo ubi (item si sine) uellet qd non simul utraq bona susceperit quam sequit Soto in 2° d° 29 q° 1, uerum opinio uerior, et communis est a cardinali sancta Xristo, quamuis glo dicat contrariam esse celebriorem idest communiorem tamen 2° utramq opinionem nostr parens per peccatum fuit spoliatus gratuitis, et uulneratus in naturalibus uonis ut dicit glo ubi (item si sine).

Vnde sequit qd Adamus per peccatum non amisit imaginem dei qm non fuit spoliatus naturalibus uonis ut docet Catho in libro de Genesibus, Genesi 2a ubi adam quam imaginem et similitudinem minime accepisset, si absq charitate a deo fuisset creatus ut dicit Xristus, (item si sine) a qua charitate (ut liquido constat) cecidit adam per peccatum in quo crimine multa profecto fuerunt deformitates, sl, gule, superbie et inobedientie ut docet D. Thos 1a 2a q° 81, art° 1, et 2a 2a q° 163 art° 1, et in opusculo 3° c 197 coinci° 6°, qd charitas semel habita pot deseri.

Ad Xm in, c, et cognouerunt, et item opponit

In hoc, c, pr modis octo, et Rationibus qd Moises fuit ingratus, et tribus Rationibus qd habuerit Aron ueram charitatem, et iterum modis octo, qd dauid fuit iustificatus, a qua charitate Moises, et Aron ceciderunt ut habet numeror 20, c, Dauit autem occidendo Vriam, et adulterium committendo, et alia quam plurima perpetrando peccata ut testat Iuanes Rinardus de v° contritione, c 4, ubi decem peccata narrauit a Rege Dauid commissa propter que cecidit a charitate ex qq aperte sequit charitatem per peccatum deseri posse.

Ad istam ubi (iudicamus) ibi uere pot ex reuelatione certitudo gratie minime pot haberi nisi per reuelationem ut pr° 5, et definitum in Xo concilio Trid° ss 6, c, 9 docuit D. Thos 1a 2a q° 112 art° 5, Magister Soto de natura et gratia libro 3° c 11, Catho de Genesibus ubi gratia Genesi 3, Andreas de Bega c, 9° libro 9. super c, 9, concilij Trid, Durandus art° 9 Lobanienses qui oes istam glam confirmant unde recte dixit Xs ine, finali de purgatione Canonica qd purgatio et assertio

licentis

dicentis se n[on] habere peccatum indiscreta e, & temeraria & inepta quamvis ipse ignoret se habere peccatum q[uia] ut dicit Iob, c. 9 (et si simplex fuero, hoc etiam ignorat anima mea) quem D[ivus] Th[omas] allegat Navarrus in manuali c. 11 n° 12 et c. 11 n° 41 Andreas de Vega ubi sup[ra] proxime facit illud Apostoli ad Corinthios 4° dicentis (nihil mihi conscius sum sed nec in hoc iustificatus sum) unde sequitur vere dixisse gl[ossa]m q[uod] q[uo]d nisi ex divina revelatione nemini constare pot[est] e[ss]e in gr[ati]a ideo procul dubio temeraria fuisset assertio David Regis de qua d[icitur] nisi deus optimus maximus eidem rem relaset q[uo]d e[ss]et in gr[ati]a ut dicit noster Xpus & declarat gl[ossa] d[icit] a qua charitate & gr[ati]a plusquam manifestum e[st] cecidisse David Regem

Ad Xm in c. finali § finali, ibi, Alio quin a nullo deseritur si nullo m[od]o etc.

Gratianus in hoc c. finali probat q[uo]d charitas v[er]a e[st] illa que deserit etenim privatio supponit habitum ut d[icitur] in c. decem cum similib[us] de verbor[um] obligatione hec conclusio est prin[cipa]l[iter] s[ed] in c. [illegible] s[ed] quis n[on] sup[ra] hac dist[inctione], & ex Apocalypsi c. 2° ubi dicitur habeo c[ontr]a te pauca q[uo]d charitatem tuam p[rimam] reliquisti memento unde cecideris & age penitentiam & p[rim]a opera tua fac (& in c. domino d[icitur], § item Ioanes, 50 d[istinctione]) docet ubi 3a parte q[uaestio] 79, art° 6 ad 2m & quest[ione] 84 art° 1.

Preterea Apostolus 2a ad Corinthios c. 9 inquit (qui stat videat ne cadat) q[uo]d si stat in charitate & gr[ati]a pot[est] cadere deinde Ioanis c. 5 & 8, dicitur amplius nolli peccare ut habet d[icitur] in summa q[uo]d peccare pot[est] eius n[on] e[st] velle cuius e[st] nolle & e converso, similiter q[uo]d futurum n[on] e[st] pars integralis penitentie teste D. Th[omas] 3a 2e 31 q[uaestio] preterea q[uia] soli confirmati in gr[ati]a peccare n[on] possunt ut docet gl[ossa] in c. in t[extu] hec sup[ra] hac d[istinctione] ubi amittit mentionem faciens de beatissima Virgine Maria & Concilium Trid[entinum] ss. 6, canone 23 expresse docet q[uo]d o[mn]es qui si in gr[ati]a cadere possunt ab ea nisi ex speciali dei privilegio quemadmodum de beata Virgine Maria tenet Eclesia 2m D. Th[omas] 3 p[ar]te q. 27 art° 4 & in questionib[us] de veritate q. 24 art° 9, ubi dicit D. Ioannem Baptistam, Ieremiam & Apostolos fuisse confirmatos in gr[ati]a qui licet x[ta] doctrinam eiusdem D. Th[ome] potuerint peccare veniali n[on] t[ame]n mortaliter, quo casu gr[ati]a deserit ut docet idem D. Th[omas] 3 p[ar]te q. 129 q[uaestio] 2 art° 1 & d[ist]inc[tione] 38 q. 4 ad 4m q[uo]d pero sine ab speciali n[on] confirmati in gr[ati]a potuerint peccare mortaliter & ideo licet charitas habeat gra[du]s e[st] in incipiens proficiens & perficiens ut in d[ict]o c. charitas § finali sup[ra] hac d[istinctione] ubi cardinalis sancti xisti q. 6, post D. Th[omam] 2a 2e q. 24 art° 9 neminem t[ame]n caritas

et Persitiens reddit inpeccabilem nisi sit ingratia confirmatus quidquid Gravius nos Verdicat d° § finali cuius contrarium bene docuit Gabriel in 3° d° 3 q 2 conc. 4ª ad finem docens quod plenitudo gratiae non est sufficiens ad inpeccabilitatem quia quantacumque fuerit intensa potest quidem inclinare fortiter potentiam ad non peccandum non cogere neque imponere necessitatem potest autem intendi Charitas (fraudamentis) usque ad tres gradus sine vitio excessus quamvis regulariter virtus propter defectum, et excessum vituperetur illud verum, non est quod extrema sunt vitiosa, ceterum Charitas in aumento non habet extremum vitiosum 2m glam in d° § finali verbo (esset ad) gradus), et glam in c. omnes verbo tales, d° 47 quod probat D. Thomas d° art° 9, ubi 2ª q 64 art° 4 dicens idem esse in aliis virtutibus Theologicis, scilicet fide et spe, quae numquam propter excessum vitiosae sunt, etenim sunt de fide, et de iis quae sunt ad fidem 2m D. Thomam in 3° d° 27 q 2 art° 4 in pro conc. 3 ad 3um quod de virginitate dixit esse verum Vaconius libro 1 declarationum iuris c. 7° Charitas quantumcumque intensa et perfecta deseri potest, contra nostrum Gratianum nisi sit confirmata, et hoc est intentum principale nostrae distinctionis.

Non obstant allegata in contrarium et 1° non obstat Ioannis testimonium 5 et 8 c., ubi refert dixisse dominum, Vade et noli amplius peccare quia haec autoritas potius probat nostram conclusionem ut supra tetigimus praeterea non obstat textus in c. caritas el primero, et in c. ficta caritas supra hac d° iuncto c. irrisor, et in c. inanis infra sequenti d° etenim Charitas quae deseritur inanis et ficta appelatur id est insufficiens quia abstinet a de effectum et finem ut DD utrobique docent propter defectum perseverantiae quae omnino requiritur ex illud Mathei c. 10 si perseveraveris usque in finem salvus eris docet utrique D. Thomas 2a 2ae q 137 art° 4 ad 3um.

Nec obstat textus in c. quia Radix sicut resolvit D. Thomas d° 3° 3° et in 4 d° 14 q 1 ad 4um licet Charitas fuerit fortior ad expellendum peccatum et Radicem eius non tamen nisi eadem utamur Charitate peccatum non remittit.

Similiter non obstat textus in c. Charitas, el tercero, infra hac d° ubi dicit quod Charitas numquam excidit illud verum est in patria verum tamen in hac vita bene deseri potest ut glam 1 declarat et docent Cardinalis Archidiaconus ubi, et DD proxime relati ex quibus patet solutio potissimae difficultatis reliquiis autem quae faciliores sunt sufficit responsione in voce, et illis satis factum est per D. Thomam d° d° 31 et per Ioannem de Medina de penitentia q 10 quod finit 2 dubio in qua

in quibus quae diximus libent[er] submittimus Ecclesiae Matri X[rist]i [ine] Tex sec, e[t] fidei catolicae 24 q. 1. [et] cuius libet privati hominis melius sentientis judicio.

Sequit[ur] 3a destinctio de penitentia

Quia dictum e[st] in 1a et 2a d[istinctione] per confessionem in re, l[ve]l in voto impium justificari, proterea cum et per novo pecato possit quis eandem gratiam amittere diximus in 2 d[istinctione] tamen hac 3a d[istinctione] disputandum e[st] utrum penitentiae sacramentum iterari possit quam q[uidem] prolixe Tractat Gratianus et magister in 4 d[istinctione] 14 ubi et Theologi precipue D. Th. 3 p. q. 84 art 10 Medina de penit[entia] q. 10 Castro de heresibus verbo penitentia heresi 3, et pro p[arte] negativa int[er] alia allegat Gratianus B. Ambrosius de quo in c. reperiuntur hac d[istinctione] ibi qui sicut unum Baptisma ita unica penitentia quem Tex allegant D. Th. et Castro ubi sup[ra] et facit Tex in c. quamvis hac d[istinctione] ibi (ut locus humilis penitentiae) semel in ecclesia concedatur nec ut ibidem inquit Tex medicina nimis vilis inutilis habet[ur] vilescent n[on] in sufficien[tia] ut in c. legimus 93 d. ad finem.

2o e[st] principalit[er] Tex facit in c. adue[rtendum] qui sumunt ocasionem hac d[istinctione] ubi p[ro] q[uo]d n[on] legit[ur] Christum Dominum bis aliquem illuminase, a lepra aut bis mundase aut mortuum bis suscitase, igit[ur] cum penitentia sit medicina pecatorum infirmis et sacerdos medicus ut in c. ois utriusque de penit[entiis] et remissionibus et in c. 1 de sacerdo[tibus] de penit[entia] d. 6, et in d. c. quamvis sequit[ur] q[uo]d n[on] pot[est] sacerdos bis aliquem sanare quia n[on] Christi actio e[st] n[ost]ra institutio ut in c. exemplum 1 q. 1 et in c. significasti ubi hoc notat Dec[ius] de electione, et in c. cum marthe de celebratione missarum et 1 Petri c. 2 et 1a ad Chorintios c. 4. ibi (imitatores mei stote sicut et ego Christi) hic dominus nemini bis contulit medicinam similit[er] sacerdos neminem debet bis sanare.

3o facit pro eadem p[arte] illud Apostoli ad Hebreos c. 6, dicentis impossibile e[st] eos qui semel illuminati n[on] et c[etera] et prolapsi n[on] renovari iterum ad penitentiam habet in c. fin. et Paulus sup[ra] d. 2, ubi gla hoc optime declarat et D. Th. ubi sup[ra] Ricardus in 4 d. 14 art 9 q. 2 Ambrosius de penit[entia] libro 2o c. 2o, igit[ur] per penitentiam n[on] posunt homines reparari nisi semel.

4 facit Tex in c. e[st] injusta in fine 23 q. 4 ibi, facilitas venie cetera quem Tex allegat gla in c. 1 50 d. et gla in c. exiguit 7 q. 1, et gla in c. finali de immunitate ecclesiarum alia gla in extravaganti execrabilis ubi indulseret delinquendi unde qui spe venie delinquit non dignus indulgentiae unde et

Nabarrus in c. qi aliqo. § in lebitico notabili 21 nº 12 Sup. depenit dl. frater Antonius di cordoba de indulgentijs q. 34 Palacius rubius in c. per vias § 20 optime Bartolus in l. 1 § secaussa a die ff. sigs. de testamento liuerse leius fuerit, unde Ubi, d. Soto ubi sup. dicunt qd facultas penitentie incontibus tribuere videt pecandi ... neet frequentantia ne pecata commuta ... viris

5º § principaliter qi regulariter venie d. indulgentia nunqua dat delinquenti nisi semel ut in l. 3 C. de Episcopali audientia, ibi (remissionez venie crimina nisi semel commisio n. sabeant) ubi pulcher Baldus hoc declarat & faciunt d. vulgo proberbia (venia primaz expeditunt) d. illud improbe nepstunuz acusat qui iterum naufragium facit) & illud (vulpes in eodez laqueo vix recadet) & illud ad eunaz lapidem nisi stultus vis impingit pedem) crimina reiterata sunt gravioria, & alijs o. itremis ... in foro conscientie ut patet in relectis per ... in c. superio de Sentencijs libro 6. Tradit Ubi sir. q. 11 art. 4, & ideo qui impetrat a Principe indulgentiam alicuius criminis tenet facere mentionem alterius venie & indulgentie antea sibi concesse ut lare probat Andreas siculus in c. super Literis de rescriptis col. 23 Felinus in c. postulasti eodem nº Jason in l. 2. C. sicomalus ... publicam proqg. l. Tex. in l. 2, tit. 13 libro 1º ordinamenti regis ibi (mandamos que la carta segunda non vala) & in l. 2. tit. 21 libro 8 recopilationis declarat multa adducens maxime Apostolum ad hebreos 6 Diracebelus de penis temperandis 20 causa nº 7 affirmans o bid ... quirenant deum optimuz maximuz iterum pecantibus et penitentibus ... multa alia allegat Ubi d. art. 10 qui istam ... confirmare videnr qq. Rationibus & argumentis Nobacianj asserebant iterabile ... penitentie sacramentum re fint in c. quidaz d. Catari propt. munditiam ita appellati 24 q. 3. Sosim Lperi ... appelat V. Augustinus ... sumunt ... haec; quos impreus ac crudelisimos appelat Magister Soto d. art. 10 ... diuus ... fit illis ludeitus sine misericordia ... misericordiaz operatis nº 11 ut ex ... Iacobo inquit Castro ubi sup. ... Sane sensim Montano heretico antiquiori ... Leronimj ibidem relata de qq. hereticis ... beresi ... in dis ... qui dum & DD ubi sup. Tradit Nicefonis in his Ditria celesiasthea libro 10 c. 14 col. fina l. Eusebius libro 6 c. 30 Socrates in historia Triparttita libro 4, c. 28, qui sectator fuit huius heresis de ... Nicéforo ubi

Vbi late aliq̃ etiã per Pratheum in historia hereticorum, vbi Nouatiani et Cata
ri hi asserebant qd poenitentia semel tantũ & semel vtilis est peccatoribus, quare
propterea dicunt non esse iterandam, ex prædictis ergo adductis ambobus qq satis facit D.
Thomas vbi supra ad eorum responsionem.

Ad Xm, in capite septies.

In hoc referuntur varia testimonia qq D. Hieronimus probat qd poenitentia potest iterari
qd in summa ex c. 24 prouerbiorum vbi dicit qd septies in die cadit iustus et toties
resurgit ad iustitiam et etiam semel sed pluries potest per poenitentiam reparari, imo
fortior et acrior velut quodam more in tumulo resurgit 2m Xm, in c. Merex
in prologo in hac dist. quem allegat glossa in c. fidelior sed dicens qd peccator
semper resurgit melior per Xm ibi in 2o resurgit fidelior qz bona antiqua
restituntur et gratia amissa recuperat, et prius in hac d. c. considerat, & plura in Sua
imo aliquid vltra concedat propter contritionem quam vn habet. Videte Gabri
elem in 4 d. 14 q. 3 Maiorem d. 22 q. 1 post D. Thomam 3 p. q. 89 art. 1 et 3, vbi in
quit qd licet cadat a statu perfectionis virtutis potest esse maior incipiens quam
proficiens 2m eundem D. Thomam ibidem in responsione ad 3m arg. qui licet
verum sit, melius quam est peccator non cecidisset. Videte Ioannem de Medina de poeni
tentia q. 6 qui resurgit ad meliorem statum qd non resurgit ad innocentiam
propter facit c. Xm, reperiuntur similia. Vide Paulum hac d. in eodem Xm
ibi, Ecce volumus septies. 2o et principaliter probatur conclusio auctoritate Mathei
c. 18, vbi dicit ignosce et dimitte non septies sed multis vbi finitum ponit pro
infinito 2m glossam ƒ vbi septuagies et in c. adhuc & scimus autem quare propterea
inquit Xm ibidem eliminandus est ab ecclesia quicumque unquam poeniten
tibus negat indulgentiam in his dictum est Petro futuro ecclesiæ pastori quem vt di
cunt indulgere permisit dominus peccare vt in c. considerandum, c. fidelior so
lus que testimonia pro istis allegat & inducit D. Thomas d. art. 10, Soto in 4 d. 14
q. 1 art. 10 Castro vbi supra quo fit vt dominus ignoscat non tantum septies sed septuagies
septies vt habet Luce 6, vbi lucet nos esse misericordes.

in eodem Xm, Ruit (cui plus donat etc.) hoc testimonium habet Lucæ
c. 7 et appellat dimissionem peccati remissio et iustificatio vt significet in pro
prijs meritis et gratia dei dominus iustificari. Videte Apostolo ad Romanos
c. 3, 4 et dicitur intuitu c. 6, 4, 5, et 8, vt dictat Magister Soto vbi supra
q. 2 art. 8, & latissime multum allegans hic in c. alma mater in 9o d. 4 no 3o

requirit in materia sub libero arbitrio declarat ... meritò hac ipsa lubrificatio donatio appellatur ... cui plus donatur plus diligit) Verbum autem illud (Plus) refert ... quantitatem, qualitatem peccatorum ... adnumerum ... quo pluries peccaverint ... dum toties plus illi donatur ac plus eum diligere ...

Ad Tx. in me, aduc. 5 medicor.

Ubi medicorum infirmum septies curare) cum dominus noster se medicum appellet Marc. c. 2 et sacerdotes medici dicantur, ... utriusque ... septies quis dispensat ... debet sanari ... redemptor noster ... debet sacerdos, a lin. ... aliquod peccatum quod dominus sanare non possit contra illud psalmi 102 (qui sanat omnes iniquitates nostras) Unde sacrilega fuit vox Cain Genesis c. 4 dicentis (maior est iniquitas mea quam ut veniam merear) ubi declarat ... antiquos ... adducens illud ... Bernardi dicentis (mentiris Cain maior est ... misericordia quam ... peccatorum miseria) ... damnada reprobandaque ... desperata ... Cain ... desperatio Judae ... Judas ... gravius peccavit ... sacrilego illo actu venditionis Christi ... ex ... Hieronymo psalmo 96, ... colligit ... consuetudine, qui vult ... 63 ...

Ad Tx. in ... in sec. hoc autem 5 Pater

Probat ... multum ... peccatum irremissibile ... nisi peccatum in ... sanctum ut habet Marci c. 12, ... Navarrus in manuali c. 23 n.º 126, post D. Thom. ... peccatum ... peccare ... peccata ... pro ... Petrus ... ibi ... peccatum in ... absoluat) ... de peccatis ... poenitentia ... Magnum ... Ezechielis ... cordi vos ... super

super oēz malitiaz [et] super iteratas vinceret, n quonammodo deus ab homine si homo velit peccatum [posset] deleri q[uo]d deus delere noluisset ut ingquit ubi 1° art° 10 & q[uaesti]° 86 art° 1, subdens q[uo]d talis assertio derogat virtuti passionis Christi per quam penitentia operat sicut cetera sacramenta 2ª illud Ioannis c. 2 ipse e[st] propiciator pro peccatis nostris n[on] solu[m] n[ost]ris sed totius mundi ut vene declarat concilium Trid ss 6 c 2° in fine, unde se quit q[uo]d oia mundi peccata penit[enti]ª deleri possunt etsi plures facta fuerit et a desumume mc firmat de summa trini 1 61 per ueras poē semper pe nitentiam reparari si semper [et] etsi iteret q[uo]d n[on] poē iterari sin semper reparet idez q[uo]d sr in 1ᵒ concilio Nicano c 8 ubi hoc adnotavit Theodorus Balsamon dicens Novatianos autores contrariæ sententiæ per Ironiam Catharos desi puros appellari contra quos S Cornelius Papa coegit concilium Rom, ut ibi dicit, & aliud concilium Rom coegit Sebastianus Papa predecessor Cornelij ut in lectione huius ex S damaso Papa legit & probat Onufrius Panphinus in cronico eclesiastico, sub anno domini 252, & tandez hoc statuit in Trid° ss 6 c. 24 & canone 1° 61 quoties post baptismum in peccata labunt[ur] si quoties [et] post iteratam penitentiam.

cui assertioni n[on] obstant q[uae] in contrarium adducta & i° n[on] obstat textus inc reperunt sup[ra] hac d[istinctione] accipiendus enim e[st] ut loquat de penit[enti]ª solemni que iterari n[on] poē ut ind° c. quamvis [et] hac d[istinctione] de qua solemni penit[enti]ª loquit textus inc, quadratenus sed & interdum, dit° 4 parte 1ª late describit libro 2° variaz c. 10, que penit[enti]ª solemnis n[on] iterat triplici r[atione], 1ª ne vilescat 2ª propt[er] significationez Eiectionis Adami 1 nostri parentis a Paradiso que Eiectio tantum semel facta fuit, 3ª q[ui]a solemnitatis e[st] quedam professio perpetuo penit[enti]ª consumandi & ideo iteratio solemnitati resistit ut docet S Th in 4° d° 14 q° 1ª ad 1 fines Sb. Magister Soto art 10, idem probat. penit[enti]ª v° privata, & peculia ris unus q[ui]cui[que] q[uo]d nulli peccatori denegat ut docet gla finalis ind° c quamvis. D Th & DD ubi sup[ra] & e[st] textus expresus in c. nihil prodest in fine, & inc tm in pri° [et] hac d[istinctione] que r[ati]o ne veriores sū quaz que adducunt glsa in summa h[uius] distinctionis & ind° c quamvis in pri° que gla asserebant penitentiaz solemnez iterari n[on] posse q[ui]a sacramentum e[st] que doctrina falsa quidez e[st] tam ind° quaz in r[ati]o[n]e licet n[on] significet penit[enti]ª solemnis Eiectionez Adami a Paradiso n[on] inde participat sacramenti r[ati]o[ne]m.

cetera n[on] obstat textus ind° [et] sumunt ocasionez etenim quamvis

Christus dominus neminem vis sanaberit aut vis illuminauerit tn cum
plures cecos diuersis temporibus illuminauerit et quamplurimos debiles
confortauerit in diuersis quidem personis abunde satis ostendit sepe peccata
fore dimittenda ut docet glossa verbo quod autem et verbo sanat in eodem § su-
munt ocasionem docent verbis et Soto d. art. 10 utrumque in responsione ad 3um
idem verbis in 4o d. 14 q. 1a ad 4um optime Ioannes de medina q. 10 de penitentia
col. 6 ad 2um ubi bene intellexit textum in d. § sumunt ocasionem nec enim quia
ipse ergo Christus dominus neminem vis sanauerit corporaliter sequitur non
esse homines illuminandos vis spiritualiter.

Similiter non obstat textus in c. 1 in § Paulus sup. d. 2 ubi habetur quod
lapsi post baptismum non possunt renouari iterum ad penitentiam ex verbis Paulo
ad hebreos c. 6 etenim Paulus loquitur de baptismo quod dicit et neminem
posse rebaptizari ita interpretantur verbis et Soto in contrarium allegati et do-
cuit glossa in d. § Paulus verbo renouari ubi per baptismum negauit reno-
uationem ad penitentiam et de qua loquitur apostolus qui nullo modo negauit renoua-
tionem que per penitentiam fit 2m glossam ibidem et doctores omnes ubi supra docet
Iuanes vigerius in suis institutionibus c. 16 § 4 verbo 6 de penitentia qui adduxit
4or rationes propter quas nemo renouari potest per baptismum quamuis possit
renouari per penitentiam quamque rationem in proposito retullit suma astesana 2a p. lib.
5 tit. 6 quamuis late sumpto vocabulo renouemur etiam per penitentiam ut in eo fe-
rrum, sed late docet textus in c. rei nuncius de testamentis n. 18 proprie non
renouatio ad baptismum expectat.

Preterea non obstat textus in c. in multa etenim Dominus noster sepe
parcendo non prebet incentibum delinquendi quinimo nos ex propria malicia an-
sa narrimus libertius peccandi ut verbis Soto et Medina ubi supra docent
item ex contrario sumeret ocasio desperandi si non parceret Dominus ut con-
siderat suma astesana ubi supra similiter quod non dat facilitas venie quod
pro culpa exiget pena teste durando in 4 d. 14 q. 6 n. 67.

Preterea non obstat textus in textu c. de episcopali audientia cum similibus
locum non in foro exteriori et probant illi facultatem vir remitendi delicta
non impossibilitatem valet non 2a remissio cum certis conditionibus facta
quam illi facultatem etiam in foro conscientie nos agnoscimus ut latius docemus

in sequenti dicendum in q. illa, Utrum redeant pecata semel dimissa, & agravent sequentia negare tamen potentiam ad 2um & ulteriorem penitentiam gravissima judex blasfemiae & ingrabile sacrilegium qualia pecata Unobaptistae (?) heretici reperiunt ut supra diximus — sequitur 4a dist. de penit.

Sequitur 4a distinctio de Penitentia.

In hac dist. tractat Gratianus utrum pecata semel dimissa & condonata redeant per nobis pecatum, & redire probat in suma cum septem capitibus sequentibus ibi idem probat Magister in 4o d. 22, ex eisdem testimoniis & alijs pluribus ab eo relatis vide ibi optime explicat S. in 3a p. q. 88 art. 1o & sequentibus Soto in 4o d. 16 q. 1a Medina de penit. q. 9, Bigerius in suis institutionibus tit. de penit. c. 16, § 4, vto 19, Navarrus in pro sequenti distintione, & in c. consideret, § tanto eadem de qui dei adducunt pro ista parte testimonium ex Matheo c. 18, ubi ingratum debitorem renouata liberatione iussit Deus opt. Max. mitti in carcerem usque dum solueret universum debitum et remisum ubi Abulensis q. 91, hoc elegant. declarat eandem quae ~~[struck]~~ autoritatem allegat pro hac parte D. Augustinus lib. 1 de Baptysmo, c. 12, neque mirum si ob ingratitudinem pecata dimissa redeant quia et libertas semel data ob ingratitudinem reuocat., ex l. vnica C. de libertis (in seruitutem propriae eiusque reuocet cui nocere conat) quem textum pro hac conclusione allegat Scotus 4. d. 22 q. 1 post. D. Thomam ubi supra & textus pro hac conclusione in autentico ut liciti decetero § 1o collatione 6, quem pro nostra conclusione allegat, Soto, ubi supra art. 3, & facit textus in l. 2, C. de libertis & libertis faciunt et tradita per Romanum & eius additionatorem singulari 225 & per Climensem singulari 20, similiter bona opera in gratia facta per culpam mortificata per nouam gratiam reviviscunt, ut pulchre dicit glossa supra d. 3, c. quid ei credidit, § verum & hac de causa pecata dimissa per penitentiam debent redire per novam culpam quia contrariorum eadem est disciplina l. finali, § finali, ff. de legatis 3, nec mirum si pecata dimissa redeant quando quidem seruitutes (ut dixi) & actiones extinte reviviscunt ut docet glossa per textum in l. si da alio iure, § finali ff. si ex noxali causa agat., idem probat textus in l. de ferre, § finali de iure fisci iuncta glossa verbo directa ubi probat quod directa actio restituitur facit lex si in institutiva ff. de in officioso testamento docet Valdus in l. 2a C. si adversus rem iudicatam ubi ponderando verbum (ex integro) probat Baldus antiquam & sic natibus actionem reviviscere quem sequitur fortunius grg. in l. iuris gentium

infra col. 2 vo S in d. dicto n. 7 ff de pactis quamvis Bartolus in d. l. 2a Wan

Diguaz sed nobam restitue actionez affirmet ut directaz sed utilez vel natibaz sed

datibaz ponderando verbum (Tribuataz tibi actionez) quod probant Fulgosius

Paulus Angelus & Salicetus Posremum et Petrum & Iacobuz de nigris in

hoc tamen des conveniunt quod antiqua actio semel extincta reviviscit sive directa

sive utilis sive natiba sive datba & ita glosa in summa concludit pecata

semel dimisa redire quod est probat late in c. pecatum de reg. & in c. qui recedit 8

versum 1a sac. de ubi Gracianus iterum probat estaz conclusionem

Ad textum in c. hanc societatez 8 finali 1a sac. de

Gratianus incepit probare quod pecata dimisa ut redeant idq. aliquibus autoritatibus ex rationibus provat Magister ubi supra Medina q. 9, idq. ex c. 18, Ezechiel, 16 (ut recordabor amplius pecatorum suorum) quod si pecata antiqua semel dimisa redirent iam recordaretur deus pecatorum dimisorum ut elegant discurrit Ambrosius d. a q. 21 affirmans pecata semel dimisa ut redire per novaz culpam nec quantum ad actum nec quantum ad culpaz nec quantum ad maculam nec quantum ad reatum nec quantum ad penam ut est probat Soto ubi supra concludens post v. 3 m. & alios ubi proxime de ingratitudinis decliman dum magis ingratum ee, hec v. ingratitudo speciale pecatum ut e, nec tenemur illam confiteri circumstantias, docte Navarro, in c. considerent 8 tanto in fine 1 de p. confirmat Magister Soto ubi supra art. 4 dicens quod si qui sepe et sepissime obtinuit remisionem pecatorum liberatusq. fuit a multis periculis licet ingratitudinem contrahat specialem pecatum est tamen ingratitudinis circumstantia necessario confitenda ut lacius diciemus in d. c. considerent

Ad textum in c. qui recedit 16 (sed ut in id quod remisum e,

Probat exemplo quod penitens ut recidit in pecatum semel dimisum pro qua conclusione facit textus in te si tibi decem & quidam & in te si unus de pactis negocieret ff de pactis ubi probat quod iniuria, l, offensa semel dimisa facta pace cum offenso nunquam reviviscit neque ex conventione partium nec per novam iniuriam unde dicebat Bartolus consilio 167 quod blasphemus si faciat penitentiam de pecato deo optimo max. per eam reconciliatur unde comprehenditur statuto loquen te de facientibus pacem cum offenso quem sequitur Decius consilio, 137, col. 2a Ancaranus Anania Felinus in c. de his de acusatoribus Ludovicus Barius

de pace

de pace nº 28 col. 3 ... et si contrarium dicerent probet Bolatus singulari 639,
Cov. lib. 2º Variar. c. 10 nº 3, Padilla in l. transigere nº 50, C. de transactionibus
qui negligenter vitendo Bartolum legerunt dictum tamen illud Bartoli nempe
pro blasphemium quem blasphemiae poenituerit non esse poena afficiendum locum habe
bit in eo qui a Romano pontifice absolutionem impetraverit et ne facta pace
cum eodem pontifice, sum. nomine ipsius dei. Ut probat Baldus in l. 1ª nº 2, C. de rap.
virginum, et in l. iuris iurandi de iure iurando, et in l. accusatione C. qui
accusare non possunt quem sequitur Marcus Antonius Blancus in practica cri
minali cautela 8. Ut tamen sufficiat poenitentia publice declarat An
tonius de Burgos in tit. de emptione et venditione super el. 69 2m autores
relatos ubi, supra quod sicut iniuria offensa et actio extinguitur facta pace cum
offenso et nunquam redit inter homines ita semel remissum peccatum per poeni
tentiam non posset reviviscere quantum ad deum cum quo mitius negocia tra
ctantur quam cum hominibus testis gloss. in c. si celebrat de clerico excommunicato

Ad hec inde divina clementia ibi dimissa etc.

Hanc rationem pro conclusione nostra probat Decius in c. si illic, iuncta gl. ubi resi
debo, 23 q. 4, quae iura allegat Decius in l. bona fides ff. de regulis iuris ubi
dicit bonam fidem non pati ut idem exigatur quod si peccata dimissa
redirent vis idem exigeret, maxime propter absurdum est liberatum debitorem adhuc
ad solvendum obligatum manere ut in extravaganti 1ª de sed... de privi
legiis quod idem pro hac nostra conclusione allegat Medina de poenit. q. 9
col. 6, et idem pro qualibet facit capitulum de iis de accusationibus et idem
in c. habes iuncta gl. ubi dubitas 2 q. 4 qq. per quod crimen semel punitum
non posse iterum deduci in iudicium nec procedendum posse quis iterum puniri nec ab uno
nec ab alio iudice ut concludunt DD. in d. c. de iis de accusationibus et pro
bat Angelus de perusio in l. eum idem ff. de petitione hereditatis Cepola ca
utela 1ª, Beroius decisione 289 Cov. libro 2º variar. c. 10, nº 6. Unde bene
dixit Decius quod divina clementia peccata semel dimissa in ultionem ulte
rius redire non patitur quae est conclusio principalis nostrae distinctionis.

Huic conclusioni non obstant allegata in contrarium et in robur
Marsi testimonium c. ibi ... instituitur sermo de ingratitudine quae
est unus ex 4 peccatis propter quae antiqua peccata redeunt teste gl. in summa
huius distinctionis etenim crudelitas et ingratitudo servi donationem irritavit

idest remissionem ut docet Theophilactus ibidem que 4 pecata hec ubi con
tinent) fratres odit apostata fit spernitque fateri penitueseque pris
tina culpa recedit) que carmina ut iacent retulit D. Thomas 3 p. q. 88 art. 1,
et in 4 d. 22, q. 1 art. 1 et 6, et Bonaventura cum quo Soto et Medina ubi sup.
concludunt non posse asignari concludentem rationem quare propter ista 4 pecata antiqua
crimina redeant et non propter alia eque possint commiti hec multo graviora et
tamen non erunt in causa ut pecata semel dimissa redeant, preterea quia ut iam
erit animadversum sup. priori dubio) dominus noster nunquam remittit pecatum
conditionaliter, hoc est, si illud aut illud non feceris quia ut docet D. Thomas in 4 d.
14 q. 1, ad 4um quod futurum non est de esentia, et integritate alicuius actus quod si
pecata dimisa rederent propter ista 4 pecata, et aliquo alio id tamen videretur con
ditionalis remissio resolvenda ex actu de futuro contra regulam actus legitimi
de regulis iuris in 6, ideo non redeunt pecata antiqua semel dimisa quamvis ser
vo ingrato et nequam imputet ibi quod conservus conservo non dederit dilationem
quem fecit dominum Caietanum, et quod verius videtur contra Caietanum eundem ibi, quia
non dimisit debitum immo etiam si non pecasset mortaliter etenim ad vim parabole
hoc non requireret dicto Soto art. 1 col. penultima. preterea quod non est miseritus con
fratris sui et in hoc crudelis repertus fuit, et non remitendo debitum, et negando
dilationem, similiterque ingratus fuit respectu beneficii adeo large
accepti fuit indignus ut Rex utteretur cum eo misericordia, et ob id ob
ingratitudinem detrusit in carcerem propter quam ingratitudinem redit universum
debitum in quantum quantitas pecatorum precedentium proporcionaviliter inve
nit in ingratitudine subsequenti ita docet D. Thomas 3 p. q. 88, art. 3 ad 3um iam vero
absolute et inquit Soto ubi sup. nec posse inter homines fieri ut debitum acceptum
dilatione sublatum exigat iterum cum aceptilatio habeat vim solutionis ut
in pr° institutis quibus modis tollitur oblig° et Rex ille arbitratus est illum servum
dignum fuise tali pena quam tum eo optimo potuit imponere maxime cum esset
supremus Princeps hec aliquo loquitur parabola et non de inferiore aliquo do
mino ut bene advertit Caietanus ubi sup.

— Non obstat textus in d° c., Eius qui mancipium et in d° servus ille ingra
tus revocat in servitutem a qua liberatus fuerat non sit servus ex eadem causa
ex qua fuerat, sed ex alia, scilicet ex offensa post manumissionem commissa et similiter
quia recidit in servitutem pecati deducit ita explicat D. Thomas d. 22 q. 1 art. 1
ad 4um Durandus q. 1 ad 1um Scotus col. 2a, qui allegant dictum textum quem etiam

secat Archidiaconus ad propositum in d° c querit n° de consecratione d. 4.
Similiter non obstant verba qui dicunt extinctam actionem aliquando resurgere ut glosa
in summa dixit redit n, Utilis actio que de novo dat ob iustam causam non autem
antiqua actio namque semel extincta non potest amplius reviviscere ut in l. si res
aream ff de solutionibus

— in eodem sensu (sicut de bona opera etc.) Gracianus propterea bene
R... in eadem sententia inclinare dixit quod pecata redeant per novam culpam sicut
bona opera redeunt propter penitentiam, id hoc non obstat, longa n. differentia
versat in proposito inter bona et mala opera teste glosa in c. quum de penit d. 3
glosa in summa sacerd., glosa in c. quincidit et verum sacerd. glosa in c. si adverterent
glosa verbo dicens verbo recepturus, c. inter mitentes sac. eadem d. glosa in c. itaque verbo
reatus i. q. 4. glosa verbo quemadmodum in c. queris j.a de consecrat. d. 4. quam
differentiam inter bona et mala opera contra Gratianum probant DD. supereis dem
glosis et Ubi d. d. ... q. i. art. i. Scotus q. i. art. 2, Bonaventura q. i. dist. a. 3
n° 7 Gabriel d. 16 q. 3 Soto ibidem q. 1 art. i col. 4 Navarrus in c. consideret
de animas. v. venerit j. 8 d. post ... ubi supra 3 p. q. 88, art. i art. i ad 4
et q. 89 art. 4.

— Cuius distinctionis multiplex assignat ... i qui ut docat glosa d.
verbo quemadmodum aliud in obligatione aliud in liberatione de regulam
... in l. arrianus ff de actionibus et obligationibus, 2.a ... quia pecata per gratiam
extinguntur virtute et dono dei bona autem opera per pecatum non extinguntur
sed tantum quasi dormiunt et mortificantur etenim virtus dei excellentior
ad extinguenda pecata quam pecatum ipsum ad extinguenda bona opera
ut probat Ioannes de medina q. 9 col. 13 et 14 Magister Soto d. art. 4, ubi
docet quod excellentior est vis clementie et gratie dei ad vivificandum quam ipsius
pecati ad mortificandum ut bene etiam declarat Prepositus in d° c. tam itaque.

— preterea quia ut inquit ... d. art. i ad 4 ... quia quod semel profuit
perpetuo manet, id est utilis erit et ... per bonam penitentiam ut dixi
... ex Apostolo ad Romanos c. ii dona dei sine penitentia, ii, et ideo per
petua; pecata autem quia mortificantur per gratiam quin imo extinguntur minime
non sunt reviviscant bona autem opera permaneant quia solum mortificantur
quod omnia intellige vera de bonis operibus in gratia factis mortificatis per pe
cata que reviviscunt per novam gratiam secus de operibus factis in pecato quia cum
sint mortua opera in pecato facta per novam gratiam non reviviscunt 2° glosam

bona opera ... pecato facta quod ad aliqua pros... sl. ad bonum tp... ad illustrandum in modum vitandum minorem penam subeu...

in, querat hic aliquis sup d° 3° explicat multos citans tt in, alma mater
i p^te § 4, n° 7, e 8, 99, sine q^a istantia.

Sequit, 5 distintio de Penit^a

in hac ct tractat gracianus de confesione vocali e nobis tradit que debeat pecator considerare ad integram confesionem faciendam e quamuis de hac re varie definiant theologi in 4 d° 17, ex oibus tn hec e potissima definitio q^d confesio e acusatio secreta suorum pecatorum apud proprium presbiterum pro consequenda illorum absolutione, que definitio desumit ex c, oes vtriusque sexus extra de poe. tit°, e pr per Nauarrum in manuali c, 1 in pro que quidem pars integralis e sacramenti penit^e, & textum in c, per fidelem de pen d^e 1° e ita precipua vt ab eadem denominet sacramentum confesionis in c, ad abolendam de hereticis e procedam confesione e absolutione supponit ipsum sacramentum 2^m durandum in 4° d° 14 q 3 art° 5, vbi Scotus q 4 dicit q^d sacramentum hoc pro absolut° supponit quamuis vtrumque Magist Soto d° 14 q 1 art° 1 col^a 7 generale vsu ecclesie sacramentum hoc penit^a apelet vt in concilio florentino de sacram^to penit^e intitu° n° 14 c, 1 e sequentibus, de hac vocali confesione e eius conditionibus e requisitis erit a nobis late discerendum in hac d^e e sequentibus.

inq^a sume ibi (dicunt quidam institutum ee in Paradiso) gl^a ista tractat de origine e principio vocalis confesionis e refert quorundam opinionem asserentium institutam fuise in paradiso ac proinde in te natur. id q^d aiunt factum fuise domino interogante primos nros parentes super transgresione mandati illius vt ita confitendo pecatum suum deleret vt interpretat gl^a 5 e txs in c, voluerunt & denique sup^a 1 d^o ex d gregorio lib 22 c, 13 super 2i moralium vbi dicit ideo dominum n interogase serpentem quemadmodum primos parentes q^a serpens reuocari n potuit per confesionem vt ibi dicit e voluit d Bernardus in tt^u de precepto e dispensatione col^a 9 vnde dixit txs in c, serpens sup d° 1 q^d pecatum Eve fuit veniale propt^r eius confesionem Cain autem fuit in dignus venia quia negare crimen potius voluit quam confiteri ex quo sequit 2^m precatos q^d confesio vocalis erit de iure nati etenim tunc lex natis vigebat vt docet d Thos in 4 d° 17 q 3 in pro d Ambrosius in c, n poe el primero vocalem confesionem in d^a historia fundabat vt advertit Soto illum txm allegando

in 4°

in 4º dº 18 qº 1ª artº 2 col. 3ª in fine. praeterea quia confessio vocalis continetur in E-
vangelio ut habet Ivarius c. 40, 2um unanimem consensum ecclesiae lunctoc,
agite penit.m sup.a dº 1ª, lex autem natis illa quae in te est in Evangelio continetur
e. humanum genus 1 dº quem ex m probac Reponderabat Nabarrus 5 nº 4 et an
te ipsum Scotus in 4 dº 17 qº 1 col. 2, Ricardus art. 2 q. 3 gl. in c. ius nate 1ª
de ubi docet qd omne ius divinum dicitur ius nate. praeterea facit qd penit. est pars
materiae huius sacramenti ut dictum lamecit in c. perfecta penit.a sup.a dº 1ª, et iuri
ius moralis ut probat D. Ths 3 pte q. 85, art. 1, 2, et 3, Soto ubi supra dº 14 qº 1ª art. 1
in pro et qº 2 art. 1 et sequentibus ac proinde de iure nati ut probat Navarrus 5
nº 4 igitur altera pars quae est confessio vocalis etiam dicetur iuris natis esse sive quo dea
dem R. videtur partis te quae de toto ff de rei vendicatione cum similibus
allegatis a Navarro sic sive quod una eademque res non debet diverso iure cen
seri te cum qui edes ff de usucapionibus

Nec obstat qd revelare secreta est contra legem natis ut habet
proberbiorum 25 c. non tamen aliena sed propria, c. quis aliquo sic non tibi dico sup.a dº 1ª
cum gla verbo (te) idest tuum peccatum secretum et occultum sed hoc non
obstat etenim licet peccata secreta aliena revelare non possimus propria
autem nullo iure nati revelari prohibemur immo consilium est utrumque inutile si
do amico secreta pandere apud ecclesiasticum e. 6 presertim a quo possumus
consilium petere id est est nate sicut desiderium accipiendi medicinam
a morbis supervenientibus docet Soto ubi sup.a dº 18 qº 1ª artº 2 col. 2ª
ubi quaerit utrum necessitas confessionis fuerit de iure nati

His tamen non obstantibus dicendum est qd vocalis confessio non est de iure
nati licet non sit contra ius nate sed supra ipsum ut probat Nabarrus 5 et
Soto ubi sup.a et potissima Rº quia lex natis omnes obligat, e. humanum
genus 5. ius nate 1 dº sed cum penit.a sit 2ª post naufragium tabula
c. 2ª de penit. dº 1ª Tridentinum ss. 6 c. 14 sequitur qd non ligat non baptizatos
cum baptismus sit 1ª tabula, qd si confessio auricularis esset de iure
nati omnes homines obligaret etiam non baptizatos quos obligat lex natis quo
fit ut sacramentalis confessio dici non possit de iure nati 2m omnes DD ubi sup.a

[illegible] cui conclusioni quae ex Trid. collegit non obstat lex in d.
denique dicti capituli sed penitus ingg iuribus fundatur opinio illorum quos
re fert gl.a dicentium esse de iure nati etenim confessio quae desiderabatur
imprimis nostris Parentibus, non erat ut nostra sacramentalis

Sacramentalis sed illa que postulari solet a Reis in Iudicio sine qua puniendi non sunt, nisi fuerint conuicti ut docet Soto d.o art. 2, col. 3, ad quam etiam sunt citandi Xa caput m de causa poseronis et propietatis, et nos in quem quest. 2a q. 1a quare ut licet Dominus conciusesset peccati primorum parentum et magni illius sceleris Caim tamen voluit eos citare unde tradunt Iudices ut non inaudita partem procedant et propterea dicitur quod citatio est de iure naturali ut in clementina pastoralis de re Iudicata propterea si sacerdotium et potestas absoluendi a peccatis non est de iure nati sed tamen de iure diuina positiua sicut cetera Sacramenta ut nos diximus et notat Navarrus n.o 3 et q. con fessio peccatorum que absolutionem precedit non erit de iure nati.

—— Similiter non obstat Textus in c. Sumanus Venus i d. et enim licet Ius nati contineat in Evangelio non tamen e converso sed contenta in Evan gelio sunt de Iure nati imo multa reperiuntur super ipsum Ius nati ut sacra menta que nihil continent contra naturam ut est Graciano in c. finali § 8 ibi ita d.e 6, idque probat Ricardus et Scotus ubi supra et V. sit d.o q. 3 art. 1 Paludanus q. 6 col. 3 Ledesma in 2a 4 q. 1 art. 2 Suma confessorum lib. 3o tt.o 34 q. 3o Suma Astesana 2a p.te lib. 5, tt.o 10, art. 2, Silvester verbo con fessio 1. 4o Rosarium Busti 1 p.te sermone 22 sub litera p. qui omnes pre dicta probant respondentes ad capitulum Sumanus generaliter respondere possumus si adimamus illum (et) quod non est illius textus ut iam sepe diximus vel aliquo dicemus dum accesserimus ad interpretationem illius distinctionis suis nostri decreti. Unde falsa est glossa in c. consuetudo 1 d. que docet par tum Virginis Marie fuisse contra Rm et enim licet erit super omnem Rm et super ipsum Ius nate non tamen est contra illud quare merito illa glossa in illis verbis delenda est ex censura Magistri Sacri Palacij et eandem censuram subi re debet alia glossa in d.o c. Ius nate.

—— Non obstat argum. m de parte ob materie suis Sacramenti qui penitentia qua tenus virtus est aut actus virtutis precipitur iure Nature at verum quatenus est dolor de peccatis in ordine ad claues ecclesie quo casu contritione non erit de iure nati sed tamen de iure diuina positiua ex qua constituuntur dicte conclusiones ut dicemus in sa opinione negari tamen non potest quin virtus confessionis in foro penitentiario ad impetran dam veniam et remissionem conformitatem habeat et similitudinem cum con fessione illa primorum parentum que utilis fuit ad consequendam indulgenciam

ut in d.o

Ut in 2º 8 denique

—ad 3ªm sume 2º (Aliqui dicunt quod sub lege fuit etc.) quarta refert tenens
de quod vocalis confessio fuit instituta in veteri testamento ex eo quod habetur Iosue
c. 7, ubi dictum fuit per Prophetam in hec verba: fili mi da gloriam domino
deo Israel, et confiteri atque indica mihi quid feceris ne abscondas) quod testimo-
nium refert in c. sicut illud, sunt ita quaestio 1ª de 4º et in c. ecclesia, 8 item peccator, 1º 2º
sunt ita quaestio 1ª 9ª. Unde deducunt quod in veteri testamento fuit instituta confessio
peccatorum que occulta essent quam fecit Antiochus et lapidatus est, postquam dixit
ego peccavi domino deo Israel, et sic fecit etc.) Sed confessio illa cum fuerit in actu
iudiciali et unius tantum peccati coniuncta, fuisse autem longe dissimilis que debetur secre-
ta, et circa peccatorum c. considerer per sacerdotem c. omnes utriusque extra codem, docet Navarrus
5, et Ledesma in 2ª parte 4 quaestio 5 art. 2 dubio 20, ubi reprehendit tenentes opinionem
proxime relatam): quorum mihi opinio melius pro in Levitico c. 5 ubi dicitur quod oblatio
fiebat pro peccato sive populi sive sacerdotum sive principum et ita quod omni pe-
catum confitebatur ut considerat Ubi 3 parte quaestio 84 art. 7 ad 2um, et in Levitico c.
17 et utrobique Origenes et Isicius notant et in c. inter hec 1º et 2º, 3º adverti-
t Cirillus ibidem libro 6 quod in pronunciatione peccati designari aliquod mirabile
secretum nostre confessionis ut per Roffensem art. 4 et 8 colla. 4, et quod in testamento
veteri confessionis peccatorum fiat mentio frequentissima pro abunde Exdre c. 9 ibi
et confitebatur sua peccata, et iniquitates patrum suorum) et Esaie 43 dicitur (narra
si quid habes ut iusti fieris) et Ecclesiastici c. 17 (penitentibus autem dedit viam
iustitie et ideo confiteberis vivens vivus et sanus confiteberis) et Ieremie c. 8, nu-
llus est qui agat penitentiam super peccato suo) et psalmo 31 (pronunciabo adversum me
iniustitiam meam domino, et tu remisisti impietatem peccati mei) et Osee c. 14
tollite vobiscum verba et convertimini ad dominum et dicite ei omnem aufer
iniquitatem et accipe bonum et redimus vitulos labiorum nostrorum) est ponderanda
illa verba (vitulos labiorum) et proverbiorum c. 28 (legitur qui abscondit scelera sua n[on]
dirigetur qui autem confessus fuerit et reliquerit ea misericordiam consequetur) quibus lo-
cis probari videtur confessio que fit sacerdoti quod fuerit inventum veteris testamenti
si ad cuius probationem magis accommodatum videtur hoc ultimum testimonium
ut docet Ubi 3ª de art. 7 et Vega libro 13 super sessio 14 concilii Trid. c. 28 in pro-
qui refert Ciprianum Ambrosium Augustinum Crisostomum et Lactantium Fir-
mianum probantes et fundantes nostram confessionem in confessionibus citatis et
in confessione Danielis et trium puerorum et in aliis ex veteri testamento adductis

per eundem Vegam et per Roffensem art. 4 et per Thomam Valdensem de sacramentis c. 137.

Pro qua conclusione facit illud Matthei c. 3 et Marci c. 1 ubi dicitur quod predicante Ioane Baptismum penitentie baptizabantur in amne Iordanem confitentes peccata sua, id quod ante legis consumationem et ante institutionem Sacramenti penitentie, cuius institutio precipue facta fuit Ioanis c. 20, et inde confessione prefigurabat certe nostra confessio teste Ioane Eckio in Enchiridione c. 8 col. 2 erat non tempus confessionis non multum post venturum ut inquit Canisius lib. 1 c. 7 col. 4 folio 133, probat Ubi supra q. 38 art. 3 ad 2m et in 4 d. 16 q. 1 art. 2 et d. 17 q. 3 art. 1 ad finem ubi dicitur quod fuit prefiguratio nostre confessionis de confessio.

Quibus rationibus et auctoritatibus probari videtur opinio illorum qui dicunt sub veteri lege fuisse institutam prius confessionem unde ait Valdensis ubi supra c. 139 in fine quod confessionem sceleris instituit dominus in veteri Testamento licet medicina ipsam vulnus sananti tunc non adhibuerit et in c. 137 in fine affirmat se audiisse a quibusdam Iudeis quod ipsi hodie peccata confitebant sacerdotibus maxime in tribus casibus id quod circa legis observantia imo c. 139 et c. 141 ut refert Vega c. 28 in pro asserit Valdensis quod Christus dominus non dedit novum preceptum confessionis sed antiquum renovabit.

Quibus tamen non obstantibus dicendum nostram confessionem sacramentalem non fuisse sub lege institutam sed etiam penitentia et confessio de qua supra, si erat cordis que deo tamen fiebat, et si coram sacerdote non erat ita omnium peccatorum cum suis circunstantiis sicut nostra ut advertit Ubi d. 17 q. 3 art. 1 col. 3 ad 3um nec oportebat ut ad tantum et tam grave onus quempiam obligaret usque dum claves absolvendi et ligandi deus concederet sacerdotibus in lege evangelica ut considerat Vega ubi supra, et minime ferendum esset eos absque remissione culpe ad rem ita difficilem obligari ut docet Soto in 4 q. 2 col. 1 art. 2, quare dicendum sacramenta instituta fuisse a Christo redemptore nostro atque deo omnia esse de lege divina evangelica positiva non vero de lege nature nec divina veteris testamenti, imo relata proxime testimonia non probant nostram confessionem sed illam insinuant ostendunt prefigurant adumbrare videntur in genere duntaxat ut advertit Ubi d. art. 1, et DD ubi supra in quo sensu accipi potest doctrina Valdensis et Andree de Vega ubi supra tradentium originem et institutionem sacramenti penitentie ex veteri Testamento.

In eadem glossa ibi alii dicunt quod in novo Testamento a Iacobo dicente

dicente confitemini alterutrum peccata vestra ut habet Iacob. 5. hanc auctorita-
tem citat Gratianus in c. finali hap. 1. distinctionis dicens quod institutio
Apostoli sequenda est, in quo insinuare et probare velle videtur quod institutio
vocalis confessionis fuit inventum Iacobi Apostoli.

sed hec opinio improbabilis est teste Navarro n. 12. ubi eamdem facit
quod preter hoc quod nec D. Iacobus nec Episcopi nec Apostoli omnes nec summi ponti
fices nec tota ecclesia potestatem habent instituendi sacramenta ut docet
D. Thomas 3. p. q. 64 art. 2, florentinus 3 p. tit. 14, c. 11, § 5, in fine D. Iacobus
non erat Episcopus totius orbis sicut D. Petrus et tamen in novo testamento est in c. i. de 22
solum fuit Episcopus Ierosolimitanus et ita verisimile non erat quod toti orbi leges daret
qualis est lex de confitendis peccatis necessitate debuisset, et rogasset talis legem ita una
nimi consensu statim ab universo orbe recepta fuisset huius instituto que
et alia adducit Ledesma 2a p. q. 4. q. 1. conclusione 2a et istam habet

cui conclusioni verba dicta Iacobi non obstant nec faciunt pro illa in quantum
dictis verbis sermo est de quadam confessione humili et christiana qua solemus
nos proferri in vicem peccatores quod dictum Iacobi testimonium accepit
Scotus in 4° d. 17 q. 1 art. 1 Gabriel q. 1 colu. Medina de confessione quaestio
3a q. 1 Decanus Lobaniensis art. 5. Caietanus et Erasmus super eodem c. 5 Iacobi
et c. 5 suis interpretationibus qui omnes expendebant verbum illud (alterutrum) quasi
confessio sacramentalis non alterutrum sed coram sacerdotibus tantum fieri debeat et
ita fundamentum ex dicta auctoritate petitum nihil prodest pro hac 3a opinione
id Apostolum loqui de sacramentali confessione tenet D. Thomas in 4° d. 17 q. 3
art. 1. Paludanus q. 1 art. 3, Soto d. 18, q. 1, art. 1. col. 12 florentinus 3 p. tit. 14
c. 6, § 19 Suma confess. lib. 3, tit. 34, q. 3, Adrianus de confessione q. 1 col. 6
Ioannes Equius homilia 42 l. 6, 4. Arboreus in sua theosophia, c. 21. lib. 3, ubal
densis de sacramentis, c. 140, col. 3, cardinalis Osius in confessione polonica c. de
confessione ubi in d. allegat Ugonem et sanctum victorem libro 1° c. 14 ibi in e,
almamar 1a p. tit. 1 n° 6, et in eodem sensu intellexerunt glossae tantum quantum ibi est sine
licet dum perperam affirmant quod D. Iacobus instituerit sacramentalem confes
sionem quare omnes uno ore fatentur Apostolum in dicto testimonio superius allegato
instituere sermonem de confessione sacramentali necnon expediebat tamen
illud testimonium pro ista confessione sacramentali nobis adducere nec
obstat verbum (alterutrum) etenim inter alios 2m. DD ubi supra maxime
Osium et Ugonem ut verbum (alterutrum) referat et significet quod confessio

fieri debeat non solum ipsi deo soli sicut olim, sed inter vos inquit Jacobus confitemi
ni alterutrum, id est homo homini mortali, ovis pastori, subditus prelato, ut tenet
probat concilium maguntinense de sacramento penitentie folio 291 —

— quo supposito non obest dictum testimonium nec facit pro opinione relata
gl. 4 q. verbum institutio de qua in d. c. finali intelligit non de primordiali
institutione sed de promulgatione precepti divini de confitendis peccatis, ita simi
liter nec S. Petrus instituit baptismum quando dixit act. 2 c. baptizetur unus
quisque vestrum, nec ipse S. Jacobus inde c. 5 ut haberetur in c. 5 i Christus de
iure iurando preceptum instituit de non iurando quando dixit, ante omnia fratres mei
nolite iurare, quin immo quod dominus insi— nuaberat ipsi eius nomine
observare iubebat, ut dicit Ubaldensis c. 140, col. 3a, sic intelligens Iaco
bi autoritatem de confitendis peccatis ex precepto sc. divino et promulgatione
eiusdem Apostoli, non autem ex ipsius institutione, ex quo sequitur male dixisse
dictam glo. 4a et 5 dum voluit quod Iacobi testimonium intelligendum sit, ut
contineat consilium, non vero preceptum, plus non, quam liquido constat d. loco preceptum
nobis dari, nec solum consilium, ut latius explicavimus in 1a opinione principa
li —

— in eadem gl. 5a (in melius dicit) hec est 4 opinio, scilicet dicentis
quod confessio vocalis habet originem ex quadam universali ecclesie traditione
que non obligat sub peccato mortali, xa capite in his, ubi cum qua gl. concordare
videtur alia in c. petrus supra d. 1. ubi quid dixerit in 3 opinione, et gl. 1a in c. a[illegible]
de eadem d. ex quibus sequitur vocalem confessionem ab ecclesia institutam fuisse
et sic erit de iure positivo, quam glo. solemnem apelat ab ut in c. his verbis
n. 8, ubi nemo eam reprehendit, de se Navarro [illegible] uno excepto Colectario qui
contrarium tenet eandem opinionem probare videtur Levitis in c. sani eliseo
in fine de officio delegati —

— ut enim fert [illegible] predictam opinionem contradicunt maximum ut
teneri [illegible] sacerdoti detegere virtute huius traditionis [illegible]
cum sit ecclesiastica [illegible] Papam non ligari [illegible]
tribunal supra quod ipse potestatem habeat, et propositis de concessione prebende
licet teneatur ut dicit [illegible] digna vox C. de legibus legem principis
ff. eodem tit., et tandem gl. ista communiter recepta a Canonistis ut sentit
Navarrus n. 7 et expressius in manuali c. 2 n. 3, que [illegible] cum nullum
habeat pro se textum [illegible] aliquam adducat iure tanti ponderis et momenti

turpit

Turpit certe sine te loquitur imo merito ab omnibus theologis reprobatur in 4° d. 17 ubi Durandus q. 8 n° 9 dicit quod in hac glossa plures, ss, errores periculosi in fide et valde mirari quod inter tam solemnem librum ecclesiae catholicae substineat glossa tam ancipi tem et periculosam doctrinam continentem et Ioanes Maior ibidem q. 2 dicit dictam glossam delendam fore quia intolerabilis est et erroneam vocat bo ne, almamar 1 p. te d. 1, n° 6, imo scolialistis glossator huius libri temere valde scri psit digerit in dictis glosis quem penitere deberet quod tam sosiciant rem tam gravem tractaberit et aperuerit viam multis erroribus 2m Vbaldensem de sacramentis c. 141 col. 4, unde glossa in hac opinione corradendam esse decreuit cen sura Magistri sacri Palatii, et eam argumentant Nab. 5 et DD ubi supra ex eo quod nullibi reperit suis traditionis non solum initium sed nec vestigium illius —

— Deinde cum sacramentum de penitentia extiterit in primitiua ecclesia ut supra diximus verisimile non est quod ecclesia tunc imposuisset tam grave onus aut preceptum penitentie ita plaude et unanimi consensu ab omnibus christianis fuiset receptum nisi diuinum foret. Ulterius quod ecclesia non potuisset obligare ad confesionem peccatorum cordis adquam plusquam liquido constat omnes fideles teneri cum ecclesia non iudicet de occultis ut docet Nab. 5 n° 18 dum probat 3m opinionem inferius tradendam —

— Preterea quod ut supra diximus in 2 q. glossa Iacobus nec Apostoli ne tota ecclesia posset sacramentum aliquod instituere nec istud penitentie de quo lo quimur quo fit ut in concilio Trid° ss 14 canone 8 excommunicetur qui dixe rit confesionem qualem serbat ecclesia esse eiusdem ecclesie traditionem cum sit ins titutionis diuine ut proxime diximus —

— Ex quo subinfert pontificem max. ligari lege evangelica et di vina sicut ceteri christiani et sunt quidam 23 q. 1a et teneri ad confitenda peccata sua sicut ceteri homines teste Nav. 6, n° 3 et in c. i, n° 11 et in c. pla cuit n° 9 o, 1 d. 6, bb ubi supra n° 1 —

— Sequitur preterea grauiter errare glossam dum dixit grecos qui ligant certis legibus ecclesie non confiteri pecata sua sacerdotibus sed deo duntaxat ut in c. final. supra d. 1 quod falsum est, etenim reuera vocalis confesio apud Grecos ob serbabatur ut testatur Nav. 5 in 1 p. glosse et laciis diximus supra in 2 opinione

— Unum tamen obserbandum est glossam sub non fuisse hereticam quia se sub misit ecclesie corectioni ut aduertit Nav. 5 Rosarium bulli ubi supra

Scotus in 4° d. 17 q. 1 coll. 4, Adrianus in 4° de confessione q. 1, & resstat fo lio 340 qui insignis error tribuit Ioanni Teutonico glosatori nostri de creti ut dicit Soto ubi sup. coll. 5 & penultima, & quidam Ioanni de Dio tri buit Ubaldensis ubi sup. c. 137 coll. 4, sed si bene inspiciamus fines glosae vi debimus predictum errorem non fuisse Ioannis de Dio nec Ioannis Teutonici sed cuius dam Laurencii autoris quarundam glosarum nostri decreti.

— relectis igitur 4 opinionibus quoad institutionem sacramenti Peni tentiae superest 5 opinio sive sent. catholica & veriorum qui dicunt esse institu tam confessionem vocalem qualem ecclesia servat ex iure divino a Christo Dom ino nostro in Evangelio ita tenet D. Thomas & Theologi omnes in 4° d. 17 apud quos communiter receptum esse testatur Navarrus & in manuali c. 2 coll. 2 & ipso quiplu res refert in c. a sua mamar 1 q. 5 n° 6, Medina de confessione q. 2 Soto in 4° d. 18 q. 1 art. 1, Ledesma in 2 p. 4 art. 2 dubio 2° q. 5, optime Thomas Illicius in clipeo pior. dominus q. 18 art. 3 Victoria in suma sacramentorum q. 191 apud quos reperies quamplurima fundamenta huius catholicae assertionis & hoc est iam conclusio hodie definita est in s. concilio trid. s. 6 c. 14 ibi Christus Iesus sacramentum instituit penitentiae) & s. 14 c. 1 ibi (dominus autem sacramentum penitentiae tunc precipue instituit) & in canone 1° ibi a Christo domino institutum) & canone 6, 7 & 8, excomunicant qui dixerint con fesionem sacramentalem non esse necessariam aut non esse iure divino institutam sed esse humanam traditionem) Unde sequitur quam falsae sint 4 priores opiniones quas sup. retulimus.

— sed dubium est apud doctores & non leve quo in loco Salvator nost. instituerit sacramentum hoc, & Gracianus in c. convertimini & inc. vo luerunt ibi in Evangelio sup. d. 1, dicit hoc sacramentum probari Ioannis c. 11, & Matthei c. 8, & Lucae c. 7 & 11 ubi mentio fit de Lazaro suscitato & soluto ab Apostolis & de leprosis mundatis & iussis ire ad sacerdotes. quae testimonia & allia similia adducta per Alfonsum de castro de heresibus verbo confesio heresi 1ª, licet plurime facienda sint apud catolicos ad con fesionem in sensu mistico & alegorico non autem in literali pro non requirit & negantes hanc veritatem proea comprovanda esse non sufficiunt, ut Alfon sum de castro ubi sup. & Ioannem de medina d. q. 2 —

— ideo dicendum est Christum dominum instituise hoc sacramentum Matthei c. 16 quando commisit claves regni celorum apostolorum principi beato Petro, &

|| probant ||

eq^o dedit potestatem ligandi atq solvendi Apostolis Mathei c. 18 idq
probat Xxi inc. agere penitentiam sup^a d^o, ubi c^a inganes confesionem
subiungit D Augustinus (Qs sine causa dictum est que solveritis in terra
soluta erunt in celo, qs sine causa claves date sunt ecclesie frustramus dei
evangelium frustramus verbum Christi) et inc. quem penitet d dixit
n, sup^a d^o, sed precipue salvator noster ad literam hoc sacramentum insti
tuit Joanis c. 20 q^do dixit Apostolis (accipite spiritum sanctum quorum pe
cata remiseritis etc^a) ita duos istos locos et predicta duo testimonia pro ins
titutione huius sacramenti mira urbitate coniunxit Concilium trid. ss 14 c. 6
et hoc ultimum testimonium adduxit d^a ss 14 c. 1 et canone 3 ess 6 c. 14
in quo sensu sancti DD tam greci quam latini necnon disscipuli apostolorum
acceperunt hec testimonia ut Dionisius in epist^a ad Demofinum Cle
mens Sipprianus Basilius Tertulianus Origenes Jeronimus Augus
tinus Ambrosius Chrisostomus Gregorius et innumeri DD sancti
et catholici quos suo ordine retulit Concilium Coloniense de sacramento con
fesionis et restat, et ibi ut explicant et extendunt iste due autoritates
proxime relate cum sanctis patribus hoc ita intelligentibus et in concilio
Maguntino de sacram penit^e folio 191 et sequentibus, Ths Valdensis
de sacramentis c. 135 cum multis sequentibus ut eleganter q^a hos nos
tram representat Eruardus qui eosdem sanctos DD allegat art^o 8 cas
tro ubi sup^a Bega libro 14 c. 14 cum sequentibus supere 14 concilij trid.
canone de penit^a sp^o Canisius in c. decimo de sacram penit^e Ths Eli
sius ubi sup^a qui eosdem SS patres et DD scolasticos pro hac p^o allegat qui des
et plures alij quos recitat bo in d^o 8 s, firmiter tenent in his duobus locis do
minum instituise sacramentum confesionis qd nos vocalem sive auricula
rem appelamus. Unde mirat et merito Soto d^o 18 q^a 1 art^o 1 col^a 10 hic Jo
annem de medina et Caietanum dixise in predictis duobus testimonijs
non fuse institutam preceptam vocalem confesionem quamvis ipsi mi
nime negent esse divino iure institutam qd minime aseruisent si canones
et decreta concilij trid. videre potuisent, et Caietanum reprehendit eius
emulus Ambrosius Catarinus lib 5 de sacramentis c. 6 7 et 8.

quare habito pro constante a Christo domino et in predictis lo
cis fuise institutam confesionem superest ut alijs argumentis et rationi
bus probemus hanc fuise legem divinam et evangelicam cuius inventis fuerunt

oia sacramenta et similiter sacramentum hoc penitentiae. idque probatur ex D. Iacobo in sua canonica, c. 5, dum dixit: confitemini alterutrum peccata vestra et orate invicem ut salvemini; quo loco ipse D. Iacobus promulgavit confessionem a domino institutam ut supra diximus iuxta opinionem quam probat D. Thomas d. 17, q. 3, arti. questiuncula 5 ad 2um dicens quod preceptum de confessione non fuit institutum a puro homine licet fuerit a D. Iacobo promulgatum ut refert D. Thomas ubi supra art. 3 col. 1

Preterea apud Lucam in actibus apostolorum legitur c. 19: multi credentium veniebant confitentes et annunciantes actus suos; et D. Ioannes in 1 canonica, c. 1 inquit: si confiteamur peccata nostra fidelis est deus et iustus ut remittat nobis; quamvis Andreas de Vega d. c. 28 dicat quod iste due posteriores autoritates non loquuntur de confessione vocali sed de illa que fit deo; autoritatem autem ex Matheo c. 3, Marco c. 1, de qua supra diximus ubi dicitur quod D. Ioannes in Iordane baptizabat confitentes peccata sua, non posse intelligi de sacramentali confessione ut pote que precipue post mortem domini fuit instituta Ioannis c. 20 ut proxime tradidimus ex c. 1 sess. 14 concilii tridentini et quia illa erat ante baptismum quapropter nec tunc nec hodie sacramentalis est ut inde sine penitentia de consecratione d. 4 tradit D. Thomas 3 p. q. 86 art. 5 et in catechismo Romano col. 18 sed mera erat cordis confessio ut supra diximus et ideo nullus catholicorum ex vi autoritatis illius confitendi legem preceperit; alia quippe est confessio ante baptismum catechumenorum qualis illa fuit et alia post baptismum de qua habetur actuum c. 19 ut advertit frater Canisius in commentariis et centuriatores c. 7 lib. 1 folio 132 cum sequentibus; que quidem confessio vocalis quamvis non potuerit esse legis nature et scripture, eo modo quo est apud nos, id est sacramentum, fuit in illis legibus prefigurata ut supra documus ex D. Thoma Soto et Vega ubi supra qui d. c. 18 declarat excellentiam nostre confessionis sacramentalis super illas confessiones nature et scripture, ratione clavium que in lege evangelica tradite sunt ecclesie, quo nomine neque in lege nature neque in lege scripture hoc onus confitendi peccata omnia in particulari ut nos confitemur fuit illis impositum, quando quidem non consequebantur eam utilitatem propter defectum clavium quam nos consequimur qui difficultatem confitendi utilitate compensamus; Dicit Vega ubi supra c. 33 col. 4 et supra tradidimus ex Navarro in manuali, c. 1 n° 29 ubi nova eius additio. quod si ex

optimo

obst. Ma, placebat confessio illa generalis et obscura veteris testamenti placebit procul dubio confessio distincta et particularis quae nos magis confundit et humiliat. Ut aducxit Vega d.c. 18 col. 2a

Huius divine institutionis duas rationes adducit Scotus in 4 d. 17 q. 1 quas retulit Nav. 5 sex commemorat Medina ubi sup. q. 2 agg. ipse non bene discedit teste Magistro Soto d. 9 q. 1 art. 1 col. 10, 10 rationes ponit Ledesma in 2a p. 4 q. 1 art. 1 dubio 1, ex quibus illis potissime 1a quod confessio vocalis est unum ex 7 sacramentis ecclesiae ut pr. d. e. ad avolendam de hereticis et in concilio flor. et trident. et alibi saepissime 2m ubi sup. id certum est quod sacramenta sunt, de te divina positiva a domino instituta ut docet D. Thos 3 p. q. 64 art. 2 et 3 et 1, 2, q. 108 art. 2 ad 2m et quodlibeto 4, art. 1 et 13 diximus in pro huius quod sequitur quod omnis confessio quae sacramentalis est, erit etiam de iure divino a deo instituta, omnes vero aliae confessiones erunt de iure nat. ut pote quae deo tantum fiunt, h. cerebrionalis ex veteri testamento quae nostram confessionem praefigurabant ut proxime diximus et probat Nav. 5

2a et principalis ratio huius divinae institutionis ex eo colligit quod comprehendit actus mentis et peccata cordis quae si perse occulta sola quidem confitenda sunt, c. omnis utriusque ex. tra de pe. et re. c. consideret 3a sacerdos ubi latius diximus quo fit ut confessio vocalis minime dici posit ab ecclesia instituta etenim ecclesia nec alia potestas humana non iudicat de occultis id tale iudicium soli deo reservatum est, c. erubescant d. 32 c. sicut tuis de simonia ideo iure canonico nulla pena imponi potest actibus mentalibus et perse occultis ut docet D. Thos 1, 2, q. 100, art. 9, Nav. 5, late n. 15 dicens hoc teneri communiter pro quo facit text. Iunct. glo. in c. cogitationis penam sup. d. 1a, ibi (ab homine) id a deo vene. unde sequitur male dixisse glo. ibidem in fine quae voluit heresiam mentalem simpliciter esse excommunicatam quod falsum est etenim cum excomunicatio sit censura iuris canonici, c. querenti de verbo. sig. qua nulla maior est in iure canonico, c. corripiant 24 q. 3, sequitur quod illam non incurrit hereticus mentalis quamquam glo. arbi contrarium doceat et glo. in suma 24 q. 1 et in clementina 1 & verum de hereticis etenim illi glosae communiter reprobant 2m Nav. in presentium 24 post theologos quos ipse refert quamvis dictas glo. probet et dicat esse omnis Farnaldus Albertinus de assertionibus catholicis q. 33 superist. eum dolto

3

Vbi supª per Nabarum allegatis qd eclesia n potest imponere preceptum actibus
interioribus mentalibus ac persus ocultis qd de illis n iudicat eclesia ac per con
sequens n poterit eª eosdem actus leges condere qº quidem n via lex penam iniun
gere lex vº sine pena mancae, e imperfecta teste Ioanne Andrea in c, exigi
decensibus in pro lib, 6, q ta vbo pene in extrauagantis l de censibus con
siderat elegant Macrobius in somno Scipionis in pro

Sed dubium e, apud, dd, et Catholicos utrum sicut confesio sa
cramentalis a deo instituta e in Euangelio ita et ex diuino precepto te
neamur nos pecata nra confiteri qº quidem Ioannis c, 20, dominus nost
loquitur cum sacerdotibus vbis expresis cum pecatoribus n ita. e tenerinos
ad confitendum pecata diuino precepto ex eodem loco, pri, qr sacerdotes
vbi constituunt, tanq iudices, l medici vt aduertit Canisius vbi supª s,
folio, 99, colª 2ª ex Beato Augustino Greg et Crisostomo quos citant
qd si iudices ss vt verisume e, consideret et ponat se omnino i sacd
ci, et caueat spiritualis iudex, e ib, (Iudiciaria potestas hoc postulat)) ª
dº 6, e, si sacerdos de oficio ordinarii vt pote qr et accipiant potestatem li
gandi atq soluendi a domino cui traditum e a patre om iudicium vt habet
Ioannis c 5 ibi ~~communem~~ omne iudicium dedit filio et Mathei, c, vltº do
minus dixit data e mihi ois potestas in celo e in terra vt declarat Soto dº
artº 1, colª 6, pro hac potestate iudicandi in confesione e medicinam vbi su
pra Ciuis vicarii et iudices, sacerdotes eius legatione funguntur, c, acusato
in fine 29, sed certum e, iudicantem debere cuncta rimare, e rerum
ordinem plena inquisitione discutere, c, iudicantes in pro 30 q 5, ideo iudex
iudicare debet 2m quod sibi videbit, idest, 2m propiam conscientiam vt in
autentico Ius Iurandum qd prestant s 1º colª 1ª quem allegat Velamera
in c, si pro debilitate nº 3 de oficio delegati et prouerbium ut scribit qui iu
dicat qd nouit iudex iustitia e) e inde abit in prouerbium qd iudex debet iu
dicare 2m allegata e probata vt latissime per bbam lib, 1, variam, c, 1, quod da mi
nime impleri posse in foro penitentiali vbi sacerdos iudex e, nisi ei de nostra pe
cata nra aperiamus sine qq ipse iurisdictionem suam exercere n posset igit
simul cum potestate sacerdotibus data ordinatum etiam censeri debet vt nos
pecata nra referamus sacerdoti 2m Nabarum 5 nº 29 gtis vulgaris legis 2 ff
de iurisdictº omnium iudicum e capituli pretinam de oficio delegati eadem eti
qua sacerdotibus preceptum e, absoluere tanqm iudicibus precipit nobis

i eisdem

eisdem peccata confiteri in necessariam consequentiam, et cum aliter ipsi iudicare
non valerent, imo non tam illorum quam nostra causa concessa fuit potestas ligandi atque
solvendi, et tantum dictum praeceptum, quod si sacerdos appellatur medicus in d. c.
bis extra. Boetius c. 1, § sacerdos [illegible] oportet ut eisdem vulnera aperiamus
id est peccata, secundum dixit D. Hieronymus ecclesiastici c. 10 (si erubescit aegrotus vul
nus medico confiteri, quod ignorat medicina non curat) et B. Augustinus in ser
mone 3 natalis domini inquit (aperiant medicamento nares suas qui illas
[illegible] etc.) et ut inquit Scotus d. 17 col. 1 tenati tenemur salutem quaerere
et nos diligere et mortem fugere, medicina autem et remedium in confessione in
venit, unde Durandus ibidem q. 9 inquit quod est remedium divinitus ordinatum
est contra culpam necessarium ad salutem, quem probat Soto d. art. 1 col. 8 dicens quod ea de
ex supposito necessarium est sacramentum poenitentiae omnibus lapsis in peccatum mortale ut
definitum est in Trid. sess. [illegible] c. 1 § 14, unde sequitur quod qui praecepit sacerdotibus tanquam me
dicis nostras curare infirmitates praecepit etiam nobis infirmis easdem medicis aperire et
si eisdem praeceptum verbis expressis non dederit, voluit enim quod a se ipsis inciperet ut nequa
si extorta vel coacta videatur confessio, ob id dixit medicus ut medicinam adhiberent
infirmis, autem non dixit ut ad medicos venirent, ita S. Thomas ubi supra, et Walden
sis de sacramentis c. 139, col. penultima c. 5, quam plures DD ubi supra admittunt di
centes hoc ita nos faciles reddere ad confitendum et frequentandum sacramentum
hoc poenitentiae. Tunc etiam propter magnas utilitates quas ex vocali confessione consequi
mur quae vere ostendunt et probant sane procul dubio esse divinam institutionem,
ex quibus tres numerantur in catechismo ad parochos de sacramento poenitentiae c. de confessione
col. 266, novem utilitates retulit Alexander Alensis 4 p. q. [illegible] de confessione duode
cim utilitates prosequitur Rosarium [illegible] sermone 34, litera [illegible], cum se
quentibus, quia confessio non solum est utilius aut conducibilius ad salutem omnino
consequendam, ad mores componendos, ad vitia fuganda, ad conservandam rempublicam,
ad vitae societatem retinendam et denique ad christianos in officio religionis continendos.

Quapropter venit inquit B. Augustinus in sermone ad heremitas (con
fitemini o fratres mei, nolite deserere, ad sacram mensam confessionis accedere festinate,
haec enim est salus animarum, dissipatrix vitiorum, restauratrix virtutum, oppugnatrix demo
num, angelorum [illegible], ecclesiarum fiducia, dux, baculus, et spes omnium fidelium. O san
cta atque mirabilis confessio, tu obstruis os inferni, alias inferni, et aperis paradisi
portam. O confessio vita iustorum, peccatorum gloria) ideo Magister Soto in 4 d. 18
q. 1 art. 1 col. 9 inquit Germanos quosdam (ut supra retulimus) ab imperatore pe

fuisse ut eusdem confessiones auriculares indiceret, experiebant n. quot illis in commoda ex omissione confessionis obvenissent quasq. amisissent utilitates et inque inccidissent flagitia abeo imperatore quo confessiones magno cum suo malo repudiaberant ex qq. sequit confessionem sacramentalem quam nos auricularem seu vocalem appellamus n. solum utilem ee et necessariam peccatoribus sed etiam institutam et preceptam fuisse iure divino evangelico positivo unde sequitur et subinfert Pontificum Max. eadem te ligari qua nos simulit ipsum dispensare n. posse cum aliquo hominum ne confiteat, ita docet Archidiaconus in sine bb d. c. Almamat. 1a p. § 1 n. 1. Nabarus ubi n.o 31, et in 3a opinione sti. ubi ex hac conclusione quinque facit rationes contra eandem opinionem &c.

In eadem sta. ib. (et autem faciendo &c.) Presupposito et habito pro constanti veram confessionem fuisse institutam et preceptam de divina in locis superius allegatis cum in illis n. prescribat tempus in quo peccata confitenda sit, operepretium erit quo tempore obliget preceptum confessionis et presuppone quod preceptum affirmativa licet semper obliget n. tn obligant prosemper d. c. Archidiacono in fine sed pro aliquo tempore certo et determinato abeo qui id decernendi potestatem habet, l. tpe rat. naturali determinato ut docet Nabarus ubi n.o 7, quali e preceptum diligendi deum et proximum etenim cum sint affirmativa hec duo precepta n. obligant semper (i.de) in omni tempore licet precepta negativa obligent utroque modo ut docet B. Tho. 1. 2. q. 100 art. 10 et 2. 2. q. 3 art. 3o et in 4o d. 15 q. 2 art. 1, d. 17 et d. 7 q. 3 art. 1 questiuncula 4a unde preceptum hoc divinum de confitendis peccatis affirmatibus sit n. sine magna ocasione dubitat sta. 2a et quo tempore obligat sub pena peccati mortalis et vid. quod statim et quamprimum quis peccat obliget ut i. ne, ille Rex sup. d. 3 ib. (nec exiguo quodam momento manere penes se delicti passus e, conscientiam sed prematura confessione &c.) quem etiam allegat sta. et Nabarus in ibi pre sti. decem et septem fundamenta pro hac opinione adducit ex qq. unum e preceptum ex c. 5 ecclesiastici ut dicit (ne tardes converti ad deum nec differas de die in diem differas) quod argumentum et alia adducit multa Medina de penit. q. 6 et de confessione q. 15 cum sequentibus sed contrarium tandem probant Nabarus et Medina et DD. inferius allegandis.

Pro cuius resolutione priori loco de constitutione dicendum e quod n. obligat prosemper ut optime docet Navarus ubi et in manuali c. 21 n.o 6, obligat tn sub pena peccati mortalis suscipientes quodcunque sacramentum quod dicitur in d. c. illud de 95, ib. (nam n. penitentibus illud fundi n. pot., quia lenus sanctie

perquem

Per quem tex dicunt DD. peccare mortaliter suscipientem aliquod sacramentum in peccato mortali per tex quem Nab. optimum appellat nº 93 cum sequen. Sibi ubi colligit ex hac conclusione 8 illationes et in manuali c 21, nº 72, hoc ampliat et extendit ad ministros sacramentorum ut peccent mortaliter quotiens in peccato mortali ministrant ministrant itaque sacramentum et suscipiens tenet contritionem habere. Ex Nab. de quo late disserit ipse ubi supra tradunt DD. in c. si celebrat de clerico excommunicato ubi supra qui in hac re late distinguit, et est sacrilegium sine contritione, l. attritione que cum sacramento facit de attrito contritum sumere sacramentum probat D. Tho. 2.2 q. 99 art. 1, et ibi ubi supra nº 5, huius casibus tenetur quis habere contritionem, l. attritionem sub pena peccati mortalis sed quod preceptum hoc affirmativum est et non obligat semper sed pro tempore supradicto negativum in eludere obligans semper et omni tempore, sl. quod nunquam placere debeat peccatum. Ex D. Thom. 2.2 q. 44, art. 3 ad 3um et in 4º d. 15, q. 2, art. 1 questiuncula 4ª ad 3um late Medina de penit. q. 6, Soto in 4º d. 17 q. 1, art. 6, cardinalis Sancti Xisti in suma de penitentia distinctione 3ª §, ad 2m ∴

— De confesione autem similiter dicendum est, quod cum habeamus preceptum affirmativum non obligat pro semper, obligat in quibusdam casibus sub pena peccati mortalis. Ex Durandum in 4º d. 17 q. 10 Florentinum 3ª p. tit. 18, c. 14, §. 2, Medina de confesione q. 15, cum sequentibus, et de ma in 2a p. 4 q. 3, art. 2, Soto in 4 d. 18 q. 1 art. 4, Cano de penit. ª, sp. ad finem, hb. 3 c, alma, 1º §. 1, nº 6, cum sequentibus ubi inquit iure divino teneri nos confiteri peccata in art. et periculo mortis in sumptione Sancte eucharestie et quando periculum est, non futuram copiam confesoris et quando aliquis ex scrupulo conscientie credit se teneri, ad statim confitendum. Ex Durandum ubi supra et reliqui sumano et ex constitutione eclesie tenemur omnes, sub pena peccati mortalis quolibet anno peccata confiteri c. omnis utriusque extra hoc tit., ubi confesio non de per accidens ratione sumende eucharestie precipit quolibet anno sed per se et principaliter ut advertit Medina de confesione q. 18, col. 1, dicit, continet in illo textu quedam declaratio iuris divini quantum ad tempus teste Soto d. d. 18, q. 1 art. 1, col. 15, et art. 4 per totum contra Adrianum ibi allegatum quod quod ut dicta decretalis contineat preceptum et penam ibidem expresam contra non confitentem ubi aut contra non communicantes aut non suscipientes sacramentum tempore pascatis declarat Medina et vene d. q. 18 in pro c. durandum et

declarat

declarat dd d° § i°, conclusione 5, Nav, d in c. 6, q. 5 gl. respondens contra
eis sup. adductis et alijs pluribus qui prolixius hanc q.tam declarat et
apud illum reliqua videre poteris.

Cap. 3 finalem. Superest sextus casus et ultimus in quo facien
da est confessio quotiescunque, si laborat quis infirmitate, c. cum infirmi
tas extra de poenit. ubi precipit medicis sub pena pecati mortalis, s. ingressu eccle
siae ut admoneant et inducant infirmum ad vocandum et accersendum
medicum spiritualem (idest) confessorem quia infirmitas corporalis non nun
quam ex pecato prouenit ut ibi dicit et probat Hostiensis nimirum ut inquit
Paulus ad Romanos 5, per pecatum mors intrauit et stipendium pecati
mors, unde S. Thom. 2, 2, q. 164 art. 1 ad 1 inquit quod mors naturalis est et pena
lis propter inobedientiam, idest pecatum propter quod moritur quisquis ut inquit gl.a
ubi propter pecatum in c. dilectissimis 1, 2, q. 1, quapropter merito precipit medicis
ut moneant et inducant infirmos ad confitenda pecata quae cesantibus ut inquit
ibi Thom. cesauit affectus idest infirmitas corporalis et ad id teneri medicos sub
pena pecati mortalis docet Hostiensis in d° c. cum infirmitas non obstante contra
ria consuetudine, que secundum eum potius corrubtela est, ut pote contra bonos mores
quam sequitur Angelus in suma verbo medicus § 9, et Siluester eodem verbo q. 3a
Caietanus et Armilla aurea verbo medicus, Nav. in manuali c. 25, n. 61, qui
hoc ita intelligit si infirmitas et affectus sit periculosus secus vero in leuibus
infirmitatibus secundum Angelum Caietanum et Armillam ubi sup.a et Siluestrum
Id pro Siluestri opinione facit regula illius Thom. utraque n. infirmitas tam grauis
quam leuis potest a pecato proceden. deinde Pius in te 3, lt. 16, lib. 3 innouarit eo plat.
penam imponit peculiarem medicis in hoc casu maxime ubi infirmitas peri
culosa et quidem dominum erit in casu contrario ubi infirmitas fuerit leuis. verum
tamen decretum illius capitis in infirmitatibus leuibus nunquam fuit receptum ab
medicis nec usu comprobatum et ideo eos non obligat ut Caietanus et Armilla
ubi sup. docent. quod si persuasioni et imperio ipsius medici obtemperare noluerit
infirmus non tenet medicus nec debet eum deserere teste Angelo ubi sup. q. 15
gl.e in suma d° 83, et probat Nav. d° 61 n°, in concilio in mediolanensi prouin
ciali 1° c.e cons.a 40 precipit medicis sub pena excomunicationis ut quatuduo trans
acto ab infirmorum curat. post admonitionem predictam abstineant nisi confi
teant pecata et qualitate infirmi dicant medicorum imperatores, et e converso
vi fratrum in te medicus ff de operis liuertorum. vide Duarenum lib. 1 disputa

tionem

dionu 3 aniversariaz, c, 34 ubi veram literaz illius txs restituit & laudat Pincianuz Salmantinuz primarius humanaz literaz preceptorem in scolis ad senecaz & reprehendit Aleiatuz n° 7, parergon, c, 13 circa intellectum illius txs —

— in suma ib (Augustinus in lib, de penit^a, Docet Gracianus § xm sequentez tribui beato Augustino & eius autorez ee, eundez Augustinuz testat Magister in 4 d^a 17 Nabarus § in pro quamuis abbas Tritenius & Erasmus per Navarum relati teneant contrariuz labefactantes in hoc & diminuentes autoritatez huiq capitls (consideret) de quo etz dubitat Arbonius in sua teologia ubo confisio, folio 120, sd Magistro ubi sup^a & Graciano § & Navaro maior fides habendae, qui testant librum de penit^a ee beati Augustini ex quo txs iste desumptus e, id q^d ultra ipsum probat Ruardus decanus lobaniensis art^o 5° col^a, 201, & Soto in 4 d^e 15, q^e 1, art^o 1, & d^e 18, q^e 4, art^o col^a 5, Medina de penit^a q^e 9, Cano de penit^a art^o 1, folio 89 —

— Ad xm inc, Consideret —

(ubi qualitatez criminis) quamuis criminis appellat^o regularit veniat pecatuz grave & accusat^o dignissimu ut in c, 1, d^o 81, tn ora pecata confitenda ss etsi in foro contentioso accusat^e digna n sint qr criminia appellant, c, unum ora viuz § nomine autez & ib glosa optima ubo nomine & in § criminis, 25 d^e ubi plures acceptiones huiq ubi criminis referunt in quas illa precipua e, ut sumat pro oi pecato ex deliberat^e procedente, id q^d multo magis in materia nra in qua pecator reus e, & accusator simul, ideo etz in rigore q^d cumq pecatuz mortale in hoc penit^e foro appellat crimez presertim cum uba accipienda sint q^a subiectam materiam ex regula txs in l^e si uno ff locati — si uno —

— quo presuposito ex isto txu in pro colligit q^d n tm crimina & pecata ipsa confitenda ss, sd etz ipsoz circunstantie ss, aperiende ita probat txs in c, de usquis, & in c, ois utrius extra hoc tit^o & in concilio trid^o ss, 14, canone, 7, & 5, & alibi sepissime ut j dicemus, pro quoz luciuz intellectu dico q^d circunstantia nil hil aliud e quam accidens quodam actus humani, ita docet D Ths 1, 2, q^e 7, art^o 1, & in questioni 69 disputatis q^e 2, de malo art^o 6, 7, & 8, Nabarus § & in manuali, c, 6 in pro ubi dicit q^d circunstantia e accidens illius actus qui e pecatum ut ipse declarat in elemosina aut alio quolibet actu de se bono qui fit propt malu finez & pecatum e, solum propt circunstantiaz

— circunstantia autem variat multis modis, precipue septem qui comprehenduntur sequenti versu (quis, quid, ubi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando) quae declarat D. Thomas ubi supra, et quaestio 88 art. 5, declarat etiam Magister Soto in 4 d. 18 q. 2, art. 4 Florentinus 3 p. tit. 14, c. 19 § 7, Ioannes Lopez lib. 4 so... milia 36, Cano de penitentia 5 p. col. 34 cum sequentibus, Paludanus in 4 d. 16, ubi loco illius circunstantie (quibus auxiliis) subrogavit ipse circunstantiam quae exprimitur per verbum (quoties) quod profecto potius spectat ad numerum quam ad circunstantiam ut bene considerat Nav. in n. 4 —

— exempla autem uniuscuiusque circunstantie ex illis septem ponit ab Alex... antiquus, in d. c. omnis utriusque in fine, et has septem species retulit textus in c. aut facta ff. de penis, et in c. aut facta sup. d. 1 et in c. 8 tit. 31, partita 7, declarat late Lucas de Pena in l. unica, C. de colonis lib. 11, Tiraquellus in prefat. de penis n. 16, ubi allegat plures doctores probantes quod circunstantie in delictis et criminibus considerande sint, idque probatur c. sicut dignum de homicidio, textus cum glossa in c. occidit, vbo ad eam causam 23 q. 8, unde sequitur quod non sufficit peccatori considerare crimen aut peccatum ipsum nisi etiam aperiat circunstantias quae variari solet per unam aut plures ex dictis 7 causis etc.

— circunstantia autem 2m B. Thomam aut est impertinens, aut pertinens, impertinens non est confitenda quia confessio debet esse discreta ut ibi dicitur, discretus autem confitens impertinentes circunstantias non dicet inquit B. D. Thomas ubi supra, et Nav. d. n. 6, pertinentes autem Nav. hic et Soto ubi supra, et communiter DD. asserunt esse in duplici differentia, aliquae minuunt delictum, aliquae augent minuentes autem sunt in duplici specie nam aut in totum tollunt culpam qualis est necessitas comedendi carnes in quadragesima, et virgo oppressa nullo modo consentiente, et in occidente invasores cum moderamine tutele inculpatae et in milite executore et iudice homicidium committentibus etenim tales circunstantie ita minuunt peccatum ut faciant homicidium actum venerum et reliqua sine culpa ut in furante propter extremam necessitatem

— alio modo circunstantia facit alias peccatum mortale esse veniali, ut ex materia contingit in furto et ex inde liberat in peccatis alias mortalibus nam hec circunstantia facit eadem esse venialia. 3º modo est circunstantia minuens peccatum mortale mortali culpa manente, ut in occidenti adulteram in flagranti adulterio et in defensione evitabili et in furante ut det pauperibus, et in fornicante ob extremam necessitatem et in muliere vero

passa

passa, si consentiat fornicationi et in facienti aliquod malum ob evitandum maius malum in se, vel in proximo quae omnes circumstantiae minuunt peccata ipsa 2m dd, ubi sup. quae autem aequales confitendae sint statim dicemus

— aliae circumstantiae sunt quae augent peccatum et in tribus modis, i° constituendo actum de se bonum in specie mortalis ut in elemosina data pauperi ut in iustitia acquiescat de quo in c. nous 5 q. 5, et in accedenti ad ecclesiam ob malum finem ita docet gla. in c. odij 24 q. 1. 2° et principaliter circumstantia dicitur augere peccatum in infinitum ut potest quae mutat speciem peccati ut in homicidio cui addit circumstantiam si occisus clericus sit etenim sacrilegium, et in furante rem sacram, vel de loco sacro, et in fornicante cum coniugata, vel consanguinea etenim adulterium est, et incestus, aut cum moniali etenim tres sunt circumstantiae ut inquit gla. in c. virginibus 27 q. 1 &

— 3° m° circumstantia auget peccatum non mutando speciem peccati sed augendo malitiam non tamen in infinitum ut in eo qui furatus est ingentem pecuniae quantitatem et in aliis exemplis adductis a Navarro § deinde, dicemus quae circumstantiae regulariter sunt confitendae sunt triplici ratione, i° ut sit confessio integra peccatorum, 2° ut sacerdotes de gravitate peccatorum possint iudicare et consolari penitentes, 3° ut de eisdem condignam possint imponere satisfactionem quae omnia nullo modo fieri possunt si taceant circumstantiae sive augeant sive minuant peccatum ut in concilio tri. ss 14, c. 5, & colligitur praeterea ex canone 7, quod autem confessio integra debet esse probatur sic in pro in c. omnes § d° et in c. non poe, et segundo sup. d° i°, ibi (nisi purgatus fuerit) et in c. ss plures sup. d° 3, ubi dicitur quod a domino nostro petenda est dimidiata venia si si circumstantia taceat sive minuens sive augens aliud est peccatum quod tacet et aliud confitetur quae circumstantia quodammodo auget numerum peccatorum ut docet gla. in d. c. virginibus etenim, licet circumstantia cum accidens sit non mutet substantiam peccati mutare tamen dicitur in genere moris ut docet B. D. s. ubi sup. et cardinalis 3 & a d. 3 n° 6, in fine et probatur textus in te in delictis § si de tradat ff de noxalibus actionibus et in c. statutum de electione lib. 6, ubi dicitur quod qualitas mutat substantiam etiam ut illa detracta censeatur alia res, ut alleg. d° illum textum declarat Joanes de licenel de i lenitora lib. i° q. 12, n° 12, Gomecius in regula de anali posesore q. 18 et 19, & inde est quod allegans exceptionem cum aliqua circumstantia repelendus est si probaverit omissa illa circumstantia tanquam probans aliud quam illud

quod allegabit, c. vrecis, c. ab eo de delect. in 6, clementina constitutiones § ceterum de delect. ubi Cardinalis n. 5, et Ancarranus 50 c notant con cludentes ita procedere in inquisitione accusat. purgatione et appellatione ut ibi advertit Bualiny et ita circunstantias suae augentes sue minu entes malitiam pecati siquis omiserit videtur non confiteri integre nec confitetur quod fecit ita docet Tride. ubi sup. c. 5, item quod similes peca ta ipsa nec a penitentibus integre exponantur 2a Roe.

2a Roe quia sacerdotes iudices sunt ut sup. ibi ponat Scommino et in c. 1 § caueat de p. d. 6 oportet iudicem cunctarimari ut in c. iudicantes 30 q. 5 et ibi gla. verbo et ordinem ibi et circunstantias omnes alias non censere aut iudi care depeccati minime posset sacerdos ut dicitur in tit. d. canone 7, 3a Ro sumitur ex eo quod satis factio pro pecatis necesaria est ut desfinit Tridentinum ss 4, c. 8 et canone 11, et iam dictum vobis erit in c. perfecta penitentia et nos di cemus late in c. 1 § 63, sed satis factio imponenda est arbitrio sacerdotis iuxta mensuram pecatorum, c. mensuram sup. d. 1, ergo circunstantie confitende sunt et qualitates pecatorum iuxta quas est imponenda penitentia, que consideratio obserba tur etiam in foro contentioso pro imponenda pena delinquentibus ut in c. aut facta iam allegato, et in l. aut facta et in l. 5 odu ff de penis, c. sicut dignum de homicidio, c. occidit lun in gl. finali 23 q. 8, et 8 tit. 31 partita 7, quas rationes probant Ilseo(?) ubi sup.

Quibus presupositis superest ut dicamus quenam circunstantie ex supe rioribus confitende sint, et 1 certum est minuentes 1 ubi non confitendas esse iuxta tradita a doctoribus proxime relatis alias non sequeretur quod pecata pro pecatis homo unum pro alio ut in 1 casu, et venalia pro mortalibus confiterent ut in 2o casu.

In 3 autem casu maius dubium est, nempe in circunstantia que licet minuat pecatum mortale manet tamen mortalis culpa ut in exemplis sup. dictis quibus casibus circunstantiam excusantem non esse confitendam docet Nab. sup. n. 5, quia locus iste accusationi et non excusationi est deputatus nec in ventus ut excuset homo sed ut seipsum accuset quam dicit esse comm. idem Nab. in manuali c. 6, n. 6, ubi contrariam opinionem probat corigens sen tentiam quam hic tenuit idque rationem probat, tenetur non pecator pecati malitiam ape rire sacerdoti quanta sit, et qualis illa sit quam tunc bona fide aperiret quando ipsummet casum pecati et speciem illius subiecerit nudam ut accidit.

2° tenet quis tales circumstantias exprimere ut consulat honori
suo teste Magistro Soto qui hanc opinionem tenet in 4° d. 24 q. 2 art. 3
et d. 18 q. 2 art. 4 col. 8 contra Paludanum et Scotum. 3° ad evitandum
scandalum in sacerdote ut docet Eguiy homilia 4 lib. 4. Ult° quia circum-
stantia ita minuente culpam militat idem tres rationes sup. positae
— exgg subinfert quod facientes aliquod malum ut maius in proximo
vitarent debent illam circumstantiam confiteri ut in peccato Lot offe-
rentis filias virgines sodomitis in quo peccavit Lot ne sodomitae maius
peccatum nempe contra naturam cum hospitibus suis committerent, c. offerebat 22
q. 7 de quo per Magistrum Soto lib. 6 de iustitia q. 1 art. 6 facit textus cum ita
glo. 1 inc. 1 14 d. Lot ita prostituendo filias levius peccavit quam si easdem
simpliciter vel pretio abutendas concederet, ut Soto post B. Thom. ubi supra
docet: peccavit tamen quia non sunt facienda mala ut inde sequantur bona vel ut maius ma-
lum evitet, c. 3 iuncta gla. magistra nec clerici vel monachi, deus enim non vult
tam grave damnum tali lucro compensari, c. 1° 33 q. 5 et peccatum non est commit-
tendum etiam pro liberanda hominis vita, c. faciat homo 22 q. 2 etenim ma-
la culpae facienda non sunt pro bono proprio vel alterius ut inquit gla. ind° c. 1 14
d. docet B. Thom. 2.2 q. 79 art. 4 ad 4um talis circumstantia confitenda est
propter dictas rationes, si igitur Lot sicut nos teneretur peccata confiteri deberet
utique aperire et dictam circumstantiam. Similiter Casta Lucretia Romanae
honestatis singulare decus et ornamentum insigne si peccatum suum deberet
confiteri sicut nos teneretur utique detegere honestam illam circumstantiam
velle in quo elegit facere adulterium ne faciat homicidium quod gravius est ut
in c. si quod verius 33 q. 2 nullo modo excusat nec debet hanc circumstantiam
confiteri etenim neutrum debuisset eligere et in sua potestate erat neutrum
facere, nemo enim nisi sua culpa 2m stultam opinionem suam potest esse ita perplexus
ut necessario teneatur inter duo mala culpae eligere minus malum, c. t. et sequen-
ti 13 d. et bene probat Caietanus ad Romanos c. 3 col. 6 et in lib. 17 respon-
sorum responsio 3° ubi allegat textum in d. c. si quod verius et bene illum intelligit
et declarat ideo non excusantur qui eligunt minus malum ut in se ipsis
evitent maius malum quae consideratio cessat in Lot et similibus in quorum
potestate non fuerit reprimere peccata graviora in proximo nisi ipsi leviora
committat qui licet in totum non excusentur tamen facilius veniam digni sunt,
an tamen liceat aliquo modo consulere proximo minus malum declarat Nav. c.

int verba Corolario 1, nº 268, 11 q 3, alligando Textum in dicto capite sigo verum 2º et principaliter —

— 2º et principaliter circunstantię augent peccatum tribus modis ut supra diximus in 1º autem et 2º circunstantię confitendę sunt quę augent peccatum et eius malitiam in infinitum docet B. Thomas in 4º d. 16, et questionibus disputatis q. 2ª art. 8 definit Trid. ss 14, c. 5, et canone 7, Nab. 5 et in manuali, c. 6, nº 3 cum sequentibus Magister Soto in 4º, d. 18, q. 2, art. 4, qui concludunt hanc circunstantiam esse confitendam siue non mutando speciem peccati quodammodo videtur augere numerum peccatorum ut docet glosa in dicto c. Virginibus 27 q. 1ª, sive quod in inmensum augent peccati malitiam et Nab. 5 et illa circunstantia dicitur mutare speciem peccati et augere malitiam eius in infinitum quod aliquo speciali precepto prohibet aut specialem cum ratione habet repugnantiam ut docet Nab. 5 nº 12, 14, et 20 cum sequentibus et nº 34 et in manuali c. 6, nº 37, Soto d. art. 4, col. 8, et 9 —

— 3º modo, si circunstantię que non mutant speciem peccati sed illud augent qualis sunt multę quę enumerantur in hoc c., l. tenus peccata habent gradus intensionis in sua specie, et sicut unum altero gravius est in diversa specie iuxta illud domini Ioannis 19 qui me tibi tradidit maius peccatum habet ita in sua specie potest esse maius ut inquit B. Thomas, 1, 2, q. 64, et 2, 2, q. 24 utrobique art. 4, et virtutibus d. q. de peccatis art. 9, facit glosa in c. caritas sup. d. 2, et in c. omnes 47 d. quia sicut damus intensiones in virtutibus ita in vitiis et peccatis quorum exempla Nab. 5 nº 5, et 12 late prosequitur de quo dubitatur an tales circunstantię confitendę sint sicut illę quę mutant speciem peccati et esse confitendas probat alexander alensis 4 p. q. 77 membro 3, Maior in 4º d. 17 q. 4, post Gabrielem q. 1ª, idem probat Butoria de Sacramentis q. 176, dicens quod magnitudo rei furatę et continuatio in peccatis et similia quę non mutant speciem peccati sed illud tamen augent confitenda sunt. quam opinionem Pater Magister discipuli eiusdem Bitorię sequuntur, si Soto d. art. 4, ubi 8 fundamenta pro hac opinione adducit frater Cano in relect. de penitentia 5 p. folio 101 et Ledesma 2 p. 4, q. 8 art. 4 dubio 5, qui omnes alligant notum Textum in eius principio ubi quod ad 8 defleat referunt multę circunstantię quę licet non mutent speciem peccati augent tamen eius malitiam et ob id confitendę sunt per notum Textum in ipso verbo considerandum, et ideo omnis ista varietas confitenda est —

— contrariam conclusionem magis probabilem dicit B. Thomas in 4º d. 16 q. 3 art. 2, questiuncula 5, et Paludanus q. 3 art. 3, Almainus col. 24 idem

B.

Ubi Florentinus Adrianus Caietanus et Siluest. relati a Na
varro c. n° 6, ubi et n° 9, inquit Sane ei opinionem esse quamvis probat Me
dina de penit. q. 9, et pro ea Nau. c. quinque fundamenta adducit quia illud
in mente tenendum gereret inmensa difficultas et perplexitas in penitente
maxime in eo qui habet maximum numerum pecatorum si ultra circunstan
tias mutantes speciem et ultra numerum pecatorum teneret reuocare in me
moriam intensionem cuiuscumque pecati et confessio que ad exonerandas con
scientias fuit inventa et instituta mille scrupulis multas et oneratas re
linqueret. adde quod in concilio Trid. d° canone 7, precipit ut pecata cum cir
cunstantijs mutantibus speciem confiteantur ubi nihil de alijs circuns
tantijs augentibus dicit nec verisimile est, de finise concilium casum in quo
erat minus dubium propter affirmatiba et relinquise casum ita controuer
sum indecisum et indeterminatum si ei in oblig.

— que conclusio limitatur nisi talis circunstantie essent que notabiliter
augerent malitiam pecati etiam non mutando speciem ut est magnitudo
rei furate et continuatio in pecatis ut docet Bitoria ubi sup. et in sex
exemplis a Nabaro c. enumeratis n° 12, et in manuali c. 6 n° 7, ubi
dicit idem esse quando ratione talis circunstantie casus esset reseruatus per aliquam
constitutionem sinodalem ut per eundem Nau. ibi concludentem postre
mam sane opinionem esse esse, cui nobis tantum? ex iis est etenim in multis
circunstantijs de quibus in pro loquitur de consilio ut affirmant DD. relati a Na.
c. n° 11, et 32 Medina d. q. 9, preterquam quod existit ne alicuius summi pon
tificis id v. Augustini.

— Ego autem penitentibus ante confesionem consulerem 1am opinionem
ut maiorem et copiosiorem faciant diligentiam. Id post confesionem ut scr
upulis eximant suaderem 2am que communis est, et verior, ut docet Bitoria ubi
sup. et sufficit esse opinionem D. Thome et Sancti B. Venture que hodie
magis communiter recipitur teste Nav. ubi proxime.

— in eodem textu ibi (in loco) Circunstantia loci que auget delictum
est aut facta sup. d° 1, ut in furto quod fit in eclesia et ratione loci sacrilegium
est, c. sacrilegium 17 q. 4, lunctaysta et in ordine ad hu per quem violatur eclesia
ut effusio sanguinis et efusio seminis quia eclesia redit minus idonea ad
sacrificandum in ea, c. eclesijs de consecrat. d. 1, c. 1 de consecrat. eclesie uel
alt., quod procedit in efusione seminis etiam in copula maritali ut declarat
Na.

in manuali c. 27 nº 15, et bb in epitome de sponsalib. 2º c. 7 §. 1º
nº 3 et aliquando dicemus late ind. c. ecclesijs que procedunt etiam si peccatum
deliberet extra ecclesiam animo tamen committendi illud in ecclesia ut inquit
Nav. d. c. 6, nº 9, et 10, Soto d. art. 4 col. 12, qui concludunt talem circum-
stantiam non esse confitendam quando non violat ecclesia nec peccatum directe est contra san-
ctitatem eius aut aliquo precepto speciali prohibetum fieri in ecclesia ut est
periurium mendatium superbia et similia peccata ut docet Na. 5 nº 20,
ex mente Caietani, 52, q. 7, art. 1, idem probat Soto ubi sup. Cano de
penit. 5 p. folio 104. quamuis omnia peccata commissa in ecclesia merito di-
cenda sint grauiora illis que committuntur extra ecclesiam ceteris paribus
ea consideratione quod nemo dicat delinquere ubi petit veniam peccator
ut inquit text. in c. decet prope finem iuncta gl. in verbo committit de
immunitate ecclesiarum libr. 6 per text. in autentico ut liceat matri
et aui §. his quoque collat. 8, facit text in c. odi et prou. ibi iuncta
verbo si duae 24 q. 1, ibi Card. in c. scolares quam glam commendat Abb.
in c. 1º de ferijs et alibi doctores ut latissime pertractat Belum in legibus
connubialibus nº 4, et text. 1, connubiali nº 100 que obseruanda sunt in
peccato deliberato extra ecclesiam commisso in ecclesia etiam si non consumetur
quia destinatio loci sacri sufficit arg. eorum que scribit Abb. in c. 1º de rapto-
ribus et Marianus Socinus in c. finali de foro competenti nº 9 cum sequen-
tibus ubi docet quod locus consumandi delictum debet attendi ideo si so-
mniat quis deliberet in ecclesia committendum tamen extra ecclesiam non est con-
fitendum cum illa circunstantia (ecclesie) nec ad ulterius et similia.

in eodem text. ibi (in tempore) et ibi (in tempore orationi constituto
ut festiuitate sanctorum et tempore ieiunij) probat text iste quod circunstantia
loci agrabat peccatum consideranda quod est et confitenda ut sup. diximus ita
etiam circunstantia temporis valet non arg. de loco ad tempus et econtra, l. te vinum
ff si certum petat l. centum capue ff de eo quod certo loco ex quo infertur quod cir-
cunstantia diei festiui confitenda est quam conclusionem tenet Alexander
Alensis 3ª p. q. 32, membro 1, art. 2, Florentinus 3ª p. tt. 17, c. 17, §. 1, col. 2ª
Malor in 4º dist. 17, q. 4, col. 2, Suma Angelica verbo ferie nº 36, Adrianus
in 4º de confesione q. 4, col. 4, vbo venio nunc, qui omnes allegant Nicolaum
de Lira exodi c. 20, existimantem hanc esse opinionem B. Thome quam etiam tenet
Joannes Luder in suo prontuario precepto 3º, c. 1º col. 3, idemque tenent pre-

fati

fati autores ea roe moti qr per opus servili festivitas violar et 3m prece
ptum decalogi cuius violatio inducit circumstantiaz necessario confitendaz
peccatum autez opus servile e et peccator servus peccati x illud, (qui facit
peccatum servus peccati e) Ioannis c, 8, igit si per opus servile violat festivitas
q per peccatum immo peccatum ipsum magis adversar obedientie diei festivi
et fini ultimo eius et precepto festivitatis quam opus quodcunqz manu
factum 2m B, Thm 22, q 122, art 4, ad 3m, igit si circumstantia confiten
da e propt opus manuale et servile a fortiori erit confitenda in peccato com
misso tpe alicuius festivitatis ut insinuat nost Xs ibi (in loco in
tpe) et Paulo inferius ibi (si in tpe orationi constituto, l, festivitati sancto
rum, l, tpe ieiunij). preterea in festivitatibus abstinendum e, n solum a copu
la fornicaria sed a proprijs uxoribus cum qq alias concubitus licet, c, quotis
cunqz c, frater, c, christiano 33 q 4, a fortiori q in festivitatibus sanctor
abstinere debemus a peccato roe cuius hec circumstantia confitenda e, per Xm
et doctores ubi sup quor opinio vider cois teste Nabaro in manuali
c, 6 n 9 —

— in contrariam conclusionez idest q d circumstantia festivitatis
aut tporis ieiunij n sit confitenda tenet Caietanus 2a q 122 art 4, e 152,
q 7 et in suma verbo dies festus probat et Angel in sua suma verbo circumstantia
§ 3, Rosa Aurea q 66, ubi inquit des verbi doctos ordinis predicator in hac
opinione convenisse asserentes ei dimente B Thq quam etiz probat Soto in 4o
d 18 q 2 art 4 col 11, et Nav, 5, n 17, dicens qd ista opinio sicut verior e ita
incipit ee magis cois apud recentiores quam ipse probat 8 fundamentis qq res
pondet rationibus contrarie opinionis quam etz ultra ipsum tenet Medina
de penit q 11, Armila Aurea, verbo circumstantia n 9 ubi probat hoc ee de
mente S. Thq docet Magist Soto in 4 d 18, q 2 art 4, Nab. 5 n 17 et in
manuali c 6 n 9 —

— cui opinioni n obstat qd per opus servile violar festivita e ni
hil e magis servili quam peccatum ut sup diximus, etenim hoc intelligen
dum per metaphoraz et quandaz similitudinez qua propt lex penalis que lo
quitur in casu vero operis servilis et manu facti n debet extendi ad opera sor
vilia metaphorice et per similitudinem ut respondet Nab, 5. circumstantie
loci faciendo huius habet memoria et consideratio quam temporis ut eleganter
docet lVerardus in ar 9 de tpe ad locum —

in eodem textu ibi (multiplici executione) ex hoc textu sumit conclusio quod numerus et frequentia peccatorum confiteri debet quia des executiones, et peccata separatim idem probat textus in c. imitare 69 d. et Iuncta glossa verbo 3°, ex quo sequitur non sufficere, si quis dicat semel vel pluries, vel frequenter peccasse, hec enim confessio solum locum habet in dubiis, et tu ubi capitulo 29 ad glossam in c. monasteria de vita et honestate clericorum cum tamen is potuisset septies peccasse quam circunstantiam numeri si non aperuerit, non erit integra confessio 2m Nab. in hoc verbo contra Archidiaconum hic in d° c. imitare. sufficit tamen, si sacerdos ex eo intelligat statum penitentis ut in meretrice, et in homine diu perseveranti in concubinatu aut vaga fornicatione more meretricio habita in eis non desiderat formalis sive certus peccatorum numerus, sed satis est in his peccatis statum confiteri, similiter et hoc in periurio et mendacio dummodo intelligat frequentia peccatorum, longo meretricio more vixit peccator frequens fuit et multus ut in pure usurario mercatore frequentarit peccata mente, vel opere ut docet Caiet. in opusculo de confessione q 3 Angelus in summa, verbo interrogationes § 6, et verbo confessio § 23, Nab. c. 7, n° 41, Soto ubi supra q 2 art° 4, col. 3 et 4, ubi dicit non semper sufficere ut tempus et status aperiant peccatum in eodem enim spatio temporis unus fur, et una meretrix plus peccant quam alii in maiori frequentia actus d° c. imitare ut docet Ledesma, ultra Sotum in 2a p. 4 q 8 art° 4 col. 11, hanc eos docuerat Prepositus in d° c. imitare 69 d. contra Archidiaconum ibi. quod autem uno contextu, vel uno impetu multa peccata aut delicta perpetrans an sint unum, vel plura delicta docet Covarr. lib. 2° variarum c. 10, n° 8,

in eodem textu ibi (excelentiam sui status) status et conditio peccatoris auget peccatum c. precipue, c. homo christianus in fine d. 40 c. prolunctaglossa verbo venia supra d. c. 1, et in c. 2°, § sane de translat. Epi, vel altaris ibi (et quamvis idem archiepiscopi tanquam maiores plus excesserint) ubi glossa allegat duo carmina Iubenalis et 4 rationes huius conclusionis addux it D. Th. 1, 2, q 73, art. 10, unde fit quod cum gravius peccent ratione sui status oportet ut peccator declaret confessori proprium statum ut docet textus hic quod intelligendum est in circunstantia peccatorum repugnantium statum penitentis ut in voto religiosorum expresso et in tacito clericorum nam in illis peccatum gravius est ut potest statum

finalis

inalijs autem communit, l, n peccat grauius, l, n aperienda circun
stantia status ex necessitate et enim circunstantie quam meminit Au
gustinus in hoc textu n ss ois de precepto quamuis sint de consilio ut
sup. dictum e, ita declarat Nab. super hoc vto et in manuali c, 6
n. 11, post Caiet. 2. 2 q. 17, art. 1, et S. Thom. 22 q. 186, art. 10 &c.

in gla. vbo status, ibi contra, et gla. allegat legem penultimam ff.
de iurib. vbi in honore constitutus minore pena punitur quam alii priua
tis, c. qui c. 29 q. 1, c. 40 lura idem a lentia allegat Tiraquellus de nobilita
te c. 20, n. 104, igit similius punit minus peccat. sd statum et conditionem vni
uscuiusque agrauare peccatum probat ts in presenti, et lura sup. allegata et lura
contraria loquuntur n habent in pena pecuniaria, l, spirituali sd in in corpora
li teste gla. in d. c, qui c. 29 q. 1 et facit gla. in c, cum quidam de iure iurando
gla. in c. i. de clerico venatore tradit late more suo Tiraquellus vbi, sup. Na
barius, et in manu. c, 6, n. 11, &c.

cumque ois circunstantie confitende sint ut sup. dictum e, du
bitat an illa circunstantia per quam reuelat peccatum alterius sit confiten
da ut pote si quis incestum cum matre, l, filia commiserit, quequi
dem integram opinionem apud sacerdotem habent et talem circunstantiam
confitendam ee probat D. Thom. in 4 d. 16 q. 3 in fine Durandus q. 2, Palu
danus q. 3, col. 4, Siluest. vbo confessio el primero q. 24 Cordoba in addi
ctione ad magistrum Soto de rone tegendi et detegendi secretum folio 180, col.
2. et e cois opinio teste eodem Soto, in 4. d. 18, q. 2 art. 8, ad 4m Nabarro n.
96, et in manu. c. 7, et in noua additione Maior in 4. d. 21, q. 3, Barg. vbi
inquit hanc ee coem opinionem a qua impudentis hominis e, discedere, eam etiam
appellat coem Victoria de sacramentis q. 174, vbi dicit tenendam ex n[?]
textu ib. (ois hec varietas confitenda e) de inde q. iure diuina tenemur ad
integram confessionem faciendam hoc n facit qui n confitetur circunstantiam
maxime mutantem speciem peccati ut sup. diximus q. e certa &c.

preterea q. secretum reuelandum e, illi qui prodesse pot, et n obesse, c,
hoc videt l. vni. et gla. vbo prodesse, 22, q. 1, talis e sacerdos igit &c.

sd contrariam conclusionem probat Inocencius et hostiensis in c, ois
vtriusque extra hoc tt. vbi affirmat Inocencius qd quando ex confessione pe
riculum, l, graue peccatum, l, scandalum proueniret debet quis confiteri pe
catum in genere tacita circunstantia per quam aliquod malum contingere

posset

Sostiensis autem coll.a 4 dicit n est confitendam circunstantiam unde peri culum aut damnum sequi possit, s[ed] hoc casu reuelanda n est circunstantia per quam turpitudo et peccatum proximi detegat Inocencium et Sostiensem se quit Nab. 5 n 93, et in manuali c 7, n° 2, et in noua additione post caietanum in suma ubo confessio coll.a 9, quamuis Soto d° art.° 5, ad 4m argm dicat caie tanum stare cum coi theologorum.

Sed pro altera opinione quam sequit Nab. est argm petitum ex c. i.° 13 d.e ubi pr, qd quando due leges contrarie sunt obediendum est fortiori, sed in hoc casu lex naturalis diuina dicit n infamando proximum iubet tacere cir cunstantiam lex v° diuina positiua iubet circunstantiam confiteri, sed illa est antiquior et fortior q illi obtemperandum est 2m Nab. ubi sup.a ex qua ille inquit Adrianus in 4° de confess q 1, 8, sed origo post B. Thom ibi allegatum qd cum scandalum sacerdotis n tenet quis confiteri peccata per que ipse efficiat malus preceptum, n est, dicit n est scandalicando sacerdotem est illud qui dem fortius quam preceptum de integra confessione facienda unde sequit qd si immineat in reuelat.e circunstantie periculum uite me, l alterius debeo tacere circunstantiam, l peccatum ipsum ut docet Nab. 5 n° 104 post Sos tiensem ubi sup.a gr in eis ubi casibus uideo n habere copiam confessoris et in tali casu recipere posum eucharistiam habita contrit.e et proposita confiten di 2m glam in c. de homine de celebrat.e missar quam commendat Nab. 5 n° 31, et n° 104, teneor tn statim querere sacerdotem sicut in casibus reser uatis.

Unde fit qd regula de integre confitendo cum circunstantiis intel ligit q.do commode posumus sine periculo uite et sine scandalo et iactura al terius notabili gr iugum domini suaue est ut doctores expendunt ubi sup.a et sic censant contraria, sl qd debeo postponere oia ut integra sit confessio que opinio Nabaro uerior uidet tametsi contraria sit communior et securior.

Sed in eodem txu ibi (2m modum meretricis), sl, an pulchra fuerit, l de formis ut interpretat gla 5 ubo (meretricis) sentiens grauius esse peccatum cum de formi quam cum pulchra idem probat gla in c. finali, 14, q 6, assignans ratio nem differentie quam glam secunt Abb et Felinus, in c. quod quidam de iure iurando Colectarius Cardinalis, Iasom, et Gometius, et plures alii relati per Diraebelum te, 2, conubiali, n, 11, Nab. 5 n, 118, uerum altera pars nostra glo falsa est, dum inquit et a d[iui]ber aliud exemplum in muliere conlugata aut

in ea

in ea que emisit votum castitatis etenim hoc ultimum confitendum est,
cum mutet speciem pecati in primum quamuis augeat, l, minuat
pecatum nec altera circunstantia confitenda est, sl, si vir solicitet
a femina teste Magistro Soto in 4º dist. 18 q. 2, art 4, colum. 7 quan
vis contrarium velit Nab. in manuali c, 6, nº 6, ~

~ in eodem textu, ib. (aut cui debuit excelentiam fidei) qui, n,
cognouit mulierem in domo domini sui grauit delinquit ut per
nium textum docet gla in c, de forma verbo ad honestatem, 22 q. 5 et ob
id feudo privatur qui vxorem aut filiam domini cognoscit, l, sororem
in domo domini manente, c, 1º & item si manentem alias in c. 1 pit item
fidelis qq modis feudum amitat teste Alexandro in te sororem, l, de
his qq ut indignis Curtius de feudis 4a parte q 14, nº 7, et nº 21, Casius
de feudis 10 q. nº 30, Palacios Rubios de donationib. § 60, et 61, nº 27
ubi idem dicit esse in fornicante cum concubina domini sui quamuis Ca
sius ubi supra velit contrarium quid autem in famulo fornicante in domo
domini cum famula quam pedisequam appellamus Martinus Laurentius
in dº § item si fidelis dicit hanc circunstantiam non esse tanti momenti ut con
fitenda sit hodie autem predicti famuli graui pena puniunt quod si fue
rint ignobiles publicis ceduntur flagelis te, 2, tt 1 lib, 5, te 4, tt 20, lib, 6
te, 6, tt 20, lib, 8, noue compilationis idem dm erit in hospitib. et
violantib. domos amicorum, quod delictum grauius est, per nium textum in ea
fr in te 1ª, tt 19 ~ partita 7, ~

~ in eodem textu ib. (sed viciose pecato consentiunt) idest, sine
tentatione quapropter grauius pecant teste B. Tho. 1, 2, q 75, art 3, et q
77, art 6, Nab. c. 5, nº 86, quia quo grauior est tentatio, l, levior, tanto
est grauius l, levius pecatum quo fit ut vir ceteris parib. grauius pe
cet quam femina que infirmior est, et ad resistendum tentationi de
bilior ideo eadem tentatio ceteris parib. maior est in femina quam in viro
ita docet B. Tho. 2, 2, q, 163, art finali Bonauentura, Ricardus
Florentinus et alij quos refert Tiraquelus te 1ª connubiali nº 86, quorum
omnis ratio sumitur ex hoc textu dum precipit ad pecati grauitatem attenden
dam esse tentationem sequentes versiculos et glam vene declarat
Nabarus in presenti ~

~ Ad §, Animadvertere ~

ibi (qd exemplum existit in mali operat sive criminis) tx ille probat qd peccatum publicum gravius, e. q. occultum, idem probat in c. sed illud 45 d. et in c. precipue 11 q. 3 idem probat gl. a in c. de c. de celebrat. missar. et in c. nemo sibi blandiat. 22 q. 3, propter magnum exemplum ut et in c. precipue la mallegato et ob id peccatum legis et prelati gravius, et ut prex sup dicti, et ex relatis a D. Tha. 1. 2 q. 95 art. finali facit tx. s. cum tit. gl. a in c. si quos cumq. 1 q. 1 ae et in c. si quis cumq.

sed videt qd peccatum occultum gravius e. publico te finali ff de ritu nuptiar. 9 gl. a in c. presuit 28 d. et inde dixit Baldus post Vu tricarium in l. 3 a. C. de summa trin. qd clericus contrahens matrimonium occultum suspectus e. de heresi nam contrahens publice q. occulte peccans gravius delinquit quam publice Baldum sequ. Palacios [illegible] dubios in c. per vras § 18 no 15, et Felinus in c. qd quidam deluretur. Bernardus diaz in practica c. 40, Simancas de catholicis institutionib. c. 40 ubi inquit qd si dic sive clam sive publice contrahat matrimonium clericus aut monachus contrahentes regularit de heresi suspecti sunt, et si maior suspitio sit contrahentem clandestine in casu prohibito gravius in peccat qui publice peccatum committit ut docet tx. ib; cum dubitat lex contrario [illegible] loquit. n. in faciente actum dubium quo casu presumit fallus. et minus p. faciente illud publice 2m gl. am in d. c. presuit. facit gl. a ubi tolerabilior in c. nemo 32 q. 4, et tamen tx. cui contradicit etenim publice peccans ceteris paribus gravius peccat quam peccans occulte ut prs. et in iuribus sup. allegatis presertim propter scandalum ut ait tx. cum d. gl. a in d. c. si quos cumq. 1 q. 1. scandalum autem illud e. q. o. propter dictum, l. factum minus rectum dat proximo occasionem ruine teste Palisdano in 4 o d. 38 q. 6 col. 2, et Ioanne maiori ib. docet Caietanus post D. Thom. 22 q. 43 art. 1, et in regula peccatum in pro no 4, Florentinus 2 p. tt. 1 § 4 q. q. qui concludunt ob scandalum peccatum publicum gravius e. quare merito S. dicit qd peccator debet animadvertere et animadvertium de flere animam proximi sui quam suo malo exemplo idest peccato publico eripuit deo et in malo confirmavit. sed utrum hec circunstantia confitenda sit dubitant DD, et 1o concludunt qd si prelatus fuerit cui ex officio incumbit alios corrigere si peccavit et suo exemplo subditos fecit deteriores tenet confiteri hanc circunstantiam ceterum si fuerit privata persona nec ob id peccavit ut alios cadere faceret n. tenet confiteri hanc circunstantiam q. gravius dubium n. sit quin gravius peccent 2m Nab. et in manu. c. 7 no 8

iod. S ponat.

Ad § Ponat se, omnino.

in hoc § agit de 3ª parte Sacramenti penitentiae idest de satisfactione ut in e per fecta penit. sup.ª d. 1.ª ubi iam d.tum vobis erit quam necesaria sit satisfactio. S[ed] dubitat an teneat penitens admittere totam penitentiam quam imponit sibi sacerdos, et videtur quod sic, 1º quia dicit textus noster ponat se, omnino in potestate iudicij et verbum omnimodum significat sine modo et condit.e, ut interpretatur glossa in e, exp.e de off.º delegati, l. significat, idem quod totaliter teste Archidiacono in e, si venefitia de preuendis in 6, tradit Romanus singulari, 1º sic omnino debet penitens ponere se in potestate sacerdotis, idest, totaliter et sine m.º et condit.º debebit etiam sine m.º totaliter et sine ulla condit.e admittere penitentiam. 2º quia inquit textus (nihil sibi reseruans) idest de potestate et voluntate, 3º ex eodem textu (eo omnia iuuente paratus sit facere, etc.) 4º quia satisfactio ita necesaria e, ut qui illam negauerit hereticus sit ut definitum e in trid. ss. 14, c. 8, et canone, 11, tradit Magist. Soto in 4º d.º 17, et Na. in manu. c. 26, nº 15, cum sequentibus ideo lacrime verecundia et contritio et satisfactionis quae consideratis imponit sacerdos penitentiam ex flammine mensura ubi doloris de penit.a d. 1, gla 8, in extrauaganti 1ª de penitentijs et remissionibus glosa in e, si, 1 sequi, 23 q. 4, gla ubi Felinus hoc notat in e, sicut de ludicijs Na. in manu, c. 26, nº 21 q.do autem ultra predicta sacerdos imponit discrete penitentiam videtur quod sit admittenda, secus imprudentem et immoderatam quia in tali casu sine pecato potest penitens eam recusare si autem congrua sit et conveniens poterit etiam si voluerit penitens illam non admittere, cupiens (verbi gratia) per alia bona opera satisfacere vel in purgatorio soluere ut Na. 6.to § docet et Medina, in c. de confessione q. 41, nam per omnia bona opera fit satisfactio et prudens sacerdos admonere debet penitentes ut accipiat pro satisfact.e opera magis meritoria textus Na. d.º c. 26, nº 20, et § cum sequentibus Abbate silvestro pereum allegatis. pro qua conclus.e facit quia electio (ut aiunt) debitoris e, et in diuersis penis reus debet elligere ut docet glosa in l. quicumque, c. de seruis fugitiuis Bartolus in l. 1ª § 1º ff de effractoribus si penitens reus e, ergo in diuersis penis ipse elliget modum satisfaciendi prudentior tamen erit si hoc prudenti sacerdoti committat

Ad § cautus, ibi diuidat apud se confess.

Pr, 5 qd confesio debet ee integra oium pecatorum et uni Sacerdoti facienda idem pr, in c, ois extra hoc tt° et in c, n poe et segundo de penit, d, 1ᵃ, et, 5, in pro, ibi (hes ista varietas confitenda e), et pr in concilio florentino, §, (4 e, oium pecatorum quorum memoriam habet) et in concilio Trid, ss 14, c, 5, n° 7, ubi confesio vocalis dicitur futura oium pecatorum quorum memoriam habet penitens facta diligentia morali, et hec conditio integre confesionis oium pecatorum pr, 5, dum txs dicit qd confesio n integra tenderet ad hipocresim propterea si pecatum vulnus e et pecator infirmus ut pr ind°, c, ois utriusque oportet oes infirmitatis speciem aperire medico, c, ss plures sup de penit d° 3, ibi (per hoc docet nos nusquam nisi deo ob sanare) facit hs illud (quid prodest medico plagas sanare ducentas, si manet una latens quamoriat homo) preterea gr confitendo satis facimus pro pecatis etenim oe pecatum confitendum e, et pro eo satis faciendum, et pars confesionis e satis factio que indibidua ee debet ut pr, 5, et ind°, c, ss plures, § quedam, n, 9 oe pecatum confitendum e, et tandem huius conclusionis et conditionis s, qd confesio debeat ee integra oium pecatorum tres res adducit B ibi, ubi sup°, Paludanus in 4° d, 17, q, 5, plures ponit Medina de confes q° e 8, qq conat respondere gr sibi n satis faciunt alias adduxit Magist soto in 4° d° 18, q, 2, art 3, ubi inquit qd hec veritas pr luaris c, 20, dicente domino quorum pecata remiseritis etc, igit nec confesio vocalis nec sacramentalis integra erit nisi sit oium pecatorum ut declarat Ledesma tt° q° 4, q, 8, art, 1°, ubi concludit qd te diuina positiua tenemur vocalit confiteri, et eadem te oia pecata et uni sacerdoti, —

— cᵃ quam conclusionem videt obstare regula de casibus reseruatis superioribus qq inferiores n posunt absoluere ut pr in s.to concilio Trid. ss 14, c, 7, et canone, 11, ubi dicit et definit licita mee casuum reseruationem, et unam speciem pecati cuius absolutio Pape reseruata e ponit txs in c, latores 33 q 2ᵉ, et plures ponunt in bulla Cene Domini et 4 casus episcopi reservatos ponit txs in extrauaganti 1ᵃ de preuilegijs et in § incendiarios alios casus retulit gla in c, 2°, de penitentijs et remisionibus in 6 9, casus commemorabit gla in extrauaganti super cathedra de sepulturis ubi (alure) viginti casus enarrant hostiensis in suma de penitentijs e remisionibus §, cui confitendum n° s, 50 casus retulit Martinus de frias oficialis Salmantinus in tt° de m° confitendi folio 69, et cum per sinodales constitutiones posint multi casus reseruari ut definitum est

¿ intiid.

in trid.° d.° c. 7, n possumus dare certam regulam in hac materia Ut bene consideravit Ripa in tt.° de resten. 39, i p.°, Cardinalis in clementina dudum § at deinde de sepulturis Nab. in man. c. 27, n.° 259, sed temperandum e, ab inmodicis reservationibus Ut bene considerat Ioannes gerson, in 2.a p.e alfabeto 37 Sub litera, n, cum sequentibus, sed posse fieri reservationes et licitas in aliquibus casibus ultra DD. ubi sup.a et ledesmam d.° art.° i per totum sat. h. sed cu. pr. in trid.° c. 7 et canone, ii, Nab. v.° 5 et in man. ubi sup.a aperte docet qd absolutio casus reservati data per superiorem n facit confesionem coram parocho factam n e integram per se sed per accidens, lu dicamus, n, hunc penitentem qui habet casum reservatum superiori q.do confitetur Parrocho respectu huius pecati n habere copiam confesoris ad hoc ut possit ab omnibus absolui, et ita erit coram eodem confesario integra confesio omnium pecatorum aqq. ipse absoluere poi. formam autem et ordinem confitendi in hoc casu tam parrocho quam superiori assignant Nab. et ledesma ut sup.a, advertendum tn e qd Nab. h dicit, sl, superiores debere ee faciles in remitendis casibus reservatis iudicibus inferioribus ut ab eis possint absolui et concilium Trid. ubi sup.a docet necesario esse adeundos Superiores quapropt n ita facile casus remitendi ss, alias, n, superflua videretur eorum reservatio. pro complemento autem huius § in quo probatum e qd oia peccata confitenda ss, queritur utrum de oibus in particulari sit habenda singularis contritio. partem affirmativam videtur probare tx. i. iste, et tx. i. inc. ss plures sup.a d.e 3, et dm, e, qd sicuti le peccata uno ubo posunt confiteri, Ut mile furta mille fornicationes ita unius dolor p oibus pecatis sufficit qui formalit l. virtualit singula pecata attingat 2.m Caietanum Super, S, tz 3.a p.e q.e 87, art.° i, et in suma ubo contritio et de contrit.e q.° 1, et Maior in 4 d.° 17 q.e 3 i, col.a 2, Adrianus de penit.a ubo qr. Ostensum e, Florentinus 3 p.e tt.° 14, c. 17, § 2, Armila Aurea ubo (contritio) suma Astesana, 2 p.e lib. 1, tt.° 9 art.° 3. Suma confesorum 3 p.e tt.° 34 q.e 20 x.a illud Domini, Marię Magdalenę remituntur tibi pecata multa qr dilexisti multum) Nab. in man. c. i, n.° 16, ideo licet utile sit singularem et particularem pecati et pecatorum habere dolorem unius tn dolor sufficit pro oibus si ita intensus sit qui oia attingat virtualit.

Ad x.m inc. qualitas lucri ibi accusat aut arguit.

Vbum accusare intellexit Cardinalis Sancti Xisti plane Vbum autem arguere ad conscientiam & scrupulum in tenorem retulit qr vtrumque facit negotiator a qua negotiatione penitentes solemnir abstinere debent de qq logr txs inc. quadrazesime 50 d. & per totum, 26 q. 6, bb lib. 2 va riaz, c. 10 colª 7 post Nab. inc. Sacerdos j sequenti dº et si in tali negociatione reperiar honestus questus debent abstinere dicti penitentes sicut clerici Vt inc. negociatores, c. forniearius dº 88, docet Nab. § nº 14 Videns inculcationes duor verbor (accusare, & arguere) que Vbaidem significant exponit vbum (arguere) idest ostendere & probare xª illud (degeneres animos timor arguit) idest arguere ostendit item significat conuincere, l. probare xª illud Domini Ioannis c. 8 (quis vestrum arguet me de pecato) idest conuincet aut probabit me eé peccatorem atque ita concludit Nab. qd turpis questus accusat negotiantem honestus vº arguit, l. probat alir n (inquit ipse) pugnantia eent relata vba. aliorum nº exponit ipse vbum, (arguit) ex mente cuiusdam discipuli sui cuius expositionem reprehendit & tandem fatet se nunquam bene percepisse sensum huius txs, sed si consulant i exemplaria huius capitis sensus planus erit litera n. eius corrupta é, & legendum erat charitas lucri negociantem aut excusat aut arguit Vt habet epistola 90, leonis ter Maximi ad Rusticum Narbonensem Archiepiscopum § 9, vbi pro vbo (acusat) de quo hic legit excusat Vt habet i tomo conciliorum sub leone i, colª 711, ita etiam legit apud Franciscum Iouerium in sancito ni 69 ecte clase 3ª in decretis leonis Papę eadem epistola ad Rusticum quam Iouerius dicit eé 92, in ordine, & folio, 154, colª 2, Verum nº eadem litera ponir nempe excusat aut arguit apud Iuonem Carnotensem, 6 pª c. 202, & pª 13 c. 15, vbi in margine pro vbo (excusat) punit (honestat) et sic redendo singula singulis inquit txs nolt qd honestus questus excusat aut honestat, turpis vº arguit alir n. manifesta eet contradictio in litera. deinde qr si loquimur de questu accusante & arguente careret txs roe dubitandi a tali n. negociatione n solum solemnir penitentes sed hes cuiuscumque conditionis sint debent abstinere

i in eodem txu, b. (honestus questus) in negociatione, é honestus questus Vt hic dicir negociari n. dest licitum é, c. eiiciens, cum sequen ti bus dist. 88, & de vtilitate & necessitate mercator tradit sta finalis inte

Vnica

Unica C, de nundinis Bartolus in l. ambitiosa, n.º 23 ff de decretis ab ordine faciendis Baldus in l. Macedonianis, C, ad Macedonianum Brunus Albericus in R.ª C, de conmertiis & Mercatoribus Lucas de pena in R.ª C, negociatores ne militent Florentinus 3.ª p.ᵉ tt.º 8, c. i.º Rodoricus Zamoriensis in speculo vite humane, c, 33, Casaneus in cathalogo glorie mundi, i i p.ᵉ consideratione 45, Bembenutus Straccha in ttt.ᵘ de mercatoribus 2 p.ᵉ n, 16, apud quos late de utilitate & necesitate mercatorum, & in qq differant a mercatoribus & in qq conveniant, que dicta, si, notatu digna & addenda ad capitulum eiiciens, § quemadmodum distinctionis, 88 — &c

— in eodem textu ib (periculis negociationis astringi) quamvis negociationes, & mercaturi licite sint, et in eisdem reperiatur honestus questus ut sup.ª diximus multis tamen periculis predicta plena si, ita ut vix aut nullatenus possit sine peccatis exerceri, c, negotium ff haec d. c, quoniam § emendatio dist.ᵉ 88, & quam periculosa sit negociatio docet B. Ths, 2, 2, q. 47 q, art.º 4.º ad 2.ᵐ Nab. ff Soto in 4 d.ᵉ 15, q.ª 2 Gabriel q. i, late Rosarium Bulli 2 p.ᵉ, Sermone 32, ub copiose declarat pericula ex qq mercatura, & negotiatio redit illicita maxime experiuriis & mendatiis qq abundant negotiationes, ut in d.º c, quoniam & in d.º c, quid e, aliud, d.ᵉ 88, ideo merito inquit textus nam qd penitens abstinere debet a negotiationibus quamvis ut dixit textus in d.º c, quoniam negociatio me non faciat malum sed iniquitas mea, & mendatium meum

— Ad glosam finalem ibi —

nam contra hentibus naturale, e, se invicem decipere) nullum periculum in negotiationibus maius e quam deceptio, sed si naturaliter licet contra hentibus sese decipere ut probat textus in l. item si precio § quemadmodum ff locati & in l. in causae § idem Ponponius ff de minoribus videtur qd nullum periculum sit in negotiationibus si licita e, deceptio, sed certe circumventio & deceptio, e, contra bonum & equum l. iure sicursum, §, finali ff de iure docium & non licere contra hentibus se decipere etiam in modico testatur Baldus in c, cum causam de testibus subdens qd cum tan frequentes sint deceptiones quo vadet igitur anima mercatorum, cuius dictum commendat Iasom in l. si quis in conscribendo C, de pactis & plures quos refert Tiracfelus l. e 9 connubiali n.º 8, contrahendum non e, iusto a pretio habenti latitudinem supremi medii & infimi, ut post B. Thm docet Nab. ff & in c, no bit

deludicijs notabili 6, et inman. c 17 n° 218, et c. 18 n 78, et ultra aut extra hoc pretium reciuir constitui redtum qua propter mirabile, e, id q̄ daffirmant d. te leges nemque licere contrahentibus naturaliter se decipere in precio ideo tx i ind° § idem Pomponius varie a doctoribus intelligitur. i quod littera ̄ allegata agta locuntur de licentia & permisione non probatiba sed disimulatiba que inter pretatur colligitur ex D. Tho 2, 2, q 77, art 1° ad 1, Soto de lustitia & lure lib. 6 q 2 art 3 columna 3, ib (quare licere) & ib (vel idem q̄d sine culpa s d impune & in foro humano ita voluerunt Albericus & baldus in d° § idem Pomp. gla & de nus in te semper in contractibus ff de regulis luris sic in usura in gl 3 la in c, lege 10 d. qui intellectus coit recipit teste Pinello in te 2 C de rescindenda, 1 p c 1, n 35, post multos quos ibi allegat.

Sui in intellectui & solutioni repugnat verbum (naturaliter) dicto ind° § idem Pomp. vt aduertit Nab. ̄ n 42, ex quo displicet illi predictus intellectus.

i ideo 2° loco, ex Hostiensi in summa de contrahenda emptione § qualiter, & Fortunio Gra de vlt° fine illatione 17, exponit verbum (naturaliter) pro bona fide quasi dicat lure consultus tunc deceptionem licitam e naturaliter q̄do vel e ex proposito consilio aut data opera s d re ipsa contingit & hoc dicit e nate ita et voluit Paulus de Castro ind° te item si pretium & vltra Nab. ̄ ante Paulum & fortunium hoc voluit Baldus in d° c, cum causam linea finali q̄do dixit quo vadet igitur anima mercatorum & subiungit bene si absque consilio fraudis negociatur. s d hanc interpretationem Nab. n° 42, in fine reprehendit q̄ nulla deceptio e, licita et si re ipsa & non consilio fiat quinimo obligat ad restitutionem 2m D. Thom coit receptum teste Nab. ̄, & corrado de contractibus q 57, refert Durachelus vbi sup° n° 9.

ideo 3° loco Ioannes de medina de restitut. q 31 f° 100, exponit verbum naturaliter) idest 2m naturam corruptam qui intellectus placuisse vr. auditoribus Nabarri existimantibus hunc e intellectum gl ̄ que met probare vr, Soto vbi supra ib (ideo ait naturaliter q d humanum in genium lucri abidum in causa e. qui intellectus e, omnino falsus sequeretur n, q d possemus dicere naturaliter furari licere aut fornicari, & id genus alia cum ad illa inclinet & propensa sit natura corrupta vt tradit gla in te i° § finali, vbo (coniugatio) ff de lustitia & lure.

ideo 4° loco, Co lib. 2° variarum c 3, col a 1, dicit licere naturaliter deceptionem in pretio, hoc e, q d contrahentes nati consensu id sibi condonare videntur q̄ de natura contractuum ea videntur e, sine qui commode & in promiscuo vsu celebrari aut exerceri in

pou.

poterit quales, deceptiones quas meminit Iureconsultus in d° § idem Pomponius quare ipsum intelligit franciscus Balduinus in prefatione instituta de rer. diuis. et ita vbum (natr) refert ad naturalia contractus. sed hic intellectus reprehendit merito a Pinello vbi sup. n° 32, duobus optimis fundamentis.

quapropt. Nab. 5, loco intelligit txm in d° § idem Pomp. in deceptione modica que fit intra dimidiam iusti pretij, non ultra, talis n. inquit ipse n° 34, natr sine per leges naturales licita e, quod si excedat nullo m° poe dici quod liceat naturalir et hunc intellectum vr grauare Bart. in d° § idem Pomp. ib. intelligendum m° abesit dolus et non sit deceptio vltra dimidiam iusti precij post glam ib. et in d° L. semper in contractib. et plures vbi sup. n° 8, nec verissimile e Iureconsultum ibidem loqui de deceptione vltra dimidiam iusti pretij de qua nullo m° dici poterat quod liceret natr contrahentib.

qui intellectus difficultatem habet maximam ex eo quod sm eum dicte leges modicam habent dubitandi rem de inde quo in d° c idem Pomp. nulla distinctio fit sed generalir dr deceptionem in precio licere natr. preterea qr Iureconsultus ibi presuponit valere contractum vt minori detr restitutio quod bene aduertit Pinelus vbi sup. n° 32, cum sequentib. s. certum e quod propr modicam deceptionem et parbam lesionem in pretio non datr minori restitutio vt docet gla ibidem ex txu in te scio, iuncta gla vbo (sumam) ff de in integrum restitutione.

quapropt. 6, loco, idem Pinelus vbi sup. n° 39, intelligit vbum (licere naturalir) idest de iure gentium post glam vbo natr in eodem § idem Pomp. pro quo intellectu facit txs in § singulor. instituta de rer. diuis. ib. (Iure nali quod sicut diximus appellatr Ius gentium). quem txm allegat Cardinalis Sanct. Sixti hinc Ius gentium 1 8° et Fortunius in L. 1a, §, Ius nate, n° 23, de iust. et iure et in § sed natia instituta de Iure nali, et ita vbum (natr) de quo in d° §, idem Pomp. interpretatr Pinelus post dictam glam, idest de Iure gentium ex quo sm eos introductum fuit licere talem deceptionem ne eximia equalitatis obserbatione commertia tollerent et turbarent non tn licet deceptio sm exactissimam illam priorem equitatem natem de qua loqr txs in d. L. iure succursum e, § finali ff de iure dotium vbi ois circumventio et minima vituperatur vt ib. docet gla bono et equo dicit non conuenire igitr eo iure nali nulla deceptio licita erit m. iure nali, idest gentium sm glam ib. et tradita a Pinello vbi sup. licebit decipere qui intellectus nullo m° stare poe vt pote qr presuponit aliqua ee licita iure gentium que incognita sint de iure nati, quod falsum e, quamuis aliqua sint cognita de iure gentium que sl incognita

De iure nati te ex soc iure ff de iust.a et iure;

Luego q llegaron vimos
La resolucion ayrosa

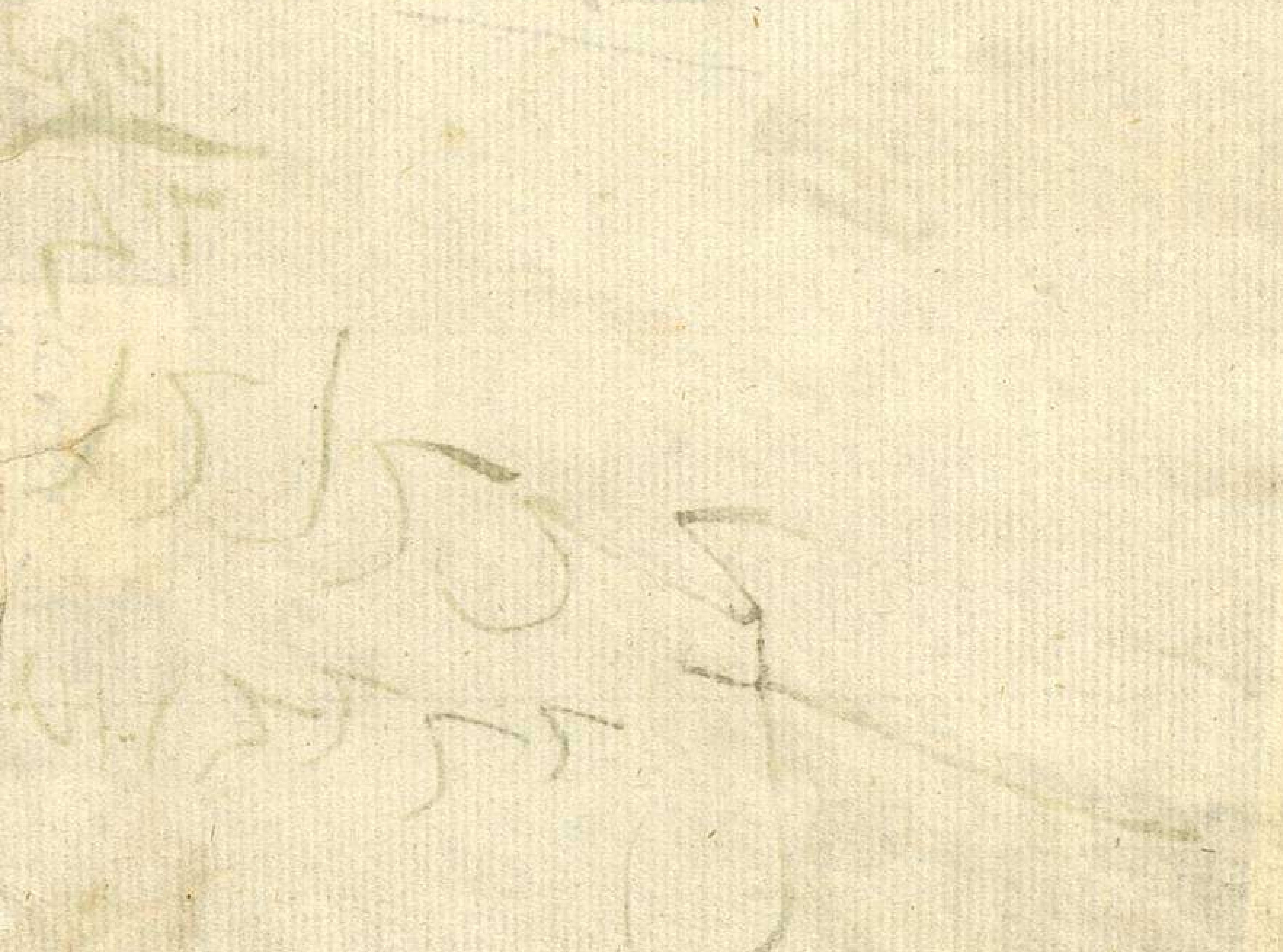

DECLARA
CONC. TRI
MS.

R (Ms)
300